

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Αλεξουπρίου
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβίτων

839

150

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Αηξουρίου -
Μουσείο Τυπάδων Ιακωβάτων

Σ ΕΙΩ ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω , ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΜΑΡΤΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
μετὰ καὶ τῆς προσθήκης
ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ,

κατὰ τὴν ἀρχαίαν μὲν, νεωστὶ δὲ τυπωθεῖσαν διάταξιν τῆς Ἁγίας
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

διορθωθὲν καὶ, ὡς ἦν δυνατὸν, ἐξακριβωθὲν
ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ
ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ,

ἀναθεωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἐπιδιορθωθείσα τε,
καὶ πολλαῖς προσθήκαις πλουτισθεῖσα.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΣΗΤΡΙΑΔΩΝΟΣ ΤΩΝ ΑΓΓΑΔΕΛΦΩΝ ΒΕΛΟΥΔΩΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.

1852

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάδων Ιακωβάτων

21.12.20

Μ Η Ν

Μ Α Ρ Τ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Πρότερον ἀσκήσασα, καὶ τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, ἐγκρατεῖα μαράνασα, ἀδήσει τὸ δεύτερον, τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες, τὰς μηχανουργίας, καὶ νίκην ἦρας κατ' αὐτοῦ, ὡς Εὐδοκία Θεομακάριστε· διό σε ἐστεφάνωσεν, ἐπὶ διπλοῖς ἀγωνίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καρδίας ταῖς ἀύλαξι, σπόρον τὸν θεῖον εἰσδέδεξαι, ὡς γῆ πίων θεόπνευστε, καὶ ἐκατοστεύοντα, μαρτυρίου στάχυν, ἐξήνησας ὄντως, καὶ ἀποθήκαις νοηταῖς, ἐθησαυρίσθης σθένει τοῦ Πνεύματος, τοῦ σὲ μεταποιήσαντος, καὶ ἀλλοιώσει τῇ κρείττονι, ἀλλοιώσαντος χάριτι, Εὐδοκία πανεύφημε.

Νεκροῦς ἐξανέστησας, ζωποιοῦ σου προσφθέγματι, Εὐδοκία πανεύφημε, νεκρώσασα πάνσοφε, ἐγκρατείας πόνοις, τοῦ σώματος πάθη· καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς ἕρανους, μετὰ Μαρτύρων, καλῶς τελέσασα, τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει σε, ἀνυμνοῦντων πρεσβεύσασα.

Marzo.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἠλιόμορφε, Ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἢ τὸν Ἡλίον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον· χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἢ λαμπηδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἢ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα· ἢ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἢ παγκαλῆς καὶ πανάμωμος, ἢ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάντα γνος Δέσποινα, καὶ πλευρᾶν ὀρυττόμενον, λόγχῃ ἢ πανάμωμος, ἐκλαιε βοῶσα· Τί τῆτο γιέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνδ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Εἰάν δὲ τύχη ἐν Σαββάτῳ, ἢ ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Καταλιποῦσα τὰ τερπνὰ, καὶ ποικίλα τοῦ βίου, ἢ Ὁσία καὶ Μάρτυς, καὶ σταυρὸν ἀραμένη ἐπ' ὤμων, προσῆλθε τοῦ νυμφευθῆναι σοι Χριστέ, καὶ σὺν οἰμωγαῖς δακρῶν ἐβόα· Μὴ με τὴν πόρνην ἀπορρίψης, ὁ ἀσώτους καθάρων· μὴ μου τὰ δάκρυα παριῶς, τῶν δεινῶν ὀφλημάτων· ἀλλὰ δέξαι με, ὡσπερ τὴν πόρνην ἐκείνην, τὴν τὸ μύρον σοι προσενέγκασαν, καὶ ἀκούσω καὶ γώ· Ἡ πίσις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης.

Μετανοίαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἢ τομῆ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οῤῷσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ Κηύσασα, ἀνεβόα· Τὶ τὸ ξένον, ὃ ὄρω, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, λέγονται οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τῆς Εὐδοκίας τοὺς ἀγῶνας αἰνέσω.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Τὴν ἐξ ἀπροσεξίας, σκότωσίν μοι Μάρτυς ἐπισκήψασαν, πρεσβειῶν σου ἀκτίσιν, Εὐδοκία ὑμνοῦντί σε σκέδασον.

Ἡ γρευσεν ἢ σαγήνη, λόγων θεοπνεύστων Καλλιμάρτυς σε, ἀθανάτου τραπέζης, ἀπολαύσεως θείας ἐντρύφημα.

Στέμμα τῆς ἀφθαρσίας, καὶ τὴν διαμένεσσαν ἀπόλαυσιν, τὰ γῆς παρωσαμένη, Εὐδοκία ἀξίως κεκλήρωσαι.

Θεοτοκίον.

Εἴλυσε τοῦ θανάτου, ἐκ τῆς καταδίκης με Πανάμωμε, ὃ ἐκ σοῦ θεὸς Λόγος, σαρκωθείς διὰ σπλάγγνα ἐλέους αὐτοῦ.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Υἴλην καταλείψασα, τὴν πολυποίκιλον ἐνδοξοῦ, κόσμου φθαρτοῦ, ὄλβον Εὐδοκία, ἀναφάιρετον εἴληφας.

Δόξης ἀγαλλίαμα, τῆς μετανοίας σου σύμβολον, ἐν οὐρανοῖς, σεπτὴ κατιδοῦσα, ἐφωτίσθης βαπτίσματα.

Θεοτοκίον.

Οἴλην μου τὴν ἔφεσιν, Θεογεννήτρια δέομαι, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, ἴθυνον τεχθέντα, τῶν παθῶν ῥυομένη με.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν.

Φωτισθεῖσα τῇ αἴγλῃ τῇ θείῃ, τὸν τῆς πλάνης κατέλιπες σκοτασμόν, καὶ βίον ἀνέλαβες, μετὰ σώματος ἄϋλον· χαρισμάτων δὲ θείων, πλησθεῖσα τοῦ Πνεύματος, ἐκ φιλῆς προσήσεως, νεκροὺς ἐξανάστησας· ὅθεν ἐπὶ τέλει, μαρτυρίου σεφάνῳ, ἐνθέως κενόσμησαι, καὶ τὸν δόλιον ἤσχυνας, Εὐδοκία ἰσαγγελε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν αἰγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Εἴθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἐννοῶν μου τὰς πράξεις τὰς πονηρὰς· πῶς ἀπολογήσωμαι, τῷ Κριτῇ ὃ ταλαίπωρος; πρὸς τὴν σὴν δὲ βλέπων, εἰκόνα πανύμνητε, ἀναψυχὴν λαμβάνω, Κυρία τῶν πόνων μου· καὶ ἀπεγνωσμένος, σοὶ προσπίπτω κραυγάζων· Ἐλέησον, οἴκτειρον, Παναγία μου πρόφθασον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ὅπως ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς, ὃ Υἱός σου ἴλεός μοι γένηται· ἐπεὶ περ ἄλλην ἐλπίδα, ἐκτός σου οὐ κέκτημαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι φίλτατον τέκνον, Υἱὲ ποθεινότατε! οἴμοι πῶς τοσοῦτον, ὄραν στέρξω θάμαμα! κόπτομαι τὰ σπλάγγνα, τὴν καρδίαν πιμπρῶμαι. Ἄλλ' ὦ ὑπεράγαθε, τοὺς σοὺς λόγους ἐμπέρανον, καὶ ἀνάστηθι τάχιον, κόσμον χαρμονῆς ἐμπιπλῶν, καὶ πταισμάτων λύτρωσιν δωρούμενος, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει, τὸ ἄχραντον πάθος σου (*).

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

(*) Τὸ παρὸν Σταυροθεοτοκίον καὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ Θεοτοκίον, ἑλληνικῶν ὄντα πρότερον καὶ χωλαίνοντα εἰς τὸν ρυθμὸν, ἀνεπληρώθησαν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον.

Καλλονῆ ὑπερέχουσα, σώματος ἀξίως ψυχῆς ἐξήνησας, ὠραιότητα κατὰλληλον, πόνοις Εὐδοκία ἀπαστραπτουσα.

Γεραῖς εἰσηγήσει, ταῖς τοῦ Γερμανοῦ τὴν κρίσιν εὐίλατον, δι' ἐλέους Μάρτυς εἴληφας, τῶν πρὶν ἀθεμίτων ἀλογήσασα.

Α'πημαύρωσας ἀπασαν, πλάνης προσβολὴν φωτὸς ἀληθείας γάρ, ὁδηγὸν ἔσχες Ἀρχάγγελον, θείας σοι ἐμφάσεις ἐκκαλύπτοντα.
Θεοτοκίον.

Σὺ πανάμωμε Δέσποινα, σάλον τῶν κυμάτων ψυχῆς μου πράϊνον, ἀμαρτίας με τῆ κλύδωνος, καὶ τῆς τρικυμίας ἀπαλλάττουσα.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁρρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Τὸν βόρβορον τῶν πράξεων δάκρυσιν, ἐκπλυθεῖσα λητρῶ τοῦ Βαπτίσματος, ἦλθι πλέον ἐξέλαμψας.

Οὐ πλοῦτος οὐ θωπεῖαι οὐ μάστιγες, οὐ ξεσμοὶ σε οὐ ξίφος οὐ θάνατος, Θεοῦ χωρίσαι δεδύνηται.

Θεοτοκίον.

Γλώσσους προσπαθείας μου ἀκάνθαν, Θεοτόκε φλέξον τῷ μὴ φλέξαντι, πυρὶ τῆν θείαν γαστέρα σου.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀνάβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στερρῶς τῷ τῆς ἀθλήσεως πυρὶ, σεαυτὴν λιπάνασα, βασάνοις ἀνάλωτος, Εὐδοκία ἀνεδείχθης σεβάσμιε.

Α'γάπης ἐραστῶν τῶν φθαρτικῶν, σεμνὸν προτιμήσασα, Νυμφίον τῷ ἔρωτι, Εὐδοκία τῷ ἀφθάρτῳ ἐπανέθου σαυτὴν.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης ἡ κηῖσασα Χριστόν, τὸν αἴτιον Δέσποινα, τὸν ἄγριον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, Παναγία ἡμέρωσον.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, λέγε τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος ἡχοῦ.

Συναξάριον.

Μὴν Μάρτιος, ἔχων ἡμέρας λβ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιβ'.

Τῆ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

Στίχοι.

Ἡ Σαμαρεῖτις οὐχ ὕδωρ Εὐδοκία,
Ἄλλ' αἷμα, Σῶτερ, ἐκ τραχήλου σοι φέρει.

Μαρτίου ἀμφὶ πρώτη ἡ Εὐδοκίη ξίφος ἔτλη.

Αὕτη ἦν ἐξ Ἡλιουπόλεως τῆς ἐπαρχίας Λιβανησίας τῆς Φοινίκης, κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς βασιλείας Τραϊανοῦ, ἐν ἀκολασίᾳ τὸ πρῶτον βιοῦσα, καὶ πολλοὺς ἐρασταῖς τῆ εὐπρεπείᾳ τῆς ὄψεως ἐπισυρομένη, καὶ πλοῦτον πολὺν συναθροίσασα. Ὑστερον δὲ προσῆλθε τῷ Χριστῷ, Γερμανοῦ τινος Μοναχοῦ, τοὺς περὶ εὐσεβείας καὶ μετανοίας λόγους διεξιόντος, ἀκούσασα. Βαπτίζεται οὖν ὑπὸ Ἐπισκόπου Θεοδότου, ἀποκαλύψει θείαις πεισθεῖσα· καὶ γὰρ ἔδοξεν ἐκστᾶσα ἑαυτὴν ὑπὸ Ἀγγέλου χειραγωγουμένην, εἰς οὐρανοὺς ἀνελθεῖν, καὶ τοὺς Ἀγγέλους συγχαίρειν αὐτῇ τῆς ἐπιστροφῆς, καὶ μέλανά τινα, καὶ τῇ ὄψει δεινὸν, βρύχειν καὶ καταβοᾶν, ὡς ἀδικούμενον, εἰ ταύτην ἀφαιρεθεῖη.

Διανείμασα δὲ τὸν πλοῦτον αὐτῆς, καὶ διαδοῦσα πτωχοῖς, ἀπεισιν ἐν μοναστηρίῳ· καὶ καλῶς τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως διερχομένη, προσάγεται Αὐρηλιανῷ, τῆς βασιλείας κρατήσαντι, ὑπὸ τῶν πρῶν αὐτῆς ἐραστῶν. Θαυματουργήσασα δὲ, καὶ τὸν τοῦ Βασιλέως παῖδα τεθνηκότα ἐγείρασα, πρὸς τὴν εἰς Χριστόν πίστιν ἐπισπᾶται τὸν Βασιλέα. Χρόνοις δὲ ὕστερον ἐξετάζεται παρὰ Διογένους τοῦ Ἡγεμόνος Ἡλιουπόλεως, καὶ θαυματουργήσασα πάλιν, ἀφίεται. Ὑπὸ δὲ Βικεντίου, τοῦ διαδεξαμένου τὸν Διογένην, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Δομνίνης, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν φέρουσα φόρτους Δομνίνα,
Θεῷ προσῆλθεν ἔμπορος πανολβία.

Αὕτη ἔφυ γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. Ἐκ βρέφους δὲ τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, ἀσκήσει, καὶ λοιπῇ κακουχίᾳ τοῦ σώματος ἑαυτὴν ἐκδεδωκε. Καλύβην γὰρ πηξάμε-

νη, παρά τῷ τῆς μητρὸς κήπῳ, ἐν ἐκείνῃ διημέρευε, δάκρυσι διηνεκέσιν οὐ μόνον τὰς παρειαὶς καταβρέχουσα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ τριγῶν περιβλήματα· τοιοῖς δὲ γὰρ ἐσθήμασιν ἐχρῆτο. Περὶ δὲ ἀλεκτρούωνων ὡδαῖς, εἰς τὸν Θεῖον ναὸν εἰσιούσα μετὰ τοῦ πλήθους παντός, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων προσέφερε τὴν ὑμνωδίαν. Τροφὴν δὲ εἶχε φακκὸν, βρεχόμενον ὕδατι· καὶ τοῦτον ἅπαντα τὸν πόνον ὑπέμενε, σώματι λεπτῷ καὶ ἡμιθνήτῳ χρωμένῳ. Ἀκριβῶς δὲ τῷ περιβολαίῳ κρυπτομένη, οὔτε τινὸς ἐθεάσατο πρόσωπον, οὔτε τις τὸ ἑαυτῆς· ἀλλὰ καὶ μέχρι τῶν γονάτων καλυπτομένη, λεπτὰ καὶ ἄσημα τοῖς προστυχοῦσι διελέγετο. Ἐν τούτοις διημερεύουσα καὶ διανυκτερεύουσα, πρὸς τὸν ἑαυτῆς ἔραστὴν καὶ νυμφίον Χριστὸν, μετὰ τῶν Θεαρέστων αὐτῆς κατορθωμάτων ἀναφέρεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀντωνίνης.

Στίχ. Θάλαμος ἢ θαλάσσια νυμφικὸς γίνῃ,
Ἀντωνίαν κρύπτουσα νύμφην Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρκελλος καὶ Ἀντώνιος πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Χώνη τις ἢ κάμινος Ἀθληταῖς δύο,
Οἱ χρυσίου λάμπουσιν ἐν ταύτῃ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Σίλβεστρος καὶ Σωφρόνιος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Οὐ καρτερῶν, Σίλβεστρε, θρησκευεῖν
πλάνην,

Σὺν Σωφρονίῳ τὴν τομὴν ἐκαρτέρεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεστοριανὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Εἰς τοῦπίσω τράχηλον ἐξειλκυσμένος,
Νεστοριανὸς τὴν σφαγὴν πρόσω φέρει.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ ὡς ζωῆς κληρονόμος, καὶ θανάτῳ ῥυθθεῖσα
τῆ ψυχοφθόρῃ σαφῶς, εὐχῇ τοὺς τεθνεώ-
τας, ζωοῦσα Εὐδοκία, τῷ Χριστῷ ἀνεκραύγα-
ζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ναὸς τῆς ἀμαρτίας, προὔπαρξασα Μάρτυς,
σαυτὴν καθήρας Θεῷ, ναὸν ἡγιασμένον,
ἐνάρετον δεικνῦσα, Καλλιμάρτυς κραυγάζουσα
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀσκητικοῖς ἰδρωσὶ, πιανθεῖσα ἐλαία ὠφθῆς
κατάκαρπος ἀθλήσεως δὲ ξίφει, καὶ λυ-
θρῶ Εὐδοκία, τρυγωμένη ἐκραύγαζες· Ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Συντριβέντα κακία, καὶ δειναῖς ἀμαρτίαις
καταβριθόμενον, Ἄμυρόν τὴν ἀμαρτίαν, τὸν
αἶροντα τοῦ κόσμου, ἢ κησάσασα Δέσποινα,
ἐπικρατείας αὐτῶν, Παρθένε τήρησόν με.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
» στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλοι πῦρσοι ἐνδομυχοῦν, καὶ ἐν κόλποις,
Θεῖος ἀνθραξ Πάνσεμνε ὑπάρχων, ἐφλε-
ξε τυράννους, ἀλώθητον τηρῶν σε.

Ἰδρώτων Θείων ταῖς ἀμοιβαῖς Εὐδοκία, ἰαμά-
των εἴληφας πλημμύρας, νόσους θανατοῦ-
σα, καὶ τοὺς νεκροὺς ζωοῦσα.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην ταῖς ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν μου,
Θεοτόκε ζωῶσον· ζωὴν γὰρ, μόνῃ ἀπει-
ράνδρως, γεγέννηκας Παρθένε.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια-
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν
» Ἀσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐλύθη τῶν προσκαίρων, Μάρτυς Εὐδοκία,
καὶ ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον εἴληφας, πρὸς
τὸν Θεὸν διὰ ξίφους ἐπιδημήσασα.

Σὺν Μάρτυσιν ὡς Μάρτυς, καὶ σὺν ταῖς Ὁ-
σίαις, ὡς Ἀσκητῶν ἀκροθίνιον ἔλαμψας,
θαυματουργὸς Εὐδοκία δειχθεῖσα ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὡς θείαν προστασίαν, καὶ ὡς ἀσφαλῆ σε,
ἐλπίδα μόνῃ κατέχω Μητρόθεε, ἀμαρ-
τιῶν καὶ κινδύνων ἐκλυτρωθῆναί με.

Εἶ ἔστι Τεσσαρακοστή, τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σὺνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικῆς (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρά τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Καὶ ἐν βίῳ περίδοξος, καὶ ἐν Μάρτυσι μέγιστος, ἀθλητὰ Ἡσύχιε γνωριζόμενος, ταῖς οὐρανίαις Δυνάμεσι, συνὼν παμμακάριστε, τῷ τῶν ὅλων Βασιλεῖ, μετὰ δόξης παρίστασαι· ὅθεν πίστει σου, τοὺς γενναίους ἀγῶνας εὐφημοῦμεν, καὶ τὴν μνήμην ἐκτελοῦμεν, τὸν Εὐεργέτην δοξάζοντες.

Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων, στρατευθεὶς διὰ πίσεως, ἀθλητὰ Ἡσύχιε, δόγμα ἄθεον, παρανομούντων ἠκύρωσας, Βασιλέων ἐνδοξε, καὶ προεῖλου τὸ θανεῖν, διὰ πόθον τὸν ἐνθεον· ὅθεν ἅπασα, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία ἐορτάζει, τὴν πανεόρτον σε μνήμην, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεων.

Ποταμίους ἐν ρεύμασιν, ἀπερρίψης Ἡσύχιε, ἐν αὐτοῖς τὸν δράκοντα τὸν πολέμιον, ἐναποπνίξας πανόλβιε· καὶ νῦν ἀνεληλυθας, εἰς αὐτοὺς τοὺς οὐρανοὺς, τοὺς στεφάνους ληψόμενος· καὶ παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ Ἀθλοφόρε, τῶν Ἀγγέλων συμπολίτα, τῆς εὐσεβείας ἐδραΐωμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η' Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θρώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ε' Ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ Ἄμναις καὶ Μήτηρ σε ἐξεπλήττετο· καὶ, τί τὸ ὄραμα, ἐκράζεν, Υἱὲ ποθεινότητε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθήνης, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι κατὰ τὴν σήμερον ἑτέραν Ἀκολουθίαν, ἡγουν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδοῦτου Κυρηναίας, τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ἐξ ἐναντίας, τὸ Συναξάριον τοῦ Ἁγίου Ἡσυχίου ἔκειτο ἀτάκτως εἰς τὴν δεκάτην τοῦ Μαΐου μηνός· διὸ μετετέθη κάκεινο ἐνταῦθα, ὅπου ψάλλεται καὶ ἡ αὐτοῦ Ἀκολουθία.

παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα·

Τὸν παμμέγιστον Ἡσύχιον αἰνέσω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ἴσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγαγες λαὸν, δουλείας Αἰγύπτου, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα, Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι τοῦ Σωτῆρος, λελαμπρυσμένος Ἀθλητὰ, τοὺς πίστει τελούοντας, τὴν σὴν ἁγίαν ἀθλήσιν, φωτὸς ἐνθέου πλήρωσον.

Οἶλος ἀνακείμενος τῷ Σωτῆρι, τὸν δι' αὐτὸν καρτερικῶς, θάνατον ὑπέστης, Ἡσύχιε πανόλβιε, καὶ θείας ζωῆς ἔτυχες.

Νόμοις τοῦ Δεσπότη συμπεφραγμένος, τῶν ἀνομούντων πονηραῖς, ἀπώσω θωπείας, Ἡσύχιε πανόλβιε, ἀθλῶν καρτερικώτατα.

Θεοτοκίον.

Παρθένος διέμεινας μετὰ τόκον, ὡς πρό τοῦ τόκου ἀληθῶς, τὸν Κτίστην τεκοῦσα· ὃν αἵτησαι Πανάμωμε, σωθῆναι τῆς ὑμνήντάς σε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῆντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Αἴνω πρὸς Θεὸν τὸ φρόνημα, ἔχων Ἀθλοφόρε, τῶν διωκτῶν κατεπαλάσας, δυναστείαν ὀλεθροτόκον, ἐναθλῶν καρτερικώτατα.

Μόνον τοῦ Χριστοῦ ἐράσμιον, κάλλος ἀγάπης, κάλλη τοῦ κόσμου παρέδραμες· καὶ ἀθλήσας δικαιοσύνης, ἀνεδήσω Μάικαρ στέφανον.

Μίαν ἐπιγνοὺς Θεότητα, τῆς πολυθείας ἀπεβδελύξω τὸ ἄστατον, Ἀθλοφόρε, καὶ μαρτυρίῳ, ἐλαμπρύνθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Εἴστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος· τῆς ἀθανασίας γὰρ τὴν πηγὴν ἀπεκύησας, Παναγία, Χριστὸν τὸν μόνον, ὑπεράγαθον Θεὸν ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Α'καταγώνιστος, Ἀθλητὴς γέγονας, τοῦ Παντοκράτορος, μάκαρ Ἠσύχιε, ἐν τῷ καιρῷ τῶν διωγμῶν, τῆς σαρκὸς μὴ φεισάμενος· ὅθεν θανατούμενος, ποταμίοις ἐν ὕδασι, τρίτοις ἐναπέπνιξας, τὸν πολέμιον δράκοντα· διὸ ἐν εὐφροσύνῃ τὴν θείαν, μνήμην σου Μάρτυς ἐορτάζομεν.

Θεοτοκίον.

Α'κατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα, Θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοί, φρικτὸν ὄντως μυστήριον! τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθήμενον, ἐξ ἀγράντων αἱμάτων σου· ὃν πάντοτε Ἄγνη ὡς Υἱόν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η'ἀπειρόγαμος, Ἄγνη καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ ὁρώσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ὶ ἀγάπησιν Οἰκτίριμον τῆς σῆς εἰκόνας,
» ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησάν
» ἔθνη· σὺ γὰρ εἶ φιλόνηθρωπε, ἰσχύς μου καὶ
» ὕμνησις.

Γενναϊότητι πανόλβιε διανοίας, τῷ δυσσεβεῖ Τυράννω, ἀντετάξω ξοάνοις, θύειν σε προστάσσοντι, Ἠσύχιε ἐνδοξε.

Γερεῖον ὡσπερ ἄμωμον προσηνέχθης, τῷ ὑπὲρ σοῦ τυθέντι, διασπλάγχνα ἐλέους, μέγιστε Ἠσύχιε, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Στηριγμός σοι καὶ κραταίωμα ὁ Δεσπότης, ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἄθλων, Παναοίδιμε ὦφθη ὅθεν τὸν ἐπίκτηρον, οὐκ ἔπτηξας θάνατον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκήρατον βλαστήσασα Κόρη βότρυν, ἀθανασίας γλεῦκος, ἀποσάζοντα πᾶσιν, ὦφθης παναμώμητε, καὶ Μήτηρ ἀλόχευτος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
» φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀ-
» γνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ονοῦς σου τῷ φωτὶ, τῷ αὐτῷ λαμπόμενος, διέλυσε τῆς ἀπάτης, τὴν πολύθεον πλάνην, Ἠσύχιε μακάριε.

Νοήσεσι φαιδραῖς, καὶ καλαῖς ἀναβάσεσι, θεούμενος ἀθείας, Ἀθλοφόρε παμμάκαρ, τὸ ἄστατον διέφυγες.

Η'σύχασας λιπῶν, πολυτάραχον ἄγνοιαν, καὶ εἴληφας Ἀθλοφόρε, ἀντὶ κόπων καὶ πόνων, τὴν θείαν ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐπὶ γῆς, τὸν οὐράνιον τέτοκας, Πανάμωμε Θεὸν Λόγον· ὃν ὕμνεῖ πᾶσα κτίσις, ὡς Ποιητὴν καὶ Κύριον.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωάννης ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λεῦ τῶν δυνάμεων.

Υ'ψώσας σου, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν ἔρωτα, ἀπερρίψης, ποταμίοις ἐν ρείθροις Ἠσύχιε, ἐν αὐτοῖς τὸ τέλος, τὸ μακάριον Μάρτυς εὐράμενος.

Χειμάρρους σε, τῆς τρυφῆς ἐπαξίως ἐδέξατο, δεδεγμένον, τὸ μακάριον τέλος Ἠσύχιε, ποταμοῦ ἐν ρείθροις, ἐν ᾧ στίφος δαιμόνων ἀπέπνιξας.

Γ'σχῦϊτε, καὶ δυνάμει παμμάκαρ τοῦ Πνεύματος, μυριάδας, ἀοράτων ἐχθρῶν κατεπάτησας, καὶ στεφθεῖς ταῖς νίκαις, τῶν Ἄγγέλων χοροῖς συνηρίθμησαι.

Θεοτοκίον.

Οικήσας σου, τὴν ἀγίαν γαστέρα ὁ Κύριος, Θεοτόκε, τῆς Τριάδος τερπνὰ καταγωγή, ἐκτελεῖ τοὺς πίστει, ἀληθείας σε νῦν μακαρίζοντας.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, λέγεται τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἠσυχίου τοῦ Συγκλητικῷ.

Στίχοι.

Ποταμὸν Ἠσύχιος ὕδατων ἔδω,
Ὅπως ποταμὸν τοῦ πυρός διεκφύγη.

Δευτερὴ προσέβη Ἠσύχιος ἐν πόλι ὄρμοις.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πρῶτος τοῦ παλατίου τυγγάνων, καὶ τῆς Συγκλήτου Βουλῆς. Προστάξαντος δὲ τοῦ Μαξιμιανοῦ, τοὺς ἐν στρατείᾳ Χριστιανούς, λύσαντας τὰς ζώνας, ἰδιωτεύειν· καὶ πολλῶν

τὸν ἀκλεᾶ μαλλον ἐλομένων βίον, ἣν τὴν ἐνάπω-
λεία τιμὴν, εἰς ἣν ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ Ἅγιος Ἡσύ-
χιος. Τὸτο μαθὼν ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν αὐτὸν
ἀποδυθῆναι τὰ ἱμάτια, ἃ περιεβέβλητο, ὄντα
πολυτελεῖ, ἐνδυθῆναι δὲ κολόβιον ἐξ ἐρίθ, (μαλ-
λινον χιτωνίσκον χωρὶς μανίκια, καμιζόλαν)
καὶ μετὰ τῶν γυναικῶν συνδιαγεῖν.

Τούτου γενομένου, προσκαλεσάμενος αὐτὸν
ὁ Βασιλεὺς, εἰ οὐκ αἰσχύνεται, ἐπυθάνετο,
ἐκ τῆς τῶν Μαγίστρων τιμῆς, εἰς τὴν ἀτιμον
ταύτην κατενεχθεὶς ἀγωγὴν· μηδὲ γὰρ δύνα-
σθαι τοὺς Χριστιανοὺς ἐπὶ ταῖς πρότερον με-
γίσταις οὕτω τιμαῖς καὶ ἀρχαῖς καταστῆσαι
αὐτόν. Τοῦ δὲ, τὴν παροῦσαν τιμὴν πρόσκαι-
ρον εἶπόντος, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ αἰω-
νίαν καὶ ἀπέραντον, λίθον μυλικὸν δεθῆναι τῷ
τραχήλῳ αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς προσέταξε, καὶ
μέσον τοῦ ποταμοῦ, τοῦ λεγομένου Ὀρόντου,
ρίφῃναι, ἐν ᾧ τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυ-
ρος Θεοδότου, Ἐπισκόπου Κυρηνίας τῆς Κύπρου.

Στίχ. Ἀθλῶν πέπλησαι, Θεόδοτε, στιγμάτων,
εἰ καὶ μετ' εἰρήνης σε Χριστὸς λαμβάνει.

Ὅτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Λικινίου Βασιλέως, καὶ
Σαβίνου Ἡγεμόνος τῆς Κύπρου. Διὰ δὲ
τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν τῷ Ἡγεμόνι παρα-
στάς, τύπτεται βουνεύροις· εἶτα κρεμάται,
καὶ τὰς σάρκας ξέεται, καὶ ἐπὶ πυρωθέντος
σιδηροῦ κραθβάτῃ ἀπλοῦται, καὶ παραδόξως
τῆ τοῦ Θεοῦ χάριτι ἀλώβητος τηρηθεὶς, ἦλοις
ἐνεπάρη τοὺς πόδας, καὶ τρέχειν ἠναγκάζετο.
Βληθεὶς δὲ ἐν τῇ φυλακῇ, παυσάμενου τοῦ
διωγμοῦ δόγματι Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου
Βασιλέως, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς κατὰ τὴν ἐν-
νεακαιδεκάτην τοῦ Ἰανουαρίου. Ἔτους δὲ δια-
γενομένου δευτέρου, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε,
δευτέραν ἄγοντος Μαρτίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Κοῖντου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ὅτος γεγέννηται μὲν ἐν Φρυγίᾳ, καὶ παι-
δεύεται τὴν εὐσέβειαν. Καταλαβὼν δὲ
τὴν Νεολίδα (*) Κώμην, ἔλεον τοῖς δεομένοις
παρεῖχε. Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς Αὐρηλιανοῦ
τοῦ Βασιλέως, ὁ Ἡγεμὼν Ροῦφος, παραινῶν
αὐτὸν θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐπεὶ, ληφθεὶς δαί-

μονι, εὐξαμένου τῷ Ἁγίῳ, ἰάθη, ἀφῆκεν αὐτόν,
δώροις τὴν εὐεργεσίαν ἀμειψάμενος. Αὐθις δὲ
οἱ ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδῶλων, ἐπεὶ, σεισμοῦ γε-
νομένου, ὃ, τε ναὸς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κατέπεσον
ξόανα, ἐκφυγόντες, κατέλιπον τὸν Ἅγιον. Με-
τὰ οὖν τὸν σεισμόν, τεσσαράκοντα διαγενομέ-
νων ἡμερῶν, καταλαβὼν ὁ Ἄρχων Κλεάρχης
τὸν τόπον, δεισιδαιμονῶν, καὶ περὶ τὴν θρη-
σκείαν τῶν εἰδῶλων ἐπτοημένος, κατεαγῆναι
τὰ σκεῆλη τοῦ Ἁγίου προσέταξε. Ἄ παραυτίκα,
τῆ δυνάμει Χριστοῦ, ἄρτια καὶ ὑγιῆ κατέστη-
σαν. Δεκάτου δὲ διαγενομένου χρόνου, μετὰ
τὴν τῶν σκελῶν αὐτῆ συντριβὴν, ἐν ᾧ περιηεῖ,
πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενος,
καὶ πτωχοῖς ἐπαρκῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.
Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Νέστορος καὶ Τριβιμίου.

Στίχ. Ὁ τράχηλον Νέστορος πλήξας τῷ ξίφει,
Πληγὴν ὁμοίαν ἐντρίβει Τριβιμίῳ.

Ὅτοι χώρας μὲν ὑπῆρχον τῶν Κυραιο-
τῶν (*), πόλεως δὲ Πέργης. Ἐπὶ δὲ τῆς
βασιλείας Δεκίου τοῦ δυσσεβοῦς, παρὰ τῶν
Εἰδωλολατρῶν παραδοθέντες τῷ τῆς χώρας
Ἄρχοντι, τὸν Χριστὸν κηρύττοντες, γυμνωθέν-
τες, ἐτύφθησαν βενεύροις ξηροῖς. Εἶτα κρεμα-
σθέντες, ἐξέσθησαν ἄχρι καὶ τῶν σπλάγχχνων
αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ τὴν γνώμην ἀμετάθετον εἶχον,
μαχαίρα τέμνονται ταῖς κεφαλαῖς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Τρωαδίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, μαρτυρησάντων
ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως.

Στίχ. Μὴ μέλλε, Τρωάδιε, θνήσκειν ἐκ ξίφους,
Μὴ μέλλε· καὶ μέλλησιν οὐχ ἔξει σέφος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Παρθένος Εὐθαλία ξί-
φει τελειοῦται.

Στίχ. Υἱὸν φιλοῦσα Μητροπαρθένου Κόρης,
Τομὴν ὑπέστη καλλιπαρθένος Κόρη.

Ἄυτη ὑπῆρχεν ἐν Σικελίᾳ, μητέρα ἔχουσα
Ἑλληνίδα αἰμορροοῦσαν, ἥτις καὶ ἰάθη
παρὰ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀλφειοῦ, Φιλα-
δέλφου καὶ Κυπρίνου. Πισεύσασα οὖν, ἐβα-
πτίσθη μετὰ Εὐθαλίας τῆς θυγατρὸς αὐτῆς· ἔ-
χουσα δὲ υἱόν, ὀνόματι Σερμιλιανόν, συνεσχέθη
ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀποπνιγῆναι, διὰ τὸ πισεῦ-
σαι εἰς τὸν Χριστόν· ἀλλ' ὑπὸ τῆς παιδίσκης

(*) Ἄλλ. Αἰολίδα.

(*) Ἄλλ. Κυβεράτωτων.

ἐκσπασθεῖσα τῶν χειρῶν αὐτοῦ διέφυγε. Τῆς δὲ ἀδελφῆς Εὐθαλίας πολλὰ τὸν ἀλάστορα ἐκείνον ὀνειδισάσης περὶ τῆς μητρὸς, ἐκεῖνος φησί· Μὴ καὶ σὺ Χριστιανὴ εἶ; Καὶ ἡ Ἁγία· Ναί, φησιν, καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἀποθανοῦμαι. Ὁ δὲ βέβηλος, γυμνώσας αὐτήν, ἐμάστιξε σφοδρῶς, καὶ παρέδωκεν αὐτήν ἐνὶ τῶν οἰκετῶν, ἐφ' ᾧ καθυβρισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Ἄλλ' ἡ μὲν προσευξαμένη ἐτύφλωσε τὸν οἰκέτην· ὁ δὲ ἰδὼν τὸ γεγονός, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρόνικος καὶ Ἀθανασία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀθανασία συνθανόντα τῇ πάνυ,

Πεπείσμεθα ζῆν Ἀνδρόνικον τὸν πάνυ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀβραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
» καμίνθ φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις
» κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός
» εὐλογητός εἶ.

Νεανικῶς τῷ ἐχθρῷ, περιπλακείς τὴν τού-
τε, ἰσχὺν παμμακάρετα πείνωσας, κραυ-
γάζων Ἡσύχιε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός
εὐλογητός εἶ.

Ἀπὸ περάτων τῆς γῆς, ἕως περάτων Μάρ-
τυς, ἡ σὴ ἀνδρεία καταγγέλλεται, καὶ τὰ
κατορθώματα, καὶ ἡ βεβαία πίστις, Ἡσύχιε
θεόφρον.

Ἰσχυροτάταις νευραῖς, ἀπαγχονήσας Μάρ-
τυς, τῶν σῶν ἀγῶνων τὸν ἀντίπαλον, ἐπί-
δοξον θάνατον, ἐν πνιγμονῇ ὑδάτων, Ἡσύχιε
ἐδέξω.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένους ἡμᾶς, τῇ ἀμαρτία πάντας,
ζωὴν τεκοῦσα ἀνεζώωσας· διό σοι κραυ-
γάζομεν· Θεοκυῆτορ Κόρη, αἰεὶ δεδοξασμένη.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ καὶ πᾶσα κτί-
» σις, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον· Ὅσοι καὶ
» ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ· ὕμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερ-
» υψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐναπεδύσω ἀνδρικῶς πρὸς τοὺς ἀγῶνας,
Χριστὸν ἔχων συλλήπτορα ἐνδοξε, καὶ
κατὰ κράτος νικήσας, ἐδέξω σέφος ἀφθαρσίας,
καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στήσας τὰ ρεύματα Σοφῆ τῆς ἀθείας, ἱεροῖς
ἀγωνίσμασιν, ἐμβληθεὶς ἐν ποταμῷ, ἐν τέ-
τῳ ἐδέξω τὸ τέλος, ὕμνων τὸν Χριστὸν εἰς τῆς
αἰῶνας.

Ὁ βασιλεύσας εὐκλεῶς κατὰ τῆς πλάνης,
βασιλείους κατέλιπες, ἐνδοξε διατριβάς
τε καὶ μέγα ἀξίωμα, καὶ τῷ Βασιλεῖ τοῦ
παντὸς προσεκολλήθης.

Θεοτοκίον.

Γερώτατός σε καλεῖ Προφήτης πύλην, ἀδιό-
δευτον Ἀχραντε, ὁ Κτίστης δι' ἧς διήλθεν,
ὡς μόνος ἐπίσταται, πάλιν κεκλεισμένην λιπῶν
ὡς πρὸ τοῦ τόκου.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι,
» τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε
» πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ ραῖος τῷ εἶδει τῆς ψυχῆς Ἡσύχιε, ἐγνω-
ρίσθης καὶ τοῦ σώματος· σὺ γὰρ ἀξίωμα
καὶ πλοῦτον, κατέλιπες καὶ δόξαν ἐπίκηρον,
καὶ μόνῳ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, δήμοις
Μαρτύρων συναπτόμενος.

Συνέτριψας ξόανα σοφῆ Ἡσύχιε, ἀπωλείας
καὶ ἠγάπησας, μᾶλλον θανεῖν βιαιοτά-
τως, ζωὴν ὅπως κερδήσῃς τὴν μέλλουσαν, σὺν
πᾶσι τοῖς καλῶς ἐναθλήσασιν· ὅθεν σε πίσει
μακαρίζομεν.

Ἡ μνήμη σου σήμερον ἡμῖν Ἡσύχιε, θεο-
μάκαρ ἐπεδήμησε, πάντων φωτίζουσα
καρδίας, ἐν ταύτῃ τῶν πιστῶς εὐφημούντων
σου, τοὺς πόνους τὰ γενναῖα παλαιίσματα,
καὶ τὰ τῶν πόνων ἀγωνίσματα.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλεν ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ὁ
τῶν ὄλων μόνος Κύριος, καὶ κατελάμ-
πρυνε τὰς πάντων καρδίας, θεϊκαῖς ἐπιγνώ-
σεσι, καὶ σκότος ἀγνωσίας ἐμείωσεν· ὅθεν
σε πάντες μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρά προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τρισάριθμοι Μάρτυρες στερρόως, ἀνταγωνισάμενοι, τοῖς ὠμοτάτως δικάζουσι, καὶ πείραν ἅπασαν, δριμυτάτων πόνων, πίστει ὑπομείναντες, τῆς ἄνω βασιλείας ἐτύχετε. Διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐτροπον, Κλεόνικον στερρόν, Βασιλίσκον ἄσμασι, πνευματικοῖς εὐφημήσωμεν· πυρὶ γὰρ ἐφλεξαν, ἀθείας ὕλην, εὐσεβείας χάριτι· καὶ νῦν φωταγωγοῦσι τὰ πέρατα, θείοις πυρσεύμασιν, ὡς φωστήρες διαυγέστατοι, ὡς τὴν πλάνην πᾶσαν ἀμαυρώσαντες.

Κάρας ἐκτεμνόμενοι ἐχθροῦ, κάραν συνετρίψατε, ὠραιοτάτοις ποσὶν ὑμῶν, γενναῖοι Μάρτυρες, ἀπλανεῖς ἀστέρες, ἱερεῖα ἔμφυχα, ναοῦ ἐπουρανίου κειμήλια, Εὐτροπε ἔνδοξε, Βασιλίσκε καὶ Κλεόνικε, τὴν εἰρήνην πᾶσιν ἐξαιτούμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μεπάθεισι, πονηροτάτοις θανάπτουσον, ἢ τὸν ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κηύσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδίκον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι· Μὴ λίπης μόνημε, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἐσπερινοῦ Ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τοῦ Τριωδίου, εἶτα τῶν Ἁγίων ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τριῶν Ἀθλητῶν συμφρόνων μέλω πόνους.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
» **Χ**ροῖς ἴχνεσιν, ὃ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
» **Ρ**αήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τῷ Ἀμα-
» **Λ**ῆν τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τῆς θείας, φωτοχυσίας λάμπεσι, καταστραπτόμενοι, καὶ Ἀθλητῶν στεφάνοις ἀληθῶς, λαμπρυνόμενοι Ἅγιοι, Τριάδος οἱ ἰσάριθμοι, ταύτην ἡμῖν ἐξευμενίσασθε.

Ρημάτων, ἐνηχηθέντες Μάρτυρες, πνευματικῶς θείων, καὶ συνημμένοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τῆς εἰρήνης τὸν σύνδεσμον, ἐν ἑαυτοῖς κατέχοντες, ἐχθροῦ τὴν πλάνην ἐτροπώσασθε.

Τρισάριθμοι, τῆς Τριάδος Μάρτυρες, ἀναδειχθέντες τρανῶς, ἴσα φρονῶντες πίσει εἰς αὐτὴν, ἴσον εὐρατε σέφανον, Εὐτρόπιε Κλεόνικε, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ καλλίνικοι. Θεοτοκίον.

Ωραῖος, ὃ ἐκ γαστροῦ σου Δέσποινα, ὑπὲρ υἱοῦ τῶν βροτῶν, ὃ πρὸ αἰῶνων Λόγος προελθὼν, σκυθρωπὸν ἐξηφάνισε, τὸ τοῦ θανάτου ἄχραντε, ζωὴν αἰώνιον ἡμῖν δεδωκώς.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Χ**ριστέ κράζουσα· Σύ με ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Νευρούμενος ἐν Χριστῷ, φερωνυμῶν τε ἀψευδῶς Εὐτροπε, τροπαιοφόρος γέγονας, κατὰ δυσμενῶν Μάρτυς ἔνδοξε.

Αθάνατον ἐνάθλων, κλέος τῆς νίκης ἐμφανῶς εἴληφας, Μάρτυς σοφὴ Κλεόνικε, τῷ σταυρῷ γενναίως ἠλούμενος.

Θωρακισθεὶς τῷ σταυρῷ, βασιλικῶς Ἑλληνικὴν ἔτρεψας, πολυθείαν ἔνδοξε, Μάρτυς Βασιλίσκε αἰοῖδιμε. Θεοτοκίον.

Λιμένασε γαληνόν, καὶ ἀδιάσπαστον Πισοὶ ἄγκυραν, Θεογεννητορ ἔχοντες, πλάνης τῶν δεινῶν λυτρωθείημεν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριαδὰ τὴν σεπτὴν, ἡ τριάς τῶν Μαρτύρων, ἐνώπιον πολλοῦ, ὠμολόγησε δήμου,

καὶ δήμοις συνηρίθμηται, Ἀσωμάτων ἀθλήσα-
σα. Τούτους σήμερον, ἀνευφημήσωμεν πίστει,
ἐορτάζοντες, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, καὶ
κοσμοχαρμόσυνον. Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν
ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον,
ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι,
δῆσαι ἄφεςιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πάσι, καὶ διόρ-
θωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δο-
ξάζουσιν. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ω Σαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυσηρίθ!
ἔβόα ἡ ἀγνή, καὶ πανάμωμος Μήτηρ, ἐν
ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ
τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιέχων, ὡς κα-
τάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ
κατακρίνεται. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγὰ
» ζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ηδρασμένοι ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ἀληθείας,
ταῖς προσβολαῖς ἀκλόνητοι, ὠφθητε βα-
σάνων, Μάρτυρες πολυάθλοι, τῆς πλάνης ὀχύ-
ρωμα, ἅπαν ἐμφανῶς ἐμμοχλεύσαντες.

Τετακότες ὅλην ἔφεσιν πρὸς τὸν Κτίστην,
δεσμοῖς περιτεινόμενοι, καὶ ξεσμοῖς ἀλ-
γοῦντες, ὠφθητε ἀνάλωτοι, Κλεόνικε Εὐτροπε,
σὺν τῷ Βασιλίσκῳ ἐν σκάμματι.

Ωραιοτάταις ἀκτίσι διηυγασμένοι, ὡς τὸν
Χριστὸν προσβλέποντες, ἐνθεν Ἀθλοφό-
ροι, θάττον ὑπεμείνατε, πυρὸς τὴν ἐπίχυσιν,
τοὺς ὑπεναντίους συμφλέξαντες.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην ῥύμην ἔστησας τοῦ θανάτου,
ρεῖθρον ζωῆς κυήσασα, Χριστὸν, ὃν δυ-
σώπει, ἀμαρτίας κάμινον, ψυχῆς κατασβέσαι
μου, Μήτηρ τοῦ ἐλέους πανάχραντε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίε μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐν ζοφῳ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

» **Σ**τερρότητι νοός, φληναφίαν ἐθραύσατε, ὡ-
» μότητος αἰκίζόντων, καταπτύσαντες θρά-
» σους, Μάρτυρες καρτερώτατοι.

Υπὲρ τὰ γηερά, οὐρανίων φροντίσαντες,
εὐγένειαν ἐπανθοῦσαν, καὶ στρατείαν
καὶ πλοῦτον, καὶ δόξαν κατελείψατε.

Μανίαν ἀπηνῆ, τυραννούντων οὐ πτήξαν-
τες, πυρὸς τε καὶ τῶν μαστίγων, καὶ
ξεσμῶν καὶ βασάνων, ἀνδρείως κατεπτύ-
σατε. Θεοτοκίον.

Φορέσας με ἐκ σοῦ, Θεοτόκε ὁ πλάσας με,
προῆλθε διπλοῦς τῇ φύσει, ἐν μιᾷ ὑπο-
στάσει, ἀφύρτως γνωριζόμενος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύ-
» θρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς
» πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Ρωσθεῖσα, ξυνωρίς τῶν Μαρτύρων αὐτά-
δελφος, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τῷ
Σταυρῷ παγεῖσα ἐστέφη στέφει, ἀκηράτῳ,
σὺν Εὐτροπίῳ ὁ Θεῖος Κλεόνικος.

Οδεύσας, Μαρτυρίου πορείαν ἀκλόνητον,
ἤλοις πειρόμενος ἅμα, Βασιλίσκος πό-
δας συνέθλασε, τῶν δαιμόνων, τὰς κεφαλὰς
πατήσας ὁ ἐνδοξος.

Ναόν σου, τὴν καρδίαν λαξεύσας ἀνέτρε-
ψας, ἀγάλμα πλάνης συμφλέξας, καὶ τὸ
στέφος ξίφει Μάρτυς ἐδέξω, ἐκτμηθεὶς σε, κε-
φαλήν Βασιλίσιε αἰίδιμε. Θεοτοκίον.

Ως ῥόδον, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράιμε-
νος, καὶ καθαρῶτατον κρίνον, καὶ κοι-
λάδων ἄνθος ὡς Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ἐν τῇ
γαστρὶ σου Λόγος ἐσκήνωσε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων, Εὐτροπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασι-
λίσκου.

Στίχοι.

Ὁ χρυστὸς ἡμῖν Εὐτρόπιος τοὺς τρόπους,
Ἐφεῦρε Χριστὸν καὶ τέλος διὰ ξίφους.

Καὶ Κλεόνικος εὐκλεᾶ νίκην ἔχει,
Σταυρῷ κρεμασθεὶς, ὡς ὁ Χριστὸς με πάλαι.

Εἰρκτὴν τὸ σῶμα καὶ πρὸ τῆς εἰρκτῆς ἔχων,
Εἰρκτῶν λυτροῦται Βασιλίσκος ἐκ δύο.

Ἐν ξύλῳ Εὐτρόπιος σταυροῖο τρίτη προσε-
πήχθη.

Οὔτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Μαξι-
μιανοῦ, συστρατιῶται καὶ συγγενεῖς τῷ
Ἁγίῳ Μάρτυρι Θεοδώρῳ τοῦ Τήρωνος, ἐκ

τῆς Καππαδοκῶν ὄντες χώρας. Παρίστανται ἔν Ἀσκληπιοδότῃ τῷ Ἡγεμόνι, καὶ τύπτονται σφοδρῶς. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐτρόπιος, κατὰ τοῦ στόματος λαμβάνει πληγὰς, ὅτι τὸν Ἡγεμόνα ἐξύβρισεν. Ἐνθα οἱ μὲν τύπτοντες ἐξημβλύθησαν, διὰ τὸ σύντονον τῆς βασάνου· οἱ δὲ Μάρτυρες, ἐπιφανέντος αὐτοῖς τοῦ Κυρίου, καὶ τῷ ἐνδόξου Μάρτυρος Θεοδώρου, γεγόνασιν ὑγιεῖς. Ἐπεὶ οὖν τῇ παραδοξοποιῖᾳ ταύτῃ πολλοὶ ἐπίστεισαν τῷ Χριστῷ, τὴν διὰ ξίφους δέχονται τελευτήν. Μεταβαλλομένου οὖν τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ κολακείαις ἐπιχειρῆντος τὸν Ἅγιον Κλεόνικον μεταθέσθαι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ τὰ μὲν ὑπισχνουμένου, τὰ δὲ καὶ διδόντος, οὐδέν τι μᾶλλον ὁ Ἅγιος μαλακισθεὶς, ἀλλὰ καὶ παροξυνθεὶς, κατεγέλασε μὲν τῆς ἀνοίας τῷ Ἡγεμόνῳ, κατεχλεύασε δὲ τὴν τῶν εἰδώλων ἀσθένειαν. Ὅθεν, θυσίας αὐτοῖς ἐπιτελουμένης, διὰ προσευχῆς τὸ ξόανον κατέβαλε τῆς Ἀρτέμιδος. Ἐκκαεῖσαν ἔν πίσσαν καὶ ἀσφαλτον, ἐν τρισὶ λέβησι, κατέχεον ἐπ' αὐτῆς· καὶ αὐτοὶ μὲν ἀλώθητοι διεφυλάχθησαν, οἱ δὲ ὑπουργοὶ καὶ ὑπηρέται τῶν τοιούτων κατεφλέχθησαν. Εἶτα σαυροῦνται Κλεόνικος καὶ Εὐτρόπιος, καὶ τελειοῦνται· ὁ δὲ Ἅγιος Βασιλίσκος ἐν τῇ φρουρᾷ τεθείς, μετὰ χρόνον τινά, καὶ αὐτὸς τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώριτου, Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Χωρεῖν ἔχει που τῆς Ἐδέμ τὸ χωρίον

Καὶ τὸν Θεοδώριτον ἔνδον τὸν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ζήνων καὶ Ζωῖλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ζωῆς λύσις Ζήνωνι καὶ τῷ Ζωῖλῳ

Ζωῆς ὑπῆρξε κρείττονος παραίτια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Πιαμοῦν ἡ παρθένος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κροσσωτὰ χρυσᾷ Πιαμοῦν μελαμφόρος,
Τὰς ἀρετὰς ἀπεισιν ἠμφισμένη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
» φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νῦν ἐπαξίως, τῆς αἰωνίου ζωῆς λαβόμενοι, ὡς περ ἐναθλοῦσιν ἔφη ὁ Ποιητῆς, Ἄθλο-

φόροι ἀναμέλπετε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Μυσταγωγίαν, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ κλέος καὶ στέφανον, κάλλος διαμῆνον ἄλυπον χαρμονὴν, κληρωσάμενοι κραυγάζετε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῇ τῶν βασάνων καρτερήσαντες, πλάνης ὑπηρέτας Μάρτυρες ἀκλινεῖς, κατεφλέξατε κραυγάζοντες· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἄψον Παρθένε, ἀμαρτιῶν μετὰ τὸ χειρόγραφον· σῶσον ἐκ παντοίας βλάβης καὶ προσβολῆς, τοῦ δολίου, ἵνα κράζω σοι· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δαυιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάικῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πλήρης εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, φαιδρᾶς ἐφέστηκε, νῦν ἡ ἐτήσιος, ὑμῶν πανηγυρις Ἅγιοι· ἐν ἧ πόθῳ εὐφημοῦντες ὑμᾶς, τῷ στεφοδότῃ καὶ Θεῷ, ὑμνοῖς κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡραῖοι οἱ μῶλωπες ὑμῶν· ὡς περ χρυσίον γὰρ, καὶ λίθος τίμιος, Θεῷ ἐδείχθητε Μάρτυρες· οὓς ἐν πίστει προσκυνοῦμεν ἡμεῖς, τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, Θεῷ κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πηγὴ χαρισμάτων ἀψευδῆς, Χριστῷ ἐνδεδόται, σαφῶς τοῖς Μάρτυσι· καρπογονεῖ γὰρ ἡ ἀνικμος, καὶ ἡ ἀνυδρος ἐκβλύζει κρουνοὺς, καὶ ἡ ἀλόγων λογικῶς, φύσις ἐφέστηκεν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος οἰκήσας ἐν τῇ σῆ, κοιλία ἀχραντε, σὰρξ ἐχρημάτισε, φύσιν θεώσας μετὰ Δέσποινα, ὁ ὑπέρθεος τῇ ἀκρᾷ αὐτοῦ, φιλανδρωπία· ὃν πιστῶς, ὑμνοῦντες ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεσῶσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Νῦν τρανώς τὴν δόξαν Κυρίου, στεφανηφόροι καθορώντες, σὺν ταῖς Ἀσωμάτων χορείαις, καὶ τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν Δικαίων αὐτοῦ, Μάρτυρες οἱ τρισάριθμοι, ὑπὲρ ἡμῶν θερμῶς πρεσβεύσατε.

Ολον ἑαυτοῖς τὸν Σωτῆρα, εἰσοικισάμενοι ἀξίως, πόλις ἐγνωρίσθητε Θεοῦ, ἐδραϊσμένη θείαις ἐπάλληξιν, Εὐτρόπιος καὶ Κλεόνικος, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ Θεόφρονες.

Υπὲρ τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν παναγίαν ὑμῶν μνήμην, καὶ τοὺς ἱεροὺς εὐφημούντων, ἀγῶνας Θεοῦ, Μάρτυρες ἐνδοξοὶ, τὸν Κτίστην ἱκετεύσατε, ἀμαρτιῶν εὐρεῖν συγχώρησιν. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἀντίληψις ὠφθης, καὶ ἡ ἐλπίς καὶ σωτηρία· σὺ καταφυγή μου καὶ τεῖχος, καὶ τῆς ψυχῆς μου θεία παράκλησις· διό με Αἰπιάρθενε, ἐκ πάσης λύτρωσαι κολάσεως.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Γεράσιμε, ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄσχατον, καὶ τὸν σταυρόν σε, ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπόπτῃ, κατηκολέθησας, σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς ἀσκήσεως, τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος.

Οσπερ Πάτερ Γεράσιμε, ἐν ἐρημίαις αἰεὶ, καὶ σπηλαιῖσι καὶ ὄρεσι, πίστει διαιτώμενος, τὸν Θεὸν ἐξεζήτησας, καὶ τοῦτον εὗρες, ὡσπερ ἐπόθησας, ἀνεπιβρόφῳ, ψυχῇ νευρέμενος, ταῖς ἀναβάσεσι, ταῖς καλαῖς ἐκάστατε, καὶ Μοναστῶν, στίφη προσενήνοχας, Χριστῷ σωζόμενα.

Πάντα τὸν βίον διήνυσας, ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ, καὶ ἐν πένθει καὶ δάκρυσιν, Μοναστῶν

γενόμενος, ἀλείπτῃς διὰ πίξεως, ἀκτιμοσύνη κατακοσμήμενος, καὶ ἐγκρατεία, ὠραϊζόμενος, ξένος καὶ πάροικος, ἐπὶ γῆς δεικνύμενος· ὅθεν καλῶν, εὗρες τὴν ἀπόλαυσιν, Θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν πανάχραντε, τὴν προστασίαν ἡμῶν· συσχεθέντας ἐν θλίψεσι, μὴ παρίδῃς τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου, ἀλλὰ γε σπεῦσον, τῷ ἐξελεσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώσης ὀργῆς καὶ θλίψεως, ὧς Θεοδόξαστε, Θεοτόκε ἀχραντε· σὺ γὰρ ἡμῶν, τεῖχος καὶ βοήθεια, ἀκαταμάχητος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος σέλας ἡμαύρωσε, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἰμάτιον, ζοφερῶς μετέβαλε· γῆ κλονεῖται· καὶ ῥήγνυται, φρικτῶς ναῖσθ, τὸ καταπέτασμα· κἀγὼ πῶς Τέκνον, μὴ διαῤῥήξομαι, σπλάγγνα καὶ ὄμματα, πῶς δὲ μὴ τὸ πρόσωπον, καταξανῶ, ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα Σωτέρ μου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τῆς Κανόνας, ὡς σύνηθες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου.

Ὁδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**σوماί σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐξήγαγες λαὸν, δουλείας Αἰγυπτίων, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα, Φαραῶ, καὶ τὴν δύναμιν.

Οπλον κατὰ πάσης τῆς μεθοδείας, τῷ ἄλλοτρίου κραταιὸν, τὴν νηστείαν ἔχοντες, γενναίως πατήσωμεν, τὰ τούτῃ μηχανήματα.

Ελλάμψει τῷ Πνεύματος Θεοφόρε, καταυγασθεῖς τὰ νοητὰ, τῆς ψυχῆς σου ὄμματα, πρὸς φῶς ἐνητένισας, δι' ἀρετῆς τὸ ἄδυτον.

Τῶν παρόντων Πάτερ δι' ἀκτιμοσύνης, τὸ γερὸν ἀποβαλὼν, ἄχθος ὡς ἀσώματος, Γεράσιμε ἤνυσας, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Γῆθεν πρὸς ἑράνιον πολιτείαν, ἡμᾶς ἀνείλκυσεν Ἀγνή, ὁ ἀχραντος τόκος σου, νηστείας ταῖς πτέρυξιν, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν ἡμᾶς.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου· διό οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Τῶν παθῶν τὰ θηρία, διὰ νηστείας ἀποκτείναντες, Χριστῷ δι' ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος ἐγγίσωμεν.

Πρὸς τὸν αὐλὸν πόθον, τὸν τοῦ Κυρίου Πατέρα Ὅσιε, αἰεὶ ἐνατενίζων, ὕλης προσκαίρου κατεφρόνησας.

Τὸν Χριστὸν ἐν τῇ γλώσση, ἔχων αἰεὶ Πάτερ Γεράσιμε, τὸ ἀληθές τῶν λόγων, διεβεβαίῳ ἐν τοῖς θαύμασι. Θεοτοκίον.

Εν νηστείαις καὶ πόνοις, τὸ ἀσθενές ἡμῶν τῆς φύσεως, ῥωννύουσα Παρθένε, κατὰ παθῶν τοῦτο ἐνίσχυσον.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν διανύσας, πρὸς νοητῆς θεωρίας ἀνεληλύθας ὕψος, καὶ θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐμφάσεις ὑπεδέξω καθαρὰς· διὰ τοῦτο Θεοφόρε, σὲ εὐσεβῶς τιμῶμεν καὶ βοῶμεν· Δόξα τῷ ἐνίσχυσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάξασας, Παρθένε Θεοτόκε σαρκωθέντα χρυσότητι, προτείνασα δυσώπησον αὐτόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἀπὸ παθῶν, πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ καὶ βοῶντας· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος ὑπὸ τῶν παρὰ νόμων, καὶ ξρατιωτῶν Σῶτερ λόγγη τὴν πλευράν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρευτο πικρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς· καὶ τὸ πολὺ σε καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου ζοργῇ· δόξα τῇ σῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας, Χριστέ
» **Τ**ὸ θεός, προμηνύων ὁ Προφήτης τὴν ἔλευσιν, μετὰ χαρᾶς ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ
» **Δ**υνάμει σου Κύριε.

Τῆς σῆς ἐν τοῖς βροτοῖς εὐσπλαγχίας, Χριστέ ὁ θεός, δεῖγμα παρέσχε τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρατείας Σωτήρ· δι' οὗ ψυχὰς καὶ σώματα καθαίρεις, καὶ ἀγιάζεις τῶν δούλων σου.

Τῶν ἀρετῶν τὴν κλίμακα ἀνύσας Σοφέ, μυστικωτέρας θεωρίας ἠξίωσαι· διὸ καὶ χάριν εἴληφας, ὄραν καὶ πρὸ καιρῆ τὰ ἐσόμενα.

Πῶσιν τῶν ἀγώνων σου τῶν ἐνθέων, τὴν ἀγῶν κατήρδευσας ἔρημον, καὶ καρποφόρον ἔδειξας, ἀνθρώπους τῷ Χριστῷ συγκομίζουσαν. Θεοτοκίον.

Ὡς στήριγμα Πιστῶν δεδομένη, Παρθένε ἀγνή, παρὰ Χριστοῦ τοῦ σὲ δοξάσαντος, δύναμιν ἐν τῷ καιρῷ περιζώσον, ἡμᾶς τῆς ἐγκρατείας ὑμνοῦντάς σε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ** ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Τῆς χαμαιζήλης ἡμᾶς, προσπαθείας οἰκτιρῶν, νηστεία ἀφαρπάσας, πρὸς τὸ ὕψος ἔλκυσον, Ἰησοῦ τῆς σῆς ἀγαπήσεως.

Τῶν προσευχῶν ταῖς προσβολαῖς, παρατάξεις δαιμόνων, κατέτρωσας γενναίως, καὶ Χριστὸν Γεράσιμε, σὺ ἀνύμνεις Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Τὴν τῶν παθῶν διασχῶν, Θεοφόρε ὀμίχλην, φωτὶ τῷ τῆς ἀγνείας, καὶ τῆς καθαρότητος, νοητῶς ἐπλησίασας.

Θεοτοκίον.

Ρύπου ἡμᾶς νοητοῦ, διὰ τῆς ἐγκρατείας, ἐκπλύνασα Παρθένε, καθαρὸς παραστήσον, δοξολογεῖν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὡ**ς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους Χριστέ ὁ θεός, καὶ μετὰ τοῦ βυθῆ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε καὶ σῶσόν με μόνε φιλόνηρωπε.

Τῆς ἐγκρατείας τῇ αἴγλη, ἐλλαμφθέντας ἡμᾶς καταξίωσον, ἰδεῖν τῆς ἐγέρσεως Σῶτερ, τῆς σῆς τὴν θείαν δόξαν καὶ τὴν λαμπρότητα.

Ὡς ἐωσφόρος ἐκλάμψας, ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου Γεράσιμε, ἀνθρώπους εἰς φῶς πολιτείας, Ἀγγέλων ἀσωμάτων ἐχειραγωγήσας.

Τῆ τῶν εὐχῶν βακτηρία, κεφαλὰς νοσημένων συνέθλασας, θηρῶν παναοίδιμε Πάτερ, καὶ θήρας τῆς ἐκείνων ἀνθρώπους διέσωσας.

Θεοτοκίον.

Γνόντες τὸν πάντων Δεσπότην, διὰ σὲ Θεοτόκε ἐρύσθημεν, πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ πόθῳ, κυρίως σε Μητέρα Θεοῦ δοξάζομεν. Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἡχοῦ.

Συναξάριον.

Τῆ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

Στίχοι.

Ἰππρέτης Σὴρ τῷ Γερασίμῳ γέρας,
Θῆρας παθῶν κτείναντι πρὶν λῆξαι βίου.

Τῆ δὲ τετάρτῃ Γεράσιμος βιότοιο ἀπέπτυ.

Οὗτος, ἐκ παιδὸς τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου φοιχειωθείς, καὶ τὸ τῶν Μοναχῶν σχῆμα περιβαλόμενος, τὴν ἐνδοτέραν ἔρημον τῆς Θηβαΐδος κατέλαβεν, ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως, ἐκγόνου Ἡρακλείου, τοῦ ἐπικεικλημένου Πωγωνάτου καὶ τσοῦτον πρὸς ἀρετὴν ἀγῶνα ἔθετο, καὶ πρὸς Θεὸν οἰκείωσιν ἔσχευ, ὡς καὶ τῶν ἀγρίων Σηρίων κατάρχειν. Λέων γὰρ αὐτῷ διακονούμενος ἦν, ἐπιτελῶν μὲν καὶ τὰς ἐνδεχομένας ἄλλας διακονίας, καὶ δὴ καὶ τὸν ὑδροφόρον ὄνον ἐπὶ νομάς διεξάγων τε καὶ εἰσάγων. Οὐπὲρ ποτε παρ' ὀδιτῶν ἐμπόρων ὑποσυρέντος, καὶ ταῖς καμήλοις προσδεθέντος, ὑπὸ κατεχομένου τοῦ Σηρός, ἠγανακτεῖ τὸ πρὸς ἐσπέραν ὁ τῷ Ὁσίῳ καθυπηρετούμενος μονάζων, τὸν λέοντα μόνον ἰδὼν τῆ κέλλη παραβαλόντα· καὶ δόξας βρωθῆναι παρ' αὐτοῦ, τῷ Γέροντι τοῦτο ἀπήγγειλεν. Ὁ δὲ, τὴν ἐκείνου ὑπηρεσίαν ἔκρινεν αὐτὸν ὑπελθεῖν. Ἦν καὶ δεξάμενος, ἐφ' ὅσον παρὰ τῶν ἐμπόρων χρόνον ὁ ὄνος κατείχετο, αὐτὸς ἐπὶ τῶν ὤμων τὰς ὑδρίας ἔφερε, καὶ Σέων, ἣ ποδῶν εἶχεν, ὑδροφορεῖν ἠναγκάζετο.

Ἄλλ' εἶχε μὲν αὐθις ἢ αὐτῆ ὁδὸς τοὺς προλεχθέντας ἐμπόρους καθυποστρέφοντας, τὸν λέοντα δὲ ὁ ποταμὸς ὑδροφορήσοντα. Ὃς ἰδὼν, καὶ γνωρίσας τὸν ὄνον ταῖς καμήλοις ἐπόμενον, ὀρμήματι αἰφνιδίῳ καταπλήξας τοὺς ἐμπόρους, καὶ πρὸς φυγὴν τρέψας, τοῦ κημοῦ δραξάμενος εἶλε τὸν ὄνον, ὁ δὲ ὄνος ἐπομένας ταῖς καμήλους, ἐτέραν τῆ ἑτέρα προσδεδεμένας, ὡς ἐκείνοις ἔθος, ἕως ἠγάγε τὸν ὄνον καὶ ταῖς καμήλους εἰς τὸ κελλίον· καὶ τῷ οὐραίῳ πλήττων τὴν Σύραν, ὡς κνηγέσιον δῆθεν

προσῆγε τῷ Γέροντι. Ὁ δὲ μειδιάσας, πρὸς τὸν ὑπηρετοῦντα, Μάτην ἄρα ὁ λέων, φησὶ, παρ' ἡμῶν ὠνείδιζετο. Οὐκοῦν ἀπολυθεὶς τῆς δουλείας, τῶν συνήθων ἐχέσθω νομῶν καὶ διατριβῶν. Τότε κλίνας τὴν κεφαλὴν ὁ λέων, καὶ οἶονεὶ συνταξάμενος τῷ Γέροντι, ὑπέδου τὸ ὄρος· καὶ τῆς ἐβδομάδος ἀπαξ ἐξιών, προσήρχετο τούτῳ, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπέκλινεν ὡς ἐν σχήματι προσκυνήσεως.

Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Γέροντος, ἦλθε μὲν τὴν συνήθη εὐχὴν ἀποδώσων. Ἐπεὶ δὲ μὴ εὔρε τὸν Ὁσίον, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ὑπηρετοῦντος μοναχῆ ἔμαθε τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, καὶ ὅτι πρὸς τὸν τάφον ἀπηνέχθη, λεπτοῖς πρότερον κατασπρηνήσας βρυχημασιν, ὑστερον ἐπὶ μεγάλῳ βρυχηθῶ ἀφῆκε τὴν πνοήν. Οὕτω δοξάζει ὁ Θεὸς τοὺς δοξάζοντας αὐτὸν, καὶ Σῆρας αὐτοῖς ὑπέκειν παρασκευάζει, διατηροῦσι τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν ἄσπιλον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς.

Στίχ. Ὁ κείμενος μὲν Παῦλος, ἢ δὲ κειμένη Ἰουλιανῆ, σύγγονοι τετμημένοι.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἐν Πτολεμαΐδι· ἐτύγχανον δὲ ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, φύντες εὐγενῶς, καὶ τραφέντες καλῶς, εὐσεβεῖα μάλλον, ἢ γαλακτι. Ὁ δὲ Παῦλος ταῖς θεοπνευσταῖς Γραφαῖς διήλθεν ἐμμελῶς· καὶ τὸν αὐτῶν νοῦν ἐκμελετήσας, ἔτι νέος ὢν, προχειρότατα τοὺς ἀντιλέγοντας ἐπεστόμιζε, καὶ κήρυξ ἔνθεος τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας ὑπῆρχεν. Ἐπίδημήσαντα ἔν τῇ πόλει τὸν Βασιλέα, ἰδὼν ὁ Παῦλος αὐτὸν, Σαρρεῖν τῇ ἀδελφῇ παρεκελεύσατο, καὶ στήναι προθύμως, ὡς μεγάλου μέλλοντος τὴν πόλιν καταλαβεῖν πειρασμοῦ· καὶ ἑαυτὸν δὲ τῷ τύπῳ καθώπλισε τῷ Σταυρῷ.

Ἐπεὶ δὲ ἐκ ἔλαθε σφραγισάμενος, προσῆλθε τῷ Βασιλεῖ, καὶ τῶν εἰδώλων διήλεγξε τὴν ματαιότητα. Ὁθεν κρεμασθεὶς, ξέεται· ὃν ἰδοῦσα ἢ ἀδελφῆ, κατεβόα τοῦ τυράννου, ὡς ἀδίκως αἰνιζομένου τοῦ ἀδελφοῦ. Συλλαμβάνεται δὲ καὶ αὐτῆ, καὶ κρεμασθεῖσα ξέεται, καὶ ἐν λέβητι, ἐνθα πίσσα καχλάζουσα, ἀμφοτέροι βαλλονται. Καὶ ἔτι ἐμμένοντες τῇ τῷ Χριστοῦ πίστει, ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πεπυρωμένης ἀπλοῦνται, καὶ τοῖς νώτοις ἀνωθεν τύ-

πτονται. Ἐνθα Κοδράτος καὶ Ἀκίκιος οἱ δῆμοιοι, τῶν Ἁγίων φεισάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται. Μὴ διαλωθθέντες δὲ οἱ Ἅγιοι, δεσμοῖς σιδηροῖς βάλλονται ἐν εἰρητῇ· καὶ Ἀγγέλου ἐπιφανείᾳ λυθέντες, καὶ τροφῆς κορεσθέντες, τῷ Χριστῷ εὐχαρίστησαν. Καὶ αὐθις παρίστανται τῷ Βασιλεῖ· καὶ θῦσαι τοῖς εἰδωλοῖς μὴ βουλευθέντες, ἀναρτηθέντες τύπτονται.

Στρατονίου δέ τινος, ἐνὸς τῶν δημίων, τὴν Ἁγίαν Ἰουλιανὴν κατοικτεῖραντος, καὶ πρὸς τὸ εὐώνυμον κατακλιθέντος, καὶ τῷ Χριστῷ πιστεύσαντος, (ὅτι δὴ αὐτῷ ἡ Ἁγία προετρέπετο μὴ φείδестαι, ἀλλὰ ποιεῖν τὸ τοῦ Βασιλέως πρόσταγμα) μανεῖς ὁ Τύραννος, αὐτοῦ μὲν τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμε, τοὺς δὲ Ἁγίους ἐκέλευσεν ἰοβόλοισι ἐρπετοῖς συναποκλεισθῆναι. Ἐξ ὧν διαμείναντες ἀβλαβεῖς, τὸν μὲν Ἅγιον Παῦλον τύπτεσθαι μολύβδοις τὰς σιαγόνας, προσδεθέντα πάλῳ σιδηρῷ, προστάσσει καὶ ἐκατέρωθεν ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν ῥάβδοις σιδηραῖς πεπυρωμέναις τύπτεσθαι· τὴν δὲ Ἁγίαν Ἰουλιανὴν, εἰς πορνεῖον ἀπενεχθῆναι, καὶ ὑπὸ ἀσώτων ἀνδρῶν διαφθαρεῖν· οὓς παραγενομένους, Ἄγγελος Κυρίου παραστάς, τῷ κοριορτῷ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀπετύφλου. Ἀλλὰ τούτους μὲν ἡ Ἁγία εὐξαμένη, ὕδωρ αὐτοῖς ἐπιχέουσα, κατέστησεν ὑγιεῖς· αὐτὴ δὲ, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Παύλου, ἐμβαλλεται βόθρῳ πυρός.

Κελεύσαντος δὲ τοῦ Τυράννου ἐν αὐτῷ τῷ πυρὶ λιθοβοληθῆναι αὐτούς, ὥφθη ἄνωθεν νεφέλη πεπληρωμένη φλογός, ἥτις Ἀύρηλιανῷ πυρὸς κατέχευεν ὄμβρους. Ὁ δὲ φοβηθεὶς, ἀνήνεγκε τοῦ βόθρου τοὺς Ἁγίους, καὶ λαμπάσι τὰς ὄψεις αὐτῶν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα καταφλεχθῆναι προσέταξε, καὶ μετὰ τοῦτο, τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτηνῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Κύπρου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐλάφος ὡσπερ ἐκ βρόχου ῥυσθεὶς βίου, Ἄνεισι Γρηγόριος, ἐνθα ζῶν ὕδωρ.

Ταῖς τῶν ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, καὶ
» τύπον τῆς Παρθένου τὴν βάτον δείξας,
» εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δὲ ἐγκατείας ἀναβάντες πρὸς ὄρος, ἐνθέε πολιτείας καὶ σωφροσύνης, τὸν φωτοδότην Κύριον, νοητῶς ἐνοπτρισώμεθα.

Ἐν ἀκηράτοις ἀρετῶν παραδείσοις, χορεύσας Θεοφόρε, ἄνθη θαυμαίων, ἐδρέψω πᾶσιν ἀφθονον, τούτων χάριν δωρούμενος.

Τὴν κατ' εἰκόνα Θεοφόρε ἀξίαν, φυλάττων, φοβερὸς ἀνημέροις θηρσίν, ἐδείχθης ἄδων ἀπαύστως, τῷ Θεῷ εὐχαριστήρια.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺν καὶ κράτος κατ' ἐχθρῶν νοουμένων, νηστεία καὶ ἀγῶσι Θεοκυῆτορ, ἡμᾶς ἀινούοντας ἀχραντε, καὶ ὑμνῶντάς σε περιζῶσον.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, συνωμολόγησαν οἱ
» αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες
» μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντός, Δέσποτα Κύριε, καὶ ἡμᾶς βασιλεῦσαι, παθῶν καὶ ἠδονῶν τῶν σαρκικῶν, ὡς ἀγαθός, διὰ νηστείας καὶ πόνων ἀξίωσον, ἵνα σε εὐλογῶμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπό βρέφους Θεόφρον δεξάμενος, χαρίτων τῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπιλάμψεων θείων ὥφθης, καταγώγιον τερπνόν, τοῦτον ἐκάστοτε δοξάζων.

Ἐν τῇ φλογὶ τῶν παθῶν, Πάτερ Γεράσιμε, μηδαμῶς σε φλεχθέντα, δρόσος ἡ τῶν χαρίτων τοῦ Χριστοῦ ἐξ οὐρανό, ὅλον κατήρδευσε πόθῳ, τοῦτον ἀνυμνῶντα, ἐκτενωῶς Θεὸν τῶν ὅλων.

Θεοτοκίον.

Ὁ σαρκωθείς ἐκ τῶν ὁσίων, ἀχραντε Δέσποινα παναγίων αἱμάτων, αὐτὸς ἀποκαθαίρει μολυσμῶν σαρκικῶν, διὰ νηστείας καὶ πόνων ἡμᾶς δυναμῶν, ταῖς σοῖς ἀπαύστοις ἰκεσίαις, Θεοτόκε Παρθένε.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε ἀχραντε,
» Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοισι
» ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ὁ πλοῦτος τῆς χάριτος, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς πάντα προστίθεται, τοὺς πόνοις ἐγκατείας τοῦτον συλλέγοντας.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Δυναμίει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέ-
» ωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν
» καὶ δοξάζειν σε, τὴν ἐκέσιον νῦν σαύρωσιν.

Λατρεύειν ἠρετίσω Θεῷ, τὸ φῶς ποθήσας·
ἐβδελύξω δέ, τὴν ζοφεράν Κόνων ἔνδοξε,
τῶν εἰδώλων ἀθεότητα.

Ἰέρευσας προθύμως Χριστῷ, ψυχὴν καὶ σῶ-
μα, καὶ εὐπρόσδεκτος, ὡς μόνος μόνῳ ὠ-
μίλησας, τῷ Δεσπότη παμμακάριστε.

Νομίμων τῶν πατρῶν σοφῶς, λαὸς ἀπεί-
ρους ἠλευθέρωσας, τὸν ἀπωλείας φερῶ-
νυμον, θριαμβεύων Κόνων ἔνδοξε.

Ἰκέτευε παθῶν ψυχικῶν, σωματικῶν τε λύ-
σιν· ἔνδοξε, παρασχεθῆναι τοῖς ἐν πίσει,
ἑορτάζουσι τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Ἰκέτευε ἀπαύτως Ἄγνη, τὸν προελθόντα ἐκ
πλαγῶν σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου,
τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Καίσιμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εἴ βρέφους τῷ Θεῷ, κολληθεῖς Θεοφόρε,
τοῦ Πνεύματος σεπτὸν, ἀνεδείχθης δο-
χεῖον, καὶ τὰ πονηρότατα, καθυπέταξας πνεύ-
ματα· ἐναθλήσας δέ, ἐμεγαλύνθης ἀξίως· ὅθεν
ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, πιστῶς
ἑορτάζομεν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου,
καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους παι-
σμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνεσαν, ἀπωλείας πανά-
μωμε· καὶ ἐν ὧρα με, τῇ φοβεραῖ τῆ θανάτῃ,
ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ
σῶσόν με δέομαι. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς σὴν τῆς καθαρᾶς, καὶ ἀμώμου Παρθέ-
νου, διήλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομ-
φαία, σαυρῷ ὡς ἐώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψι-
μενον, Παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ
προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν Θεότοκε, πιστῶν τὸ
κραταίωμα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἐκ τοῦ τάφου σου ἐ-
» γερσιν, καὶ ἐδόξασά σου, τὴν ἀήττη-
» τον δύναμιν.

Καθεῖλες μακάριε, τὸ τῶν λαῶν ἀπατήλιον,
καὶ ὑπέφηνας, τοῦ Ἰησοῦ τὴν Θεότητα.

Ὁλίθινος φρίζας σου, ψευδῆς Θεός τὸ ἐμ-
βρίμημα, τὸν Ἰησοῦν μόνον, καθωμολό-
γησεν εἶναι Θεόν.

Συνῆκαν οἱ ἄφρονες, τὴν ὑπὲρ φύσιν δεξά-
μενοι, ἐκ λίθινου χεῖλους, ἀληθεστάτην
μετάθεσιν.

Μυστήριον ἀρρήτον, τὸ δια σοῦ κηρυττό-
μενον· ἐπιστρέφεις γὰρ Μάρτυς, πεπλα-
νημένους πρὸς Κύριον. Θεοτοκίον.

Κυρίως δοξάζομεν, σέ Θεοτόκον Ἀνύμφευ-
τε, καὶ τῷ σῷ λιμένι, οἱ πιστοὶ κατα-
φεύγομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡ-
» μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Ἀχράντου σε δοχεῖον ἢ χάρις, καὶ ἀκηρά-
τῃ φωτὸς ἀπειργάσατο, Μαρτύρων κλέος
καὶ καύχημα.

Ρημάτων ἐπλουτίσθης ἀρρήτων, τὴν θείαν
γνώσιν, καὶ ταύτην ἐμύησας, λαὸς ἀπεί-
ρους ὑπέριτε.

Τὴν χάριν σε ὀρῶντες οἱ ἄνομοι, τῶν θαι-
μάτων, ἐβόων· Ὁ Κόνωνος, Θεὸς τὴν πλά-
νην ἐνίκησε. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτό-
κε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ
κόσμῳ ἐκύησας.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐκύλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆ-
» τος ἐγένετο· ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σέ
» τὸν φιλόανθρωπον· καὶ ἔσωσέ με, ἢ δεξιὰ σε
» Κύριε.

Υἱὸς πῆρξε τοῖς πιευσάσιν, ἢ χάρις τοῦ πλέ-
του ἐπαύξησης· τοῖς δὲ ἀπειθήσασιν, ἢ
ἐνστασις ὀλεθρος, ταῖς ἰκεσίαις, σοῦ Κόνων
παμμακάριστε.

Σαφῶς σοι ὑποτέτανται, δαιμόνων τὰ ζήφῃ
μακάριε, σαυτὸν ὑποτάξαντι, Θεῷ τῷ
ποιήσαντι, αὐτεξουσίως, ὧ Μάρτυς Κόνων ἔν-
δοξε.

Υἱὸς σοῦ ἐπαιδεύετο, τὰ πλήθη αἰρεῖσθαι
τὸν ἔλεον, καὶ τρόπον βδελύττεσθαι, ἐν-
θῆως φιλάργυρον, παμμάκαρ ἔργῳ, καὶ λόγῳ
διδασκόμενα. Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλί-
μακα ἔμψυχον, καὶ πύλιν οὐράνιον, ἀ-
ξίως δοξάζομεν, Μαρία ἔνδοξε, Ὁρθοδόξων
καύχημα.

Συναξάριον.

Τῆ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

Στίχοι.

Ἦκεις πρὸς αὐτὸν τὸν Θεόν, Θεὸς θέσει,
Εἰς γῆν ἀφείς σου τὴν κόνιν, Κόνων Πάτερ.

Πέμπτη καρτερόφρων ψυχὴν ὁ Κόνων ἀφέ-
ηκεν.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐκ Κώμης λεγομένης Βυδανῆς, Νέστορος καὶ Ναΐδας υἱός, οἱ γυναῖκα τούτῳ συνῆψαν· ὁ δὲ τῆ παρθενίᾳ μᾶλλον σχολάζειν σὺν αὐτῇ ἠρετίσατο. Λέγεται δὲ τὸν Ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ ἐκδιδάξαι αὐτὸν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ εἰς τὸ τῆς ζωαρχικῆς Τριᾶδος ὄνομα βαπτίσει, καὶ τῶν ἀχράντων Μυστηρίων μεταδοῦναι, καὶ τῶν παραδόξων θαυμαμάτων ἐνέργειαν χορηγήσαι. Ὄθεν τὴν τε γυναῖκα Ἄνναν, (τοῦτο γὰρ ἦν αὐτῇ ὄνομα) συμφρονεῖν αὐτῷ καὶ συμπαρθενεύειν ἐπεισε, βαπτίσας πρότερον καὶ τοὺς γεννήτορας, καὶ μεταστήσας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· εἶτα καὶ τὸν πατέρα Νέστορα, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐπεισε μαρτυρῆσαι· καὶ τοὺς Εἰδωλολάτρας, θυσίαν προσάγειν μέλλοντας σκοτεινῶ τιμὴν καὶ ταρταρείῳ Δαίμονι, ἐν τινὶ ἀντρώ παραδοῦς, τὸν τῶν ὄλων Θεὸν ἐπιγνώσκειν αὐτοῦς ἐποίησεν, αὐτοῦ τοῦ Δαίμονος μὴ εἶναι Θεὸν συνομολογήσαντος, καὶ τοὺς ἀπίστους ὄχλους τὸ, Εἰς Θεὸς, ὁ Κόνωνος, ἐπειπεῖν. Αἱ δὲ τοιαῦται φωναί, παρὰ τοῖς Ἰσαύροις εἰσέτι καὶ νῦν, ἐν τῇ τοῦ Μάρτυρος μνήμῃ, μεγαλοφώνως κηρύττονται. Τοσαύτην δὲ κατὰ δαιμόνων χάριν καὶ ἐξουσίαν ἔλαβεν, ὡς τοὺς μὲν αὐτῶν ἐπιγεωργίαν τρέψαι, καὶ τῶν φυομένων καρπῶν καταστήσαι φύλακας· τοὺς δὲ ἐν κεραιμίαις ἐγκλιεῖσαι, καὶ σφραγίδας ἐπιβαλεῖν, καὶ κατὰ γῆν πρὸς τοὺς θεμελίους τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγκαταχῶσαι.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ γέγονεν οὕτω. Τοῦ Ἡγεμόνος Μάγνη μετὰ τῶν βασιλικῶν προσαγματῶν τὸν τόπον καταλαβόντος, καὶ τοῦ Ἁγίου κατασχεθέντος, καὶ προσαχθέντος αὐτῷ, ἐπεὶ τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινὸν ἀνεκήρυξε, τύπτεται σφοδρῶς. Τοῦ δὲ πλή-

θους, συνδραμόντος ἐφ' ᾧ τὸν Ἅγιον ἐξελέσθαι, διαχειρίσασθαι δὲ καὶ τὸν Ἡγεμόνα, ὁ μὲν αἰσθόμενος, ἔφυγε· τὸ δὲ πλῆθος, λύσαντες τὸν Ἅγιον, καὶ τῶν αἱμάτων ἀποσμήξαντες, ἐν τῷ ἰδίῳ κατέστησαν οἴκῳ. Ἐνθα ἐπὶ δυσὶ χρόνοις βιώσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Φασὶ δὲ, ὅτι μετὰ τὴν αὐτοῦ ἐκδημίαν, τοῦ οἴκου εἰς ἐκκλησίαν μετασκευαζομένου, εὐρεθῆναι τὰ κεραιμία, ἐνθα τὰ πονηρὰ συνέκλεισε πνεύματα. Ὡς ἐνός διανοιχθέντος, λογισαμένων χρυσὸν περιέχειν διὰ τὸ βάρος, ἐξελθεῖν τὰ δαιμόνια ἐν εἴδει πυρός, ὡς τε πάντας μὲν εἰς τὴν γῆν καταπεσεῖν, καταστραφῆναι δὲ τὸ ἀνοικοδομοῦμενον, καὶ ὅλως μετὰ δύσιν ἤλιθ, μὴ τολμᾶν τινα τῷ τόπῳ παραβαλεῖν. Ἀλλὰ ταύτης οὐκ εἰς μακρὰν τῆς ἐπιθέσεως ἀπηλλάγησαν, προσευχαῖς καὶ νηστεῖαις καὶ ἀγρυπνίαις σχολιάσαντες, τοῦ Ἁγίου δεηθέντος ὑπὲρ αὐτῶν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κόνωνος τοῦ Κηπουροῦ.

Στίχ. Ἦλων τύπους φέροντι Κυρίῳ Κόνων

Ἦλων τύπης πρόσεισιν εἰς πόδας φέρων.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, ἐκ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας. Ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς πόλιν Μάνδρων τῆς Παμφυλίας· καὶ ἦν ἐν τόπῳ λεγομένῳ Κάρμηλα, κῆπον τινὰ καλλιερῶν, καὶ ἔτω τὴν τροφὴν ποριζόμενος. Ἦν δὲ τὸν τρόπον τοσοῦτον ἀκέραιος καὶ ἀπλοῦς, ὡς ἐπιστάνας τοὺς συλλαβεῖν ζητοῦντας αὐτὸν, καὶ ἐν παιδιᾷ ἀσπαζομένους, τούτους ἐκ ψυχῆς ἀντασπάζεσθαι· καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν παρῆσαν, εἰπόντων, ὅτι ὁ Ἡγεμὼν αὐτὸν Πούπλιος καλεῖ, ἀπεκρίνατο· Ποῖαν γὰρ ἐκεῖνος ἐμὲ χρεῖαν ἔχει, μάλιστα γὰρ ὄντος Χριστιανοῦ; Καλεῖτω τοὺς ὁμόφρονας αὐτοῦ, καὶ τῆς πίστεως κοινωνούς. Δεσμευθεὶς δὲ καὶ ἀχθεὶς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, καὶ παρ' αὐτοῦ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις προτραπεῖς, βαθὺ στενάξας, καὶ τὸν Τύραννον καθυβρίσας, καὶ ἐμμένειν τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ ἑαυτὸν βεβαιωσάμενος, ὡς οὐδὲν, εἴτι γένοιτο, αὐτῆς σαλευθῆναι, ἦλοις σιδηροῖς τοὺς πόδας καθηλωθεὶς, τρέχειν ἔμπροσθεν τοῦ ἄρματος ἀναγκάζεται. Ὄθεν λειποψυχήσας, καὶ ἐπὶ γόνυ κλιθεὶς, προσευξάμενος, τῷ Θεῷ τῷ πνεῦμα παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Μοναχοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος, ἐν πᾶσι φιλόπονος γενόμενος, ὁμοῦ τε τῇ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν ἐπέδωκεν ἑαυτὸν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ἀσκήσεως προῆλθε καὶ ἀρετῆς. Τεκμήριον δὲ ἀμφοτέρων, οἷ τε συγγραφέντες παρ' αὐτοῦ λόγοι, παντοίας παιδείσεως καὶ ὠφελείας ὄντες μεσοί, καὶ ἡ τῶν θαυμάτων ἐνέργεια, παρά τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ αὐτῷ δοθεῖσα· ὧν ἐν ἀναγκαῖον πάντως εἰπεῖν. Σχολάζοντας γὰρ τοῦ Ὁσίου ποτὲ ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ ἑαυτῷ προσέχοντας, προσῆλθεν ὕαινα, τυφλὸν τὸν ἑαυτῆς σκύμνον ἔχουσα, καὶ διὰ ταπεινοῦ τοῦ σχήματος τοῦ Ἁγίου ἐδέετο κατοικτειρῆσαι αὐτήν, καὶ τὴν πῆρωσιν τοῦ ἐκγόνου ἰάσασθαι. Ὁ δὲ, προσπτύσας τοῖς λωθηθεῖσιν ὀφθαλμοῖς, καὶ εὐξάμενος, κατέστησεν αὐτοὺς ὑγιεῖς.

Μεθ' ἡμέρας δὲ, τῆς ὑαίνης κώδιον αὐτῷ μεγάλου προσαγαγούσης κριοῦ, τῆς ἰατρείας ἀντιμισθίαν, ἢ πρότερον αὐτὸ Ὁσίου λαβεῖν κατεδέξατο, ἢ τὸ θῆριον ὑποσχέσθαι, μηκέτι προβάτοις πενήτων ἐπιπηδᾶν. Εἰ δὲ περὶ τὴν ἄλογον φύσιν οὕτως ἦν συμπαθῆς, τί ἂν ἦν πρὸς ἀνθρώπους, οὓς ἡ τῆς φύσεως κοινωνία κατοικτειρίζεσθαι παρά τῶν ὁμογενῶν ἀπαιτεῖ;

Τοσαύτη δὲ ἦν ἡ τοῦ ἀνδρός καθαρότης, ὡς τὸν Πρεσβύτερον τῆς Μονῆς διομνύμενον λέγειν, ὡς οὐδέποτε τῶν θείων Μυστηρίων τῷ Μοναχῷ ἐπέδωκε Μάρκῳ· ἀλλ' ἐν τῷ προσιέναι αὐτὸν, Ἄγγελος αὐτῷ μετεδίδου, σὺ ἐκ τοῦ ἀγκῶνος τὴν χεῖρα μόνην ἔβλεπε τὴν λαβίδα κατέχουσαν, δι' ἧς Ὁσίου τῶν Ἁγιασμάτων μετεῖχεν. Ἀπετάξατο δὲ καὶ τῶν κοσμικῶν φροντίδων καὶ θορύβων ἀπάντων, τεσσαράκοντα χρόνων ὑπάρχων· καὶ διαγαγὼν ἐν τῇ ἀσκήσει ἔτη ἐξήκοντα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν βραχύς, φιλὸς τὸν πώγωνα, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐνδοθεν ἔχων ἐπιλάμπουσαν τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐλογίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Τὸν Εὐλόγιον εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις,

Κτίστω χάριν σοῦ τὴν κάραν τετμημένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐλαμπίου.

Στίχ. Τράχηλον Εὐλαμπιος ἐκτμηθεὶς ζίφει,

Τραχηλιῶσαν δυσσέβειαν αἰσχύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀρχέλαος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑκατὸν τεσσαράκοντα δύο Μάρτυρες, ζίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θεὸς πρῶτος Ἀρχέλαος ἀρχένα ζίφει,

Ἄρχει τομῆς σοι, λαὲ θεῖε Κυρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐν καμίνῳ πυρὸς, τοὺς ὑμολόγους
» σώσας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικῶς Ἀθλητὰ, ἠγωνισμένος ἀνεθόσας·
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Νεικηκῶς τὸν ἐχθρὸν, σὺ ἀνεδείχθης Ἀ-
θλοφόρος, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πα-
τέρων βοῶν.

Επὶ τῆς γῆς νικητῆς, ἐν οὐρανοῖς δὲ στε-
φανίτης, ἀνηγορευθῆς τοῦ Χριστοῦ, Μάρ-
τυς ἀήττητε.

Γερουργήσας Θεῷ, τὴν τῶν ἐν πλάνῃ σωτη-
ρίαν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων
βοῶς. Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ἦν Θεοτόκον ἀ-
πειργάσω, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα
» Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
» χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρός,
» Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Σεσυλημένον ὄρωντες, τὸν τοῦ σκότους κο-
σμοκράτορα, τὴν δεσποδαίμονα πλάνην τῆ
Ἁγίου ταῖς ἐντεύξεσιν, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοπρεπῶς σοι παμμάκαρ, τῶν κακῶν
τῶν συστήματα, δι' ὀλεθρίων πνευμάτων,
τιμωρούμενα ἐκραύγαζον· Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως μητρικαῖς ἀγκάλαις, ἀσινὲς τὸ βρέφος
ἔσωσας, τῇ ἐνεργεῖ σου προστάξει, ἐν
ταῖς μύλαις τοῦ ἀγρίου θῆρος, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν βοῶν ἀπαύστως.

Κατελαμπρύνθης ἀφθόνως, Ἀθλητὰ τῷ τρις-
ηλίῳ φωτί· τὴν τρισυπόστατον φύσιν,

Ἐάν δέ τύχη ἐν Σαββαίῳ, λέγε τὰ ἐξῆς
Ἰδιόμελα.

Δόξα, Ἦχος β'. Μεθοδίου.

Η Ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μυστικῶς, νέαν στολήν ἐνδυσάμενη, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὰ αἵματα τῶν νέων Ἀθλοφόρων· τούτους γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ ἐκθρεψάμενη, θυσίαν ἄμωμον δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε. Διὸ νικητὰς ὁ τούτους τῶν παρανόμων ἀναδείξας, καὶ στεφανώσας καὶ δοξάσας, καὶ ἡμῖν κατάπεμψον, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πάσαν ἐλπίδα μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Υβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγσασα· Ὑπερῦμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγγνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλόανθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα,

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Συκεώτου.

Φ ἀλλαγὰ θεοστεφῆ, ἀρτιφανῶν Μαρτύρων σφάγιον ἄμωμον, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντων προθύμως, τὸν ἀγιόλεκτον συνασπισμὸν τῶν τεσσαράκοντα δύο, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμήσωμεν καὶ τὴν αὐτοῦ πανίερον μνήμην πνευματικῶς τελέσαντες, βοήσωμεν πρὸς αὐτούς· θραύσατε θράσος Ἀγαρηνῶν τῶν ἀθέων, καὶ ῥύσασθε λαὸν εὐσεβόφρονα, εὐχαῖς ἡμῶν, πάσης περιστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγάλων χαρισμάτων Ἀγνή, Παρθένε Μήτηρ μόνη Θεοῦ, ἤξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηθῆσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονειδιστον;

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία, ὡς σύνηδες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς Ἀθλῆς ἐπαινῶ καλλινίκων Μαρτύρων. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
» θρωπῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὠδὴν,
» ἐβόα, ἄσωμεν.

Αναφανέντες τῷ ὕψει τῆς τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίας Ἐνδοξοί, ὡς ἀστέρες φαινοί, τῶν πιστῶν φωτίζετε ψυχὰς, τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν ἀποδιώκοντες.

Θαρσαλεότητι γνώμης τῷ δυσμενεῖ, συμπλακέντες Μάρτυρες κατεπτώσατε αὐτόν· καὶ θανόντες εὐράτε ζωὴν, ἀτελεύτητον ὁμοῦ μακαριώτατοι.

Αελαμπρυσμένοι τῷ κάλλει τῆς φωταυγῆς, καὶ στερρώς ἀθλήσεως, προσηνέχθητε Χριστῷ, τῷ τυθέντι Μάρτυρες σαρκί, καὶ χοροῖς μαρτυρικῶς συνηριθμήθητε.

Οἱ τεσσαράκοντα δύο πανευκλεεῖς, τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, μυριόλεκτον πληθύν, ἀνομούντων τρέψαντες πολλῶν, ἀγαθῶν ἐν οὐρανοῖς κατηξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Υπεραγία Παρθένε τῶν Ἀθλητῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἡ κνήσασα Χριστὸν, τὸν ὠραῖον κάλλεσιν αὐτόν, καλλιῶσαι τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐκέτευε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὡς ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Σταδίῃ μέσον παραστάς, τὸν σωτήριον Λόγον, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα, ἐλευθέρᾳ τῇ φωνῇ, ἐκήρυξας ἀνδρικῶς, καρτερόφρον μέγιστε Θεόδωρε.

Εμφρόνως πίστει ἐναθλῶν, ἀπηρνήσω τὸ σῶμα, καὶ τομῇ τῇ τοῦ ξίφους, ὑποκλίνας σεαυτόν, ἐτύθης ὡσπερ ἀμνός, Κωνσταντῖνε Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Πιστόν σε φίλον τοῦ Θεοῦ, ὁ καιρὸς τῶν ἀγώνων, ἐφανέρωσε πᾶσι, τῆς πρὸς

σάρκα βλαβεράς, φιλίας τὸν λογισμόν, ἀποσπῶντα κράτιστε Θεόφιλε.

Θεοτοκίον.

Α γίων δῆμος ἐναθλῶν, τεσσαράκοντα δύο, σέ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, Μητέρα παναληθῆ, ἐκήρυττεν ἐμφανῶς, δυναμοῦσαν τούτους μεσιτείαις σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Συμπεφραγμένοι ἀνδρικῶς πρὸς ἀνόμους, συντεταγμένοι λογικῶς πρὸς ἀθέους, τὴν πανοπλίαν ἤρασθε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· πίστιν μὲν ὡς μάχαιραν, ἐπὶ χεῖρα λαβόντες, ἀσπίδα τὴν ἐλπίδα δέ, τεθεικότες ἐπ' ὤμων, καὶ τῆς ἀγάπης θώρακα σαφῶς, ἐνδεδυμένοι, ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε.

Ἔτερον, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Απαχθέντες δεσμῶται ὑπὸ ἐχθροῦ, καὶ φρουρᾷ συγκλεισθέντες χρόνοις πολλοῖς, τῇ πίστει φρουρούμενοι, ἀσινεῖς διεμείνατε· καὶ τῷ ξίφει λυθέντες, τοῦ σώματος Ἅγιοι, τῷ ἐνθέῳ πόθῳ, σαφῶς συνεδέθητε· ὅθεν ὡς φωστῆρες, διελάμψατε κόσμῳ, τοὺς πάντας φωτίζοντες, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, Ἄθλοφόροι μακάριοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράξως Μήτηρ Θεῶ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν πάντα κατέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Πλάστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε· Ἐν ὧρα τῆς κρίσεως, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, δώρησαί μοι τότε τὴν σὴν, προστασίαν, Δέσποινα πανάχραντε· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιός σου δοῦλός σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἄμνός. Θεωρῆσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ὀλολύζουσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος. Σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς

δοῦλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεός καὶ Κύριος, ἢ
» **Χ**σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακραίζουσα· Ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἐορτάζουσα.

Ισχυῖ Μάρτυρες, τοῦ θεοῦ Πνεύματος, κατεβάλετε πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, δύναμιν ἀνίσχυρον, θανατωθέντες καὶ ζῶν, κληρωσάμενοι αἰώνιον.

Νευρώσας κάλλιστα, ψυχὴν ὁ Κάλλιστος, ταῖς ἐνθέοις μελέταις νεανικῶς, χαίρων προσεχώρησε, πρὸς τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομὴν, τὰ οὐράνια κληρούμενος.

Οραίως ἔστησας, ἐν πέτρα γνώσεως, τοῦ νοός σου Βασσῶν ταῖς νοητάς, βάσεις καὶ ἐσκέλισας, καταδιώξας ἀνδρικῶς, τὸς ἐχθρὸς σου παμμακάριστε.

Κενῶντες αἵματα, λαμπρῶς τὰ πνεύματα, παρεδώκατε ἅμα τῷ δι' ἡμᾶς, πλούτῳ ἀγαθότητος, αἷμα τὸ ἴδιον Σταυρῷ, παναοιδίμοι κενώσαντι.

Θεοτοκίον.

Α γνήν Μητέρα σε, οἱ θεῖοι Μάρτυρες, ἐπίσταμενοι Κόρη, καὶ τὴν ἐν σοί, δόξαν κλειζόμενοι, ταῖς ἀθανάτης δωρεαῖς, ἐν ὑψίσοις ἐκκληρώσαντο.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθὲ, ταῖς τῶν ὀρ-
» **Τ**θριζόντων σοι ψυχαῖς, πόθῳ καταύγα-
» στον δέομαι, σέ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως
» Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακα-
» λούμενον.

Λαμπάδες ὠφθητε μυστικαί, φέγγει εὐσεβείας ταῖς ψυχαῖς, τῶν εὐσεβῶν σελαγίζουσαι, καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος λύουσαι, Κυρίου Ἄθλοφόροι μακαριώτατοι.

Λεόντων χάσματα νοητῶν, Μάρτυρες Κυρίου ἀβλαβῶς, παραδραμόντες γεγόνατε, βρωῶμα τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων ἠδιστον, τρυφῆς ἀδιαρρέυστου καταξιούμενοι.

Ικετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, Μάρτυρες προσάξατε Θεῷ, οἱ δύο καὶ τεσσαράκοντα, ὅπως λυτρωθῶμεν πάσης κολάσεως, καὶ τῶν ἐπερχομένων ἀπειρῶν θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Νός με ἴθυον δυσωπῶ, ἄχραντε κινήσεις πρὸς Θεόν, ὁδὸν ζωῆς χρηματίζοντα, καὶ

τῶν Ἀθλοφόρων ἐξομαλίσαντα, τὰς τρίβους τὰς φερούσας πρὸς τὰ οὐράνια.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
 » θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
 » εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἀνά-
 » γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Ἰστίῳ πτερούμενοι, τοῦ Σταυροῦ οἱ Ἀθληταί,
 παρανομίας θάλασσαν, ὑπέπλευσαν ἀβρό-
 χως καὶ γαληνῆς, λιμένας κατέλαβον, εὐσεβῶν
 κυβερνῆται χρηματίζοντες.

Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, Κωνσταντῖνον εὐ-
 σεβῶς, καὶ τὸν κλεινὸν Θεόδωρον, Καλλί-
 λιστόν τε Βασσῶν καὶ σὺν αὐτοῖς, τὸν μέγαν
 Θεόφιλον, καὶ τοὺς τέτων συνάθλους εὐφημή-
 σωμεν.

Ὡς ἄνθη ἠδύπνοα, ἐν λειμῶνι μυστικῶς, τῶν
 Ἀθλητῶν ἀνθήσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν ἀ-
 πασαν νοητῆς, ὁσμῆς ἐπληρώσατε, τὸ δυσῶδες
 τῆς πλάνης ἀπελάσαντες.

Θεοτοκίον.

Νομίμων σε ἄνευθεν, τῶν τῆς φύσεως Χρι-
 σέ, ὑπερφυῶς ἐκύησεν, ἡ Θεοτόκος Κόρη
 ὡς ἀληθῶς, νομίμως τοὺς Μάρτυρας, ἐναθλή-
 σαντας πίστει στεφανώσαντα.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ παρὸν Κοντά-
 κιον, καὶ τὸν Οἶκον· εἶδ' οὐ, τὸ ἐν τῷ Τριῳ-
 δίῳ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς νεοφανεῖς, ὀπλίτας τῆς Πίστεως, ὡς
 ὑπὲρ Χριστοῦ, προθύμως ἐναθλήσαντας,
 ἐγκωμίων στέμμασιν, ἐπαξίως πάντες σεφα-
 νώσωμεν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας Χριστῷ, ὡς
 πύργους καὶ φύλακας τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἀμήχανον κάλλος, καὶ τὴν
 ἀφραστον δόξαν, ἣν Ἀγγέλων χοροὶ ἐπι-
 θυμοῦσι θεάσασθαι, ἐν παρρησίᾳ ὑμεῖς ὀρῶν-
 τες, μετὰ πάντων Ἀγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος, οἱ
 τοῦ Χριστοῦ τεσσαράκοντα καὶ δύο Ἀθληταί,
 ταῖς ἀγίαις ὑμῶν πρεσβείαις, τοὺς ὑμᾶς εὐ-
 φημοῦντας φωτίσατε, ἀμαρτιῶν τὸ σκότος
 διώκοντες, καὶ υἱοὺς φωτὸς ἐργαζόμενοι, ὡς
 πύργοι καὶ φύλακες τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Συναξάριον.

Τῆ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
 Μαρτύρων, τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ ἀθλησάντων,
 Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφί-
 λου, Βασσῶν, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχοι.

Ἑπταπλαριθμῶς συντεθειμένον φέρει
 Τὸν ἕξ ἀριθμὸν ἢ τετμημένη φαλαγξ.

Τεσσαράκοντα κάρηνα δυοῖν ἅμα ἕκτη ἐ-
 τμήθη.

Οὔτοι τῆς πόλεως Ἀμορίθ πρῶτοι ὑπῆρχον
 ἐπὶ δὲ Θεοφίλου ἀλούσης ὑπὸ τῶν Ἀγα-
 ρηνῶν, αἰχμάλωτοι ἀπάγονται, στρατηγοὶ καὶ
 ταξιάρχαι ὄντες, καὶ τοῦ πρώτου παρὰ Ῥω-
 μαίοις μετέχοντες γένους. Οὔτε δειλία δέ, οὔτε
 φιλοψυχία, οὔτε μαλακία, οὔτε πολυχρονίῳ
 ταλαιπωρίᾳ τὴν πρὸς Χριστὸν προὔδικαν πί-
 στιν· οὐ γὰρ τῆ τοῦ σώματος κακώσει, καὶ
 οἰονεὶ ταριχεῖα τὰς ψυχὰς ἐλελώθηντο, ἀλλ'
 ἀνδρείῳ φρονήματι, καὶ ψυχῆς γενναιότητι πα-
 ραταξάμενοι πάντες, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πί-
 στιν ἀπομόσασθαι μὴ καταδεξάμενοι, χαί-
 ροντες τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
 ἡμῶν Ἀρκαδίου.

Στίχ. Ὁσφὺν νοητὴν ἀρεταῖς ἐζωσμένος,

Εὐζωνος, Ἀρκαδῖε, πρὸς πόλον τρέχεις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἡσυχίου
 τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Δουὸς, Ἡσύχιε, σαυτὸν ἠσύχω βίῳ,

Τέλους φθάσαντος, ἠσυχάζεις ἐν βίῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὁσῖος Μάξιμος, λιθοβοληθεὶς,
 τελειοῦται.

Στίχ. Ὀλω βλέπων νῶ Μάξιμος πρὸς τὰ σέφη,

Πρὸς τὰς βολὰς ὑπῆρχε τῶν λίθων λίθος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Εὐφρόσυνος, ὕδωρ
 καχλάζον ποτισθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ζέον πεπωκῶς φιάλη κοίλη πόμα,

Ὁ Μάρτυς Εὐφρόσυνος εὐφράνθη μάλα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ τι-
 μίου Σταυροῦ, ὑπὸ τῆς μακαρίας Ἑλένης.

Στίχ. Δίδωσιν ἡμῖν Ἑλένη ταύτην χάριν,

Βλέπειν τὸ σῶσαν ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ξύλον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν τι-
 μίων ἡλῶν.

Στίχ. Φανέντες ἦλοι Βασιλεῖ, τοῦ μὲν κράτους
"Αγαλμα κείνται, τῆ χαλινοῦ δὲ κράτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ "Αγιοὶ Ἰουλιανὸς καὶ Εὐ-
βουλος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Δεῦρο, ξίφει θάνωμεν, Εὐβούλω λέγει
Ἰουλιανὸς, εἰσφέρων εὐβουλίαν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ χρόνιον εἰρικτὴν οἱ τεσσαράκοντα,
καὶ δύο Χριστοῦ Μάρτυρες, τῆς τοῦ
σώματος φυλακῆς λυθέντες ὡς αὐτοῦ, φυλά-
ξαντες νόμους ἀληθεῖς, φύλακες ὠφθησαν ἡ-
μῶν, οἰκοῦντες τοὺς οὐρανοὺς.

Αἰχμαλώτους Θεῖους Παῖδας ἐμιμήσασθε,
τρεῖς τοὺς ἐν Βαβυλῶνι ποτε, ὡς αἰχμά-
λωτοι ἀπαχθέντες, χώραν εἰς μακρὰν, καλλί-
νικοι Μάρτυρες, ἐν ἧ τὸν πολυτάραχον ἐχθρὸν,
ἠχμαλωτεύσατε.

Ρεῖθροι αἵματος ὑμῶν τῆς ματαιότητος,
χειμάρρους ἐξηράνατε· ποταμίους δὲ ἐμ-
βληθέντες ρεύμασι Σοφοῖ, πρὸς ὕδωρ μετέβητε
ζωῆς, ἐποχετεύοντες ἡμῖν, ἀθανασίας κρηνοῦς.

Θεοτοκίον.

Τόμος Ἀχραντε καινότατος ὑπάρχουσα, τὸν
Λόγον ἐγγραφόμενον, ἐν σοὶ ἔσχηκας,
τὸν ἐν βίβλῳ ζώντων τοὺς αὐτῆ, ἐγγράψαντα
Θεῖους Ἀθλητὰς, τὰ γεγραμμένα ἐμμελῶς ἀ-
ποπληρώσαντας.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὀσίοις δρόσον ἐπήγα-
» σας, καὶ Δικαίᾳ Δυσίαν ὕδατι ἐφλεξας·
» ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βουλε-
» σθαι. Σὲ ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Υπελθόντες Μαρτύρων τὸ Θεῖον στάδιον,
σαθερῶς τοὺς ἀγῶνας προσεπεδείξασθε,
τρέποντες ἐχθρὸν, ταῖς ἀτρέπτοις ἐνστάσεσιν·
ὅθεν εὐφημοῦμεν, ὑμᾶς Χριστοῦ ὀπλίται.

Ρωμαλέως ἀντέστης τοῖς ματαιόφροσιν, Ἀ-
θλητὰ Κωνσταντῖνε τοῖς ἀναγκάζουσι,
σὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀποσπᾶν ἀγαπήσεως, καὶ
ταῖς τῶν Μαρτύρων, ἀγέλαις ἠριθμήθης.

Ωσπερ ἄκακοι ἄρνες ὁμοῦ θυόμενοι, πρὸς
δυσὶν ἀθλοφόροι οἱ τεσσαράκοντα, πάθος
τὸ σεπτὸν, τῆ τυθέντος ὡς πρόβατον, χαίρον-
τες μιμοῦνται, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ.

Θεοτοκίον.

Νυμφοστόλος φανείς σοι Θεῖος Ἀρχάγγε-
λος, Χαῖρε πύρινε θρόνε Θεοῦ ἐβόα σοι,
ἄχραντε Ἀγνή, Ἀθλοφόρων κραταιώμα, ὁμο-
λογησάντων, Θεὸν σαρκὶ φανέντα.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» **Θ**τολμᾶ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τείγμα-
» **Τ**α· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λό-
» **Γ**ος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν
» **Τ**αῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ιδεῖν τὸν Κύριον ἠξιώθητε, στέφος ὑμῖν δω-
ρούμενον τῆς δόξης τὸ ἀφθαρτον· Κων-
σταντῖνε Βασσῶη Θεοδωρε, Κάλλιστε γενναϊό-
φρον, μάκαρ Θεόφιλε, ἅμα τοῖς λοιποῖς, ὑπὲρ
ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύσατε.

Ως φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος, τῶν
Ἀθλητῶν ἡ μνήμη ἀναλάμπασα σήμερον,
τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνε· ταύτην
ἐπιτελοῦντες, τούτους αἰνέσωμεν, μέλεσιν αὐ-
τῶν, τὸν Λυτρωτὴν Χριστὸν δοξάσαντας.

Στρατὸς Μαρτύρων Θεῖος κατάλογος, ἀθλη-
τικὸς δυσὶ πρὸς τεσσαράκοντα χάριτι,
μυριάσιν Ἀγγέλων ἠρήθμηται, λύσιν ἡμῖν πται-
σμάτων, νῦν ἐξαιτούμενος, μέτρῳ τῆς νησείας,
ἡμερῶν τῶν τεσσαράκοντα.

Η γῆ τὸ αἷμα ὑμῶν ἐδέξατο, καὶ ποταμὸς
τὰ σώματα ριφέντα συνήνωσε, κεφαλαῖς
ταῖς τμηθείσαις πανόλβιοι, ὑπερθεν φερομένης,
Θεῖας λαμπρότητος, καὶ προηγουμένης, ἐμφα-
νῶς δυνάμει κρείττονι.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτῳτε, φωτιστικαῖς
αὐγαῖς σου τὴν καρδίαν μου φώτισον,
ράθυμίας τὰ νέφη διώκουσα, καὶ τὸ τῆς ἀ-
μαρτίας, σκότος ἐξαίρουσα, ἢ τὸν ἀναμάρτη-
τον Θεὸν ἀποκουήσασα.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββαίῳ, λέγε τὸ Ἐξαποστειλά-
ριον· εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ Φωταγωγικόν·
τοῦ τυχόντος ἡχοῦ.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τετραδεκάριθμος χορὸς, σὺν δυσὶν ὁμοψύ-
χοις, ἐνήθλησε στερρότατα, μέχρι τέλους
καὶ πάσας, τὰς μηχανὰς κατέβαλε, τοῦ ἐχθροῦ

καὶ πέφυκε, πρὸς οὐρανίους σικηνώσεις, τὸ δὲ στέφος τῆς νίκης, ἐνομίσατο φαιδρὸν, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. Θεοτοκίον.

Ος ἔχουσα τὸ συμπαθές, καὶ τὸ ἔλεος μέγα, ἐπίβλεπον πανύμνητε, Θεοτόκε Παρθένε, εἰς τὴν ἐμὴν ταπεινῶσιν, καὶ παθῶν τὸν θόρυβον, καὶ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου, διασκέδασον Κόρη, καὶ πυρὸς τῆς γεέννης, ῥῦσαί με σαῖς πρεσβείαις.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν ψάλλομεν τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ λοιπὰ. Αἱ συνήθεις μετάνοιαι, ἢ αἰ. Ὁρα, ὡς συνήθεις, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ζ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶν ἐπισκοπησάντων, Ἐφραίμ, Βασιλέως, Εὐγενίᾳ, Ἀγαθοδώρου, Καπίτωνος, Αἰθερίᾳ, καὶ Ἐλπιδίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων τρία.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν.

Μάρτυρες ἀήττητοι, καὶ Ἱεράρχαι πανεύφημοι, καὶ φωστῆρες παγκόσμιοι, στύλοι ἀπερίτρεπτοι, θείας Ἐκκλησίας, καὶ βᾶσις δογμάτων, καὶ ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, καὶ καθαιρέται πλάνης γεγόνατε, Πατέρες οὐρανόφρονες, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλοι, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Εφραίμ ὁ αἰίδιμος, καὶ Βασιλεὺς ὁ θεόσοφος, καὶ Καπίτων ὁ μέγιστος, θεῖος Ἀγαθόδωρος, σὺν τῷ Ἐλπιδίῳ, καὶ τῷ Αἰθερίῳ, καὶ Εὐγενίῳ τῷ κλεινῷ, λόγοις ἐνθέοις μακαρίζεσθωσαν· ὁσίως γὰρ βιώσαντες, καὶ ἱερῶς ἐναθλήσαντες, βασιλείας ἐδείχθησαν, οὐρανοῦ οἰκητόρες.

Νεκρώσας τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἀγωνίσμασι, Βασιλεὺς ὁ αἰίδιμος, νεκροὺς ἐξανέστησεν, ἐπικλήσει θεῖα· Καπίτων δὲ πάλιν, ὁ ἱερώτατος ποιμὴν, φλογὸς ἐν μέσῳ ἐστὼς γηθόμενος, ὠράθη ἀκατάφλεκτος. Αὐτῶν πρεσβείαις Φιλάνθρωπε, ἰλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, καὶ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἠλιόμορφε, Ἥλιου ἀδυτον ὄχημα, ἢ τὸν Ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον

χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θεῖαις φρυκτωρίαις, ἢ λαμπηδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἢ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα· ἢ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἢ παγκαλῆς καὶ πανάμωμος, ἢ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάντα γνος Δέσποινα, καὶ πλευρὰν ὀρυττόμενον, λόγγη ἢ πανάμωμος, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τέτο γιέμου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνδρῶν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττωμαι εὐσπλαγγχε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἐσπερινοῦ Ἀκολουθίας, κατὰ τὴν τάξιν. καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες τῶν Ἁγίων καὶ τοῦ Τριῳδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὸν ἑπτάρηθμον Ποιμένων χορὸν σέβω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ αἰ. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σαυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ταῖς θεῖαις, φωτοχυσταῖς Μάρτυρες, περιχεόμενοι, τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαιδρὰν, ἐορτὴν ὑμῶν πάντοτε, τοὺς εὐσεβῶς γεραιρόντας, παθῶν ἀγλύος ἐκλυτρώσασθε.

Ο λόγος, ὁ τοῦ θεοῦ σαρκούμενος, ὑμᾶς ἀνέδειξε, πανευκλεεῖς Ποιμένας τὴν αὐτοῦ, καταγγεῖλαι θεότητα, τοῖς πλανωμένοις ὄσιοι, καὶ ἀγνωσίᾳ κινδυνεύουσι.

Ναμάτων, ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος, ἀποπληρούμενοι, τοὺς ἐτακέντας καύσωνι δεινῆς, ἀθείας ἠρδεύσατε, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἐνδοξοὶ, τῆς σωτηρίας ὠδηγήσατε. Θεοτοκίον.

Ελύθη, τῶν Προπατόρων ἄχραντε, τὸ ἐπιτίμιον, τῇ ὑπὲρ νοῦν κυήσει σου Ἀγνή, καὶ τὴν πρώτην ἀπέλαβον, τοῦ Παραδείσου εἴσοδον, μεγαλοφώνως εὐφημοῦντές σε.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ ἐκκλησία σε Χριστέ κρᾶζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Πυρί τῷ θείῳ τὸν νοῦν, πεπυρωμένος Βασιλεῦ πάνσοφε, οἷα Ποιμὴν ἄριστος, ὕλην ἀθείας ἐνέπρησας.

Τοῦ Πνεύματος τῷ φωτὶ, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶν δεινῶν Ἐνδοξοὶ, πρὸς φωτισμὸν εἰλκύσατε, τοῦ ἱερωτάτου Βαπτίσματος.

Αἱ τρίβοι σου πρὸς Θεόν, κατευθυνθεῖσαι Βασιλεῦ ἅπαντας, πλάνης ὁδοῦ χάριτι, πρὸς Θεογνωσίαν ἐπέτρεψαν. *Θεοτοκίον.*

Ρύομενον τοὺς βροτοὺς, τῆς δυναστείας τοῦ ἐχθροῦ πάναγνε, τὸν δυνατὸν Κύριον, ἀχραντε Παρθένε ἐκύησας.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Μύρω τῆς χρίσεως ἱερατεύσαντες, ποιμένες ὠφθητε λαοῦ θεόφρονος, καὶ ὡς ἀρνία καθαρὰ, τυθέντες προσηνέχθητε, Λόγω Ἀρχιποίμενι, τῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, Μάρτυρες πανεύφημοι, καὶ φωστήρες παγκόσμιοι· διὸ πανηγυρίζομεν πάντες, πόθῳ τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν. *Θεοτοκίον.*

Ως ἀγεώργητος Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὠραιότατον βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, αἰεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη. *Ἡ Σταυροθεοτοκίον.*

Τὸν ἐπονείδιστον Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἐκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ, ὀρώσα ἐτίτρωσκετο· ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχχνα ἐλέους σου, μόνε ὑπεράγαθε, καὶ φιλόνηρωπε Κύριε, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

Ὤδη δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰερώτατος Μαρτύρων χορὸς ὑμνεῖσθω, ἱερωσύνης χάριτι καὶ τῆς μαρτυρίας, καταγλαϊζόμενος, καὶ μέλπων γηθόμενος· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοφόροι κυβερνήται τῆς ἐκκλησίας, Ἐφραίμ καὶ Ἀγαθόδωρος, Βασιλεὺς Καπίτων, Εὐγένιος Ἐλπίδιος, καὶ θεῖος Αἰθέριος, Πνεύματι Ἁγίῳ ἐδείχθησαν.

Μεμνημένοι τὰ θεία θεῖοι Πατέρες, λαοὺς ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, ὄντως ἐποιμάνετε, καὶ τέλος μακάριον, διὰ μαρτυρίου ἐδέξασθε.

Οἱ θανόντες ἀπιστία τοῦ τεθνηκότος, τῇ ἀνεγέρσει ἔτυχον ζωῆς αἰωνίου, διὰ σοῦ πιστεύσαντες Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, Μάρτυς Βασιλεῦ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένους ἐζώσας τοὺς ἀνθρώπους, Ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον τεκοῦσα Παρθένε, ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀνθρώπων δι' οἵκτον γενόμενον.

Ὤδη ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ποτήριον σεπτοῦ, μαρτυρίου ἐπίετε, τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θεοφόροι Πατέρες, πιστῶς ἐπικαλούμενοι.

Ομόνος τοῖς νεκροῖς, ἐπιπνέων ἀνάστασιν, ἐντεῦξαι σου τὸν θανόντα, Βασιλεῦ ἐξεγείρει, λαμπρύνων σου τὸ κήρυγμα.

Ἰσότημον Πατρί, τὸν Υἱὸν καταγγέλλοντες, πολύθεον τυραννίδα, τῆς εἰδωλομανίας, Πατέρες ἐμειώσατε.

Θεοτοκίον.

Μακάριος ἐστίν, ὁ λαὸς ὁ γινώσκων σε, Πανάμωμε τοῦ Δεσπότη, τῶν ἀπάντων Μητέρα, καὶ πόθῳ μακαρίζων σε.

Ὤδη ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεικαθαρμένη, τῷ δι' οἵκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρέυσαντι αἵματι.

Ε'παίνοις, Ἀγαθόδωρόν τε καὶ Εὐγένιον, καὶ Βασιλέα τὸν μέγαν, καὶ σοφὸν Ἐλπίδιον στέψωμεν, Ἱεράρχας, καὶ γενναίους ὑπάρχοντας Μάρτυρας.

Νομίμοις, τεθραμμένοι τοῦ Πνεύματος πάνσοφοι, τοῖς ἀνομοῦσι τοὺς νόμους, τοὺς σωτηριώδεις παρατιθέντες, εὐσεβείας, πρὸς τὸ φέγγος αὐτοὺς ἐφειλκύσατε.

Οφθητε, διαφορῶν ἐκ πόλεων θρέμματα, ἐνὸς Ποιμένες λαοῦ δέ, καὶ τῆς θείας πόλεως κληρονόμοι, ἢ οἰκοῦσιν, οἱ Θεὸν θεραπεύοντες Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε, αἰ σκιαὶ Προφητῶν τε αἰνίγμα-
τα, προδιετύπουν Παρθένε, τὴν ἀρρήτω
λόγῳ κυοφορίαν, ἐσχηκυῖαν, διασώζουσας κό-
σμον πανάμωμε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱε-
ρομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶν ἐπισκοπησάντων,
Ἐφραὶμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου, Ἐλ-
πιδίου, Καπίτωνος, καὶ Αἰθερίου.

Στίχοι.

Μὴ τὴν κεφαλὴν τοῖς ἀγάλμασι κλίνων,
Ἐφραὶμ ἀγάλλῃ, τῆ τομῇ ταύτην κλίνων.

Συρεῖς Βασιλεὺς χερσὶ δεισιδαιμόνων,
Χεῖρας διασπᾶ δεισιδαίμονος πλάνης.

Τριάς σύναθλος τοῦ Προφήτου τὸν λόγον,
« Εἰς μάστιγας δέδωκα τὸν νῶτον, λέγει ».

Ἐπῆρε χεῖρας εἰς προσευχὴν Καπίτων,
Καὶ πρὸς Θεὸν μετῆρεν ἐξάρας πόδας.

Ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Πάτερ,
Τὸν ἐν ποταμῷ σαρκικῶς λελουμένον.

Ἐβδομάτῃ πατέρας μόρος ἤρπασεν ἑπτὰ
ἀριθμῷ.

Τῷ ἑκαταεκάτῳ ἔτει τῆς Διοκλητιανῆ βα-
σιλείας, Ἐρμωνός τοῦ Ἁγιωτάτου Ἐπι-
σκοποῦ Ἱεροσολύμων, ἐν διαφόροις ἔθνεσιν
Ἐπισκόπους ἐξαποστείλαντος, ἀποστολικῶς
τὸν λόγον κηρύττειν, καὶ τὸν Χριστὸν καταγ-
γέλλειν, ἀπεσταλῆσαν παρ' αὐτοῦ καὶ οἱ Θεο-
φόροι οὗτοι Πατέρες ἡμῶν, ἐπὶ τὴν τῶν Ταυ-
ροσκυθῶν χώραν Ἐφραὶμ μὲν εἰς Σκυθίαν,
Βασιλεὺς δὲ εἰς Χερσῶνα. Καὶ δὴ, τὴν πόλιν
καταλαβὼν (ὁ Βασιλεὺς), καὶ βίου διόρθωσιν,
καὶ μεταβολὴν πίστεως κηρύττων, ὑπὸ τῶν
ἐνοικούντων, ὡς καινῆς τινὸς πολιτείας καταγ-
γελεύς, καὶ τῶν πατρῶν ἐθῶν ἅμα καὶ πί-
στεως διαφθορεὺς νομισθεὶς, τύπτεται, καὶ τῆς
πόλεως ἀπελαύνεται· καὶ ἦν οἰκῶν ἐν τινὶ σπη-
λαίῳ, Παρθενῶν λεγομένῳ, χαίρων μὲν καὶ
ἠδόμενος, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀτιμασθεὶς, ἀλύων
δὲ καὶ δυσφορῶν καὶ ἀχθόμενος, ἐπὶ τῆ πω-
ρῶσει καὶ πλάνῃ τῶν ἀπίστων.

Οὕτως οὖν ἔχων, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν εὐχόμε-
νος, πρὸς αὐτῶν ἐκείνων ἐκλήθη. Ἀποθανόντος
γάρ τοῦ παιδὸς τοῦ κατάρχοντος αὐτῶν, καὶ
πρώτου τῆς πόλεως αὐτῶν, οἱ προσήκοντες,
ταφῆ τὸν νεκρὸν παραδόντες, καὶ ἐπὶ τῷ τάφῳ
προσμένοντες, ἔδοξαν ὄναρ ἐπιστάντα τούτοις
εἰπεῖν· Εἰ θελητὸν ὑμῖν ἐστὶν ἀναβιῶναί με,
τὸν ἀτιμασθέντα καλέσατε ξένον, καὶ τῆ διδα-
χῇ αὐτοῦ πιστεύσαντες, ὑπὲρ ἐμοῦ εὐξασθαι
δυσωπήσατε. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ταῖς
εὐχαῖς τοῦ Ἁγίου, διὰ τῆς ἐπιχύσεως τοῦ ἁγια-
σθέντος ὕδατος, τῷ τοῦ Βαπτίσματος τύπῳ,
τοῦ παιδὸς πρὸς ζωὴν ἐπιστρέψαντος, τὴν εἰς
Χριστὸν ἐδέξαντο πίστιν οἱ τούτου γεννήτορες,
καὶ μετὰ πάντων τῶν γνωστῶν καὶ οἰκείων
τῷ λουτρῷ τοῦ Βαπτίσματος προσέδραμον. Οἱ
δὲ ἐν ἀπιστίᾳ, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων εἰς ὄργην
κινηθέντες, κατὰ τῆς πλατείας τὸν Ἅγιον ἔσυ-
ρον· καὶ ἐπὶ πολὺ συρόμενος, τὸ πνεῦμα τῷ
θεῷ παρέθετο. Καὶ ὁ μακάριος δὲ Ἐφραὶμ,
κηρύττων τὸν Χριστὸν ἐν ᾧ εὕρισκετο τόπῳ,
συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ μὴ
πεισθεὶς τοῖς εἰδώλοις θῦσαι, ἀπετμήθη τὴν
κεφαλὴν.

Εἶτα αὖθις Εὐγενίου, καὶ Ἀγαθοδώρου, καὶ
Ἐλπιδίου, μετὰ τὴν τοῦ Ἁγίου Βασιλέως τε-
λευτήν, ἐν Χερσῶνι περαιωθέντων, διὰ τὸ καὶ
αὐτοὺς ὁμοίως ἀπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Ἱεροσολύ-
μων ἀποσταλῆναι Κήρυκας τῶν ἐθνῶν, κα-
ταγγέλλοντας τὴν σωτηρίαν, ἐπιστάντες οἱ ἐν
ἀσεβείᾳ κατ' αὐτῶν, καὶ συνδήσαντες αὐτοὺς
ἀνηλεῶς, καὶ ὠμοτάτως τύπτοντες, ἀπέκτει-
ναν, διαγενομένου τοῦ χρόνου, κατὰ τὴν ἡμέραν
τῆς τελειώσεως τοῦ μακαρίου Ἐφραὶμ, καὶ
Βασιλέως, τῆ ἕκτη τοῦ Μαρτίου μηνός.

Χρόνοις δὲ ὕστερον αὖθις, Αἰθέριος ἐξ Ἱερο-
σολύμων ἀπεξῆλθ' Ἐπίσκοπος· ὅς, τὸ ἀγριαῖ-
νον τοῦ λαοῦ καὶ δυσπειθές κατιδὼν, ἀπῆρε
πρὸς τὸ Βυζάντιον, τῷ Βασιλεῖ κατ' αὐτῶν ἐν-
τευξόμενος. Ἦδη γὰρ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος
ἦν ἰθύνων τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν. Τῆς δὲ ἐντεύ-
ξεως κατὰ νοῦν αὐτῷ γενομένης, καὶ διὰ τῆς
βασιλικῆς χειρὸς ἀπελαθέντων μὲν τῶν ἀπί-
στων τῆς πόλεως, ἀντισταθέντων δὲ τῶν συν-
οικισθέντων ἀνδρῶν εὐσεβῶν, καὶ τοῦ μακα-
ρίου Αἰθερίου μετ' εὐχαριστίας ἐπὶ τὸ Βυζάντιον
ἐπανιόντος, καὶ ἐν τῷ ἐπανιέναι ἀπορρίφεντος

αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀπίστων κατὰ τὸν Δούναβιν ποταμὸν, καὶ κεί μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τελέσαντος, τῇ ἕκτη τοῦ Μαρτίου μηνός, πρεσβείαν οἱ τῆς πόλεως Χερσῶνος πρὸς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον σελλούμενοι, Καπίτωνα τὸν μακάριον Ἐπίσκοπον ἔλαβον.

Ἐπὶ τούτῳ οὖν, τῶν μὲν εὐσεβῶν ἠδομένων, τῶν δὲ ἀπίστων δυσχεραίνοντων, καὶ σημεῖον πίστεως αἰτούντων, ἐν μιᾷ τῶν παρ' αὐτοῖς καιομένων καμίνων εἰσελθεῖν, καὶ ἀπαθῆ ἐξελεθεῖν καὶ ἀφλεκτον, τὴν ἱεράν ἐσθῆτα περιβαλλόμενος ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ τὸ ὠμοφόριον ἑαυτῷ περιθεῖς, καὶ σφραγισάμενος, καὶ ἐν τῷ πυρὶ εἰσελθὼν, καὶ ἐφ' ὥραν ἱκανὴν διαμείνας, ἐξῆλθεν ἀφλεκτος, μεστὸν ἔχων τὸ φερόνιον ἀνθρώπων πυρός· καὶ πάντας σχεδὸν ἐπὶ τῷ θαύματι καταπλήξας καὶ βαπτίσας, ἦδη πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέψαντας, μακαρίως τὸν βίον μετήλλαξε, τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ τοῦ Δεκεμβρίου μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Νέστωρ καὶ Ἀρκάδιος, Ἐπίσκοποι Τριμυθοῦντος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Τῆς Τριμυθοῦντος Ποιμένες καλοὶ δύο

Ἐν τῇ καλῇ σκιρτῶσι τῆς Ἐδέμ πόα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Ἀπλοῦ.

Στίχ. Γῆθεν μετασῆς πρὸς Θεὸν Παῦλος Λόγον,

Τῆς ἀπλότητος πολλαπλᾶ στέφη λάβη.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Παῦλος, ὁ καὶ Ἀπλοῦς προσαγορευθεῖς, γεωργὸς ἦν, καὶ ἀγροικὸς καθ' ὑπερβολὴν, ἀκίρκος δὲ καὶ ἀπλάσος τὴν γνώμην, ὡς ἄλλος οὐδεὶς. Ἐἶχε δὲ σίμβιον δύστροπον καὶ μοιχαλίδαν, καὶ ἐπὶ πολὺ ἐλάσθη τὸν δίκαιον. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν, ἐλθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐξαίφνης, παρὰ τὸν διατεταγμένον καιρὸν, οἷα εἰκὸς συμβαίνειν, εὗρε τὴν ὁμόζυγον μοιχευομένην ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ σεμνὸν γελάσας, λέγει πρὸς αὐτούς· Καλὸν, καλὸν, οὐ μέλει μοι, μὰ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγὼ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδὲ ἐν ὀφθαλμοῖς ἴδω· ἀλλ' ἔχε αὐτὴν καὶ τὰ παιδιά αὐτῆς, καὶ γὰρ ἀπέρχομαι, καὶ γενήσομαι μοναχός.

Καὶ εὐθὺς τὰ πάντα ἔασας, καὶ καλῶς οἰκονομήσας, ἀπῆλθε πρὸς τὸν μακάριον Ἀντώνιον· καὶ κρούσαντος τὴν θύραν, ἐξῆλθεν ὁ μακάριος Ἀντώνιος, καὶ λέγει αὐτῷ· Τίς εἶ, ἀδελ-

φές; καὶ τί ἐνταῦθα ζητεῖς; Ὁ δὲ Ἐένος εἰμί, καὶ ἦλθον πρὸς σέ γενέσθαι μοναχός. Ὁ δὲ Ἄγιος, Ἐξήκοντα, φησὶν, ἐτῶν γέρων ὢν, μοναχός γενέσθαι οὐ δύνασαι, οὐδὲ τὰς θλίψεις ὑπομεῖναι, καὶ τὴν στένωσιν τοῦ ὄρους. Μᾶλλον δὲ ἀπελθε ἐν Κοινοβίῳ, ἵνα τὰ σωματικὰ ἀφθονα εὔρης, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκόπως διατρίψης. Ἀντέχονται γὰρ οἱ ἀδελφοὶ τῆς ἀδυναμίας σου. Ἐπεὶ ἐγὼ μόνος κἄθημαι, καὶ διὰ πέντε ἡμερῶν ἐσθίω, καὶ τούτου λιμώττων. Ὁ δὲ οὐκ ἠνέσχετο ἀκούσαι τοῦ γέροντος, ἀλλ' ἔσπευδε σὺν αὐτῷ εἶναι. Μὴ δυνηθεὶς δὲ ὁ Ἄγιος ἀπώσασθαι αὐτὸν, κλείσας τὴν θύραν τῆς κελλίου, εἶασεν αὐτὸν ἔξω ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μὴ ἐξελθῶν δι' αὐτόν. Ὁ δὲ Παῦλος ἔμεινε νῆστις, καὶ οὐκ ἀνεχώρησε. Τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ, χρείας κατεπειγούσης, ἀνοίξας ὁ Ἄγιος τὸ κελλίον, καὶ εὐρὼν τὸν Παῦλον, λέγει πρὸς αὐτόν· Ἀπελθε, γέρων, τῶν ὧδε, μὴ ἀναγκάζης· οὐ δύνασαι εἶναι σὺν ἐμοί. Ὁ δὲ Παῦλος, Ἀμήχανόν ἐστι, φησὶν, ἀλλαχοῦ με ἀπελθεῖν.

Τότε κατανοήσας αὐτόν ὁ Ἄγιος, μήτε πύραν ἔχοντα, μήτε ἄρτον, οὐχ ὕδωρ, μήτε ἄλλο τι, λέγει πρὸς αὐτόν· Ἐὰν ἔχης ὑπακοήν, καὶ ὅπερ ἀκούσεις παρ' ἐμοῦ, ἀόκνως καὶ ἀγογγύστως ποιῆς, δύνασαι καὶ ὧδε σωθῆναι· εἰδὲ ταῦτα οὐ ποιεῖς, τί μάτην κοπιᾷς, καὶ οὐχ ὑποστρέφεις ὅθεν ἐλήλυθας; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Παῦλος λέγει· Ὅσα ἂν εἶπῃς μοι, πάντα προθύμως ποιήσω. Καὶ ὁ Ἄγιος· Στήθι λοιπὸν καὶ πρόσευξαι, ἕως οὗ εἰσέλθω καὶ κομίσω σοι ἔργον. Εἰσελθὼν οὖν εἰς τὸ σπήλαιον ὁ μακάριος, προσεῖχεν αὐτῷ διὰ μικρᾶς θυρίδος, καὶ ἵστατο ἀκίνητος εἰς τὴν προσευχὴν μίαν ἑβδομάδα, φρυγανωθεὶς ὑπὸ τοῦ καύματος.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξελθὼν ὁ Ἄγιος, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν φοινίκων, λέγει αὐτῷ· Δέξαι, καὶ πλέξον σειρᾶν, ὡς ἐμὲ βλέπεις πλέκοντα. Ἐπλεξεν ὁ γέρων, ἕως ὥρας ἐννάτης, ὀργυιᾶς δεκαπέντε, μόχθῳ πολλῷ. Καὶ λέγει ὁ Ἄγιος· Κακῶς ἐπλεξας· ἀνάλυσον αὐτήν, καὶ ἄνωθεν πλέξον. Ἦν δὲ νῆστις ἡμέρας ἑπτὰ. Ταῦτα δὲ ἐποίει ὁ Ἄγιος, ἵνα δυσφορήσας ὁ Παῦλος, ἀναχωρήσῃ ἐξ αὐτοῦ. Ὁ δὲ Παῦλος μετὰ μακροθυμίας καὶ σπυδῆς ἀποπλέξας τὴν σειρᾶν, καὶ πάλιν ἀγογγύστως καὶ ἀνερυθριάστως μετὰ πολλῆς τάξεως πλέξας, ἐξέπληξε τὸν Ἄγιον·

διὸ κατακυγείς, ἡλίου δύναντος, λέγει πρὸς αὐτόν· Παππία, θελεῖς φάγωμεν ἄρτον κλάσματος; Ὁ δὲ Παῦλος ὡς δοκεῖ σοι Πάτερ. Τοῦτο δὲ πάλιν πλέον ἔκαμψε τὸν γέροντα, καὶ θεῖς τράπεζαν, τέθεικεν ἄρτε κλάσματα τέσσαρα, ἀνά οὐγγίας ἕξ, ἑαυτῷ βρέξας ἕν, τῷ δὲ γέροντι τρεῖς. Καὶ ἀρξάμενος ὁ Ἀντώνιος ψαλμοῦ, ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοκιμάσῃ τὸν Παῦλον, ἔφαλλε, δις τὸν αὐτὸν ἐπεξιὼν ψαλμόν. Ὁ δὲ Παῦλος προθυμότερον σὺν τῷ Ἁγίῳ προσήχετο· καὶ λέγει ὁ γέρων τῷ Παύλῳ· Καθίσας ἐν τῇ τραπέζῃ, πρόσεχε, καὶ μὴ ἀψῆ τῶν παρακειμένων. Τούτου δὲ τὸ προσταχθέν ποιήσαντος, λέγει ὁ Ἅγιος· Ἀναστάς, πρόσευξαι καὶ ὑπνωσον. Ὁ δὲ, μηδ' ὀπωσοῦν ἀψάμενος τροφῆς, ἐποίησεν οὕτω. Περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον ἀναστάς ὁ Ἀντώνιος εἰς προσευχὴν, ἤγειρε καὶ τὸν Παῦλον, καὶ μέχρις ὥρας ἐνάτης ἡμερινῆς παρέτεινε τὰς εὐχάς.

Ἐσπέρας δὲ βαθείας, παραθεῖς ὁ Ἀντώνιος τὸν ἕνα ἄρτον, ἐτέρου οὐχ ἤψατο. Ὁ δὲ Παῦλος σχολαιότερον ἐσθίων, εἶχεν ἔτι ἕξ οὐ ἦσθιεν ἄρτου· καὶ τέως πληρώσαντος τὸν ὅλον ἄρτον, λέγει ὁ Ἀντώνιος· Παππία, φάγε καὶ ἕτερον ἄρτον· καὶ λέγει ὁ Παῦλος· Ἐάν φάγῃς καὶ αὐτός, ἐσθίω καὶ γώ. Καὶ ὁ Ἀντώνιος· Ἐμοὶ ἀρκετόν ἐστιν, ὅτι μοναχὸς εἰμι· καὶ ὁ Παῦλος· Οὐκοῦν, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς μοναχὸς μέλλω γενέσθαι, ἀρκεῖ καὶ μοί. Καὶ ἀναστάντες ἔφαλλον· καὶ μικρὸν ὑπνώσαντες, πάλιν ἀναστάντες, ψάλλειν ἤρξαντο. Ἡμέρας δὲ γενομένης, ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον περιάγειν, καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν ὑποστρέψαι. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἀδελφῶν ἐληλυθόντων πρὸς τὸν Γέροντα, προσεῖχεν ὁ Παῦλος, τί ὀφείλει ποιῆσαι. Καὶ ὁ Ἅγιος φησὶ πρὸς αὐτόν· Διακόνει τοῖς ἀδελφοῖς σιωπηρῶς, μὴ τινος γευσάμενος, ἕως ἂν ἀποχωρήσωσι· καὶ τρίτη ἡμέρα λοιπὸν ἐπληρώθη, μὴ γευσάμενος ὁ Παῦλος. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἠρώτων αὐτόν· Τίνος ἔνεκεν σιωπᾶς; αὐτοῦ δὲ μὴ ἀποκρινομένου, φησὶν ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· Ὁμίλησον τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἤρξατο ὀμιλεῖν.

Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν, ἐνεγκὼν τις τῷ μακαρίῳ στάμνον μελιτος, ἐν τῇ γῇ ἐξέχεε. Τούτου δὲ γενομένου, λέγει ὁ γέρων τῷ Παύλῳ· Σύναξον μερσίκιον τὸ μέλι, καὶ ὄρα ἵνα μήτι

ἕξ αὐτοῦ γένηται ἄχρηστον· καὶ τούτου γενομένου, οὐδόλως ἔταράχθη, ἢ ἠλλοιώθη. Ἐν ἐτέρῳ δὲ πάλιν καιρῷ, ἀντλεῖν ὕδωρ προσεταιρή, καὶ δι' ὅλης ἡμέρας ἀνωφελῶς αὐτὸ ἐκχέειν. Καὶ ἄλλοτε πάλιν, τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ παραλύσας, προσέταξεν αὐτῷ ἐπιμελῶς ῥάπτειν.

Ὡς δὲ εἶδεν αὐτόν ὁ Ἅγιος ἀδιστακτικῶς, ἀγογγύστως, καὶ ἀνεμποδίστως πᾶν τὸ διατεταγμένον ποιῶντα, φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἴδε, Ἀδελφέ· ἐάν δύνασαι καθ' ἡμέραν οὕτω ποιεῖν, μένε σὺν ἐμοί· εἰ δὲ μήγε, πορεύου ὅθεν ἤλθες. Ὁ δὲ Παῦλος φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἐάν τι ποτὲ πλεῖον ἔχῃς δεῖξαί μοι, οὐκ οἶδα· ἐπεὶ ἂ εἶδον ἕως ἄρτι, εὐχερῶς πάντα ποιῶ.

Τοιαύτην δὲ καὶ τοσαύτην ὑπακοὴν καὶ ταπεινώσιν ἐκτίσατο ὁ μακάριος, ὥστε κατὰ τῶν δαιμόνων χάριν λαβεῖν, ἀπελαύνειν αὐτῆς· καὶ πληροφορηθεὶς ὁ μέγας Ἀντώνιος, εἶχεν αὐτόν μεθ' ἑαυτοῦ μέχρι τινός. Εἶτα, κέλλαν κατασκευάσας, ἐκάθισεν αὐτὸν ἐκεῖ, ἵνα καὶ τὰς ἐκείνων πανουργίας μάθῃ, καὶ αὐτοῖς ἀντιπολεμῇ. Ἐνα δὲ χρόνον γεγωνῶς καθ' ἑαυτόν, καὶ θαυματουργὸς ἀποφανεῖς, καὶ τὸν θεὸν ἀξίως θεραπεύσας, ἀπῆλθε πρὸς τὰς οὐρανίους μονάς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρημὸς.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῆ Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκράυγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Χαίρων ὑπῆλθες, Πάτερ Καπίτων πρὸς τὴν καμίνον· μένεις οὐ φλεχθεὶς δέ, Παῖδες ὡσπερ οἱ τρεῖς, τοὺς ἀπίστους ἐξαιρούμενος, πυρὸς τοῦ μέλλοντος, πιστωθέντας τοῖς θεοῖς σου θαύμασιν.

Ὁ ὑδελιάσας, οὐ φοβηθεὶς τὸ ἐπίταγμα, Πάτερ ἱερέ Καπίτων, τὴν ἱεράν, ἀμπεχόνην περιβέβλησαι, ταύτη τοὺς ἀνθρακας, τῆ πυρὸς ἐπιφέρων μακάριε.

Ρύμην ἐπέσχες, τῆς ἀγνωσίας θεοῖς λόγοις σου, γνῶσιν εὐσεβείας πᾶσιν ἐπιτιθεῖς, τοῖς εἰς βάθη ὀλισθήσασιν, τῆς ματαιότητος, ἱερούργος Καπίτων θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ὁ διαπλάσας, χεῖρὶ τὴν Εὐάν Λόγος Θεοῦ, Κόρη, ἀναπλάσαι ἅπαντας βουληθεῖς,

ἐν γαστρός σου διαπλάττεται, ἀρχὴν δεχόμενος, ὁ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονος.

Ὤδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεκρούμενοι πόνοις τῆς σαρκὸς, ζῶν ἀθάνατον, προεξενήσατε, Πατέρες Ὅσιοι ἄπασι, τοῖς νεκροῖς θεοῖς λατρεύουσι, καὶ οἱ σωθέντες σὺν ὑμῖν, αἰεὶ κραυγάζουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Συμφώνως Εὐγένιον πιστοὶ, καὶ Ἀγαθόδωρον, Ἐφραῖμ Ἐλπίδιον, σὺν Αἰθερίωνι μέλψωμεν, Βασιλέα καὶ Καπίτωνα, ὡς καθαιρέτας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ Ἱεράρχας Χριστοῦ· ὧ βωῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐφράνας λαοὺς Πάτερ σοφέ, τοῖς σοῖς διδάγμασι, νῦν μεταβέβηκας, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἔλλαμψιν, εὐφροσύνην πρὸς αἰδίων, τῶν σῶν καμάτων ἀμοιβᾶς ὑποδεχόμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Βότρυες ἀμπέλου τῆς ζωῆς, μακαριώτατοι, νῦν χρηματίζοντες, οἶνον ἐκβλύζετε πάντοτε, ἰαμάτων καὶ εὐφραίνετε, πάντων καρδίας, τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων ὑμᾶς, καὶ βωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὁράθη ὡς ἄνθρωπος ἐν σοῦ, ἀποτιμώμενος, ὁ ὑπερούσιος, διπλοῦς ταῖς φύσεσιν Ἀχραντε, ἐνεργείαις καὶ θελήσεσιν, οἷς ὁμοιωθῆ βουλευθεῖς, ἐμφανιζόμενος· ὧ βωῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὤδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου ἄσθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπάγαλλόμενοι, σέ θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἱερομαρτύρων Ἁγίων, τὴν ἱεράν τελοῦντες μνήμην, ὕμνοις ἱεροῖς δεῦτε πάντες, μεγαλοφώνως αὐτοὺς τιμήσωμεν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας, τῷ πανοικτίρμονι Θεῷ ἡμῶν.

Ὁφθητε ὡς τίμιοι λίθοι, ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὸ ἀθέων, Μάρτυρες συρόμενοι θεοῖς, καὶ τῆς ἀπάτης τὰ ὀχυρώματα, σθένει Θεοῦ συντρίβοντες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σήμερον ἡ πόλις Χερσῶνος, ὑμῶν τὴν μνήμην ἑορτάζει· ταύτης γὰρ ἐδείχθητε πύργοι, καὶ θεῖοι σύλοι καὶ ὀχυρώματα, ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, καὶ πρεσβευταὶ θεομακάριστοι.

Ἡδὴ τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, χορὸς Πατέρων ἠριθμήθη, Εὐγένιος Ἐφραῖμ καὶ Καπίτων, Ἐλπίδιός τε καὶ ὁ Αἰθέριος, καὶ Βασίλειος ὁ ἐνδοξος, καὶ ὁ Θεόφρων Ἀγαθόδωρος.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, χειρὶ τὸν φέροντα τὰ πάντα, ἡ θεοχαρίτωτος Κόρη, ἐκπληττομένη ἐβόα λέγῃσα· Πῶς καὶ Υἱὸν γνωρίζω σε, καὶ Ποιητὴν μου ἀκατάληπτε;

Τὰ Φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, μετὰ τῶν ἐπομένων αὐτῷ.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ ἀΨάλα, ὡς ἡ συνήθεια, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλαίτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος ἀ'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Θεοφυλακτε Θεοῦ, φυλακαῖς φρουρούμενος, διεφυλάχθης ἀλώβητος, καὶ πύργος ἀσειστος, Ἐκκλησίας ὠφθης, πειρασμοῖς ἀκλόνητος, τοῖς τῶν αἰρετικῶν μηχανήμασι· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφυλακτε τῆς γῆς, μεταστάς ἀνέδραμες, πρὸς οὐρανὸν καὶ οὐράνια, οἰκεῖν σικηνώματα, ἠξιώθης μάκαρ, ἐξορίας ἐνεκεν, ἢν διὰ τὸν Χριστὸν ἐκαρτέρησας· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφυλακτε Θεόν, νῦν ὄρων μακάριε, ὡς ἐφικτὸν καὶ ὀρώμενος, ἐνώσει κρείττονι, ἀπολαύων τούτου, καὶ θετῶς θεούμενος, τὸ μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων ἀπέλαβες, Ἱεράρχα παμμακάριστε, τοῖς Ἀγγέλοις νῦν συναυλιζόμενος.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μὴ πάθεισι, πονηροτάτοις θεραπεύσον, ἢ τὸν ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν ὡς Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμᾶμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον, καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἀπολυτίκιον, λεγόμενον εἰ οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστή.

Ἦχος πλ. β'.

Λαθῶν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ σπήλαιον.

Λαθῶν ἐβίωσας Παναοίδιμε· ἀλλ' ὁ Χριστός σε πᾶσιν ἀνέδειξεν, ὡς φωστῆρα φθηγόμενον, λυχνίαν ἐπιθείς τὴν νοητὴν· πλάκας ἐνεχείρισε, δογμάτων τῶν τοῦ Πνεύματος, διῶν καταύγασον ἡμᾶς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς Θεῖον Θεοφυλακτον ἐν ὠδαῖς εὐφημήσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄσσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ Θαλάσσῃ· ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Θρόνῳ τῷ τοῦ Δεσπότη, Πάτερ Θεοφόρε Θεοφυλακτε, παριστάμενος πίστει, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου φύλαττε.

Εχρισέ σε ἀξίως, χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος πανόλβιε, ἐνεκεν ἀληθείας, καὶ τῶν τρόπων σου χάριν χρηστότητας.

Γνα τῶν οὐρανίων, μάκαρ ἐπιτύχης τὰ ἐπίγεια, κατεπάτησας πάντα, καὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Ολος ἐπιθυμία, ὃ ἐκ τῆς γαστρὸς σου Θεο-νύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκασμός τε καὶ φῶς Ἄγνη ἄδυτον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Νόμοις σὺ πειθόμενος, τοῖς τοῦ Δεσπότη σου ἐνδόξε, Ἀρχιερεῦ, νόμων παρανόμων, Θεοφρόνως ἠλόγησας.

Θεῖον ἐξεκόνισμα, Χριστοῦ καὶ ἀχραντον ἔσεβες, Ἀρχιερεῦ, τὰς τῶν ἀσεβούντων, ἀσεβείας ἀρνούμενος.

Ετλης τὸ μαρτύριον, τῆς συνειδήσεως πρότερον, ἀσκητικῶς· καὶ νῦν τῶν Μαρτύρων, ἀνεδήσω τὸν στέφανον.

Θεοτοκίον.

Γνα τρίβον Δέσποτα, πρὸς ἀγιότητα φέρουσαν, δείξης ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, παναγίως κατώκησας.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Εξασκήσας ὁσίως Πάτερ σοφέ, Ἱεράρχης ἐχρίσθης ἱεουργεῖν, τὰ θεῖα μυστήρια, εἰς ψυχῶν περιποίησιν· τὴν Χριστοῦ δὲ εἰκόνα, τιμήσας ὑπήνεγκας, ἐξορίας θλίψεις, καὶ χρόνιον κάθειρξιν· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀναβλύζων ἰάσεις, ἰᾶσαι τοὺς κάμνοντας, καὶ φωτίζεις τοὺς ψάλλοντας. Ἱεράρχα Θεοφυλακτε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θεῖου φέγγους λυχνία χρυσοφαῆς, ἄσπιλε ἀμόλυντε, ὑπεράμωμε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν μου, τυφλώττουςαν πάθεισι, τῆς ἀπαθείας αἴγλη, καταύγασον δέομαι· καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας με δάκρυσι, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὃ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν,

τά δὲ σπλάγχνα μὲ φλέγονται, ὀρώσης σε τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγίσθητι καὶ δώρησαι ἔν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Οὐ τὸ πῦρ ἐδειλίασας, τὸ τῶν πειρασμῶν
παμμάκαρ θεόπνευστε, οὐκ ἐχαύνωσε
τὸν τόνον σε, τῆς τρυφῆς τὸ λεῖον θεοφύλακτε.

Φυλακὴν σου τῷ στόματι, ἔθετο Χριστὸς
καὶ χεῖλεσιν Ὅσιε ὅθεν ἔμεινας ἀσάλευ-
τος, ἀσεβῶν συστάτων ἐναντίον σου.

Υπομένων ὑπέμεινας, τὸν ἐπὶ τὴν πέτραν
πόδας σου στήσαντα, καὶ προσέσχε σοὶ
ὁ Ὑψιστος, τὴν αὐτοῦ εἰκόνα προσκυνήσαντι.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, τοῦ τῆς ἀμαρ-
τίας χρέους πανάμωμε, χαριστήριον ἐ-
φύμνιον, ἀναπέμπομέν σοι θεοσύμφευτε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡ-
» μάς· σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Αἰ χεῖρές σου ὁσίως θεόπνευστε, πρὸς τὸν
θεόν, Πάτερ ἐπαιρόμεναι, τοὺς δυσσεβεῖς
ἐτροπώσαντο.

Κρατήσας τῆς χειρός σου ὁ Κύριος, τῆς δε-
ξιᾶς, Πάτερ καθωδήγησε, πρὸς οὐρανίαν
ἀπόλαυσιν.

Τὴν τρίβον τὴν στενὴν θεοφύλακτε, διαπε-
ρῶν, πρὸς πλάτος κατήντησας, τοῦ Πα-
ραδείσου θεόπνευστε. Θεοτοκίον.

Οὐ μὴ σὲ θεοτόκον γινώσκοντες, Θεομητορ,
φῶς οὐ μὴ θεάσωνται, τὸ γεννηθὲν ἐκ
σοῦ πάνταγενε.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτωνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστέ ὁ θεὸς ἡμῶν.

Νεκρώσας τὰς αἰσθήσεις ἐγκρατῶς, παθῶν
ἐβασίλευσας, καὶ νῦν θεοφύλακτε, ἀπα-
θεῖας ἐντρύφῃς ταῖς λαμπρότησιν.

Εικόνα τοῦ Σωτῆρος προσκυνεῖν, τοὺς πᾶν-
τας ἐδίδαξας, ἔργοις καὶ δόγμασι δια-
σπρέψας ἐμφανῶς θεοφύλακτε.

Νεφέλην σε τὸν ὄμβρον τῆς ζωῆς, ὁ Χριστὸς
ἀνέδειξε, Πάτερ πηγαίζουσαν, Ἱεράρχα
τοῦ Χριστοῦ θεοφύλακτε.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος παρὰ πάντας τοὺς βροτούς, ὁ Υἱὸς
σου Πάναγενε, κάλλει θεότητος, εἰ καὶ
σάρκα δι' ἡμᾶς ἀνελάβετο.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

τῆς Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ θεοφύλακτου,
Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Στίχοι.

Καὶ σαρκὸς ἐξόριστος, ὡς καὶ πατρίδος,
θεῖος θεοφύλακτος, οὗ θεὸς φύλαξ.

Ἦλυθεν ὀγδοάτη θεοφύλακτος θεοῦ ἄγχι.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ τῶν τῆς Ἀνατολῆς
μερῶν ὄρμητο· καὶ παιδιόθεν καλῶς τὸν
ἑαυτοῦ βίον διεξάγων, θεῖα τινὶ προνοίᾳ ἐκεί-
θεν ἀπάρας, ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεγένε-
το· καὶ τῷ ἀφηγουμένῳ ἐντυχῶν τῶν ἐν ταῖς
Βασιλικαῖς Σάκραις ὑπηρετουμένων, (ἀσηκρή-
τας αὐτοὺς καλοῦσι Λατίνων φωνῇ) εἰς ὑπη-
ρεσίαν ἑαυτὸν δίδωσι. Ταράσιος οὗτος ἦν, τὸ
μέγα τῆς Ὀρθοδοξίας ἀγλαΐσμα. Ἐπεὶ οὖν οὗ-
τος θεῖα ψήφῳ προεκρίθη εἰς τὸν θρόνον Κων-
σταντινουπόλεως, Παύλου τοῦ Κυπρίου ἑαυτὸν
ἐκὼν ἐξώσαντος τοῦ θρόνου, ἀνάγεται ὁ λύ-
χνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν· καὶ αὐτίκα ὁ θεῖος
Ἀρχιερεὺς, μοναστήριον δειμάμενος, πρὸς τῆ
εἰσβολῇ τοῦ Εὐξείνου πόντου, τὸν πανόσιον
θεοφύλακτον καὶ Μιχαὴλ, τὴν Σύνοδον ἔργοις
καὶ λόγοις κοσμήσαντας, Μοναστὰς ἀντὶ κο-
σμικῶν ἀναδείκνυσιν. Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς, μα-
θῶν τὴν ἀπαστράπτειαν τῶν ἀνδρῶν ἀρετὴν
τε, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν προκοπὴν, μεταστει-
λάμενος αὐτοὺς εὐθύς, τῷ καθ' αὐτὸν εὐκτηρίῳ
αὐτοὺς καθιστᾷ. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ
Μιχαὴλ μὲν εἰς Σύναδα, τὸν δὲ τίμιον θεοφύ-
λακτον ἐν Νικομηδείᾳ προχειρίζεται Ἐπι-
σκόπου.

Ὅποσα οὖν τὰ τοῦτου κατορθώματα, αὐτὰ
δηλοῖ τὰ πράγματα, οἱ τε δομηθέντες παρ' αὐ-

τοῦ Δεῖσι Οἴκοι, καὶ τὰ Νοσοκομεῖα, καὶ ἡ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν προσασία, καὶ ἡ ἄμετρος ἐλεημοσύνη. Τοσοῦτον δὲ ἦν πρακτικὸς ὁ μέγας τοῦ Θεοῦ μιμητῆς, ὅτι πληρῶν τὴν φιάλην εὐκράτου Σερμοῦ, τοὺς ἀναπήρους καὶ χωλῆς καὶ τὰ μέλη λελωβημένους αὐτόχειρ ὁ μακάριος ἔσμηχε καὶ ἀπέρριπτε.

Τοῦ τοίνυν μεγάλου Ταρασίου τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἐννέα καὶ δέκα χρόνους ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ διαπρέψαντος, καὶ Νικηφόρου τοῦ πανσόφου τοῦτον διαδεξαμένου, ἐλεεινὸν συμπίπτει πρᾶγμα. Λέοντος γὰρ τοῦ μισοχρίστου δραξαμένου τῆς βασιλείας τὰ σιῆπτρα, πάραυτα ὁ δεῖλαιος πρὸς τὴν τῶν ἀγίων εἰκόνων καθαίρεσιν χωρεῖ. Τούτου δὲ καταδήλως γενομένου, τοὺς λογάδας τῶν Ἀρχιερέων ὁ μέγας Νικηφόρος μεταστειλάμενος, τὸν τε Αἰμιλιανὸν Κυζίκου, καὶ Εὐθύμιον τῶν Σάρδεων, Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, Εὐδόξιον Ἀμορίου, Μιχαὴλ Συνάδων, σὺν πολλοῖς ἄλλοις καὶ τὸν μακάριον Θεοφύλακτον, πρὸς τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀποστάτην παραγίνεται Βασιλέα, καὶ πολλὰ ἀπὸ τῶν Δείων Γραφῶν αὐτῷ προσάγουσι φάρμακα. Ὁ δὲ, ὡς περ ἄσπις, τὰ ὄτα βύσας, τῶν λεγομένων οὐκ ἤσθετο. Πάντα δὲ εἰς οὐδὲν Δέμενος, τῶν προτέρων εἶχετο. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι σιγὴν εἶχοντο ἀπὸ τοῦδε· μόνος δὲ ὁ μακάριος Θεοφύλακτος πρὸς αὐτὸν ἔφη· Οἶδα, ὅτι τῆς ἀνοχῆς τοῦ Θεοῦ καὶ μακροθυμίας καταφρονεῖς· ἀλλ' ἤξει ἐπὶ σέ ἐξάπινα δεινὸς ὄλεθρος, καὶ ἡ καταστροφή ὁμοία καταιγίδι, καὶ οὐχ εὐρήσεις τὸν ῥυόμενον.

Ἐπὶ τούτοις θυμοῦ πλησθεῖς, ἅπαντας ὑπερορία καταδικάζει· καὶ τὸν μὲν Δεῖον Νικηφόρον ἐν θάσῳ τῇ νήσῳ· τὸν δὲ αἰοίδιμον Μιχαὴλ Συνάδων εἰς Εὐδοκιάδα, καὶ ἄλλον ἀλλαχοῦ. Θεοφύλακτον δὲ τὸν τρισόλβιον εἰς Στρόβηλον (φρούριον δὲ τῆτό ἐστι ὑπὸ τὸ Δέμα τῶν Κυβερῥαϊωτῶν, παράλιον κείμενον). Ἐκείσε ὁ μακάριος οὗτος ὁμολογητῆς Θεοφύλακτος χρόνους διαρκέσας τριάκοντα, τὴν ἐκ τῆς ἀλλοτρίας κακουχίαν ἐγκαρτερῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Μετὰ δὲ τινος χρόνου, παυσαμένης τῆς Αἱρέσεως, καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀναλαμφάσης, ἐπὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης Αὐγούστης, καὶ Μεθοδίου τοῦ Ἀγιωτάτου Πατριάρχου, τὸ τίμιον σῶμα τοῦ Ὁσίου Πα-

τρὸς ἡμῶν Θεοφύλακτου ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀνακομίζεται, καὶ κατατίθεται ἐν Νικομηδείᾳ, ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι ναῶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Πλουσιᾶδος τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Σάλπιγγε σιωπᾶ Παῦλος ὁ Πλουσιᾶδος, Σάλπιγγος ἠχὴν τὴν τελευταίαν μένων.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Εἰκονομάχων· καὶ τοὺς ἀφρόνως κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μαινομένους, καὶ πᾶσαν ἀνατρέποντας δεσμῶν ἀκρίθειαν, καὶ τὰς μορφὰς τῶν ἀγίων εἰκόνων ἀφανίζοντας, καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἀγίων ναῶν καταλύοντας, Δεῖσις ῥήμασιν ὡς βέλεσι κατηκόντισε, διωγμὸς, ἐξορίας, καὶ σκληραγωγίας ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνος ἀίρετιστάμενος· ὅθεν καλῶς ἀνδρισάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἐρμού, οὗ μέμνηται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ.

Στίχ. Ἐρμῆ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου, Ἐρμῶν ἔμπνουν ἐκ λόγων διαγλύφω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Δίων μαχαίρα τελειοῦται.

Στίχ. Κἂν δεξιὰ σφάττει σε δεινὴ τοῦ πλάγης, Ἡ δεξιὰ στέφει σε Δεσπότης Δίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Δομέτιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Δομέτιος τῆς τελευτῆς τὸ χρέος Δι' ἐκβιβαστῶν ἐξέτισεν Ἀγγέλων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐὐχὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δρόμον τὸν Δεῖον ἐκτελέσας, καὶ τὴν πίστιν σου τηρήσας μέχρι τέλους, τῶν σῶν πόνων Σοφέ, τὸν στέφανον ἐκτήσω, ἀναβοῶν μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αρματι Δείων ἀρετῶν σου, ἐποχούμενος πρὸς ὕψος ἀννέχθης· τῷ Θεῷ δὲ τανῦν, παρέστηκας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦδεν ὁ πλάσας κατὰ μόνους, ταῖς καρδίαις τῶν ἀνθρώπων θεοφόρε, τῆς καρδίας τῆς

σῆς, τὸ ἔνθεον καὶ θρόνοις, διδασκαλίας ἵδρυσε, Θεοφύλακτε τρισμακάαρ.

Θεοτοκίον.

Σοὶ νῦν προσφεύγω Θεοτόκε, καὶ τῇ σκέπῃ σου καὶ θείᾳ προστασίᾳ, λυτρωθῆναι δεινῶν, δεόμενος πταισμάτων, εὐλογημένη πάναγνε, ἢ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως καίμινον, τῶν Χαλδαίων
» ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς
» ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέν-
» τας τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυ-
» τρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογοεῖτε, ἱερεῖς
» ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Εὐφραينوμένων ἐνθα νῦν, κατοικία κατώ-
κησας, Ὁμολογητὰ τῆς ἀληθείας πρό-
μαχε· καὶ φῶς σοὶ ἀνέτειλεν, οἷα δικαίῳ πάν-
σοφε, καὶ τῆς τῶν Μαρτύρων ἠθληκότη ἀγῶνας,
μεθ' ὧν νῦν ἀνακράζεις· ἱερεῖς εὐλογοεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπομονῆς τὸν στέφανον, ἐκομίσω Θεόλη-
πτε· τὰς ὑπερορίας γὰρ πικρῶς κατώ-
κησας, μισθὸν ἐκδεχόμενος, ἀπολαβεῖν τῶν
ἀθλῶν σου, καὶ τῆς ἀγαθῆς οὐ διεψεύσθης ἐλ-
πίδος, Χριστῷ ἀνακραυγαῖζων· ἱερεῖς εὐλογοεῖ-
τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Φωτοφανῶς ἡ μνήμη σου, Θεοφόρε τελεῖται
νῦν, τῆς ὁμολογίας φωτισμοῦ πυρσεύου-
σα· ἀγίαν εἰκόνα γὰρ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐτίμη-
σας, καὶ τῆς Θεοτόκου, τῶν Ἁγίων τε πάντων,
μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις· ἱερεῖς εὐλογοεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ηθεομήτωρ πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ
τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλαῖς
ἐξάλειψον, Θεὸν ἢ κηύσασα, τὸν ἐπὶ πάντων
Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νη-
δύος· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι,
λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια-
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν
» Ἄσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Μεγάλων χαρισμάτων, ὄντως ἠξιώθης, ὑ-
πέρ Χριστοῦ κινδυνεύσας φρονήματι,
καρτερικῶ Θεοφόρε θεομακάριστε.

Ημᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, μάκαρ ἐπο-
πτεύοις, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων
λυτρούμενος, καὶ τῶν αἰρέσεων θραύων τὰ
μηχανήματα.

Σωφρόνως καὶ δικαίως, ὡς ἱεροφάντωρ,
πολιτευσάμενος Μάρτυς ἐγένου λαμπρὸς,
τὴν σὴν πορφύραν ὑφάνας ἐκ τῶν αἱμά-
των σου.

Θεοτοκίον.

Ως ὀρθρος τοῖς ἐν σκότει, καὶ πεπλανημέ-
νοις, δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον ἔχουσα, ἐν
ταῖς ἀγκάλαις Παρθένε Χριστὸν ἀνέτειλας.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

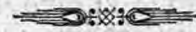
Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ
Ἰδιόμελον, καὶ τὰ ἐπόμενα τούτῳ.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τ Τ Π Ι Κ Ο Ν

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα
Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει
μαρτυρησάντων.

Α'. Ἐὰν τύχη ἐν ἡμέρᾳ νησιτίμῳ.

Εσπέρας ἐν τῇ Παραμονῇ, εἰ μὲν ἐστὶ Τετάρτη, καθ' ἣν τελεῖται Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τῶν Μαρτύρων Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'. δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἦχος πλ. β'. Ἐν ὧδαῖς ἀσμάτων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἰσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. α'. Εἰ δὲ ἐστὶν ἐν τῇ Παραμονῇ ἄλλη ἡμέρα, ἐν ἣ ἡ Λειτουργία οὐ γίνεται, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα γ'. Δόξα, τὸ α'. Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, κτλ.—Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ὧδαῖς ἀσμάτων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀπολυτικίον τῶν Μαρτύρων· εἶτα τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Σχολάζουσι δὲ αἱ Μετάνοιαι, πλὴν τῶν τριῶν Μεγάλων. Εἰς τὸν Ὁρθρον, ψάλλεται ἡ τῶν Μαρτύρων Ἀκολουθία, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη. Οἱ Κανόνες χῦμα. Καταβασίαι, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου, κτλ.

Β'. Εάν τύχη τῆ Α'. Παρασκευῆ τῶν Νησειῶν.

Τῆ μὲν Παραμονῇ Ἑσπέρας, καὶ τῆ ἐπαύριον εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται, ὡς διατάχθη ἀνωτέρω (§ α'.)

§ β'. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις. Εἶτα, Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου δ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Φέρουντες τὰ παρόντα, κτλ. δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν φῶταῖς ἁσμάτων. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ, Κατευθυνθήτω, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Μαρτύρων, καὶ καθέξῃς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον.

Γ'. Εάν τύχη τῷ Α'. Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῆ μὲν Παρασκευῆ Ἑσπέρας, ὁ Ἑσπερινὸς ψάλλεται, ὡς διατάχθη ἀνωτέρω (§ β').

Τῆ δὲ ἐπαύριον εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγ. Θεοδώρου. Δόξα, τῶν Μαρτύρων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Κάθισμα τοῦ Ἁγ. Θεοδώρου. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τῶν Μαρτύρων ὁμοίως καὶ μετὰ τὸν Πολύλεον. Ἀναθαθαμί, Εὐαγγέλιον, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν Μαρτύρων. Κανόνες, τοῦ Ἁγ. Θεοδ. καὶ τῶν Μαρτύρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, τοῦ Ἁγίου Θεοδ. γ'. καὶ τῶν Μαρτύρων γ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη, κτλ. κτλ.

Δ'. Εάν τύχη ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ συμπάλλονται καὶ αἱ τρεῖς Ἀκολουθίαι ὁμοῦ ἡ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου, καὶ τῶν Μαρτύρων. Καὶ Ἀπόστολος μὲν λέγεται τῶν Μαρτύρων, Εὐαγγέλιον δὲ τῆς Κυριακῆς.

Ε'. Εάν τύχη τῷ Β'. Γ'. ἢ Δ'. Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῆ μὲν Παρασκευῆ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς οὕτω· Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, τὰ δ'. Μαρτυρικά τοῦ Ἦχου, καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν φῶταῖς ἁσμάτων. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου, κτλ.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρῶτῃ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Μαρτύρων ἑορταστικώτερον. Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Μαρτύρων, κτλ.

Σ'. Εάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

Τῆ Παρασκευῆ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τῆς Ἀκαθίστου Προσόμοια δ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν φῶταῖς ἁσμάτων. Καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Εἴσοδος, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Ὁ δὲ Ἀκάθιστος Ὑμνος, ἐν μὲν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ψάλλεται ἀφ' ἑσπέρας, κεχωρισμένος ἀπὸ τοῦ

Ὁρθρου, περὶ τὴν ἡ. ὥραν τῆς Παρασκευῆς. Ἀφ' ἑσπέρας ψάλλεται ὡσαύτως, εἰ καὶ βραδύτερον, καὶ ἐν πολλαῖς ἄλλαις τῶν πόλεων Ἐκκλησίαις. Καὶ αὗται μὲν ποιήτωσαν, κατὰ τὸ ἔθος αὐτῶν. Οἱ δὲ ψάλλοντες τὸν Ἀκάθιστον τοῦτον Ὑμνον, κατὰ τὴν παλαιὰν διατύπωσιν, τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ, συνημμένον μετὰ τοῦ Ὁρθρου, ψαλλέτωσαν αὐτὸν οὕτως.

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ψάλλομεν Τροπάριον τῆς Ἀκαθίστου, Τὸ προσταχθέν μυστικῶς. Δόξα, τῶν Μαρτύρων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἀκαθίστου. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, τὸ Κοντάκιον τῆς Ἀκαθίστου, καὶ μετ' αὐτὸ ἐξ Οἴκου. Ὡσαύτως καὶ μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, καθὼς διατάσσεται ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἶτα ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἀκαθίστου εἰς σ'. καὶ τῶν Μαρτύρων εἰς δ'. Ἀπο γ'. φῶτης, μετὰ τὴν γ'. ἐξάδα τῶν Οἴκων, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μαρτύρων· εἶτα, Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν τῆς Ἀκαθίστου, Ὁ μέγας στρατηγός. Ἀφ' ἕκτης, μετὰ τὴν τελευταίαν ἐξάδα τῶν Οἴκων, Κοντάκιον τῆς Ἀκαθίστου. Καταδασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου· ἐν τῇ δ'. Ὁδῇ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων, καὶ τῆς Ἀκαθίστου. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους σ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀκαθίστου γ'. καὶ τῶν Μαρτύρων γ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν, Ἦχος πλ. α'. Ἀθλοφόροι Χριστοῦ. Καὶ νῦν· τῆς Ἀκαθίστου. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοὶ ἀμφοτέρων τῶν Ἀκολουθιῶν. Ἀπόστολος τῶν Μαρτύρων. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Κοινωνικόν τῆς Θεοτόκου, κτλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Κατὰ παραδρομὴν σημειοῦται ἐν τῷ Τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, σελ. 155, ὅτι, Εάν τύχη ἡ Ἑορτὴ τῶν μ'. Μαρτύρων τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, μετατίθεται, κτλ. πράγμα, ὅπερ οὐ δύναται συμβῆναι, εἰμὴ ἐὰν τὸ Πάσχα ὀψιμίσῃ ἕως Μαΐου 5.

Τῆ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ λίμνῃ Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· εἴθ' οὕτω τῶν Ἁγίων τὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπιζομένοις, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ γὰρ ἰμάτιον ἀποδυ-

μεθα, ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. Δριμύς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παραδείσος· ἀλγεινὴ ἢ πῆξις, ἀλλ' ἠδεῖα ἢ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὡς συστρατιῶται· μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρίπτοντες περιβόλαια πάντα, βαίνοντες ἀτρόμως εἰς λίμνην, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Διὰ Παραδείσων, ὃν ἀπώλεσαμεν, ἱμάτιον φθαρτὸν σήμερον μὴ ἀντισχώμεθα· δι' ὅφιν ποτὲ φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι, ἐκδυσώμεθα νῦν διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν· καταφρονήσωμεν κρύους λυομένου, καὶ σάρκα μισήσωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Βλέποντες ὡς τρυφὰς τὰς βασάνους, τρέχοντες πρὸς λίμνην κρυώδη, ὡς πρὸς θάλασσαν, ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ ὑποπτῆξωμεν ὥραν χειμέριον, ἵνα τὴν φοβεράν γέενναν τοῦ πυρὸς φύγωμεν· καυθήτω ὁ πῆξ, ἵνα χορεύῃ αἰώνια· ἢ δὲ χεὶρ ῥυεῖτω, ἵνα ὑψοῦται πρὸς Κύριον· καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνησκούσης· ἐλώμεθα θάνατον, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ πρῶτον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Εργοῖς, σιοτεινοῖς συναπαχθεῖς, ὄλον ἀπημαύρωσα κάλλος, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, θέλων ὁ πανάθλιος, καὶ περιβέβλημαι, στολισμὸν κατακρίσεως, καὶ σιότους· διό σε, δεομαι Πανάμωμε· Τῇ δυναστείᾳ σου, ῥῆξον τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς ἀφθαρσίας με χλαῖναν, ἐνδυσον γυμνώττοντα καὶ σῶσόν με.

Κατὰ δὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν,

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἐν ὕδασι ἁσμάτων· ὄρα εἰς τὸν Στίχον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἴσοδος, κτλ. καὶ καθέξις ἢ θεία Λειτουργία.

Μὴ τελουμένης δὲ Λειτουργίας,

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἴτα

Δόξα. Τῶν Ἁγίων. Ἦχος πλ. β'.

Εν ὕδασι ἁσμάτων εὐφημήσωμεν πιστοὶ, τοὺς ἀθλοφόρους τεσσαράκοντα Μάρτυρας, καὶ πρὸς αὐτοὺς μελωδικῶς ἐμβοήσωμεν, λέγοντες· Χαίrete Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, Ἡσύχιε Μελίτων, Ἡράκλειε Σμάρραδε καὶ Δόμνε, Εὐνοϊκὲ Οὐάλη καὶ Βιβιανέ, Κλαύδιε καὶ Πρίσκιε· Χαίrete Θεόδουλε Εὐτύχιε καὶ Γωάννη, Ξανθία Ἡλιανέ Σισίνιε, Κυρίων Ἀγγία, Ἀέτιε καὶ Φλάβιε· Χαίrete Ἀκάνιε Ἐκδίκιε, Λυσίμαχε Ἀλέξανδρε, Ἡλία καὶ Γοργόνιε, Θεόφιλε Δομετιανέ, καὶ Θεῖε Γάϊε καὶ Γοργόνιε· Χαίrete Εὐτυχὲς καὶ Ἀθανάσιε, Κύριλλε καὶ Σακερδῶν, Νικόλαε καὶ Οὐαλέριε, Φιλοκτῆμον, Σεβεριανέ Χουδίων καὶ Ἀγλαΐε. Ὡς ἔχοντες παρρησίαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Μάρτυρες παναοίδιμοι, αὐτὸν ἐκτενωῶς πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίσει ἐκτελοῦντας, τὴν πανσέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὰς ἀληθδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σου ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόανθρωπε, δεόμεθα. Καὶ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπά. Αἱ γ'· μεγάλα μετάνοια, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸ σεπτὸν στερέωμα, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀστέρες μέγιστοι, καταλαμπρύνετε αἶε, καὶ τοὺς πιστοὺς καταυγάζετε, Μάρτυρες θεῖοι, Χριστοῦ τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ανδρειστάτω λογισμῷ ὑπελθόντες, τὴν μαρτυρίαν θαυμαστοὶ Ἀθλοφόροι, διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος διήλθετε, καὶ διεβιβάσθητε, σωτηρίας πρὸς πλάτος, κληρὸν κομισάμενοι, οὐρα-

νῶν βασιλείαν· ἐν ἧ ποιεῖσθε τὰς ὑπὲρ ἡμῶν, θείας δεήσεις, σοφοὶ Τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενωῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη δώρησαι τοῖς δούλοις σου, κράζουσι καὶ λέγουσι· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἢ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, ἢ θεόσεπτος αὕτη καὶ θεοσύλλεκτος, τῶν Τεσσαράκοντα πληθὺς, ἀνευφημήσθωσαν νῦν· διὰ κρυμοῦ γὰρ καὶ πυρός, δοκιμασθέντες οἱ σοφοί, ἐδείχθησαν στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σε σιέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἄγνη καταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσθῶσαν ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ ὅτι Παρθένε, ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον.

Διήλομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Στίχ. Ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυρῆται τὸ ἀργύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος... Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

(ὄρα εἰς τὸν Ὅρθρον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, Ἀπριλίου 23).

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Προφητικῶς ἀνεβόα.

Ζήτηε εἰς τὴν ἐπαύριον, μετὰ τοὺς Αἴνους (*).

Οἱ Κανόνες τῶν Ἁγίων εἰς ς'. καὶ τὰ Τριῶ-
δια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

(*) Τὰ ἀνωτέρω Κάθισματα, καὶ τὰ λοιπὰ ἐφεξῆς, μετεγράφησαν ἐνταῦθα ἐκ τῶν χειρογράφων, ἵνα εὐρίσκωνται πρόχειρα, ὅταν τυπικῆ διάταξις ἀπαιτήσῃ αὐτά. Σημειώ-
τεον δὲ, ὅτι τὰ χειρόγραφα ἔχουσι καὶ Ἀναγνώσματα εἰς τῆς Μάρτυρας τούτους, καὶ ἕτερον Κανόνα, Θεοφάνους ποίημα.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Εἰρμῶν, καὶ τῶν Θεοτοκίων.

Θεοστεφῆ φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῶ τῷ
» Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὄδη-
» γήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰ-
» γυπτίων· ὅτι δεδόξασται.

Θεοστεφῆ, φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων Χρι-
στοῦ, ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασι τῶν Τεσ-
σαράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην, φαιδρῶς πα-
νηγυρίζων· ὅτι δεδόξασται.

Επί τῆς γῆς, ἀπάσαν ἀπαρνησάμενοι, προσ-
ηγορίαν εἶλοντο οἱ Τεσσαράκοντα, τὴν
χριστῶνυμον κλησιν, δι' ἧς ἐν τοῖς ὑψίστοις,
νῦν πολιτεύονται.

Οἱ ἐν Χριστῷ, σάρκα καὶ κόσμον μισήσαν-
τες, τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον συνεξε-
δύσασθε, τῇ προσκαίρῳ ἐσθῆτι, στολὴν δὲ
ἀφθαρσίας περιεβάλεσθε.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνησεται, τὴν
ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας,
ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα Σωτῆρα
πάντων ἡμῶν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Στρατείας καὶ ζωῆς καὶ ὠραιότητος, σω-
μάτων καὶ ὄλβου ἠλογηκότες, εὐκλεῶς
οἱ Τεσσαράκοντα, τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων
ἐκκληρώσαντο.

Τοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ Τεσσαράκοντα, προσ-
τάξει βαλλόμενοι τοῦ τυράννου, τὰς βο-
λὰς διὰ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῶν προσπα-
τόντων ἀπεκρούσαντο.

Ελάλει κατὰ σοῦ τυράννων χεῖλεσιν, ὁ
ἄφιος τοῦ Κτίσαντος βλασφημίας, ἀλλ'
αὐτοῦ τὸ θεομάχον στόμα, τοῖς κατὰ τῶν
Μαρτύρων λίθοις θλάττεται.

Θεοτοκίον.

Τοῦ ἀνθρώπου χρυσοῦν θυμιατήριον, τοῦ
θείου ἀνύμφευτε γενομένη, τὸ δυσῶδες
τῆς καρδίας με, εὐωδίασον μόνῃ Ἀειπάρθε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες μαρτυρικῶς, τὸν ἐχθρὸν καθελόντες ἀθλητικῶς, ἔργοις ἐπληρώσατε, τοῦ Προφήτου τὰ ῥήματα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, γενναίως διήλθετε, ἀναψυχὴν εὐράμενοι, ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅθεν καὶ στεφάνους, οὐρανόθεν λαβόντες, χοροῖς συνευφραίνεσθε, Ἀσωμάτων μακάριοι. Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων, ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ε'νθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέτασιν τρέμω τὴν φοβερὰν, φρίττω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὁδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον, τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων, τὸν ἄϋπνον σκώληκα. Οἴμοι! τί ποιήσω, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται, καὶ κρυπτὰ δημοσιεύωνται; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενουῦ, καὶ προσάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς
» οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Φρενοβλαβεῖτε ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὴν πρόξενον ζημίας, δωρεὰν προτείνοντες ἀδωτάτοι.

Η'κονημένα ξίφη τε, θήρας καὶ πῦρ, σταυρόν τε τοῖς Ἁγίοις, οἱ Χριστοῦ διώκται ἐπανετείνοντο.

Φοβερὸν ἡμῖν ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὸ πῦρ τὸ τῆς γεέννης· τὸ δὲ νῦν, ὡς σύνθελον, οὐ πτοοῦμεθα.

Α'παστράπτοντες Ἐνδοξοὶ, τῇ νοερᾷ Χριστοῦ φωταγωγίᾳ, πρὸς ἀκτῖνα θείαν με ὀδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, τοῦ αἰεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» Ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

Λύσση παράφρονι, τῶν διωκτῶν οἱ Ἀθληταὶ αἵθριοι, ἐν τῷ κρυμῷ διανυκτερεύειν καταδικασθέντες, ἀνέμελπον ὕμνον, Θεῷ χαριστήριον.

Α'γαλλιώμενοι, οἱ Τεσσαράκοντα Χριστοῦ Μάρτυρες, τὴν ἀλγεινὴν ὑπέμειναν πῆξιν, ἐν λίμνῃ ἐσῶτες, ἐλπίδι τῶν θείων στεφάνων νευρούμενοι.

Γέλως προτίθεται, τοῖς Τεσσαράκοντα Χριστοῦ Μάρτυσιν, ἀποπνιγείς ὁ πρὶν ἐμφωλεύων, τοῖς ὕδασιν ὄφει· τὴν ὀλεθροτόκον, ἰσχὺν γὰρ ἀφήρηται.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ Τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντός Δημιουργὸν κρᾶζομεν· Χαῖρε Ἀγνή· χαῖρε ἢ τὸ φῶς ἀγατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἢ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
» τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας
» σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
» Θεός με ἀνάγαγε.

Γεγηθὼς ὁ ἀρχέκαμος ἤρπασεν, ὡς τῆς δωδεκάδος Ἰουδαῖον τὸν δαίλαιον, καὶ τῆς ἑδέμ τὸν ἄνθρωπον, τῆς τεσσαρακοντάδος τὸν ἔκπτωτον.

Α'ναιδῆς ὢν εἰκαίως φρυάττεται· οἶα γὰρ Ἀληστῆ καὶ Μαθητῆ τὸ πρότερον, οὕτω καὶ νῦν ὁ τύραννος, τοῦ φρουροῦντος τῇ κλήσει εὐθύνεται.

Ματαιόφρων καὶ θρήνων ἐπάξιος, ὅστις τῶν ζωῶν ἀμφοτέρων διήμαρτε· διὰ πυρὸς γὰρ λειυται, καὶ πρὸς πῦρ ἐξεδήμησεν ἀσθεστον.

Θεοτοκίον.

Α'πειράνδρος Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν ξρατιὰν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ ἐν θρόνῳ ἀσέκτῳ ἐποχομένῳ, τῷ ἐκτείναντι τὸν οὐρανὸν καθὼς περ δέρον, ὡς

τῷ τὴν γῆν ἐδράσαντι, καὶ συνάξαντι τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, τῷ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ποιήσαντι ὑπάρχειν, καὶ πᾶσι χορηγοῦντι πνοὴν καὶ ζωὴν, τῷ προσδεχομένῳ τῶν Ἀρχαγγέλων τὸν ὕμνον, καὶ ὑπ' Ἀγγέλων δοξαζομένῳ, καὶ ὑπὸ πάντων προσκυνημένῳ, Χριστῷ τῷ παντοκράτορι, τῷ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν, προσπίπτω ὁ ἀνάξιος, προσάγων μου τὴν δέησιν, λόγου χάριν αἰτῶν, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ὑμῆσαι καὶ γὰρ τῆς Ἁγίας, ἧς αὐτὸς ἔδειξας νικητὰς, δωρησάμενος αὐτοῖς δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Πληροῦμεν ὑστέρημα σου, Σῶτερ, πάθους Τεσσαράκοντα, συντριβέντες τὰ σκέλη.

Ἄμφ' ἐνάτη ἐάγη σκέλη ἀνδρῶν τεσσαράκοντα.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, ἐκ διαφόρων πατρίδων ὄντες, ἐφ' ἐνὶ τάγματι ἐστρατεύοντο. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κατασχεθέντες, καὶ εἰς ἐξέτασιν ἀχθέντες, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, λίθοις τὰς ὀφείας, καὶ τὸ στόμα πρότερον βάλλονται· αἱ δὲ βολαί, οὐ μᾶλλον τούτους, ἢ τοὺς βάλλοντας, ἀντιστροφόμενοι ἐπληττον. Ἐπειτα, ἐν ὥρᾳ χειμερινῇ, γυμνοὶ διανυκτερεύειν κατεδικάσθησαν μέσον τῆς λίμνης, τῆς πρὸ τῆς πόλεως. Ἐνθα ἐνὸς αὐτῶν φιλοψυχήσαντος, καὶ πρὸς τὸ πλησίον βαλανεῖον προσδραμόντος, καὶ ἅμα τῇ προσβολῇ τῆς θέρμης διαλυθέντος, ὁ παρατηρῶν αὐτοὺς δήμιος καὶ φυλάττων, εὐθύς μετὰ τῶν Ἁγίων, ἀντὶ τοῦ λιπόντος, κατέστησεν ἑαυτὸν, φῶς ἐν νυκτὶ περὶ τοὺς Μάρτυρας ἰδὼν, καὶ στεφάνους ἐφ' ἕκαστον αὐτῶν κατιόντας.

Ἢδη δὲ τῆς ἡμέρας ἐπιφανείσης, ὡς λειποψυχοῦντες ἦσαν μὲν οἱ Ἅγιοι, ἔτι δὲ ἐμπνέοντες ὠφθησαν, τὰ σκέλη θλασθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου σέφανον ἐκομίσαντο. Οὕτω δὲ ἄρα αὐτοῖς ἀσπαστὸς καὶ καθ' ἡδονὴν ὁ θάνατος ἐγνωρίζετο, ὡς καταλειφθέντα τινὰ παρά τοῦ Τυράννου, δι' ἡλικίαν καὶ ῥώμην σώματος ἔτι ἐμπνέοντα, νομίσαντος αὐτὸν ἴσως μεταβλεῦ-

σεσθαι. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ παρέμενεν αὐτοῖς πάσχουσι, παῖδα τὸν ἑαυτῆς βλέπουσα· καὶ γὰρ ἦν οὗτος ὑπὲρ πάντας τὴν ἡλικίαν νεώτερος, καὶ ἐδεδοίκει, μήποτε δειλίαν αὐτῷ ἐμποιήσῃ τὸ νεαρὸν, καὶ φιλόζωον, καὶ ἀνάξιος τῆς τῶν συστρατιωτῶν τάξεώς τε καὶ τιμῆς εὐρεθῇ.

Ἰστατο οὖν ἀτενὲς ὁρῶσα σχήματί τε καὶ βλέμματι, ὅπως εἶχε, θάρσος αὐτῷ ἐμβάλουσα, χεῖρας τέως εἰς αὐτὸν ἐκτείνουσα, καὶ, τέκνον ἐμοὶ γλυκύτατον, λέγουσα, τέκνον ἤδη Πατρός οὐρανόυ, μικρὸν ὑπόμεινον, ἵνα τέλειος καταστῆς· μὴ φοβηθῆς τὰς βασάνους· ἰδοὺ γὰρ παρίσταταί σοι βοηθὸς Χριστὸς ὁ Θεός· οὐδὲν τὸ λοιπὸν ἀηδὲς, οὐδὲν ἐπίπονον ἀπαντήσῃ· πάντα ἐκεῖνα παρήλθον, πάντα ταῦτα τῇ σῇ νενίκηκας γενναιότητι· χαρὰ τὸ μετὰ ταῦτα, ἡδονή, ἀνεσις, εὐσφροσύνη, ὧν μεθέξεις συμβασιλεύων Χριστῷ, καὶ πρέσβυς ἐμοὶ τῇ τεκούσῃ τὰ πρὸς αὐτὸν γινόμενος.

Οἱ οὖν Ἅγιοι, συντριβέντες τὰ σκέλη, τῷ Θεῷ παρέθεντο τὰς ψυχὰς· οἱ δὲ στρατιῶται, ἀμάξας ἐνεγκόντες, καὶ ταύταις τὰ ἱερὰ σώματα ἐπιθέντες, παρά τὸ χεῖλος τῷ ἐκ γειτόνων ποταμῷ ἄγουσι. Τὸν μὲν τοι νέον ἐκεῖνον, ὃ Μελίτων ὄνομα, ἐμπνέοντα ἔτι κατιδόντες, καταλείψουσιν, ὄντα τοῦ ζήσεσθαι· ὃν ἡ μήτηρ μόνον ὑπολειφθέντα θρασυμένη, τοῦτο μᾶλλον θάνατον αὐτῆς καὶ τοῦ παιδὸς εἶναι λογιζαμένη, ὑπεριδοῦσα γυναικὸς ἀσθένειαν, καὶ σπλάγγων μητρικῶν ἐπιλαθομένη, τὸν υἱὸν ἐπ' ὤμων ἀραμένη, ταῖς ἀμάξαις ἠκολούθει μεγαλοψύχως, τότε ζήσῃν οἰομένη, ὅταν νεκρὸν μᾶλλον καὶ ἐκλελοιπότα θείσασαίτο.

Ἐπεὶ οὖν οὕτω φερόμενος ὑπ' αὐτῆς ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, τότε δὴ τῶν φροντίδων ἡ μήτηρ ἑαυτὴν λύσασα, μέγα τε καὶ ὑπερήδιστον ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ υἱοῦ σκιρτήσασα, μέχρι τοῦ τόπου, οὗ τὰ σώματα τῶν Ἁγίων ἦν, ἀπενέγκασα τὸν τοῦ φιλότου νεκρὸν, ἐπάνω αὐτῶν τίθησι, καὶ τοῖς ἄλλοις συναριθμεῖ, ἵνα μηδὲ τὸ σῶμα τῶν σωμάτων ἀπολειφθῇ, οὗ τὴν ψυχὴν ἔσπευδε ταῖς ψυχαῖς ἐκεῖνων συναριθμεῖσθαι. Μέγα δὲ πῦρ ἀνάψαντες οἱ τῷ ἀντικειμένῳ ὑπηρετούμενοι, τὰ τῶν Ἁγίων σώματα κατακαίβουσιν· εἶτα τῶν λειψάνων Χριστιανοῖς φθονοῦντες, εἰς τὸν ποταμὸν αὐτὰ ἀφίσσιν.

Ἄλλ' ἐκεῖ, θεία πάντως οἰκονομία, ἐχόμενα κρημοῦ συνήχθη τινός· καὶ Χριστιανῶν ταῦτα χεῖρες ἐλθμεναί, πλοῦτον ἡμῖν ἄσυλον ἐδωρήσαντο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Χαλκοῦ Τετραπύλου.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐρπασιανοῦ.

Στ. Ὁ κλωβὸς ἄρμα πυρός· αἱ δ' ἂν λαμπάδες, Οὐρπασιανέ, σοὶ τέθριππος ἀνόδου.

Α ὅρτι τότε τὴν βασιλείαν Μαξιμιανὸς ἐνδυσάμενος, τὴν περίοικον Νικομηδείας κατετυράννει, διάπυρος ἐκδικος τῶν εἰδώλων γενόμενος. Τούτου ποτὲ τὸν θυμὸν, ὡς φλόγα μεγάλην, ἀνῆψαν κατὰ τῶν Χριστιανῶν οἱ τούτῃ σύμφρονες καὶ συμπόται. Τότε σχεδὸν πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ Συγκλητικοὺς ἐκκλησιάσας ἅμα καὶ τοὺς ἄρχοντας, κατεβρόντησεν· Εἴτις ὑμῶν περιέπεσεν εἰς τὴν τῶν Χριστιανῶν θρησκείαν, καὶ οὐ θέλει μετὰ μέλος πρὸς τοὺς εὐμενεῖς θεοὺς γενέσθαι, λυσάτω τὴν ζώνην αὐτοῦ ἐνώπιον πάντων, καὶ ὑποχωρεῖτω τοῦ τε παλατίου καὶ τῆς πόλεως ἡμῶν· ἢ γὰρ πόλις αὕτη θεοὺς μεμάθηκε λατρεύειν ἐκ προγόνων, καὶ οὐ θεὸν ἕνα, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

Τότε δὴ τότε φρίκη περιέσχεν ἅπαντας τῆς εἰς Χριστὸν πεπιστευκότας, καὶ ἦν ἰδεῖν ἀληθῶς τὴν εἰς Χριστὸν γυμναζομένην ὄντως εὐσέβειαν· οἱ μὲν γὰρ ὑπεκρύπτοντο, οἱ δὲ ταῖς βασάνοις ὑπέκυπτον. Ὅσοι δὲ τὴν κατὰ θεὸν ἀγάπην αἰκίδηλον ἔφερον, ἀφειδήσαντες τῶν βασάνων, καὶ καταγελῶντες τοῦ τυράννου, τὰς αὐτῶν ζώνας ἀπορρίπτοντες, ἀπέτρεχον ἐξ αὐτοῦ. Τότε καὶ ὁ μεγαλόφρων καὶ ἀδαμάντινος τὴν ψυχὴν Οὐρπασιανός, εἰς ὃν καὶ αὐτὸς τῆς Συγκλήτης, ἔρριψε τὴν ἑαυτοῦ χλαμύδα καὶ ζώνην, εἰπὼν μεγαλοφώνως πρὸς τὸν Βασιλέα· Ἐπειδὴ, Βασιλεῦ, ἐγὼ σήμερον στρατεύομαι τῷ οὐρανίῳ Βασιλεῖ, τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, λάβε σου τὴν ζώνην καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν· πρόσκαιρος γὰρ ἐσι, καὶ εἰς οὐδὲν χρησιμεύουσα.

Ταῦτα ἀπροσδοκῆτως τοῦ Οὐρπασιανοῦ ὁ Βασιλεὺς Μαξιμιανὸς ἀκούσας, ἠλλοιώθη τὰς φρένας, καὶ ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἔμεινεν ἄφωνος· εἶθ' οὕτω τὴν ὄψιν τρίψας, καὶ λοξῶς προσβλε-

ψάμενος πρὸς τὸν Μάρτυρα, ἐξεβρόντησεν ὡς ἀνήμερος θῆρ, προσειπὼν· Τὸν ἀλιτήριον τοῦτον κρεμάσαντες, τὰς σάρκας αὐτοῦ τοῖς βουνεύροις καταξάνατε. Τούτου δὲ γενομένη μετὰ πολλοῦ τοῦ τάχους, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος ἐπὶ πολλὰς ὥρας τοῖς βουνεύροις ἀνηλεῶς συγκοπτομένου, τὸ ὄμμα ἔχοντας εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ προσευχομένου, καὶ μηδ' ὀπωσοῦν στυγναίζοντος, καταγαγὼν αὐτὸν ὁ Τύραννος ἀπὸ τοῦ μαγγάνου, φησὶ πρὸς τοὺς παρεστῶτας· Ἐν φρουρᾷ ἀφεγγεῖ καὶ ἀσφαλεστάτῃ ἀνεπιμέλητον τῆτον ταριχεύσατε, ἕως ἂν σκέψωμαι ποίῳ θανάτῳ ἀναλώσω αὐτόν.

Τοῦ δὲ Ἁγίου Μάρτυρος χαίροντος καὶ εὐφραινομένου ἐν τῇ φυλακῇ ἐπὶ ἡμέρας τινὰς, καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ ἀποδιδόντος, κατεσκεύασεν ὁ δυσσεβὴς Βασιλεὺς ὄργανον τιμωρητικόν· τὸ δὲ ἦν κλωβὸς σιδηροῦς· καὶ ἐξαγαγὼν τὸν Ἅγιον τῆς εἰρικῆς, προσέταξε βληθῆναι ἐν αὐτῷ, καὶ κρεμασθῆναι. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἐνδεδυμένου τὸν σιδηροῦν κλωβὸν ἐκεῖνον δι' ὅλου τοῦ σώματος, ἐκέλευσεν ὁ δύστηνος λαμπάδας ἀναφθῆναι, καὶ γύροθεν αὐτοῦ ἀνηλεῶς κατακαίεσθαι.

Τότε ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἔνδον τοῦ ὀργάνου ἐκεῖνος ὢν κρεμάμενος καὶ προσευχόμενος, τοσοῦτον κατεκαύθη, ἕως οὗ πᾶσαι αἱ σάρκες αὐτοῦ κατέρρευσαν, ὡς περ κηρὸς, συγχωσθεῖσαι καὶ ἀναμιγεῖσαι τῇ γῆ, καὶ τὰ ὀστά αὐτοῦ γεγόνασιν ὡς χοῦς ἀπὸ ἄλωνος. Καὶ οὕτως ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, προσευχόμενος καὶ ἀναλυόμενος, τὸν ἀέρα γεμίσας μυρεψικῆς εὐωδίας, ἀνῆλθεν, ὡς ἀστήρ φαεινός, πρὸς Κύριον, καθὼς τινες τῶν Πιστῶν ἰδεῖν ἠξιώθησαν. Ὁ δὲ δύστηνος καὶ θεομισῆς Βασιλεὺς, ἔτι τῇ μανίᾳ ἐμμένων, τὸν χοῦν τῆς γῆς, ἐν ᾧ αἱ σάρκες τῆς Ἁγίας κατέρρευσαν, καὶ τὸν χθὲν τῶν ὀστέων ἐπιμελῶς συλλέξας, εἰς τὴν θάλασσαν ἐνώπιον αὐτοῦ σκορπισθῆναι πεποίηκε. Ταῦτα γεγόνασιν ἐν πόλει Νικομηδείᾳ. Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Καισαρίου, Ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Στιχ. Ὁ Γρηγορίου πρὸς νεκρὸν Καισαρίου,

Γλώττης χαλινοῖ τῆς ἐμῆς λόγους, λόγος. Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Πάππος, Μάμμη, Πατήρ, Μήτηρ, καὶ δύο τέκνα, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Διὰ ξίφους ἤθλησε συγγενές γένος,
Ἡ παππόαμμος πατρομητροτεκνία.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς.

ᾠδή ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνας χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δέ
» πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
» Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εξέστη ὄρων, τοὺς στεφάνους ὁ φρερὸς τῶν
Τεσσαράκοντα, καὶ παρωσάμενος τὸ φι-
λόζων, ἀνεπτερώθη τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείσης
σου δόξης, καὶ σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λητρῶ προσδραμῶν, ψυχοφθόρῳ θανατοῦ-
ται ὁ φιλόζωος· ὁ δὲ φιλόχριστος ἄρπαξ,
ἄριστος τῶν θραθέντων γενόμενος, ὡσπερ ἐν
λουτρῷ ἀφθαρσίας, σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρὸς νοητοῦ, ἀναφθέντος ἐν φρεσὶ τῶν
Τεσσαράκοντα, ἡ πολυμήχανος κατεφλέ-
γετο, τῶν ἀσεβούντων ἀπόνοια, ὡσπερ τις κη-
ρὸς τηκομένη, σοὶ δὲ Χριστέ ἀνεμέλπετο· Εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως λίαν φαιδρά, εὐπρεπῆς τε τοῦ Σταυροῦ
Χριστέ ἡ δύναμις, δι' ἐναντίων ζέφη πλέ-
κουσα, τοῖς τεσσαράκοντα Μάρτυσιν· ὕδωρ
γὰρ καὶ πῦρ διεληθόντες, ἐν ἀφθαρσίᾳ κραυ-
γάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σέ βάιτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ πυρ-
πολυμένην, Ἄγνη προεθεώρει τὴν ἐνέγκασ-
σαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην τῆς
ἀρρήτου οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς
μιάς τῶν ἐν αὐτῇ, Ἁγίων Ὑποστάσεων.

ᾠδή η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
» γα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε
» τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντα τοὺς αἰῶνας.

Μανιωδῶς τοῖς Ἀθληταῖς, ἐποτρύννας ὁ ἐχ-
θρὸς ἀπάσαν κτίσιν, διὰ πάσης ἡσχύν-
θη· οἱ Τεσσαράκοντα γὰρ ἀπαύστως Ὑμνεῖτε
κραυγάζουσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Marzo.

Ανηλεῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, τὰ τοῦ σώματος
ὑμῶν μέλη θλασθέντες, ὀλοκαύτωμα
θεῖον προσενεχθέντες Θεῷ, Ἀγγέλων χοροῖς
συναγάλλεσθε, Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρωμαλεότητι φρενῶν, ὃν ἐκύησεν ἐπ' ὧμων
ἀραμένη, ἡ φιλόθεος μήτηρ, τῆς εὐσεβείας
καρπὸν, προσάγει σὺν Μάρτυσι Μάρτυρα, τὴν
ἱερουργίαν, Ἀβραὰμ μιμουμένη.

Τὴν πρὸς τὴν ἄληκτον ζωὴν, εὐθυδρόμως,
ὦ υἱέ, στέλλου πορείαν, ἡ φιλόχριστος
μήτηρ, τῷ φιλοχρίστῳ παιδί, ἐβόα· Οὐ φέρω σε
δεύτερον, τῷ ἀγνωθῆτη, Θεῷ ἐμφανισθῆναι.

Τριαδικόν.

Τὴν ὡς ἡλίους ἐν τρισίν, ἐνιαίαν εὐσεβῶς
φύσιν νοοῦντες (*), ἐχομένοις ἀλλήλων, τὸ
τρισυπόστατον Φῶς, ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα ὡς Κύ-
ριον, καὶ ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον δεήσεσιν ἡμῶν, τῶν σῶν δούλων ἀ-
γαθῇ Θεοκυῆτορ, καὶ δεινῶν τὰς ἐφόδους,
καὶ πειρασμῶν προσβολὰς, ταχέως κατὰ παυ-
σον Δέσποινα· ἵνα σε τιμῶμεν, ὑπερευλογημένη.

ᾠδή θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σο-
» φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πισοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Υπὲρ Χριστοῦ γυμνωθέντες, καὶ τοῖς λίθοις
βληθέντες, ἀέρος ὑπεμείνατε κρυμὸν, ὕ-
δατος πῆξιν, καὶ θλάσιν μελῶν, καὶ πυρὶ φλο-
γισθέντες, ἐν ποταμίῳ λάμπετε ῥοῖ, τηλαυγεῖς
ὡς φωστῆρες, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Ράβδον δυνάμεως θείας, τὸν Σταυρὸν κε-
κτημένοι, ἐβόων τῷ Χριστῷ οἱ Ἀθληταί, οἱ
τεσσαράκοντα· Δέσποτα, πανσθενεῖ τροπαιᾷ-

(*) Ἀντὶ τοῦ, φύσιν νοοῦντες, ἐγράφετο πρότερον εἰς
μῖαν λέξιν, κατὰ νοῦντες, ἀνευ οὐσιαστικοῦ δηλαδὴ. Ἐ-
στὶ δὲ τὸ Τροπάριον τοῦτο ἡρανισμένον ἐκ τοῦ θεολογικοῦ
Γωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, οὕτω λεγόντος περὶ τῆς Ἁγίας
Τριάδος: « Ἀμέριστος γὰρ ἐν μεμερισμένοις (εἰ δὲ συντόμως
εἰπεῖν) ἡ θεότης, καὶ οἷον ἐν ἡλίοις τρισίν, ἐχομένοις
ἀλλήλων, καὶ ἀδιαστάτοις οὐσι, μία τοῦ φωτός σύγκρα-
σις τε καὶ συνάφεια ». (Βιβλ. Α'. Κεφ. η'). Ἄλλ' ἐπειδὴ οὔτε
ἐν τῇ Ἀκροστιχίδι ἐμπεριέχεται, οὔτε ἐν τοῖς χειρογράφοις
εὐρίσκεται, δύναται τις ἐκ τούτου εἰκάσαι πιθανῶς, ὅτι τὸ
Τριαδικόν τοῦτο Τροπάριον οὐκ ἔστιν ἀρχαῖον καὶ γνήσιον
ποίημα τοῦ θείου Πατρὸς, ἀλλὰ τινος μεταγενεστέρως χει-
ρὸς προσθήκη.

χω τῇ σῇ σεφανωθείμεν χειρί· ἵνα πάντες σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ως ἀλγεινὴ μὲν ἢ πῆξις, ὡς δὲ λίαν ἐνό-
πως, δριμύς ὃν ὑπεμείνατε κρυμὸν, ἀλλὰ
γλυκὺς ὁ Παράδεισος· Ἀβραάμ γὰρ οἱ κόλποι,
τοῦ Πατριάρχου θαλπούσιν ὑμᾶς, ἐν σκηναῖς
αἰώνιοις, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Νενικηκότες τοῖς ἀθλοῖς, καὶ τῇ τρισυπο-
στάτῳ, Τριάδι παρεσῶτες Ἀθηταί, νῦν
δωρηθῆναι πρεσβεύσατε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσ-
μῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν
σωτηρίαν, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ ἀφθαρσίας· χαῖρε κούφη νε-
φέλη· χαῖρε τερπνὴ Παράδεισε Θεοῦ·
χαῖρε πηγὴ ἰαμάτων ψυχῶν· χαῖρε ἅγιον ὄ-
ρος, ὃ εἶδεν ὁ Προφήτης Δανιὴλ· χαῖρε Μήτηρ
Παρθένε· χαῖρε ἢ πάντων Ἄνασσα.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορὸς τετραδεκάριθμος, Μαρτύρων Τεσσα-
ράκοντα, τῆς ὑπερθέου Τριάδος, τῶν
ἀρετῶν τετρακτυῖ, πυρὸς αἰέρος ὕδατος, καὶ
γῆς στοιχείων τετράδος, ἄσμασι θείοις ὑμνεῖ-
σθω, ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας, τοῦ τῶν ἀ-
πάντων Δεσπότου.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κατάρτας λύτρωσις, καὶ τοῦ Ἀδάμ
ἀνάκλησις· χαῖρε Ἀγνή Θεοτόκε, ἐλπίς
καὶ σιέπη τοῦ κόσμου· χαῖρε σεμνὴ μητρό-
θεε· χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα· χαῖρε ἢ κλίμαξ
καὶ πύλη· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε τῆς
Εὐας ἢ λύσις.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους, δ'. Εἰ βού-
λει δέ, ψάλλε τὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων, καὶ
ποίησον Στίχους ἕξ.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Δεῦτε μαρτυρικὴν Ἀδελφοί, μετ' ἐγκωμίων
ἀνυμνήσωμεν φάλαγγα, τῷ κρύει πυρ-
ποληθεῖσαν, καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμὸν, δια-
πύρῳ ζήλῳ πυρπολήσασαν· στρατὸν γενναϊό-
τατον, ἱερώτατον σύνταγμα, συνασπισμόν τε,
ἀρράγῃ καὶ ἀνίκητον· τοὺς τῆς πίστεως, πε-
ριβόλους καὶ φύλακας· Μάρτυρας τεσσαρά-
κοντα, χορείαν τὴν ἔνθεον τῆς Ἐκκλησίας τῆς
πρέσβεις, τοὺς δυνατῶς ἱκετεύοντας, Χριστὸν
καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ
μέγα ἔλεος.

Χαίροις συναγωγὴ κραταιά, καὶ ἱερά καὶ
τροπαιοῦχος παράταξις· οἱ πύργοι τῆς
εὐσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ στερροὶ
ὀπλίται καὶ ἀήττητοι, τὸν νοῦν εὐτονώτατοι,
καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι, τῷ ὄντι θεῖοι, καὶ
θεῷ ποθεινότατοι· χορὸς Ἅγιος, καὶ θεόλεκ-
τον σύστημα· Μάρτυρες τεσσαράκοντα, οἱ ἴσοι
τὴν ἀθλήσιν, ἴσοι τὴν γνώμην καὶ ἴσους, καὶ
τοὺς στεφάνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖ-
τε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθὺς, ἢ ἐν πολέ-
μοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα· ἀστέρες οἱ
διελθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ, καὶ ὑδάτων
πῆξιν διαλύσαντες· οἱ γῆν οὐρανῶσαντες, καὶ
τὰ πάντα φωτίσαντες· οἱ ἐν τοῖς κόλποις,
Ἀβραάμ νῦν θαλπόμενοι, οἱ χορεύοντες, σὺν
Ἀγγέλων στρατεύμασι· Μάρτυρες τεσσαράκον-
τα, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως,
πνευματικῆς διαδόσεως, Χριστὸν δυσωπεῖτε,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰδιόμελον, Ἦχος α'.

Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος, στρατὸς ὅλος
θεοσυλλεκτος, συνεξέλαμψε τῇ νηστεία
ἀθλοῖς σεπτοῖς, ἀγιάζων καὶ φωτίζων τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐτερον, Ἦχος β'.

Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν τῶν Μαρτύ-
ρων, τίς μὴ ἀνυμνήσει; τῷ γὰρ ὕδατι
τῆς λίμνης εἰσηλθὼν θαρσαλέως· καὶ τῷ κρύει
σφιγγόμενοι, τὴν ὁδὴν ἀνέμελλον τῷ Κυρίῳ·
Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς ἡμῖν Κύριε, μὴ ἐν
ποταμοῖς ὀργισθῆς ἡμῖν φιλόνηρωπε· ἐλάφρυ-
νον τὸ βάρος, καὶ τὴν πικρότητα τοῦ αἰέρος·
τῷ οἰκείῳ γὰρ αἵματι, ἐβάφησαν ἡμῶν οἱ
πόδες· καὶ εἰσήγαγες ἡμᾶς ὁ Θεὸς, εἰς τὰς
αἰωνίους σε σκηναῖς, ἵνα ὁ κόλπος ἡμᾶς θαλ-
ψῇ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ.

Ἐτερον ὁ αὐτός.

Αληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων, τῷ
πυρὶ τῶν βασάνων, καὶ τῇ τοῦ ὕδατος
πῆξει, τοῖς πιστοῖς κατήρδευσαν· τετρακτὴν
γὰρ ἄδοντες δεκάδι τῷ Σωτῆρι, εἰς μὲν ὄντες
τοῖς πνεύμασιν, ἐν σώμασι δὲ πλείους, προση-
νέχθησαν Χριστῷ· καὶ θεόνυμφος Μήτηρ τῷ
φιλοχρίστῳ παιδί, ἐπ' ὤμων ἀραμένη, ἔλεγε·
Δεῦρο Ἀθλητά, καὶ συναγωνίζου τοῖς προλοι-
ποῖς.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Αὐλοφόροι Χριστοῦ, τὴν πάνσεπτον Νησεῖαν φαιδροτέραν ἀπειργάσασθε, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου ὑμῶν ἀθλήσεως· Τεσσαράκοντα γὰρ ὄντες, τὴν τεσσαρακονθήμερον ἀγιάζετε, τὸ σωτήριο πάθος μιμησάμενοι, διὰ τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑμῶν ἀθλήσεως. Διὸ ἔχοντες παρρησίαν πρεσβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ κατανητῆσαι ἡμᾶς, εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Ἡ πρώτη Ὄρα, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφεξῆς, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, ποιῶντες καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας Μετανοίας.

Ἐὰν δὲ μὴ ψάλληται Δοξολογία, εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'.

Τὴν λίμνην ὡς Παράδεισον, καὶ τὸ κρῦος ὡς καύσωνα, οἱ Μάρτυρες ἠγήσαντο, Χριστὸς ὁ Θεός· οὐκ ἔπτηξαν τὸν λογισμόν αἱ τῶν τυράννων ἀπειλαί· οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι τῶν βασάνων τὰς προσβολάς, ὄπλον θείον κεντημένοι τὸν Σταυρόν· δι' αὐτῆ γὰρ τὸν ἐχθρόν, ὡς κραταιοὶ ἐτροπώσαντο· ὅθεν καὶ τὸν στέφανον ἐκομίσαντο τῆς χάριτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αδιδόετε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, αἱ γ' μεγάλας Μετανοίαι, καὶ ἡ α'. Ὄρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἰ. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τῶν Ἁγίων δ'.

Ἦχος β'.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, κτλ.

Ζήτει αὐτὰ τῇ χθές εἰς τὸν Ἐσπερινόν· καὶ τὰ ἕτερα β'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ Μοναχοῦ.

Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαυὶδ ἐν ψαλμοῖς· Διήλομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν· ὑμεῖς δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων τὸ λόγιον πληρῆντες, διήλθετε διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, καὶ εἰσήλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Διὸ πρεσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες Ἀθληταί, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φυλάξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τὸ, Κατευθυνθήτω.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς. Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλείπειν ὁσῖος.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος β'.

Διήλομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη... Τέλος· Πολλοὶ γὰρ εἰσι κληταί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Κοινωνικόν· εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

εἰς δὲ τὴν Τράπεζαν ἐσθίωμεν ἔλαιον καὶ οἶνον.

εἰ δὲ ἐν τῇ Α'. Ἑβδομαΐδι τύχη, αἶνον μόνον.

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Κοδράτε πανάριστε ζωῆς, θείας ἐφιέμενος, ζωῆς φθαρτῆς κατεφρόνησας· τῆς τῶν ρεόντων γὰρ, προτιμήσας ὕλης, τὴν αὐλὸν ὑπαρξίν, τὴν ἀληκτον ἐκτίσω ἀπόλαυσιν· διὰ θανάτου γὰρ, πρὸς ἀθάνατον μετέβης τρυφήν, καὶ πρὸς δόξαν τὴν μὴ διαπίπτουσαν.

Κοδράτε θεόληπτε ὁδὸν, Μαρτυρίου ἔδραμες, ἀνεπιστρόφῳ φρονήματι· τὰ διαθήματα, ἐπλατύνθη γὰρ σου, τῆς ψυχῆς καὶ ἔχνη σου, οὐδόλως τῆς ἀνδρείας ἠσθένησαν· ἐν οἷς γενόμενος, ὁδηγὸς τῶν συναθλούντων σοι, πρὸς τὴν ἄνω Μητρόπολιν ἔφθασας.

Κοδράτε καλλίνικε στρατὸν, εἰς Θεοῦ παράταξιν, νεανικῶς ἀριθμήμενον, συνεπαγόμενος, τῶν σῶν συμμαρτύρων, Στρατηγὸς ὡς ἄριστος, κατὰ τῶν ἀντιθέων ἠρίστευσας· καὶ νίκης τρόπαια, εἰληφῶς ἐν μυριάσι Χριστῷ, στεφηφόρος σὺν αὐτοῖς παρέστηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πάσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, τὰ Καθίσματα, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ οἱ Κανόνες τῶν Ἁγίων, καὶ τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὤδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ριστάτας κραταιούς, ὃ τεχθεῖς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ
» τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς
» ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπι-
» νίκιον ἄσω μελώδημα.

Μαρτύρων ἱερῶν, ἱερῶς ἀθλησάντων, ἱερά καὶ θαυμαστή, ἐπέστη Ἑορτὴ, φωταυγεία τοῦ Πνεύματος, ἅπαντας φωταγωγοῦσα· συνελθόντες φιλέορτοι, κατὰ χρέος αὐτὲς μακαρίσωμεν.

Ὡς ἥλιος φαιδρὸς, ἀρετῶν δαδουχία, ἀνατέταλκας ἡμῖν, Κοδράτε ἀθλητά, φεγγοβόλοις σου λάμπησι, σκότος τῆς πολυθείας, ἐκδιώκων μακάριε, καὶ φωτίζων πιστῶν τὰ συστήματα.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, καταγγέλλοντες Θεόν, ἠθλήσατε στερρόως· καὶ πηγὴν ἀγιάσματος, πέτραν ὑποδεξαμένην, τῶν αἱμάτων τὰ ρεύματα, φωταυγῆ ἀπειργάσασθε Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Γλύος ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐκ βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἐκ πάσης προσβολῆς, ἐναντίας διάσωσον, ἄχραντε Θεοκῆτορ, τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σου, τὸν ἀνέκφραστον τόκον πανάμωμε.

Ὤδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὅ**τι σεῖρα ἔτεκεν ἡ ἐξ ἔθνῶν Ἐκκλησία,
» καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε Συν-
» αγωγή, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσω-
» μεν Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὅι στερροὶ ἀδάμαντες τυμπανίζόμενοι ξίφει, καὶ ἀλγεινῶν ιδέαις, προσομιλοῦντες καρτερῶς, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν ἐκραύγαζον Ἅγιος εἶ Κύριε.

Τῆ σοφία Κοδράτος τῆ θεοσδότῳ κατήργει, Ἑλληνικῆς σοφίας ἐρεσχηλίας ἐναθλῶν, ἐν τοῖς οἰκειοῖς αἵμασιν, ἐν Πνεύματι θείῳ καλλυνόμενος.

Σὺν Κοδράτῳ Ἄνεκτον, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ Κρήσιεντα, Κυπριανὸν τὸν Δεῖον, καὶ Διονύσιον ὁμοῦ, εὐσεβοφρόνως μέλψωμεν, τοῖς ἄσμασι, πίστει ἐναθλήσαντας.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχεῖαν, διερμηνεῦσαι Κόρη δύναται· Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἄγνη συνέλαβες, τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν θανατώσας, τὸν ὑπερήφανον ἐχθρὸν Ἀθλοφόρε, τὸν διὰ ξίφους θάνατον ὑπέμεινας, ἅμα τοῖς συνάθλοις σου, τοῖς πανσόφοις Κοδράτε· ὅθεν ἐορτάζομεν, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, ἀναβοῶντες, Μνήσθητε ἡμῶν, πρὸς Δεσπότην ἀήττητοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προϊστάσο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποσῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἠ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσα Χριστέ, Οἶμοι ποθεινότετε, Ἰησοῦ! ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σαυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.

Ἦ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς
» ὁ ὑπέρθεος, τῆ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγαῖζοντας· Δόξα Χριστέ τῆ
» δυνάμει σου.

Τῆς σοφίας σου τῷ λόγῳ, τοὺς ἀσόφους κατήσχυνας· καὶ τῆ παραινέσει, τῶν θεοπειθῶν διδαγμάτων σου, Μάρτυς Κοδράτε ζωγήσας Δεῖον Ἄνεκτον, τῷ Δεσπότη σου, καρτερικὸν φέρεις Μάρτυρα.

Εκ σπαργάνων ὠκειώθης, τῷ τὰ πάντα ἐπαίησαντι· ἐκ παιδὸς τελείου, φρόνημα ἀνδρὸς ἐπιλέλεξαι· καὶ τὴν σοφίαν ποθήσας ὅλος γέγονας, καθαρῶτατον, Μάρτυς Χριστοῦ ἐνδιαίτημα.

Η ἐξάφωτος λυχνία, τῶν Μαρτύρων σε Κύριε, μυσικῶ ἐλαίῳ, ἐπαρδευομένη ἐμείωσε, πολυθείας τὴν νύκτα καὶ κατηύγασε, τοὺς κραυγαῖζοντας· Δόξα Χριστέ τῆ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Η ἁγία Θεοτόκος, ἣν οἰκῆσαι ηὐδόκησεν, ὡς εὐώδη οἶκον, Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁμοούσιος, οὐ κατεφλέχθη τὴν μήτραν, οὐκ ὠδίνησε· καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεάνθρωπον.

Ἦ δ' ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν φωτισμὸν σε Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν, καὶ τῆς ἀγλῦος ἡμᾶς τῶν πταισμάτων λῦσον ἀγαθέ, τὴν σὴν εἰρήνην οὐρανόνθεν δωρούμενος.

Τῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεως, ἀγνοίας τὴν ἀγλῦν, ἀποδιώκων Κυρίῳ προσάγεις, δῆμον Ἀθλητῶν σοφὲ Κοδράτε, σὺν αὐτοῖς στεφανούμενος.

Ασκητικῶς τὸ πρότερον, νικήσας τῶν παθῶν, ἐπαναστάσεις τὸ δεύτερον, εἶλες κράτος δυσσεβῶν, Κοδράτε Μάρτυς, ἐναθλήσας στερρότατα.

Αναστομῆται ἀνικμος, ἡ πέτρα προχοαῖς, σεπτῶν αἱμάτων, καὶ ρεῖθρον διαυγές, δίδωσι, πιστὸς καθαγιαζόν, θεῖκαῖς ἐπινεύσει.

Θεοτοκίον.

» **Ο** πλαστουργήσας ἄχραντε, τὴν Εὐὰν ἐκ πλευρᾶς, σε ἐκ νηδύος Ἄγνη πλαστρυεῖται, σῶσαι τὸν Ἀδάμ δι' εὐσπλαγχνίαν, βεληθείς ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦ δ' ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Εξάριθμος Ἀθλοφόρων χορὸς ἡμῶν ἔλαμψεν, ὡς ἀστέρων, ἐκκλησίας σεπτῶν σερεώματι, τοὺς πιστοὺς φωτίζων, καὶ τῆς πλάνης σκεδάζων σκοτόμαιναν.

Τὸ πέλαγος, τῶν βασάνων διήλθετε Μάρτυρες, ἀκυμάντως, καὶ τῆς ἄνω γαλήνης ἐτύχετε, τῶν πιστῶν λιμένες, γεγονότες καὶ πρέσβεις θερμότατοι.

Αινέσωμεν, σὺν Ἀνέκτῳ Κοδράτῳ τὸν ἐνδοξόν, καὶ σὺν Παύλῳ, Κυπριανὸν Διονύσιον Κρήσιεντα, τῆς Χριστοῦ ἀμπέλου, τὰ καλά καὶ κατάκαρπα κλήματα.

Θεοτοκίον.

Οὐράνωσας, γεωθεισαν τὴν φύσιν Πανάμω-
με, τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐ-
τὴν ἐθεούργησας· διὰ τοῦτο πάντες, ἀσιγήτοις
φωναῖς σέ δοξάζομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆ Ἰ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ Ἁγίης Μάρ-
τυρος Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν
αὐτῷ, Ἀνέκτου, Παύλου, Διονυσίου, Κυπρια-
νοῦ, καὶ Κρήσκεντος.

Στίχοι.

Τῶν δυσσεβῶν τὴν πίστιν ὕβρει πλύνας,
Τμηθεὶς Κοδράτε σὼν ἀφ' αἱμάτων πλύνη.

Γνωστῶς Ἀνεκτον σὺν δυσι κτείνει ξίφος,
Οἷς οὐκ ἀνεκτὸν μὴ θανεῖν Θεοῦ χάριν.

Ὅρων καταθνήσκοντα Κρήσκεντα ξίφει,
Σπεύδει σὺν αὐτῷ Κυπριανὸς τεθνάναι.

Ἄμφηκες δεκάτη Κοδράτον ξίφος ἐγκατέ-
πεφνε.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐκ Κορίνθου, κατὰ τοὺς
καιροὺς Δεκίῃ καὶ Οὐαλεριανοῦ, Ἰάσω-
νος τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονεύοντος. Ὁ δὲ Ἅγιος
Κοδράτος, κομιδῆ νήπιος καταλειφθεὶς, τῆς μη-
τρὸς αὐτῆ τελευτησάσης, παραδόξως ἐτρέφε-
το, νέφης ἐπ' αὐτὸν ἐρχομένου, καὶ χορηγοῦν-
τος τὴν τροφήν. Ἦδη δὲ καὶ ἐν νεανίσκοις
τελῶν, συνήθεις αὐτῷ οἱ εἰρημένοι γεγόνασιν
Ἅγιοι, ἄλλος ἀλλαχόθεν ὀρμώμενος· μεθ' ὧν
συνελήφθη, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, καὶ
τυφθεὶς σφοδρῶς, εἶτα σὺν αὐτοῖς ἀπετμήθη
τὴν κεφαλὴν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡ-
μῶν Ἀναστασίας τῆς Πατρικίας.

Εν ταῖς ἡμέραις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασι-
λέως, γέγονέ τις γυνὴ ἐν τῷ Βυζαντίῳ,
τοῦνομα Ἀναστασία, εὐλαβουμένη τὸν Θεόν,
ἐξ εὐγενῶν καὶ πλουσίων γονέων. Αὕτη, Πα-
τρικία οὖσα τοῦ Βασιλέως πρώτη, τὸν τοῦ Θεοῦ
φόβον ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα, ἐπορεύετο κατὰ τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ. Εἶχε δὲ φυσικὴν εὐστάθειαν,
καὶ πολλὴν πραότητα, ὥστε πάντας ἐπιτέρ-
πεσθαι εἰς τὰ ἀρετὰς αὐτῆς, ἀλλὰ μὴν καὶ
αὐτὸν τὸν Βασιλέα. Καὶ ἐπειδὴ αἰεὶ ὁ τῶν ζιζα-
νίων σπορεὺς τὸ καλὸν εἴωθε φθνεῖν καὶ δια-

βάλλειν, καὶ μὴ συγχωρεῖν ἀναπαύεσθαι ἐ-
φθονήθη καὶ αὕτη παρὰ τῆς Βασιλίσσης· καὶ
γνῶσα τὸν φθόνον παρὰ τίνος, ἢ ὄντως πεπυκ-
νωμένη κατὰ Θεὸν, λέγει πρὸς ἑαυτὴν· Ἀνα-
στασία, εὐκαιροῦ ὑποθέσεως γενομένης, σώ-
ζουσα σῶσον τὴν σεαυτῆς ψυχὴν, καὶ τὴν
Βασιλίσσαν ἀπαλλάξεις τοῦ ἀλόγου φθόνου,
καὶ σεαυτῆ δὲ προξενήσεις τὴν οὐράνιον βα-
σιλείαν. Καὶ ὡς ταῦτα πρὸς ἑαυτὴν ἐβουλεύ-
σατο, μισθωσαμένη πλοῖον, καὶ συναΐξασα ἐκ
τοῦ πλοῦτου αὐτῆς μέρος τί, τὰ λοιπὰ πάν-
τα καταλιπεῖσα, τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατέλαβε·
καὶ κτίσασα ἐν τῷ Πέμπτῳ (τόπῳ οὕτῳ κα-
λουμένῳ) μοναστήριον, ἐξύφαινε θείους μίτους,
ἐνεῖσε καθεζομένη, καὶ τῷ Θεῷ ἀρέσαι σπθ-
δάξασα· ἐν ᾧ καὶ μέχρι τῆς σήμερον σώζεται
ἢ ταύτης Μονῆ, τὸ Πατρικίας ὄνομα περιφέ-
ρουσα.

Μετὰ δὲ χρόνον τινα, παρελθούσης τῆς Βα-
σιλίσσης τὸν τῆδε βίον, ἀναμνησθεὶς ὁ Βασι-
λεὺς τῆς Πατρικίας, ἐξέπεμψε πανταχοῦ, με-
τὰ πολλῆς τῆς ἐπιτάσεως ἀναζητῶν αὐτήν.
Τοῦτο πάλιν γνοῦσα ἢ ἀμναῖς τοῦ Θεοῦ, νυ-
κτὸς ἑάσασα τὸ ἑαυτῆς μοναστήριον, ἀνῆλθεν
ἐν τῇ σικήτῃ πρὸς τὸν Ἀββᾶν Δανιὴλ· καὶ
προσαναθεῖσαν τῷ μακαριωτάτῳ Γέροντι τὰ
κατ' αὐτήν, ἐνέδυσεν αὐτήν ἀνδρώαν στολήν,
καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν Ἀναστάσιον εὐνοῦχον·
καὶ εἰσαγαγὼν αὐτήν ἐν σπηλαίῳ, μήκοθεν
ὄντι τῆς λαύρας αὐτοῦ, καθεῖρξεν αὐτήν, δοὺς
αὐτῇ καὶ κανόνα, καὶ προσέταξε μηδέποτε
ἐξέρχεσθαι τοῦ κελλίου, μήτε τινα ἔρχεσθαι
πρὸς αὐτήν τὸ παράπαν· τυπώσας ἕνα τῶν
Ἀδελφῶν αὐτῇ νομίζειν ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος
κεράμιον ὕδατος, καὶ τιθέναι ἔξω τοῦ σπη-
λαίου, καὶ λαμβάνειν εὐχὴν καὶ ὑπαναχωρεῖν.

Ἐνεῖσε οὖν ἢ ἀδαμάντινος αὕτη καὶ ἀν-
δρεία ψυχῆ, ἀπρόϊτος ἐκτελέσασα χρόνους
ὀκτώ πρὸς τοῖς εἴκοσιν, ἐφύλαττε τὸν κανόνα
τοῦ Γέροντος ἀπαράπτωτον. Ποῖος οὖν νοῦς,
ἢ γλῶσσα, τῶν εἰκοσιοκτῶ χρόνων τὰς κατὰ
Θεὸν ἀρετὰς αὐτῆς ἐννοήσει, ἢ διηγήσασθαι,
ἢ γραφῇ παραδοῦναι δυνησεται, ἄς αὐτῇ μόνῃ
καθ' ἑαυτὴν τῷ Θεῷ ἐκάστην προσῆγε; τὸ δά-
κρυον, τοὺς στεναγμοὺς, τοὺς ὄδυρμους, τὴν
ἀγρυπνίαν, τὴν εὐχὴν, τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν
στάσιν, τὴν γονυκλισίαν, τὴν νηστείαν; πρὸ

πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων, τὰς τῶν δαιμόνων συμπλοκάς, καὶ ἐπαναστάσεις, τὰς τῆς σαρκὸς ἡδονάς, καὶ πονηρὰς ἐνθυμήσεις, καὶ τὰ τούτων ἀντίρροπα; Τὸ δὲ εἶναι αὐτὴν παντάπασιν ἀπρόϊτον, πάσας τὰς ἡμέρας τῶν τοσοῦτων ἐνιαυτῶν, γυναῖκα Συγκλητικὴν, καὶ εἰς τὰ Βασιλεία αἰεὶ ἐκ συνηθείας μετὰ πλήθους ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἀνασρεφομένην, ἐκπλήττει πάντα νῦν καὶ διάνοιαν. Ἐν τῆτοις πᾶσι καλῶς ἀγωνισαμένη, γέγονε σκευὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Προγνοῦσα δὲ τὴν ἑαυτῆς πρὸς Κύριον μετὰθεσιν, ἔγραψεν ὄστρακον πρὸς τὸν Γέροντα, λέγουσα· Πάτερ τίμιε, λάβε μετὰ σοῦ ἐν σπεῖδῃ τὸν τὸ ὕδωρ κομίζοντά μοι μαθητὴν, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐργαλεῖα πρὸς ταφὴν, καὶ ἐλθέ ἵνα κηδεύσης Ἀναστάσιον τὸν εὐνοῦχον. Ταῦτα ὡς ἔγραψεν, ἐναπέθετο ἔξω τῆς θύρας τῆ σπηλαίου. Ὁ δὲ Γέρων διὰ νυκτερινῆς ὄπτασίας μνηθεὶς ταῦτα, φησὶ πρὸς τὸν μαθητὴν· Σπεῦσον, Ἀδελφέ, πρὸς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ ἐστὶν ὁ ἀδελφός Ἀναστάσιος ὁ εὐνοῦχος, καὶ προσχῶν ἔξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαίου, εὐρήσει ὄστρακον γεγραμμένον· τοῦτο λαβὼν σπουδῇ πολλῇ ὑπόστρεψον πρὸς ἡμᾶς. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ ἀνενεγκόντος αὐτό, ἀναγνοὺς ὁ Γέρων ἐδάκρυσε· καὶ λαβὼν ἐν σπουδῇ τὸν Ἀδελφόν, καὶ τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια, ἐπορεύθη· καὶ ἀνοίξαντες τὸ σπήλαιον, εὔρον τὸν εὐνοῦχον πυρετῶ συνεχόμενον· καὶ προσπεσὼν ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ ὁ Γέρων, ἔκλυσε λέγων· Μακάριος εἶ, ἀδελφέ Ἀναστάσιε· ὅτι τῆς ὥρας ταύτης αἰεὶ φροντίζων, κατεφρόνησας Βασιλείας ἐπιγείου.

Εὐξαὶ οὖν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον. Ἡ δὲ Ἐγὼ μᾶλλον, Πάτερ, φησὶ, χρεῖαν ἔχω πολλῶν εὐχῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Καὶ λέγει ὁ Γέρων· Εἰ προέλαβον ἐγὼ, εἶχον ἂν παρακαλέσαι τὸν Θεόν. Καὶ ἀνακαθίσασα ἐπὶ τοῦ ψαθίου, τὴν κεφαλὴν τοῦ Γέροντος κατεφίλησε προσευξαμένη. Καὶ λαβὼν ὁ Γέρων τὸν μαθητὴν αὐτοῦ, ἔρριψε παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, λέγων· Εὐλόγησον τὸν μαθητὴν μου, τὸ τέκνον σου. Ἡ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων μου, ὁ παρερηκῶς μοι ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, τοῦ χωρίσαι με ἐκ τοῦ σώματος τούτου, ὁ εἰδὼς τὰ ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ διαθήματα μὲ,

διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ τὴν ἐμὴν ἀσθενεῖαν καὶ ταλαιπωρίαν, ἀνάπαυσον τὸ πνεῦμα τῶν Πατέρων ἐπ' αὐτοῦ, ὡς ἀνεπαύσατο τὸ πνεῦμα Ἡλιοῦ ἐπὶ τὸν Ἐλισσαίε. Καὶ ἐπιστραφεὶς ὁ εὐνοῦχος πρὸς τὸν Γέροντα λέγει· Διὰ τὸν Κύριον, Πάτερ, μὴ ἀποδύσητε ἂ περιβέβλημαι, καὶ μηδεὶς γινῶ τὰ περὶ ἐμοῦ· καὶ μεταλαβοῦσα τῶν θείων Μυστηρίων, λέγει· Δότε μοι τὴν ἐν Χριστῷ σφραγίδα, καὶ εὐξασθε ὑπὲρ ἐμοῦ. Καὶ ἀναβλέψασα κατὰ Ἀνατολᾶς, ἔλαμψεν, ὡσπερ πυρσὸν δεξαμένη ἐν τῷ σπηλαίῳ πρὸ προσώπου αὐτῆς· καὶ ποιήσασα τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, εἶπε· Κύριε, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ τοῦτο εἰπούσα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Ὁρύγματος δὲ γενομένου ἔμπροσθεν τοῦ σπηλαίου, ἀποδυσάμενος ὁ Γέρων ὁ ἐφόρει ἰμάτιον, λέγει τῷ μαθητῇ· Ἐνδυσον τὸν Ἀδελφόν, τέκνον, ἄνωθεν ὧν περιβέβληται· ἐνδύοντος δὲ τοῦ Ἀδελφοῦ τὴν μακαρίαν, ἐφάνησαν μὲν τῆτω οἱ ταύτης μασθοί, ὡς φύλλα κατεξηραμένα, εἰδὲν δὲ περὶ τῆτος τῷ Γέροντι ἐσάφησε. Μετὰ δὲ τὸ ἀπαρτισθῆναι τὴν κηδεῖαν, κατερχομένων αὐτῶν, λέγει ὁ Μαθητής· Ἐγnows, Πάτερ, ὅτι ὁ εὐνοῦχος γυνὴ ἦν; Ὁ δὲ Γέρων ἀπεκρίνατο· Οἶδα καὶ γὰρ, τέκνον· ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἐξηγηθῆναι πανταχοῦ, τούτου χάριν ἀνδρώαν στολὴν ἐνεδυσάμην αὐτὴν, καὶ Ἀναστάσιον εὐνοῦχον ὠνόμασα αὐτὴν, διὰ τὸ ἀνύποπτον· πολλὴ γὰρ ζήτησις ἐγένετο παρὰ τῆ Βασιλέως περὶ ταύτης κατὰ πᾶσαν χώραν, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις· ἀλλ' ἰδὲ χάριτι Θεοῦ ἐφυλάχθη παρ' ἡμῶν· καὶ τότε διηγήσατο ὁ Γέρων τῷ Μαθητῇ λεπτομερῶς τὸν βίον αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μαρκιανός, ξύλοις θλασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐθαύμασαν βροτοὶ σε θλασθέντα ξύλοις, Ἄμην λέγω σοι, Μαρκιανέ, καὶ νόες.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους
 » σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνε-
 » λων, οἷς ἀδίκως δικαίως ἐνήδρευσαν· ὑπερύ-
 » μνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογη-
 » τός εἶ.

Θεολόγου ἐκ στόματος, θεολόγους ἐβρόν-
τησας, διδαχὰς σωφρόνιε, παμμακάρι-
στε, θεολογήσας τρανότητα, Πατέρα τὸν ἄ-
ναρχον, καὶ συνάναρχον Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα
τὸ Ἅγιον, συναΐδιον, ἐν Μονάδι Τριάδα καὶ
Μονάδα, ἐν Τριάδι Θεὸν ἓνα, τῆ οὐσιωδὲι
ταυτότητι.

Τῆ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθέντα τὸν
ἄσαρκον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, Λόγον
πάνσοφε, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς
ἐδογματίσας, ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς, καταλ-
λήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν
αἷς θεωρεῖται, εἰς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ
ὄντι, τοῦτο κἀκείνο νοοῦμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμ-
φε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπει-
νὴν μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον,
εὐχαῖς σου· καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν,
ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων
οἱ δῆμοι, μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέ-
λους, καὶ τῶν δακρῦν ταῖς χύσεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς κατεΐδέ σε, καθηλούμενον
Κύριε, ἡ ἀμνάς καὶ Μήτηρ σου, ἐξεπλήτ-
τετο· καὶ τί τὸ ὄραμα, ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινό-
τατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθῆς, δῆμος ἀνταποδίδω-
σιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων
ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῆ ἀρρήτῳ, συγκα-
ταβάσει σου Δέσποτα.

Τό, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ ἕτερα,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σωφροσύνης μελπὼ τὸν ἐπώνυμον, αἴσιμα ῥέζων.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῆ
» Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς
» πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης
» τὰ θαύματα.

Σωφρόνως διέπλευσας, τῆς σωφροσύνης τὸ
πέλαγος, ταῖς αὔραις τοῦ Πνεύματος,

Marzo.

7

οἰακίζόμενος, καὶ συνήθροισας, πολλὴν πε-
ριβίαν, σοφίας χάρισματι, Πάτερ σωφρόνιε.

Ως Ἄγγελος γέγονας, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀ-
ναστάσεως, καὶ πρόεδρος ἐνθεος, τοῦ
θείου Μνήματος, τοῦ πλουτήσαντος, πηγὴν
ἀθανασίας, Χριστὸν τὸν ἐγείραντα, πτώσιν
τοῦ γένους ἡμῶν.

Φαιδρότητι λόγων σου, καὶ διανοίας ὀξύτη-
τι, τὸν κόσμον ἐφαιδρυνας, θεολογήσας
τρανῶς, τρισυπόστατον, θεότητος οὐσίαν, μο-
νάδα τρισάριθμον, Πάτερ σωφρόνιε.

Ρημάτων ὁ φθόγγος σου, καὶ τῶν δογμα-
των ἡ εὐσημος, κηθάρᾳ διέδραμε, τῆς
γῆς τὰ πέρατα, τὸ μυστήριον, τὸ τῆς οἰκονο-
μίας, τῆ Λόγου διδάσκησα, Πάτερ θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Οὗ ὡν φύσει ἀκτιστος, καὶ τῷ Πατρὶ συν-
αΐδιος, καὶ χρόνων ὑπέρτερος, καὶ προ-
αιώνιος, ἐκ σοῦ Δέσποινα, κτιστός καὶ ὑπὸ
χρόνον, ὡς ἄνθρωπος γίνεται, σώζων τὸν ἄν-
θρωπον.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ὅτι ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ σοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ θεοῦ· οὐ γὰρ ἐ-
» στιν Ἅγιος, πλήν σου φιλόανθρωπε.

Στηριζομένη, βακτηρία τῶν λόγων σε Ὅσιε,
τὰς ὁρμὰς τῶν δυσσεβῶν, καὶ θεομά-
χων αἱρέσεων, ἐλαύνει διώκῃσα, ἡ Ἐκκλησία
Χριστοῦ.

Υπερμαχήσας, τοῦ σεπτοῦ θεοφόρε κη-
ρύγματος, ἀνεδείχθης νικητῆς, τῆ συμ-
μαχίᾳ τοῦ Πνεύματος, σοφῶς δυναμούμενος,
Πάτερ σωφρόνιε.

Νεκρώσας πᾶσαν, φθειρομένης σαρκὸς ἡδυ-
πάθειαν, τὴν ἀκήρατον ψυχὴν, δι' εὐσε-
βείας ἐζώσας, καὶ ταύτην ἀνεδείξας, ἐνθεον
ὄργανον.

Η θεολόγος, καὶ τερπνὴ καὶ μελίρρυτος
γλῶσσά σου, τοὺς τοῦ λόγου ποταμοὺς,
ἀναπηγάζει θεόληπτε, τὰ θεῖα διδάγματα,
πᾶσι προχέουσα.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τεκῆσαν, τὸν θεὸν, θεοτόκον δοξά-
ζομεν, τῷ Γεννήματι τῷ σῷ, προσηγορίαν
ἀρμόζοντες, καὶ κλησὶν κατάλληλον, πάντα γνε
Δέσποινα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τοῖς ἔργοις ἐτήρησας τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Σωφρόνιε Ὅσιε· ἔλαμψε γὰρ ἐν κόσμῳ, ἢ ἐν σοὶ σωφροσύνη, χάριτας διδασμάτων, ἀπαστράπτουσα πᾶσι, τοῖς πίσει ἑορτάζουσι, Πάτερ τὴν μνήμη σου. Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε τῷ Σείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προσφήτησας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῶ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἢ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θανάτου, Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ, ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὐσπλαγγνος.

Ἦδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστῷ τῇ δυνάμει σου.

Μίαν ἀναρχον οὐσίαν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἰδικαῖς τελείαις, Πάτερ σὺ σοφῶς ἐδογματίσας, διαιρημένην ἀτμήτως ἐνουμένην τε, ἀσυγχύτως, βουλήσει μᾶ καὶ θεότητι.

Εχων σῶφρονας ταῖς φρένας, καὶ τὸν νοῦν σωφρονέξερρον, οὐ φυρμὸν ἐφρόνεις, Πάτερ οὐ τροπὴν οὐδὲ σύγχυσιν, τῶν ἠνωμένων ἀτρέπτως δύο φύσεων, ἐν ἐνὶ Χριστῷ, μονογενεῖ ἀπαστράπτουσαν.

Αμπρυνόμενος ἐνθέως, φωτισμῷ τῷ τοῦ Πνεύματος, τὴν δεινὴν μανίαν, τὴν τοῦ Νεστορίου διέλυσας, ταυτοβουλίᾳ καὶ γνώμῃ τοῦ τὴν ἔνωσιν, δογματίσαντος, ἐπὶ Χριστοῦ δύο φύσεων.

Πύρρον ἐφλέξας θεόφρον, τῷ πυρὶ τῶν δογμάτων σε, ἀθετοῦντα δύο, εἶναι τοῦ Χριστοῦ τὰ θελήματα, ταῖς διαφοροῖς οὐσίαις τὰ κατὰλληλα, ἐνεργείας τε, ἅμα διπλᾶς Πάτερ Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Ωραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν, τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, ὡς τεκοῦσα τούτων, Κόρη

Ποιητὴν τε καὶ Κύριον, ἐκ σῶν ἀχράντων αἱμάτων, σωματούμενον, τὸν ρυόμενον, πάντας αὐτὸν τοὺς δοξάζοντας.

Ἦδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ΰσεβεις οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σε Χριστέ· ἀλλ' ἡμεῖς σε μονογενές, πατρικῆς ἀπαύγασμα, δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλόανθρωπε.

Τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν, καὶ τάφον τῆς ζωῆς, ἀκλινεῖ πόθῳ θεωρῶν, θεωρίας ἠντλησας κρυφιομύστους, καὶ πιστοῖς μετέδωκας, Ἱεράρχα τῆς ἐλλάμψεως.

Ολικῶς ἐπόθησας, τὸν μόνον ἀγαθόν, πυρσωθείς φέγγει νοητῷ, καὶ πηγὴν ἡγάπησας τῆς ἀφθαρσίας, θεωρίας πάνσοφε, πρὸς αὐτὴν ἀνατεινόμενος.

Ναὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος, ἐγένου τοῦ Θεοῦ, νεκρωθεὶς πᾶσι τοῖς ἐν γῆ, τὴν τοῦ λόγου τράπεζαν εὐθυνημένην, κεκτημένος Ὅσιε, καὶ λυχνίαν τὴν τῆς πίστεως. Θεοτοκίον.

Εν δυσὶ νοούμενον, οὐσίαις τὸν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τὸν μονογενῆ, τοῦ Θεοῦ τὸν ἀναρχον, σάρκα γενόμενον, ὑπὲρ λόγον τέτοκας, Θεομητορ ἀπειρόγαμε.

Ἦδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι.

Πλουσίως, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῦ παναγίου θεόφρον, ἐν τοῖς χεῖλεσί σε· ὅθεν ὁ φθόγγος, τῶν σῶν λόγων, τοῦ ποταμοῦ μιμεῖται τὰ ρεύματα.

Ως φοῖνιξ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐξήνθησας, τῇ εὐκαρπία τοῦ λόγου, καθαρῷ τε βίῳ καταγλυκαίνων, τὰς καρδίας, Ἱεράρχα τῶν πίστει τιμώντων σε.

Νεκροῦται, τῇ ζωτικῇ ρομφαίᾳ τῆς γλώττης σου, τὸ τῶν αἱρέσεων στίφος, καὶ θρασεία φάλαγξ τῶν θεομάχων, σφαττομένη, θανατοῦται δογμάτων σου ξίφεσιν.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν, Θεοτόκε τὸν ἄχραντον τόκον σου, δι' οὗ σωζόμεθα πάντες, καὶ θανάτου βρόχων καὶ δεινοτάτης, ἀμαρτίας, καὶ τῶν μυχῶν τοῦ Ἄδου λυτρούμεθα.

Βιβλίον τοῦ Μαρτυρικοῦ τοῦ Ἦχου ρίου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχοι.

Ἐσπευδε τηρεῖν καὶ κεραίαν τοῦ νόμου,
Ὁ Σωφρόνιος, οὗ παρ' οὐρανοῖς κέρας.

Ἐνδεκάτη σαόφρων ἔδου Σωφρόνιος παρὰ
τύμβον.

Οὗτος ὁ μέγιστος τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ, χώρας μὲν ἔφυ Φοινίκης Λιβανοστεφάνου, πόλεως δὲ Δαμασκου, εὐσεβῶν καὶ ὁμοφρόνων γονέων τέκνον, πατὴρ μὲν καλεσμένος Πλινθᾶ, μητὴρ δὲ Μυρῆς· ἐντεῦθεν εὐφυῖα φύσεως τὴν ἐπιμέλειαν κερασάμενος, ὑπερφυῶς ἐπιστημῶν ἀπασῶν τὸ κράτος ἀνεδήσατο. Ἐῖτι δὲ τὴν Δαμασκὸν οἰκῶν, πᾶσαν ἀρετὴν, τὴν ἐν ταῖς ἐρήμοις πραττομένην, μετήρχετο. Ἐπειτα τὴν μάνδραν τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου καταλαμβάνει· ἐν ἧ σχολάζων, καὶ τῷ Θεῷ ἐν ἡσυχίᾳ συγγινόμενος, τῆ τῶν θείων Γραφῶν μελέτῃ τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν κατωχύρωσε, πᾶν νόημα αἰχμαλωτίσας εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ. Ἐπειτα περισσοτέρας γλιχόμενος παιδείας καὶ φιλοσοφίας, ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρην μεγαλόπολιν ἀποπλεῖ· καὶ Ἰωάννην, ἀξιολόγῳ τινὶ περιτυχῶν ἀνδρὶ, πάσης σοφίας καὶ συνέσεως πεπληρωμένῳ, τούτῳ γίνεται σύσκηνος καὶ ὁμορρόφιος, ὁμοδίαίτος καὶ ὁμογνώμων, τὰ παρ' ἐκείνου λαμβάνων, καὶ μεταδιδούς τὰ σφέτερα. Ἐνθα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπίχυσιν παθῶν, ὑπὸ τῶν Ἁγίων, Κύρου καὶ Ἰωάννου θεραπεύεται, καὶ τῆς ἰατρείας ἀπαιτεῖται μισθόν, τὰ καθ' ἑκάστην παρ' αὐτῶν τελούμενα θάματα γραφῇ παραδούνη. Καὶ μέντοι καὶ παρέδωκεν.

Ἐπειτα Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, διὰ τὸ ὑπερανεξηκὸς τοῦ βίου, καθίσταται· καὶ τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ ὑπὸ τῶν ἀλιτηρίων Περσῶν ἀλούσης, εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς τὸν μέγαν Ἰωάννην τὸν Ἐλεήμονα παραγίνεται, τῆνικαῦτα τὸν Ἀποστολικὸν ἐκείνον θρόνον ἰθύνοντα· οὗ πρὸς τὴν μακαρίαν λῆξιν ἀπάραντος, τὸν ἄπειρον αὐτοῦ τῆς ἐλεημοσύνης θησαυρὸν, καὶ τοῦ βίου τὸ ὑψηλόν, διὰ τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ λόγου ἀνεδίδαξε, πολλὰ καὶ αὐτὸς τὸν μακάριον ἐκείνον θρηνησας.

Ἐπεὶ δὲ αὖθις πρὸς τὴν Ἁγίαν Πόλιν ὑπέστρεψεν, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν μεθ' ὅσης φροντίδος καὶ πόνου τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν ἐποίμανεν· οὐδαμῶς γὰρ δέδωκεν ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις νυσαγμόν· οὐδὲ γὰρ κατὰ δαιμόνων ἦν αὐτῷ ἡ πάλη μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν αἰρετιζόντων, ἧς Γραφικαῖς ἀποδείξεσι, καὶ Πατρικαῖς παραδόσεσιν ἀνατρέπων, καὶ μέντοι καὶ οἰκείαις διδασκαλίαις, φροῦδους ἀπετέλει. Καὶ ἄλλα δὲ πλείστα, λόγου καὶ μνήμης ἄξια συγγράμματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλέλοιπε, βιοῦν ὀρθῶς ἐκδιδάσκοντα, καὶ κατὰ τὸ Θεῷ δοκῆν πολιτεῦσθαι· ὧν ἔστι τὸ ὑπερθαύμαστον διήγημα τῆς ἐν γυναιξὶν ἰσαγγέλου Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, τῆς ὑπὲρ ἀνθρωπίνην φύσιν ἐρημικοὺς ἀγωνισαμένης ἀγῶνας. Οὕτω καλῶς καὶ θεοφιλῶς αὐτὸς βιώσας, καὶ ἄλλους ἐκδιδάξας, καὶ στόμα Χριστοῦ χρηματίσας, καὶ ὁσίως τὸ δοθὲν αὐτῷ ποίμνιον ἰθύνας, ἐν χρόνοις τρισίν, ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν Θεὸν μεθίσταται. Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πιονίου, Πρεσβυτέρου τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἁγίας Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ὡς ἐγκρυφίας ἄρτος ἐξωπτημένος,

Καυθεῖς προσήχθη Πιόνιος Κυρίῳ.

Οὗτος ἦν τῆς ἐν τῇ Σμύρνῃ Ἁγίας τῆ Θεῷ Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος, κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου τοῦ Βασιλέως· συνελήφθη δὲ μετὰ καὶ ἑτέρων. Καὶ πρῶτον μὲν ἄγεται παρὰ Πολέμονα τὸν Νεωκόρον, πρὸς ὃν διηνέχθη περὶ τῆς θρησκείας, Γραφικαῖς ἀποδείξεσι καὶ ἱστορικαῖς, καὶ πιστοῦται παρὰ τῶν ἤδη γεγονότων τὰ ἐσόμενα, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς διὰ πυρὸς δοκιμάζειν μέλλει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔργα· καὶ παρατίθησιν εἰς πίστιν τὰς πυρίνους σαγῶνας, αἷς τὴν Σοδόμων γῆν ἀπετέφρωσε, καὶ τὰς πολλαχῆ τῆ πυρὸς ἀναβλύσεις. Ἐῖτα παρὰ Ἐλπίδιον τὸν Ἀρχοντα, συνεδρεύσαντα τῷ Νεωκόρῳ ὁ Ἅγιος ἄγεται· ὕστερον δὲ παρὰ Κυντιλιανῷ τῷ Ἀνθυπάτῳ γενόμενος, τὴν διὰ πυρὸς λαμβάνει τελείωσιν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆ Σύναξις ἐν τῇ Λιβοστρώτῳ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Θεοφόρου καὶ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῷ Δῦπείῳ λεγομένῳ, τοῦ Νεοφανοῦς.

Στίχ. Ἐκ γειτόνων εἶ, Γεώργιε, κύνθαδε,
Καί κειθεν, οἶμαι, Χριστομύστη Παρθένω.
Οὗτος καταλιπὼν γυναῖκα καὶ τέκνα καὶ
συγγενεῖς, τὴν στενὴν ὁδὸν εἴλετο· καὶ
ὑπελθὼν τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν ἐλαφρότα-
τον, διήρχετο πόλεις καὶ χώρας, καὶ αὐτὴν τὴν
ἔρημον, ὑστερούμενος, θλιβόμενος, κακουχού-
μενος. Ὄθεν, γνωσθεῖσης αὐτῷ Θεῶθεν τῆς ἀ-
ναλύσεως, κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν·
καὶ ἐλθὼν ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῶ τοῦ Ἁγίου
Γωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐν τῷ Διίππειῳ, ἀνε-
παύσατο ἐν Κυρίῳ, ἑπτὰ ἡμέρας διαρκέσας
αὐτόθι. Ἐπεὶ δὲ παρήσαν οἱ ἐνταφιάζειν αὐ-
τὸν μέλλοντες, καὶ τὸν περικείμενον αὐτοῦ
τῷ σώματι σίδηρον, πολυτάλαντον ὄντα εἶδον,
καὶ ἅπαν τὸ σῶμα προσηλωμένον αὐτῷ, τό,
Κύριε ἐλέησον, ἔκραζον. Διὸ καὶ τῇ ἐκ
μαρμάρου κατασκευασθείσῃ θήκῃ τῷ εἰρημένῳ
Ναῶ κατατίθεται, πολλῶν θαυματῶν ἰάσεις
προχέον, τοῖς μετὰ πίστεως προσερχομένοις·
ὧν ἐνιοὶ τῶν ἀπολελευκότων τῆς αὐτοῦ ἐπι-
κουρίας, ἔτι καὶ νῦν πᾶσι διαμαρτύρονται,
τάς εἰς αὐτοὺς γενομένας θαυματοποιίας.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ, τῶν ἐν Λαοδικείᾳ μαρ-
τυρησάντων.
Εν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξι-
μιανοῦ τῶν Βασιλέων, ἡγεμονεύοντος Ἀ-
σκληπιοῦ ἐν Λαοδικείᾳ, διωγμὸς γέγονε κατὰ
τῶν Χριστιανῶν· καὶ κρατηθέντες οἱ Ἅγιοι
Μάρτυρες, Τρόφιμος καὶ Θαλλός, διὰ τὴν εἰς
Χριστὸν ὁμολογίαν, ἐλιθοβολήθησαν ἐπὶ ὥρας
ἱκανάς· τοῦ δὲ Θεοῦ περιφρουροῦντος αὐτοὺς,
ἔμειναν ἀβλαβεῖς. Τοῦτο θεασάμενος ὁ Ἄρχων
καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, αἰδουθέντες, εἶασαν αὐτοὺς
πρὸς μικρὸν διάγειν ἀτιμωρήτους· καὶ πάλιν
διαβληθέντες, παρέστησαν τῷ Κριτηρίῳ· καὶ
τὸν Χριστὸν μετὰ παρρησίας Θεὸν εἶναι ἀληθινόν
ἐνώπιον πάντων ὁμολογήσαντες, τὰ δὲ εἰδῶλα
κωμωδήσαντες, καὶ τῆς τυράννου ἐλέγξαντες,
εἰς ὀργὴν αὐτοὺς ἐκίνησαν. Διὸ καὶ γυμνοὺς
ἐπὶ ξύλου κρεμάσαντες, τὰ σάρκας αὐτῶν εὐ-
τόνως κατέξεσαν· οἱ δὲ Ἅγιοι προσευχόμενοι,
καὶ τῆς Ἑλληνικῆς μυκτηρίζοντες, ἐξέμνησαν αὐ-
τὸν τὸν Ἄρχοντα. Διὸ καὶ ψηφισάμενος μετὰ
ταῦτα, ἐν Σταυρῷ κρεμασθῆναι αὐτοὺς προσ-
έταξεν.

Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὸν προκείμε-
νον τόπον, πολὺ πλῆθος λαοῦ ἠκολούθησεν αὐ-
τοῖς· καὶ σταυρωθέντες προσπύχοντο, καὶ ὠ-
μίλουν τῷ λαῷ τὰ εἰς ψυχὴν συντείνοντα. Οἱ
δὲ λαοὶ ἔσπευδον προσψαῦσαι τοῖς ἱεροῖς τῶν
Ἁγίων σώμασιν, οἱ μὲν σταγόνας αἱμάτων, οἱ
δὲ σουδάρια, ἄλλοι δακτυλίους, καὶ ἕτερα δὴ
τινα εἶδη ἐλάμβανον, εὐλογίας χάριν, καὶ εἰς
ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. Τότε οἱ Ἅγιοι,
εὐλογήσαντες καὶ προπέψαντες πάντας, τὰς
ἀγίας αὐτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Τινὲς
δὲ τῶν εὐσεβῶν, τὰ τῶν Ἁγίων λαβόντες λει-
ψανα, μύροις ἀλείψαντες, καὶ ὀθονίοις εἰλήσαν-
τες, κατέθεντο ἐν τῷ Ναῶ· καὶ προσελθοῦσα
τοῦ Ἄρχοντος Ἀσκληπιῦ ἡ γυνὴ, καὶ μυρίσα-
σα τὴν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων θήκην, ὀθόνην
πολλοῦ ἀξίαν ἀνωθεν τῆς θήκης ἐφήπλωσεν.
Ἵστερον δὲ τις Ζώσιμος, καὶ Ἀρτέμιος, ἄνδρες
εὐλαβεῖς καὶ πιστοί, τῶν Ἁγίων συμπολίται
ὄντες, τὴν τῶν λειψάνων θήκην ἀναλαβόντες,
καὶ εἰς τὴν αὐτῶν πόλιν νομισάμενοι, Στρατο-
νίκην καλουμένην, πρὸ μιλίου ἐνός, ἐν τοῖς Λα-
τομίαις κατέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν
ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἐπιμάχου.

Στίχ. Κομίζεται σοι ὄλθος, ὄλθια Πόλις,
Ἐπιμάχου τὸ σῶμα τοῦ τρισολβίου.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις, πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** διασώσας ἐν πυρὶ, τῆς Ἀβραμιαῖος σε
» Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελῶν,
» οἷς ἀδίκως δικαίως ἐνήδρευσαν· ὑπερύμνητε
» Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.
Μετὰ τῆς ἀνωθεν ῥοπῆς, ταῖς αἰρετικαῖς
Μηλωσσαλγίαις, ἀντιταπτόμενος Σοφέ, νι-
κηφόρος γενόμενος ἔψαλλες· Ὑπερύμνητε Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ο ἄλλος ἀνάθημα Θεῷ, ταῖς τῶν Ἀσκητῶν φυ-
τηργίας, περιπτάμενος Σοφέ, τὸν λειμῶ-
να τὸν σὸν κατεφύτευσας, ἀρετῶν ἐμμελέτημα,
τῷ Θεῷ τῷ ἐν ὑψίστοις καθιερώσας.

Νόμῳ πειθόμενος Χριστοῦ, τῆς σῆς ἐπιστήμης
τὸν πλοῦτον, τοῖς δεομένοις εὐσεβῶς, ἀ-
ναμέλπων Θεόφρον μετέδωκας· Ὑπερύμνητε
Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Αγιασθεῖσα τὴν ψυχὴν, καὶ προκαθαρθεῖσα τὸ σῶμα, τῇ ἐπελεύσει ἐπὶ σέ, τοῦ Ἁγίου Πανάμωμε Πνεύματος, τοῦ Ὑψίστου τὴν δύναμιν, ἐν γαστρὶ σὺ συλλαβῆσα τίκεις ἀσπόρως.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
 » τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
 » πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
 » νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον
 » ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πά-
 » τας τοὺς αἰῶνας.

Ιεραρχικῆς ἱερωρίας, τῷ μύρῳ καθηγιασθῆς τῷ τῆς χάριτος, ἐνθα πεφανέρωται, κόσμος ἢ σωτήριος, ἱεραρχία πάνσοφε, Πάτερ Σωφρόνιε, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοφίαν τιμῶν διαφερόντως, σεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων ἐσεφάνωσαι, δόξαν τὴν ἀμάραντον, πλοῦτον ἀναφαίρετον, τὸ τῆς σοφίας Ἐνδοξε δῶρον δεξάμενος, καὶ, Κύριον ὑμνεῖτε, κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιεροπρεπῶς Ἱερομύστα, τὴν θείαν δικαιοσύνην ἐνδυσάμενος, ἴθυνας πανόλβιε, Πάτερ γενναιότατα, τὸ τοῦ Δεσπότη ποιμνιον λόγους καὶ πράξεις, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεγαλοπρεπῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, ὁ Λόγος σοὶ δεδῶρηται, λόγους διατρέχοντα, καὶ γλωσσαλγίας λύοντα τὰς τῶν αἱρέσεων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγιοπρεπῆς ναὸς ἐδείχθης, τοῦ Λόγου τοῦ πᾶσαν κτίσιν ἀγιάσαντος, ὄρος πῖον ἄγιον, ὄρος ἐμφανέστατον, εὐλογημένη Δέσποινα μόνη πανύμνητε. Διό σε Θεομήτορ ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλάξεύτου
 » σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη,
 » Χριστὸς συνάψας τὰς διεσώσας φύσεις· διό
 » ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ρῆσις ἐν χειλέων σου θείων, προερχομένη Θεορρήμων, τὰς τῶν εὐσεβῶν διανοίας,

καταγλυκαίνει διὰ τῆς χάριτος, ὡς περ κηρίον σταζούσα, τῶν νοσημάτων τὴν εὐπρέπειαν.

Εἴδον οὐρανίων ἀδύτων, περιπολεύεις Θεγόρε, περὶ τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, καὶ Βασιλέα, ἐνθα χορεύουσιν, Ἀγγελικαὶ λαμπρότητες, καὶ τῶν Ἁγίων τὰ στρατεύματα.

Ζωὴν μετερχόμενος Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς τὴν τῶν Ἀγγέλων, τῆς ἀγγελικῆς ἐν ἑρανοῖς, κατηξιώθης μακαριότητος· ἐνθα Χριστὸν δυσώπησον, σωθῆναι πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ως τῶν ἀρωμάτων φιάλαι, αἱ σιαγόνες σε θεόφρον· νάρδου πιστικῆς πολυτίμη, σοφίας γέμων ὠφθης ἀλάβασρον, Σῶμα Χριστοῦ τὸ τίμιον, ἀρωματίζων τοῖς σοῖς δόγμασι.

Θεοτοκίον.

Νεφέλην σε κούφην Παρθένε, ὁ Ἡσαΐας ἐθέλωρει· ἐπὶ σοὶ γὰρ Κύριος ἐλθὼν, καθεῖλε πάντα τὰ χειροποίητα, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίγνωσιν, τοῖς σέ ὑμνοῦσιν ἐφανέρωσε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ IB' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Σιγριανῆς.

Εἰς τὸν ΕΣΗΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον θεόφανες, θεοφανείας Χριστοῦ, κεκλημένος ἐπώνυμος, ζωηφόρος ἔχγεσι, τοῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας, καὶ τὰ τερπνά τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατενίζων τῷ ποθουμένῳ σοι, κάλλει πανάριστε, καὶ ταῖς θείαις νεύσεσι ταῖς πρὸς αὐτόν, ἄριστα θεοῦμενος, καὶ τελεώτατα.

Πάτερ θεόφρον θεόφανες, ὑπερορίας πικράς, ἀσθενῶς διακείμενος, καρτερῶς ὑπήνεγκας, ἀφειδήσας τοῦ σώματος, ὑπὲρ σεπτῶν εἰκόνων πανεύφημε, θυμῷ λεόντων ἐξοριζόμενος· ὦν κατορχούμενος, τὰς βουλάς ἐμώρανας, καὶ λογισμούς, ὄντας ματαιόφρονας, καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Οὕτως ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου, τῶν ἀγαθῶν ὁ δοτήρ, δαφιλῶς σοι δεδῶρηται,

ἀπελαύνειν δαίμονας, θεραπεύειν νοσήματα, παρεσχηκῶς τρισμάκαρ τὴν δύναμιν, καταξιώσας σε τῆς ἀφράστου χαρᾶς, ἔνθα χορεύουσι, τῶν Ἀγγέλων τάγματα, διὰ παντός, πρόσωπον θεώμενον, τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Δεῦρο ψυχῆμου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων πηγᾶς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἄγνη, τῆς φοβερᾶς με ρῦσαι κολάσεως· καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χάρις, ἡ διακωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοδοκίον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἐκσιῶς Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μητήρ σου, Τέκνον, ἐβόα, Τέκνον γλυκύτατον, πληγᾶς ἀδίκως πῶς φέρεις ὁ ἰατρός, ὁ ἰασάμενος, τὴν βρωτῶν ἀσθένειαν, καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ρυθιάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοδοκίων·

Θεοφάνης μέλπει σε τὸν Θεοφάνην.

Ἦδη α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτροπώσατο.

» **Θ**εοῦ τοῦ σαρκὶ φανέντος ἔχνεσιν, ἐπηκολούθησας, τῇ εὐσεβείᾳ Πάτερ πυρωθεὶς, ὡς ἐντεῦθεν τὴν κλησὶν πλουτεῖν, τὴν ἀληθῶς φερώνυμον, ὡς τῇ προνοίᾳ προτετύπωτο.

» **Ε**θέλχθης ποθεινοτάτῳ ἔρωτι, τῷ τοῦ Δεσπότη σου, καταφρονήσας πόθῃ κοσμικοῦ· συγκραθεὶς δὲ τῇ θείᾳ σοφίᾳ, βιωτικὴν τερπνότητα, οὐδὲν ἡγήσω παμμακάριστε.

» **Ο**ρμήσας θρηνωδῶς ἐδίωξε, Λέων ὁ τύραννος, τοὺς ἐκλεκτοὺς, μὴ φέρων καθορᾶν, σεβομένους εἰκόνα Χριστοῦ· μεθ' ὧν καὶ σὲ θεόφανες, ὑπερορίᾳ κατεδίκασεν.

Θεοδοκίον.

Α'σπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θεοῦ Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ἦδη γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστατῶ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου φιλόνητο.

» **Φ**ωτὸς τοῦ Θεοῦ, πεπλησμένοι ὠράθης θεόφανες, δι' ἀγάπης συγκραθεὶς, τῷ ποθουμένῳ μακάριε· διό σε τὴν ἐνδοξον, μνήμην γεραίρομεν.

» **Α**'παγορεύσας, τὰ δυσσεβῆ τῷ Λέοντος δόγματα, τοὺς δεσμοὺς πανευσεβῶς, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνας· διό σε τοῖς θαύμασι, Χριστὸς ἐδόξασε.

» **Ν**ενευρωμένη, δι' ἐλπίδος καὶ πίστεως Ὅσιε, σοῦ σαρκὸς τὸ ἀσθενές, ψυχὴ στερότῃτι ρώννυσι, θεῷ οἰκειώσασα, σῶμα ὁμόδουλον.

Θεοδοκίον.

» **Α**'πειρογάμως, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κηύσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γὰρ ἔχω Ἀχραντε, πλὴν σου βοήθειαν.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

» **Ζ**ῆλον ἔνθεον προσκεκτημένος, δόγμα ἄθεον ἀπεβδελύξω, καὶ κινδύνοις πολυτρόποις ὠμίλησας, ὑπερορίαις ἀδίκως στελλόμενος, καὶ εὐσεβῶς παμμακάκαρ τελειούμενος. Πάτερ θεόφανες, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοδοκίον.

» **Θ**είας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σάρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοδοκίον.

» **Η**'ἀμίαντος Ἄμνας τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ σταυρῷ δεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱ μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἀνθρωπον;

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυρῷ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔ-
» στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζ-
» ζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Η' οὐράνιος ἡτοίμασται βασιλεία, ὡς Ἄ-
θλητῇ σοι ἔνδοξε· τῆς γὰρ ἐπιγείου,
χαίρων μετετέθης σκηνῆς, βοῶν τῷ Δεσπότη
σου· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στεφανηφόρος Θεόφανες ἀνεδείχθης· τὸ γὰρ
σεπτὸν εἰκόνημα, Χριστοῦ Θεοφόρε, μά-
καρ οὐκ ἠρήσω τιμᾶν· διὸ καὶ ἀνέκραζες·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μεθιστάμενος προστάγματι τοῦ τυράννου,
τοῦ δυσσεβοῦς ὁ Ὁσιος, σαρκὸς ἀσθε-
νείας, ὅπως οὐκ ἐφρόντισε, κραυγάζων τῷ
Κτίσαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ε'μεγαλύνθης τοῖς θαύμασι Θεοφόρε· ὁ
γὰρ Χριστὸς ἠμείψατο σέ τῆς καρτερίας·
ὄθεν καὶ ἰάματα, πηγάζεις τοῖς χηρῶσι,
ὡσπερ ἐκ πηγῆς ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ με-
τὰ τόκον ὠφθης παρθελεύουσα πάλιν·
ὄθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ, Χαῖρέ σοι Δέσποι-
να, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Λόγω πανευσεβεῖ, ὀρθοδόξως ἐκήρυξεν, ὁ
Ὁσιος Θεοφάνης, τὸ τῆς πίστεως δόγμα,
τῷ Πνεύματι λαμπόμενος.

Πλοῦτον παντοδαπῇ, Θεοφρόνως διένειμας,
προσάγματι τοῦ Δεσπότη, τοῖς πενία-
συζῶσιν, ἐπόμενος Πανεύφημε.

Ε'χων σου τὴν ψυχὴν, κατ' εἰκόνα τῆς Κτί-
σαντος, τὴν ἄχραντον τοῦ Δεσπότη,
προσεκύνεις εἰκόνα, τῷ πόθῳ ἀσπαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλό-
μεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτῆμεθα.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς ἀνέσεως Κύριε,
» ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων
» λυθροῦ κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς
» πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Γ'θυνον, πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου Ὅσιε, τὴν
τῆς ἀσκήσεως τρίβον, ταῖς εὐχαῖς σου
Πάτερ ἐξομαλίζων· ἦν συντόνως, εὐθυπορεῖν
με μάκαρ ἀξίωσον.

Σωφρόνως, σοῦ τὴν ζωὴν διήνυσας Ὅσιε·
μετὰ φρονήσεως ἔσχες, σὺν ἀνδρείᾳ γὰρ
τὴν δικαιοσύνην, καὶ τῷ κύκλῳ, τῶν ἀρετῶν
ἐφάνης κοσμούμενος.

Εὐκλείας, μαρτυρικῆς ἐπέβης Θεόφανες,
τῆς Θεομήτορος Κόρης, καὶ Μαρτύρων
Πάτερ τῆς χαρακτῆρας, ὡς τιμήσας, καὶ τοῖς
διώκταις ἀντιπαττόμενος.

Θεοτοκίον.

Ω' θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινό-
τερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ
σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλα-
βοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ε'ξ ὕψους λαβὼν, τὴν θείαν ἀποκαλύψιν,
ἐξῆλθες σπουδῇ, ἐκ μέσθ τῶν θορυβῶν,
καὶ μονάσας Ὅσιε, ἐνεργείας θαυμάτων εἴλη-
φας, καὶ προφητείας χάρισμα, Συμβίου καὶ
πλούτου στερούμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ε'πὶ τῆς γῆς μηδὲν προτιμήσας, ἠκολού-
θησας χαίρων τῷ καλοῦντί σε Χριστῷ·
καὶ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἔλαβες ἐπὶ τῶν ὤμων
τῶν σῶν προθύμως, καὶ ἀνάπαυσιν εὔρες τῇ
ψυχῇ σου· ἦν περ καί μοι τῷ πτωχῷ καὶ ῥα-
θύμῳ κατάπεμψον τῷ λέγοντι, καὶ μηδὲν
ἐκτελοῦντι, ἀλλ' ἔτι σχολάζοντι ἐν τοῖς τοῦ
βίου πράγμασι, καὶ θαυμάζοντι, πῶς πάντα
ἔφυγες, Συμβίου καὶ πλούτου στερούμενος.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς
Σιγριανῆς, τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγρῷ κειμένου.

Στίχοι.

Θεόφανες, φάνηθι πιστοῖς προστάτης,
Τιμῶσι πιστῶς σὸν μετ' εἰρήνης τέλος.

Δωδεκάτη φθινύθοντος ἀπῆρε βίου Θεο-
φάνης.

Οὗτος Πατὴρ μὲν ἔφυ Ἰσαάκ, μητὴρ δὲ
Θεοδότης· τῆ δὲ Πατρὸς τελευτήσαντος
ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ διεπομένη τῶν Ἀγαιοπελα-
γιτῶν ἀρχῇ, ἦν παρὰ τῇ μητρὶ ἀναγόμενος,

καὶ τρεφόμενος. Γενόμενος δὲ δωδεκαετής, ἀρμόζεται γυναικί, καὶ αὐτῇ συνδιαίγων ἦν χρόνους ὀκτώ, πλοῦτος δὲ ἦν ἀμφοτέροις πολὺς· συμβούλῳ δέ τινι χρησάμενος ἰδίῳ οἰκίῃ, πόθον ἔσχε πολὺν τὸν τῶν Μοναζῶν ὑπελθεῖν βίον. Τῆς δὲ μητρὸς τὸν βίον ἀπολιπούσης, καὶ πλοῦτον ἀπειρον αὐτῷ καταλελοιπυίας, ὁ κηδεστής αὐτοῦ πληρῶσαι τὰ τῷ γάμῳ νενομισμένα τοῦτον ἐξεβιάζετο. Καὶ δὴ, τῆς κυρίας ἡμέρας καταλαβέσης, καὶ παστάς ἐπήγγυτο, καὶ ὑμέναιος ἦδετο, καὶ τὰ λοιπὰ ἐτελεῖτο. Ἐπεὶ δὲ ὁ καιρὸς αὐτῶν τὸν μακάριον καὶ τῇ συνεύνῳ κατὰ μόνας γενέσθαι ἐκάλει, τὰ τῶν λογισμῶν αὐτοῦ κρύφια ἐφάνερον τῇ νεάνιδι, ἣ τις καὶ συγκατέθετο, καὶ εἴτι δ' ἂν καὶ βούληται αὐτὸς πράττειν, καὶ αὐτῇ τῆτο μετὰ προθυμίας διεβεβαιῆτο ποιεῖν· ὅπερ αἰκούσας ἠὲ χαρίστησε τῷ Θεῷ. Ἐκτοτε οὖν ἐποίουν ἀμφοτέροι τὰς ἡμερινὰς καὶ νυκτερινὰς εὐχάς.

Ταῦτα μαθὼν Λέων, ὁ δυσσεβὴς Βασιλεὺς, καὶ ὁ τούτου κηδεστής, διεκώλυε τοὺς νέους τοῦ σκοποῦ· ἐξαπέστειλε δὲ αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸ τῆς Κυζίκου Κάστρον συγχειρίσοντα· ἦδη γὰρ τότε ἐκτίζετο· καὶ ἀπελθὼν ὁ τίμιος παῖς, ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων, τὴν τοῦ κρατοῦντος δουλείαν πεποίηκε. Τῷ δὲ εἰκοστῷ πρώτῳ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, ὁ, τε Θηριώνυμος Βασιλεὺς, καὶ ὁ Πενθερός αὐτοῦ, καταστρέφουσι τὸν βίον· καὶ λοιπὸν ἐν ἐλευθερίᾳ, ἢ μόνον ὁ νέος, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκουμένη γίνεται, Εἰρήνης τὰ σκῆπτρα διαδεξαμένης.

Ἐπεὶ δὲ κατὰ νοῦν αὐτῷ πάντα γέγονε, τοῖς ἐνδεέσι καὶ πτωχοῖς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ διεσκόρπισε, καὶ τοὺς οἰκείους ἐλευθερίᾳ τετίμηκε· τῇ δὲ τιμίᾳ αὐτοῦ συζύγῳ χρήματα πολλὰ παρασχόμενος, ἐν τῇ τοῦ Πρίγγιπος Μονῇ ἀπέκειρεν, Εἰρήνην αὐτήν, ἀντὶ Μεγαλοῦς, ὀνομάσας· αὐτὸς δὲ τῷ Κυρίῳ ἑαυτὸν προσφέρων, ἱερούργει, ἐν τῇ τῶν Σιγριανικίων ὄρει κειμένη Μονῇ, Πολυχρονίῳ λεγομένη. Μοναχὸς δὲ γενόμενος, ἠδολῶς τὸ ἀρχεῖν κατεδέξατο, ἀλλ' ἐν τῇ κέλλῃ καθεζόμενος, ἐξ οἰκείων χειρῶν τὴν τροφήν ἐπορίζετο, καλλιγραφῶν, ἐξαετῇ χρόνον διηनुκῶς ἐν αὐτῇ. Μετὰ ταῦτα, ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν, ἀπῆλθεν ἐν τῇ καλυμένη Νήσῳ τῆς Καλωνίμης, ἐν ἣ καὶ Μονῇ

συνεστήσατο, καὶ πάλιν ἔρχεται ἐν τῷ τῆς Σιγριανῆς ὄρει. Τῷ δὲ πεντηκιστῷ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνῳ, ἀσθενεῖα τινὶ παραδίδοται, ἣ τις ἦν λιθίασις κύστεως, καὶ νεφριτικῆς ἀκολουθίας σύμπτωμα. Ἐκ τούτου λοιπὸν τοῦ χαλεποῦ νοσήματος, ἔμεινε διαπαντὸς τοῦ βίου κλινῆρης καὶ ἀκίνητος.

Μετὰ ταῦτα ἐδέξατο τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας Λέων ὁ Ἀρμένιος· ἀλλ' οἷα τέτω συμβέβηκεν, οὐδεὶς ἀγνοεῖ. Τέως δὲ ὁ ἀνόητος καὶ ἀνόσιος πέμπει πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον, Ἐλθέ, λέγων, εὐχαι ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτι κατὰ Βαρβάρων ἀπέρχομαι. Αὐτὸς δὲ διὰ τὸ ἀκίνητος εἶναι, ἐκ τῆς ἀμάξης μετετέθη εἰς πλοῖον, καὶ ἤχθη πρὸς τὴν Βασιλεύσσαν· καὶ τῆς μὲν δυσειδοῦς ὄψεως τοῦ τυράννου οὐκ ἔτυχε, πλὴν μνηύσει ἐχρήσατο πρὸς αὐτόν, Εἰ κατανεύσεις, λέγων, τῇ παρακλήσει μου, καὶ σοὶ καὶ τῇ Μονῇ σὲ ἀγαθὰ παρέξω· εἰδὲ μήγε, ξύλῳ ἀγχόνης σε παραδειγματίσω, καὶ τῶν λοιπῶν εἰς φόβον σε προθήσω. Ὁ δὲ Ὁμολογητῆς, Τῶν δωρεῶν σου, ἔφη, μὴ κενώσης τοὺς Θεσαυροὺς· τὸ δὲ ἀγχόνης ξύλον, ἢ καὶ τὸ πῦρ, εὐτρέπισον σήμερον· τούτῃ γὰρ ἐφίεμαι, διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ μου ἀγάπην.

Ταῦτα ὁ ἀναιδὴς αἰκούσας, παρέδωκεν αὐτόν τῷ τότε πατριαρχεύοντι, Ἰωάννῃ τῷ Μάντει, περὶ λόγους ἀυχοῦντι, καὶ τὸ μῖσος τῶν Εἰκονομάχων ἐμπεπλησμένῳ, στρεβλότητι ἀντεπεκκλῖναι αὐτὸν ἠγούμενος· ὃς παραληφθεὶς ἐν τῇ Ὁρμισδι Μονῇ Σεργίου καὶ Βάνχου, τῇ παρακειμένη τῷ Παλατίῳ, καὶ πρὸς λόγων ἀμιλλαν τῷ Μάντει συνελθὼν, καὶ τοῦτον ἠττήσας, καὶ τῷ περιόντι τῆς σοφίας καταβροντήσας, καὶ τὸ ἀμετάθετον ἐνδείξαμενος, τοῦτον ἠσχυμμένον εἰς τὸν μανιώδη τύραννον ἀπέπεμψεν, ἀγροίκου μᾶλλον, ἢ ῥήτορος δόξαν τὸν δαίλαιον ἀπενεγκάμενον· ὃς ἀνελθὼν πρὸς αὐτόν, Κρεῖσσον, ἔφη, Βασιλεῦ, κηρῷ μαλάξαι σίδηρον, ἢ πείσαι τὸν ἄνδρα, μεταθεῖναι πρὸς τὸ σοὶ ἐφετόν.

Τούτων ἐπακούσας ὁ τύραννος, μετάγει τοῦτον εἰς τὰ Ἐλευθερίου ἀνάκτορα, καὶ κατακλείει αὐτόν ἐν τινὶ οἰκίᾳ σκυτεινοτάτῳ, καταστήσας καὶ φρουροὺς, ὡς μηδὲ διακονεῖσθαι αὐτόν παρά τινος. Οὕτω διετῆ χρόνον τελέσας, θλίψεσι καὶ στενοχωρίαις πιεζόμενος,

κατήσχυνε καὶ τούτῳ τὸν τύραννον. Ἐπεὶ δὲ καθ' ἑκάστην ὑποκύψαι τῇ αὐτοῦ βουλῇ ἠναγκάζετο, μὴ εἶξας, ἐξορίζεται ἐν τῇ τῆς Σαμοθράκης Νήσῳ· ἢ δὲ πρὸς τὴν ὑπερορίαν ἀπαγωγῇ, ταχεῖαν ἔσχε τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἐξαγωγὴν· ἡμέραις γὰρ τρισὶ πρὸς ταῖς εἴκοσι τὴν ἐν τῇ Νήσῳ ζῶν διανύσας, ἐκεῖ κατεπαύσατο, ἀπελθὼν ἐν Κυρίῳ ὀσίως καὶ εἰρηνικῶς. Τί δὲ χρὴ λέγειν ὀπόσης μὲν εὐλογίας τὸν τόπον ἐνέπλησε, καὶ ὀπόσων δὲ ἰατρείων ὁ χώρος ἐκεῖνος εὐπόρησε;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Πάπα Ῥώμης τοῦ Διαλόγου.

Στίχ. Ὁ Γρηγόριος ἐκ μέσου μὲν τοῦ βίου,

Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ χοροῦ τῶν Ἀγγέλων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πρῶτον μὲν Μοναχὸς καὶ Ἡγούμενος γέγονως τῆς Μονῆς, τῆς οὕτω καλουμένης Κλειοσκιάβρης· ἔπειτα δὲ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ἐγχειρίζεται, οὐ κατὰ συντυχίαν καὶ ἀποκλήρωσιν τὴν ἄλογον, ἀλλὰ θεῖα ψήφῳ τὴν Ἀρχιερωσύνην λαβὼν, ὡς προῖων ὁ λόγος δηλώσει. Ἔτι γὰρ αὐτοῦ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ὄντος, καὶ κατὰ τὸ ἴδιον κελλίον, καλὰ μὲν καὶ μέλανι πρὸς γραφὴν τὴν χεῖρα κινουῦντος, ἐπέση τις αὐτῷ ἐκ ναυαγίου, κατατραγωδῶν, καὶ τὸν Ὁσίον εἰς οἶκτον ἐπικαλούμενος, καὶ ἐπαρκέσαι αὐτοῦ τῇ συμφορᾷ δεόμενος· ἦν δὲ ἄρα οὐ κατὰ τὸ φαινόμενον ἐνδεὴς ὁ αἰτῶν· οὐδὲ γὰρ ἄνθρωπος ἦν, ἀνάγκην ἔχων ὡς γυμνὸς ἐκ ναυαγίου ἐπανελθὼν τι λαβεῖν, ἀλλ' ἐν προσχήμετι δεομένου, τὴν προσοῦσαν αὐτῷ συμπάθειαν ἐξεκάλυπτεν Ἄγγελος· ὃς ἀπαξ καὶ δις καὶ τρίς προσελθὼν, οὐκ ἀπέπεμφθη κενός, ὡς μηδενὸς χρυσοῦ νομίσματος τῷ Ἁγίῳ καταλειφθέντος, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς Μονῆς ἐνομίσματο τρυβλίον ἀργυροῦν, τοῦτο τοῦ Ὁσίου προθύμως ἐπιδόντος αὐτῷ. Τοσῦτον ἦν ἄρα πρὸς τοὺς δεομένους ἀνεξίκακος ἅμα καὶ συμπαθὴς· ἐξὸν γὰρ αὐτῷ, καὶ διὰ τὴν σπάνιν τοῦ χρυσοῦ, καὶ τὸ τοῦ αἰτοῦντος φορτικόν, ὅτε δις καὶ τρίς λαβὼν προσέκειτο ὀχληρῶς, ὑπειδόμενον μισῆσαι καὶ ἀποπέμψασθαι· ἀλλὰ μᾶλλον εἴλετο τῶν ἀνεκποίητων τῆς Μονῆς ἀψασθαι, ἢ τὸν ἄνθρωπον παριδεῖν, ὧν ἔδειτο μὴ τυχόντα ἐπανελθεῖν ἀπρακτον.

Marzo.

8

Τοιγαροῦν ἐν τῇ τάξει τῆς Ἀρχιερωσύνης γεγονὼς, καὶ τῇ συνήθει πρὸς τοὺς πένητας φιλοφροσύνη χρώμενος, καὶ συγκατακλιθῆναι κελεύσας αὐτῷ δώδεκα, ὡς αὐτῷ μόνῳ καὶ τρισκαιδέκατος διεφαίνετο, τῶν ἄλλων μὴ δυναμένων αὐτὸν καθορᾶν, καὶ τῇ τοῦ προσώπου μορφῇ, καὶ τοῖς ἐνδοθεν κινήμασιν ἐδόκει τῷ Ὁσίῳ ἄλλοιότερον τῶν δώδεκα διακεῖσθαι, κατασχὼν αὐτὸν, καὶ τὸ αὐτοῦ ἐπυθάνετο ὄνομα, καὶ τίς ὧν παραγένοιτο· τὸν δὲ, ὄνομα μὲν αὐτοῦ, φαίναι, μὴ θεμιτὸν ἀκοῦσαι τινά, εἶναι γὰρ αὐτὸ θαυμαζόν· ὅτι δὲ Ἄγγελος εἶη μόνον προσερεῖν, καὶ πρότερον παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῇ τοῦ χρυσοῦ αἰτήσῃ πεμφθεῖς, καὶ συνεῖναι αὐτῷ ἔκτοτε, καὶ φρουρεῖν αὐτὸν προσταχθεῖς.

Γενόμενος δὲ ὁ Ὁσίος Γρηγόριος πάσης σοφίας καὶ γραφῆς ἔμπειρος, πολλὰ συγγράμματα τῇ ἐκκλησίᾳ κατέλιπεν, ἃ πρὸς τὴν Ἑλληνίδα διάλεκτον ὕστερον μετηνέχθησαν, οὐ δι' ἀνθρωπίνων μόνον συλλογισμῶν, καὶ τῆς ἐν λόγοις σοφίας συντεθέντα, ἀλλὰ καὶ διὰ Πνεύματος Ἁγίου, ὡς μετὰ τὴν αὐτῆ ἀποθίωσιν καὶ ἀνάλυσιν, Πέτρος ὁ Ἀρχιδιάκονος αὐτοῦ ἐξηγήσατο, ἰδεῖν λέγων περιστερὰν λευκὴν, ἐν τῷ γράφειν αὐτὸν, τῷ αὐτοῦ προσεγγίζουσιν στόματι, καὶ οἷον ἐξηγουμένην καὶ συνεχρομῶσαν πρὸς τὰ γραφόμενα. Γενόμενος δὲ ἐν τοῖς κατὰ Δύσιν τόποις, διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων διετέλει τὸ τῶν Σάξων γένος, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· οἱ καὶ ταῖς δι' ἔτους αὐτὸν τιμαῖς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην καταλαβόντες, ἔνθα τὸ ἱερόν αὐτοῦ κατὰκείται σῶμα, γεραίρησι. Φασὶ δὲ, ὅτι ἐπιτελεῖσθαι λειτουργίαν παρὰ Ῥωμαίοις ἐν ταῖς νηστήμοις ἡμέραις οὗτός ἐστιν ὁ νομοθετήσας· ὅπερ κρατεῖται μέχρι τῆς σήμερον παρ' αὐτοῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Φινεὲς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἔσθη Φινεὲς, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ πέλας,

Ἡμῖν ἰλασμῷ ψυχικὴν θραῦσιν λύων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ

» τῆ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐ-
 » λογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου
 » Κύριε.

Τὸ κατ' εἰκόνα, σὺ κειτημένος καὶ ὁμοίω-
 σιν, βίῳ λαμπροτάτῳ Πάτερ προσειλη-
 φῶς, δι' ἀμφοτέρων ὑπερέλαμψας, Εὐλογημέ-
 νος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ομολογίας, σὺ τῷ σεφάνῳ Πάτερ διέπρε-
 ψας, ἔργῳ διελέγξας λόγους τῶν δυσσε-
 βῶν, τοὺς πιστοὺς δὲ ἐβεβαίωσας, Εὐλογημέ-
 νος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Νοῦ στερρότατη, ἐν προθυμίᾳ τὰς τοῦ σώ-
 ματος, Πάτερ, ἀλγηδόνας ἠνεγκας καρ-
 τερῶς, εὐχαρίστως τῷ Δεσπότη σου, Εὐλογη-
 μένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον Θεῖον σκηνώ-
 μα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ,
 Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ,
 ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
 » σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
 » δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι,
 » οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζον-
 » τες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
 » Κύριον.

Θεώμενος μάκαρ τὸ στερρόν, τῆς σῆς ἐν-
 ζάσεως, Λέων ὁ τύραννος, ὑπερορία σε
 ἔκρινε, πικροτάτη ὁ παμπόνηρος· ἐν εὐφρο-
 σύνῃ δὲ βοῶν, ταύτην ὑπήνεγκας, Εὐλογεῖτε,
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Επὶ τὸ πρωτότυπον εἰδὼς, τὴν τῆς εἰκό-
 νος τιμὴν διαβιβάζεσθαι, ἐπὶ τὸ σταδίου
 ἔδραμες, Ἀθλητὴς ὡς ἐννομώτατος, καὶ νικη-
 τῆς ἀναδειχθεὶς, σέφανον εἴληψας, ἀναμέλπων·
 Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ουράνιον ἀντὶ τῆς ἐν γῆ, σκηνῆς σοι δέδω-
 κεν, ὁ πάντων Κύριος· ἀντὶ στενώσεως
 εὖρες γὰρ, πλατυσμὸν ἀγαλλιάσεως, ἐν Πα-
 ραδείσῳ τῆς τρυφῆς, μετὰ Μαρτύρων βοῶν·
 Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωτὶ ἐλαμπρύνθης νοητῷ, τοῦ Θεοῦ Πνεύ-
 ματος, μάκαρ Θεόφανες· ὅθεν ἰάματα
 βρῦεις νῦν, τοῖς ἐν πίστει σοι προστρέχουσι,
 καὶ τὴν ἀγίαν σε σορὸν, πόθῳ γεραίρωσι, καὶ
 βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένη ἄ-
 χραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς
 Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ
 φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φω-
 τός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία
 Θεόνυμφε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
 » σου Παρθένη, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη,
 » Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
 » ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Απαντα τὸν βίον σκορπίσας, τοῖς δεομέ-
 νοις Θεοφόρε, τὴν δικαιοσύνην σε σαφῶς,
 ἀντικομίζη σοὶ ἀνατέλλουσαν, ἀντὶ φθαρτῶν
 δρεπόμενος, τὰ δι' αἰῶνος διαμένοντα.

Νόσους Θεραπεύεις Παμμάκαρ, τοῦ Παρα-
 κλήτου τῆ δύναμει, δαίμονας σαφῶς ἀ-
 πελάνεις, τῆ ἐνεργείᾳ τούτου πανόλβιε· διὸ
 πιστοὶ Θεώμενοι, σὲ Θεοφόρε μακαρίζομεν.

Ησὴ φωτοφόρος Θεόφρον, τῆς μεταστά-
 σεως ἡμέρα, πάντας προσκαλεῖται τοὺς
 πιστοὺς, πρὸς μετουσίαν τοῦ ἀγιάσματος· ἦν
 περ καὶ νῦν γηθόμενοι, ἐπιτελοῦμεν ἱερώτατε.

Νέμοις τὴν σὴν ἀφθονον χάριν, τῷ τῶν ἐ-
 παίνων σε τοὺς λόγους, πλέξαντι Θεόφρον
 προθύμως, ὁμότροπὸν σοὶ ὡς περ ὁμώνυμον, τῆ-
 τον δεικνὺς πρεσβείαις σου, ταῖς εὐπροσδέ-
 κτοις ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Δέχου τὰς λιτὰς τοῦ Λαοῦ σου, πρὸς τὸν
 Υἱόν σου Θεοτόκε, ἰλεωσαμένη εὐμενῶς,
 ἡμᾶς κινδύνων καὶ περιστάσεων, ῥυσθῆναι
 τοὺς ὑμνοῦντάς σε· σὺ γὰρ προστάτις τῆς
 ζωῆς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αἰ μετάνοια, καὶ ἡ ἀ. Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγω τὰ πάθη πανόλβιε, καθυποτάξας σαφῶς, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, ἀρετῶν ἐν χρώμασι, καὶ δογμάτων ὀρθότητι, τὸν τῆς σοφίας πλοῦτον δρεψάμενος, καὶ διανείμας τοῖς σοὶ προστρέχουσι· λύχνος πολυφωτος, γεγονὼς τῇ χάριτι, θεοπρεπῶς, ὡφθης ἐγκαλλώπισμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν ἀράμενος, δικαιοσύνης λαμπρῶ, νῦν στεφάνῳ κειόσμησαι, Νικηφόρε πάνσοφε, τῆς ἀγνείας διδάσκαλε· τῆς εὐσεβείας στύλος ἀκράδαντος, τῆς Ἐκκλησίας ἀκαταμάχητος, πύργος γενόμενος, τῶν ἀφρόνων ἀπασαν, αἰρετικῶν, φάλαγγα κατέστρεψας, θεόφρον Ὅσιε.

Εἴδον τῶν ἀρρήτων πέφηνας, εἰς οὐρανὸς ἀναβὰς, ἀρετῶν ἐποχόμενος, θεορρήμον ἄρμασι, διφρηλάτης αἰθέριος, ὡς ὁ θεσβίτης νῦν ἀνυψόμενος, οὗ καὶ τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, ξίφει τοῦ Πνεύματος, τῆς αἰσχύνης ἀπαντας, τοὺς ἱερεῖς, ἀριστα κατέσφαξας, μακαριώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα· χαῖρε Κυρίου ναέ· χαῖρε ὄρος κατάσκιον· χαῖρε καταφύγιον· χαῖρε λυχνία χρυσή· χαῖρε τὸ κλέος, τῶν ὀρθοδόξων σεμνή· χαῖρε Μαρία, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Παραδείσει· χαῖρε θεία τράπεζα· χαῖρε σκηνή· χαῖρε στάμνε πάγχρυσε· χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἠπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο, καὶ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἀπερ ὡς ἔβλεψεν, ἡ Παρθένοσ Δέσποινα, ἐν στεναγμοῖς, Οἴμοι, ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου.
Ο' Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰγνατίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ
» Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδη-
» γήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰ-
» γυπτίων· ὅτι δεδοξασται.

Αἵματιων, τάφῳ δεινῷ συσχεθέντα με, τῇ ἀθανάτῳ νεύσεισθ, καὶ τῇ εὐσπλαγγῆ σου, ἀναστήσας παλάμη, ζώωσον ὡς οἰκτιρμῶν, καὶ πολυέλεος.

Τὰς γενικὰς, τῶν ἀρετῶν τελειότητας, τετραμερῶς κτησάμενος, καὶ ὡς ἐν ἄρματι, ἐπιβάς θεοφόρε, εἰς νύσσαν θεωρίας, ἦρθης ἐκ πράξεως.

Σὺ τῆς ζωῆς, τῆς ἀκηράτου δεξάμενος, ἐκ τοῦ κρατῆρος Ὅσιε, τὸ θεῖον ἐπιες, καὶ νηφάλιον πόμα· διὸ καὶ τῆς σοφίας, δοχεῖον γέγονας.

Απελαθεῖς, θρόνου καὶ δόξης καὶ ποιμνῆσθ, χειρὶ βιαία Ὅσιε, τῶν τῆς αἰρέσεως, θυμοφθόρων θηρίων, νυκὶ πρὸς τὴν οἰκείαν, μάνδραν εἰσήλασας. Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ Πατρὸς, λόγον τῷ λόγῳ συνείληφας, καὶ ὑπὲρ λόγον τέτοκας, καὶ μετὰ κύησιν, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, παρθένοσ ὡς πρὸ τόκου, πάλιν διέμεινας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Τῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ θωρακισάμενος, τὸ θεῖον ἐκτύπωμα τοῦ Σωτῆρος, περιγράφων προσκυνεῖς εὐσεβῶς, πατρικοῖς ἐφεπόμενος θεσπίσμασιν.

Η ποιμνη τὸν ποιμένα σε ποθήσασα, τὸν ταύτην κατ' ὄνομα συγκαλοῦντα, καὶ τοὺς λύκους ἐκδιώκοντα, τῇ τῆς πίστεως ῥάβδῳ, σοὶ προστρέχει Σοφέ.

Ως παλαι Ἰωσήφ τοῦ θείου σώφρονος, τὸ σῶμα ὁ Ἰσραὴλ συγκομίζει, οὕτω νῦν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, τὴν σορὸν τῶν Λειψάνων σου σεβάζεται.

Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ ἱερόν κατοικητήριον, τοῦ Λόγου
ὑπάρχουσα Θεοτόκε, τῶν πταισμάτων
ἱλαστήριον, Παναγία γενοῦ μοι θεοσύμφευτε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νίκαις ἔστεφας τὴν Ἐκκλησίαν, πλάνην ἔ-
τρεψας κακοδοξίας, Νικηφόρος φερωνύ-
μως γενόμενος· καὶ ἀγιάζεις τοῦ κόσμου τὰ
πέρατα, συγκομιδῇ τοῦ ἀγίου Λειψάνου σου.
Πάτερ Ὅσιε, Χρισὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμε-
νος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐναν-
δρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα
Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πα-
νάμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενώς ἰκέ-
τευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ημίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρα-
τος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεα-
σαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως
βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐ-
κραύγαζεν· Οἱ μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις
θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἀν-
δρωπον; Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν τῆς σῆς
» οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Κιβωτὸς ἀγιάσματος, ἐξ ἧς πηγὴν ἰάσεων
ἀντλοῦμεν, ἡ σορὸς σου γέγονε τοῖς τι-
μῶσί σε.

Ταῖς αἱρέσεις ἐδίωξας, καὶ τὴν τῆς ποιίμνης
μάνδραν ἠσφαλίσω, διδασκαίᾳ ἐνθέοις πε-
ριφραζόμενος.

Κατὰ χρέος τιμῶμέν σου, τὴν τῶν Λειψά-
νων μάκαρ μυροθήκη, ὡς ζωῆς πηγά-
ζουσαν, εὐωδία πιστοῖς. Θεοτοκίον.

Νοητόν σε Παραδείσον, τῆς ζωῆς τὸ ξύλον
δεξαμένη, ἐν γαστρὶ Παρθένε Χριστὸν
δοξάζομεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Εχθροὶ αἰσχύνονται νῦν, αἰρεσιάρχαι σὺν
αὐτοῖς μαίνονται, τὴν σὴν σορὸν ὀρών-

τες Θεόφρον, πιστῶς τιμωμένην, ὑπὸ Βασι-
λέως, καὶ πάσης τῆς ποιίμνης σου.

Ηἱερά σου σορὸς, τὰ τῶν δαιμόνων πονη-
ρὰ πνεύματα, ὡς φοβερά, μάξιξ ἐκδιώ-
κει, καὶ νίκην κατ' αὐτῶν, Νικηφόρε δόξης,
θεόθεν κομίζεται.

Τοῦ συνειδότος ἐν σοί, τὸ χωνευτήριο πυ-
ρὶ Πνεύματος, ἀναφλεχθέν, ὡς χρυσὸν
τῇ πίστει, σὲ ἔδειξε λαμπρὸν, τῶν αἰρετιζόν-
των, ἐλέγχον τὸ κίβδηλον.

Θεοτοκίον.

Ωραιωθεῖσα Σεμνή, τῇ ἐπελεύσει τοῦ σε-
πτοῦ Πνεύματος, Θεὸν μαζοῖς θηλάζεις,
καὶ τῆτον συνέχεις ἀγκάλαις, τὸν πᾶσαν τὴν
κτίσιν, παλάμαις συνέχοντα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
» τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας
» σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
» Θεός με ἀνάγαγε.

Υπὲρ πίστεως πάθη ὑπέμεινας· ὑπὲρ τῆς
Πατέρων σεπτῆς παραδόσεως, ὑπερο-
ρίας ἠνεγκας· δι' ὧν δόξαν ἐκτίσω ὑπέρτιμον.

Ηἔδραία σε πίστις καὶ ἔνστασις, ταῖς τῶν
τυραννούντων ἀνοίας διέσεισε· στύλος
πυρὸς δὲ γέγονε, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ Μα-
κάριε.

Ως φαιδροὺς μαργαρίτας καὶ λίθους Σοφέ,
ὑπερδιαυγεῖς τὴν σορὸν καὶ τὴν κόνιν
σου, ἡ Ἐκκλησία φέρουσα, ὀρθοτόμῳ στεφά-
νω καλλύνεται. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπόρρητον τρόπον τῆς τέχνης σου, γλώσ-
σαι γηγενῶν καὶ Ἀγγέλων γεραίρουσι,
τῶν ποιημάτων Δέσποινα, ὑπερτέραν σε πάν-
των δοξάζουσαι.

Συναξάριον.

Τῇ Π'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀνακο-
μιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινου-
πόλεως.

Στίχοι.

Νίκης ἑορτὴν ἡ πόλις, Νικηφόρε,
Δοχὴν ἄγει σου Λειψάνου νικηφόρου.

Χθὲς τρισκαιδεκάτῃ Νικηφόρε ἄβυσ ἐσήχη.

Θεοφίλῃ τοῦ θεομισῆς Βασιλέως τὸν βίον
ἀπολιπόντος, καὶ Θεοδώρας καὶ Μιχαὴλ

τῶν εὐσεβεσάτων τὴν Βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων ἰθυνόντων, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀριστεύμασιν, εὐσεβεῖν εἰς τὸ θεῖον διέγνωσαν· μηδὲ γὰρ ἂν ἄλλως τὴν ἀρχὴν ἀσφαλῆ καταστήσασθαι ἐπενόησαν. Ταῦτα σκοπήσαντες, μεταστέλλονται τοὺς ἐν μονάζουσι προὔχοντας, καὶ περὶ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων ἀναστηλώσεως ἐποιοῦντο ζήτησιν· καὶ πάντες συμφρονοῦντες αὐτοῖς, τὸν παραβάτην καὶ ἀνίερον Γωάννην τοῦ θρόνου ἀπήλασαν· καὶ θεῖα ψήφω καὶ κοινῇ γνώμῃ τὸν μέγαν Μεθόδιον Ἀρχιερέα κατεστήσαντο· ὃς βίῳ καὶ λόγῳ εἰς ἄγαν ἐξησηκήμενος, πολλὰς ἀγῶνας ὑπὲρ τοῦ ὀρθοῦ δόγματος ὑπηνέγκατο, καὶ πληγαῖς καὶ φρουραῖς ἐπαρκέσας, τὴν πίσιν οὐ προὔδωκε. Καὶ αὐτίκα ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, τὴν οἰκίαν εὐπρέπειαν ἀπέλαβε, καὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων τῷ κάλλει κεκόσμηται· καὶ οἱ ἀναξίως ταύτην διέποντες, ἀτίμως ἀπηλάθησαν, καὶ ἀντ' αὐτῶν, τοὺς τοῦ ὀρθοῦ δόγματος σπουδαστὰς κατέστησαν.

Χρόνου δὲ τετραετοῦς ἐκ τούτου παριπεύσαντος, θεῖω κινήσει ζήλω ὁ πανίερος Μεθόδιος, τῇ τιμῇ Βασιλίδι ἔφη, καὶ Μιχαὴλ· Οὐκ δίκαιόν ἐστι τὸν αἰδέσιμον καὶ πανόσιον ἐν Πατριαρχαῖς Νικηφόρον, ὑπὲρ τῆς ἀμωμῆτου Πίστεως τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ θρόνου ἐξωσθέντα, καὶ ἐν ὑπερορίᾳ τὴν ζωὴν συμπεράναντα, μὴ τὸ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἱερὸν Λείψανον ἐνδον Κωνσταντινουπόλεως γενέσθαι. Τέτω ἐτοιμῶς οἱ βασιλεύοντες πειθαρχήσαντες, τοὺς αὐτὸ μετακομίσοντας ἀποστέλλουσι τάχιον. Σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μέγας Μεθόδιος σὺν Ἱερεῦσι καὶ Μονασταῖς, καὶ πλῆθος λαῶν, τὸ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου σεμνεῖον, ἐν ᾧ ἦν κατακείμενον τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ Ὁμολογητοῦ Λείψανον, καταλαβὼν καὶ κατασπασάμενος, παννύχους τε στάσει λιτανεύσας, καὶ ὑμνωδίας τετελεκώς, ἀπογυμνοῖ τῆς σορῆ τὸ πάντιμον ἐκεῖνο καὶ ἀθλοφορικὸν σῶμα. Εὔρε δὲ αὐτὸ ὄλον διόλου ἀκραιφνὲς καὶ ὀλόκληρον, ἐν ὅλοις ἔτεσι δέκα καὶ ἐννέα συντηρηθὲν· ὅπερ λαβὼν, καὶ ἐν γλωσσοκόμῳ μεταθεῖς, χερσὶν ἱερέων καὶ πρεσβυτῶν, ἅμα δὲ καὶ μοναχῶν, μετὰ φώτων καὶ ὑμνων εἰς τὴν βασιλικὴν τριήρη εἰσήνεγκαν. Ἡνίκα δὲ καὶ ἐπεραιούτο τὸν πορθμὸν τῆς ἀκροπόλεως, ὁ,

τε Βασιλεὺς καὶ ἡ Σύγκλητος λαμπαδηφόροι προσυπνόντων καὶ κατησπάζοντο, καὶ ἐπ' ὤμων φέροντες, ἐν τῇ μεγάλῃ ἀπέθεντο Ἐκκλησίᾳ· καὶ κείσε διανυκτερεύσαντες, ἔωθεν ὁμοίως ἀναλαβόμενοι τὸν Ἁγίον ἐκεῖθεν, ἐν ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων κατατιθέασι, τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ Μαρτίου μηνός, ἐν ᾗ καὶ πρὸς τὴν ἐξορίαν ἀπηνέχθη. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀφρικανοῦ, Πουπλίου, καὶ Τερεντίου, ὧν ἡ Συναξίς τελεῖται ἐν τῷ Παυλοπετρεῖῳ.

Στίχ. Συμμάρτυρας τρεῖς, ὧν διὰ ξίφους τέλος, Ἴσα στεφάνοις τοῖς ἰάμβοις χρή σέφειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἁγιος Ἄβιβος ἐξ Ἐρμουπόλεως, λίθῳ προσδεθείς, καὶ ἐν ποταμῷ βληθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Βληθεῖς Ἄβιβος εἰς ποταμὸν σὺν λίθῳ, Ἐκπλεῖ ποταμὸν συρφετώδη τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Χριστίνα ἡ ἐκ Περσίδος, μαστιζομένη, τελειοῦται.

Στίχ. Μαστιξ τὸ τύπτον· σὰρξ τὸ πάσχον, Χριστίνης.

Χριστοῦ χάριν χέσσα κρουνοὺς αἱμάτων. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εἰκόνας χρυσεῖς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λα-
» τρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κα-
» τεφρόνησαν, ἀθρευτάτου προσταγματος·
» μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι
» ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

Τῇ θεῖα ῥοπῇ, ἀδιάφθορα τηρεῖται τὰ ἐν-
τάφια, καὶ τὰ ὄστα δὲ θεῖω νεύματι,
τὴν ἀρμονίαν μὴ λύσαντα, πᾶσαν ἀκαθάρτων
πνευμάτων, διασκεδάζει κακόνοιαν. Εὐλογη-
τὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντρέχει Ποιμὴν, Βασιλεὺς τε εὐσεβῆς καὶ
τῶν ἐν τέλει πληθὺς, καὶ ὑποθέντες τῇ
ἐνδόξῳ σου, σορῶ ἀχένας Θεόληπτε, ὡσπερ
κιβιωτῷ παναγία, δορυφορῆσι καὶ ψαλλουσιν·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ θεῖος σηκός, τῶν τοῦ Λόγου Μαθητῶν
ὑποδεχέσθω σεμνῶς, τῶν Ἀποστόλων
τὸν συνόμιλον, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸν σύσκη-
νον, τῶν Ἱεραρχῶν τὴν κρηπίδα, καὶ τὸν Ὁ-

σίων ὁμότροπον. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεστοκίον.

Ο ῥῶν Μωϋσῆς, βάτον ἀφλεκτον, πυρὶ ἀναπτομένην, ἐν τῷ Σιναίῳ Μῆτερ πάνανγε, προδιετύπου τὴν μήτραν σου· πῦρ γὰρ συλλαβοῦσα τὸ θεῖον, οὐ κατεφλέχθης, ἀλλ' ἔτεκες, τὸν τοῦ φωτὸς δημιουργόν, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Ῥδὴ ἦ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑ-
» μνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν τῷ λιμένι τῆς ζωῆς, ἐκ πολλῶν τρικυμῶν ἔφθασας Πάτερ, τῆ τοῦ Πνεύματος αὔρα, καὶ τὸ τοῦ φόρτου καλόν, ἀβρόχῳ ποδὶ σου διέσωσας, καὶ νῦν ἀπολαύεις τῆς ἐκεῖσε γαλήνης.

Τάφον ὀρώντες οἱ πιστοὶ, εἰς καινὸν Θυσιαστήριον ληφθέντα, ἐν ᾧ θεῖαι τελοῦνται ὀλοκαυτώσεις πιστῶς, καὶ ἔνδον νεκρὸν ἱερώτατον, τὸν θαυματουργὸν τὸν Θεὸν ὑπερυψοῦμεν.

Χαίρει τὸ ποιμνιον φαιδρῶς, ἐορτάζει Μοναστῶν λαμπρὰ χορεία, καὶ πιστῶν Βασιλέων ἡ εὐσεβῆς πορφύρις, καὶ πᾶσα δυναστῶν ὁμήγυρις, ἐπὶ τῇ σεμνῇ κομιδῇ τῶν σῶν λειψάνων.

Θεστοκίον.

Λόγῳ τὸν Λόγον ἐν γαστρὶ, τὸν τὰ πάντα συστησάμενον τῷ λόγῳ, συλλαβοῦσα ἀσπόρως Θεοκυῆτορ Ἄγνη, Παρθένε ὑπὲρ λόγον τέτοκας· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Επὶ τῇ σῇ πανηγύρει, καὶ τοῖς πόνοις σου Πάτερ, Ἀγγέλων συγχορεύουσα πληθὺς, τὸν ὑπεράγιον Κύριον, εὐχαρίστως δοξάζει, καὶ τὴν εἰρήνην ἄνωθεν ἡμῖν, ἐξαιτεῖται τοῖς πίστει, τιμῶσί σου τὸ λείψανον.

Ητῶν λειψάνων σου χάρις, ὡς σεπτὸν ἱατρεῖον, τῇ ἀσθενείᾳ γένοιτο ἡμῖν· καὶ ἡ

πρεσβεία Πανεύφημε, ἱλαστήριον πᾶσι, καὶ πρὸς Θεὸν ὁδὸς καὶ ὁδηγός, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τιμῶσί σε μακάριε.

Νικητικαῖς πανοπλίαις, τοὺς πιστοὺς θωρακίσας, Παντάναξ τῇ χειρὶ σου Βασιλεῖς, κατὰ Βαρβάρων ἐνίσχυσον, καὶ τὴν σὴν Ἐκκλησίαν, ὡς ἀσφαλῆ κρηπίδα τῶν πιστῶν, τοῦ Ὁσίου πρεσβείαις, ὀρθοτομοῦσαν φυλάττε.

Θεστοκίον.

Ως κραταιὰν προστασίαν, ὡς ἐλπίδα καὶ τεῖχος, καὶ ἀγκυραν καὶ σκέπην ἀσφαλῆ, καὶ ἀπροσμάχητον ἔρεισμα, καὶ ἀχείμαστον ὄρμον, καὶ μόνον καταφύγιον ἀγνῆ, νεκτῆμένοι σε πάντες, σωζόμεθα Πανύμνητε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτη.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Νεύσει (*), καὶ ἀγάπη ἀληθεῖ, κόσμον ἀρνησάμενος Πάτερ, ἐκ βρέφους Ὅσιε, χαίρων ἠκολούθησας, τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ· καὶ πολλοῖς ἀγωνίσμασι, τὴν σάρκα νεκρώσας, χάριν τῶν ἰάσεων, πλουσίως ἔλαβες, παύειν ἀσθενείας ποικίλας, καὶ τῆς πονηρίας διώκειν, πνεύματα μεγάλως θαυμαζόμενος.

Κόσμος, γεγονὼς τῶν Μοναστῶν, ἠθροίσας ἀνείκαστον πλῆθος, ὕμνεῖν τὸν Κύριον, Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πρὸς οὐράνιον, πάντας τρίβον ὠδήγησας, καλῶς ἐπομένους, θείοις σου διδάγμασι, καὶ μιμουμένους σου, βίον τὸν ἐνάρετον μάκαρ· οὓς καὶ πάλιν ἅμα συνῆξας, ἐν τῇ μεταστάσει σου Βενέδικτε.

Πάλαι, ὡς Ἠλίας ὑετοῦς, Πάτερ οὐρανόθεν ἐντεύξει, θεία κατήγαγες· βλύζειν δὲ τὸ ἔλαιον, ἀγγὸς ἐποίησας, καὶ νεκρὸν ἐξανέστησας, καὶ ἄλλα μυρία, θαύματα ἐτέλεσας, εἰς δόξαν Ὅσιε, πάντων τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος·

(* Ἀντὶ τοῦ νεύσει, τὰ χειρόγραφα ἔχουσι πίσει.

ὄθεν σου τὴν ἔνθεον μνήμην, πόθῳ ἐορταίζομεν
Βενέδικτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Στῆσον, τοῦ νοῦς μου ἐκτροπᾶς, καὶ ταῖς
τῶν αἰσθήσεων πλάνας, καὶ τὰ ἰνδαίμα-
τα, τέλεον ἐξάλειψον, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν,
καὶ ψυχῆς με τὸν τάραχον, κατεύνασον Κόρη,
ἵνα μεγαλύνω σου, τὴν ἀγαθότητα· σέ γὰρ τῆς
ζωῆς μου ἀπάσης, κέκτημαι προστατῖν Παρ-
θένε, καὶ τῆς ἀσθενείας μου βοήθειαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἄμναις, Ἄρνα τὸν οἰ-
κεῖον ἑώρα, κατακεντούμενον, ἡλοῖς ὠ-
λοφύρετο, ἐμπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύ-
ουσα ἔλεγε· Πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, θέλων τὸ
χειρόγραφον τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ρῆξαι
καὶ θανάτῳ λυτρώσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον!
Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου φιλόανθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, τὸ Μαρτυρικόν,
τὸ Θεοτοκίον,

Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τοῦ Ἁ-
γίου, καὶ τοῦ Τριωδίου, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.
Τοῦ Ἁγίου ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Γῆμον προσάξω τῷ σοφῷ Βενέδικτω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» Δεῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ
» Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὄδη-
» γήσαντι τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, θιλείας Αἴγυ-
» πτίων, ὅτι δεδόξασται.

Υμνολογεῖν, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην σου,
προαιρουμένῳ Ὅσιε, χάριν δοθῆναί μοι,
Βενέδικτε δυσώπει, καὶ πάντων ἐπταισμένων
τὴν ἀπολύτρωσιν.

Μοναδικῶς, τὸν σὸν ἐκ βρέφους ἀράμενος,
σταυρὸν κατηκολέθησας τῷ Παντοκρά-
τορι, καὶ νεκρώσας τὴν σάρκα, ζωῆς κατη-
ξιώθης, μακαριώτατε.

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθεῖς παμμακάριστε, τὰ
τῶν παθῶν σκιρτήματα ἐναπεμάρανας,
ἐγκρατείας ἰδρῶσι, καὶ τὴν τῆς ἀπαθείας χά-
ριν ἐπλούτησας. Θεοτοκίον.

Οὐδὲ δια σοῦ, τὴν ἀφθαρσίαν πλουτήσαντες,
Θεοκυῆτορ Πάναγνε, Χαῖρε βοῶμέν σοι,

ἢ κεχαριτωμένη, Ὅσιων καὶ Δικαίων τὸ ἐγ-
καλλώπισμα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Ναμάτων ζωτικῶν τοῦ Θεοῦ Πνεύματος,
πλησθεῖσα Βενέδικτε ἡ ψυχὴ σου, ποτα-
μοὺς θαυμαμάτων ἔβλυσε, νοσημάτων ξηραίνον-
τας ἐπήρειαν.

Πρὸς πλάτος Παραδείσου κατεσκήνωσας,
παμμακάαρ ὀδεύσας στενήν τὴν τρίβον,
καὶ δαιμόνων πανουργεύματα, καὶ πορείας ἀ-
τάκτους ἀπεστένωσας.

Ροαῖς σου τῶν δακρῶν ἀρδευόμενος, ὡς
δένδρον Βενέδικτε καρποφόρον, εὐκαρ-
πίαν θείαν ἠνεγκας, ἀρετῶν καὶ θαυμαμάτων
θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ομόνος ἀγαθὸς τὴν σὴν σαρκούμενος, ὑ-
πέδῳ Παναμώμητε γαστέρα, καὶ βροτὸς
ὠράθη τέλειος· ὃν ἰκέτευε σῶσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μονάσας θαερέστως, ἐναρέτως ἐβίωσας,
καὶ χάριν ἰαμάτων, ἐκομίσω Βενέδικτε,
θαυμασία τέλεσας φοβερὰ· Μοῆν δὲ συγκρο-
τήσας ἱεράν, προσενήνοχας Κυρίῳ, τῶν σωζο-
μένων πληθὺν παναοίδιμε· Δόξα τῷ σέ λαμ-
πρύναντι Θεῷ· δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δό-
ξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην
ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκω-
θέντα χρηστότητι, προτείνουσα δυσώπησον
αὐτόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ
παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς
σε πόθῳ καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι
ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ
ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρα-
νόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγχη,
τὴν πλευράν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο
πικρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς,
καὶ τὸ πολὺ σε καὶ φρικτὸν, τῆς ἀνοχῆς ἐξί-

στατο βωῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου
στοργῇ· δόξα τῇ σῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν
τῷ θανάτῳ σου βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑμῶν σε· ἀκοῇ γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα
» καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γὰρ, ἐ-
» μέ ζητῶν τὸν πλανηθέντα. Διὸ τὴν πολλὴν
» σου ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἐμέ δοξάζω Παντο-
» δύναμε.

Σταυρώσας, σεαυτὸν τοῖς πάθεσι, καὶ τῷ
κόσμῳ Θεόφρον Πάτερ, τὸν ἐν Σταυρῷ
τείναντα, ἐβελουσίως τὰς παλάμας Χριστὸν,
ἐθεράπευσας Βενέδικτε· ὃν ἐκδυσώπει σῶσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀγῶσιν, ἐγκρατείας Ὅσιε, τῆς σαρκὸς νε-
κρώσας τὰ μέλη, νεκροὺς εὐχῇ ἡγείρας,
καὶ παρειμένους εὐδρομίαν πιστῶς, θαυμαζό-
μενος ἀπένειμας, καὶ πᾶσαν νόσον Πάτερ ἐθε-
ράπευσας.

Ἐηράς τε, καὶ ἀνίκιμος Ὅσιε, ἀπειργάσω
ψυχὰς γονίμους, τῷ ζωτικῷ λόγῳ σου,
καὶ τῶν θαυμάτων ἐπίδειξι, Ποιμὴν θεοπρό-
βλητος γενόμενος, καὶ Μοναζόντων κόσμος ὠ-
ραιότατος.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος, ἐπὶ πόκον Ἄχραντε, τῇ σεπτῇ
σου γαστρὶ ὁ Λόγος, κατήλθε σαρκού-
μενος, καὶ ἔπαυσε πολυθείας σαφῶς, τὰ ὄμ-
βρήματα Πανάμωμε, καὶ τὸν πικρὸν χειμῶνα
διεσκέδασεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰῶνων
» ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Τὸν ἐν ἐλέει Θεόν, ἐκδυσωπῶν Πάτερ σοφῆ
ἐπλησας, ὡς Ἡλιοῦ καμψάκην ἐλαίου,
τὸ ἄγγος τὸ μέγα, ὑπὸ τῶν ὀρώντων πιστῶς
θαυμαζόμενος.

Ὡς καθαρὸς τὴν ψυχὴν, σὺ ἐν ἐκστάσει
γεγονῶς ἐβλεψας, πᾶσαν τὴν γῆν, ὡς
ὑπὸ ἀκτῖνα, λαμπομένην μίαν, θεῖ σε τιμῶν-
τος, παμμακάρι Βενέδικτε.

Σημειουργῶν ἐν Χριστῷ, ὕδωρ πηγᾶσαι δι'
εὐχῆς Ὅσιε, ἐκδυσωπεῖς τὸν ἀγαθοδότην
ὅπερ διαμένει, ἐπανακηρύττον, τὸ θαῦμα Βε-
νέδικτε.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατοικῶν οὐρανοῦς, τὴν σὴν πανάμω-
μον νηδὺν ὠκίσεν, ὅπως ἡμᾶς, οἴκους

τῆς Τριάδος ἐναποτελέσῃ, τοὺς σὲ Θεοτόκον,
κηρύττοντας Ἄχραντε.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
» τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγίας
» σε, ἐπικαλεῖμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Φωταυγείαις λαμπόμενος Πνεύματος, σκό-
τος πονηρῶν τῶν δαιμόνων ἐμείωσας,
θαυματουργέ Βενέδικτε, Μοναζόντων φωστῆρ
διαυγέστατε.

Ὡς περιδοξὸς μάκαρ ὁ βίος σε, ὡς περιφα-
νῆς ἡ σεπτὴ πολιτεία σου, δι' ἧς ἀγέλας
εἴλκυσας, Μοναζόντων πρὸς γινώσιν σωτήριον.

Βασιλείας οἰκήτωρ γενόμενος, τῆς ἐπουρα-
νίου θεόφρον Βενέδικτε, ταύτης τυχεῖν
ἐκέτευε, τοὺς πιστῶς σε αἰεὶ μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Ἐν γαστρὸς σε ἀγίας ἀνέτειλε, τῆς δικαιο-
σύνης ἀνέσπερος Ἥλιος, καὶ τοὺς πιστοὺς
ἐφώτισε, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Στίχοι.

» Ἀγξας λογισμοῖς, ὡς χαλινοῖς, πᾶν πάθος,
» Ζωῆς χαλινούς Βενέδικτος ἐκπτύει.

Οὐλύμπον Βενέδικτος ἔβη δεκάτη γε τετάρτη.

Ὁ ὕτος, τῇ Ἑλλάδι γλώττῃ Εὐλόγημένος
ἐρμηνεύεται· ἦν δὲ ἐκ τῆς Ῥωμαίων γῆς,
ἐκ χώρας λεγομένης Νουρσίας, γονέων εὐσε-
βῶν καὶ πλουσίων. Καταλείψας δὲ τὴν ἐαυ-
τοῦ οἰκίαν, καὶ τοὺς γεννήτορας, καὶ τὴν πα-
τρικὴν περιουσίαν, ἐν πάντῳ μικρᾷ τῇ ἡλικίᾳ
καὶ ἀτελεῖ, ἔρημον τινὰ τόπον μετὰ τῆς τρο-
φῆ καταλαμβάνει· ἐνθα δι' ἀρετῆς καὶ ἀσκή-
σεως προσοικειώσας ἐαυτὸν τῷ Θεῷ, θαυμα-
των παρ' αὐτῆ δύναμιν ἐπλούτησε καὶ ἰάσεων.
Καὶ τὰς μὲν ἄλλας τῶν παραδοξοποιῶν διε-
ξοδικώτερον ἢ κατ' αὐτὸν Ἱστορία δηλοῖ, δι'
ῶν παντοῖα κατειργάσατο θαύματα, καὶ νε-
κροὺς ἀνιστῶν, καὶ τὰ μέλλοντα προλέγων,
καὶ περὶ τῶν ἀπόντων ὡς παρόντων διαλεγό-
μενος. Ἐκεῖνο δὲ χρή προσειπεῖν ὡς ἀναγκαῖον·
ὅτι μέλλοντος αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν,

προλαβὼν ἐμήνυσε τοῖς τότε συνοῦσιν αὐτῷ μαθηταῖς, καὶ τοῖς ἐκ μήκους οὔσιν, οἷς ἐμήνυσεν, ὅτι καὶ σημεῖόν τι γενήσεται, δι' ἃ γίνονται πάντες, ὅτι αὐτὸς χωρίζεται ἐκ τοῦ σώματος.

Πρὸ οὖν ἕξ ἡμερῶν τῆς ὁσίας αὐτοῦ κοιμήσεως, ἀνοιγῆναι τὸ ἑαυτοῦ μνημεῖον ἐκέλευσε· καὶ εὐθέως λαυροτάτῳ πυρετῷ κατεσχέθη, ὑφ' οὗ ἐπὶ ἕξ ἡμέρας τὸ σῶμα αὐτοῦ κατεφύσσετο. Ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ, ἐκέλευσε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ἄραι αὐτόν, καὶ ἀπενεγκεῖν εἰς τὸ εὐκτῆριον. Ἀπενεχθεὶς οὖν ἐκεῖ, καὶ τῶν ἀχράντων μεταλαβὼν Μυστηρίων, ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν ἑστῶς, καὶ διαβασταζόμενός τε καὶ στηριζόμενος, ὑψωσε τὰς χεῖρας εἰς οὐρανόν, καὶ ἔτως ἄνω ἀτενίζων καὶ προσευχόμενος, τὴν ἡγιασμένην ἀφῆκε ψυχὴν. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ, δυσὶν Ἀδελφοῖς, τῷ ἐνὶ ἡσυχάζοντι ἐν τῷ ἑαυτοῦ κελλίῳ, τῷ δὲ ἑτέρῳ μήκοθεν οἰκοῦντι, ὄρασις ὁμοία ἐφάνη. Εἶδον τοίνυν ἑκάτεροι, καὶ ἰδοὺ ὁδὸς τις θαυμαστὴ ἀπὸ τοῦ κελλίου τοῦ Ὁσίου μέχρι τοῦ οὐρανοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἀνετεινέτο, ἐκ λαμπρῶν τιμίων ἱματίων σπρικῶν ἐστρωμένη ὅλη· ἐν αὐτῇ δὲ καὶ τινες ἄνδρες ἐξαίσιοι, λαμπάδας κατέχοντες, καὶ ἐνορδίνως βαστάζοντες ἀνήρχοντο. Ἀνὴρ δὲ τις ἕτερος, λευχείμων καὶ αὐτὸς, φωτειδῆς πλησίον αὐτοῦ ἑστηκώς, ἠρώτα τούτους, εἰ τὴν ὁδὸν ταύτην, ἣν κατανοῶσι θαυμάζοντες, ἐπίστανται, τίνας ἐστί. Τῶν δὲ ἀγνοεῖν εἰπόντων, ἔφη ὁ φανεῖς· Αὕτη ἐστὶν ἡ ὁδὸς, δι' ἧς ὁ Θεοῦ ἀγαπητὸς Βενεδικτὸς εἰς οὐρανοὺς ἀνέρχεται. Ἐν ἑαυτοῖς οὖν γενόμενοι τῶν ὁρώντων ἑκάτερος, συνῆκαν τὴν τῷ Ἁγίῳ Ἀνδρὸς τελείωσιν· καθάπερ ὄντες καὶ ὁρῶντες αὐτόν τελειούμενον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν Πίδνῃ.

Στίχ. Μὴ τοὺς στεφάνους ζημιωθῆναι φέρων, Φέρει κεφαλῆς Ἀλέξανδρος ζημίαν.

Ὅστις ἦν ἐν σκοτομῆνῃ τῆς πλάνης· ἀναλάμψας δὲ οἷά τις πολὺφωτος Ἀστὴρ, καὶ τὴν μανίαν τῶν δυσσεβῶν διηλεγε, καὶ τὸν κατεπαιρόμενον ἀντίπαλον, ὡς βέλεσι, τοῖς ῥήμασι κατέστρωσε, καὶ πᾶσαν πλάνην κατέβαλε, παρῆρσά τὸν Χριστὸν κηρύξας. Ὅθεν οἱ τῇ πλάνῃ προστετηκότες, τὴν παρῆρ-

σίαν αὐτοῦ καὶ ἀνδρείαν μὴ ἐνεγκόντες, ποιήλαις μαγανείαις ἐπειρῶντο τὸ εὐτονον αὐτοῦ καταβαλεῖν· καὶ μὴ ἰσχύσαντες, ἀποτέμνουσι ξίφει τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν. Ὁ δὲ Θεὸς χάρισμασιν αὐτὸν ἰαμάτων ἀνταμείβεται· ἀπασαν γὰρ νόσον πονηρὰν ἀπελαύνει ἀπὸ τῶν πίστει προσιόντων αὐτῷ.

Ἢ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Εὐσχημόνος, Ἐπισκόπου Λαμψάκου.

Στ. Πρὸ τοῦ θανεῖν Εὐσχημός, εἶπεν ἄν Παῦλος, Εὐσχημόνως ὠδεύειν ὡς ἐν ἡμέρᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Πῆτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφώτατοι ποτέ· ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γὰρ, θεολογοῦντες χεῖλεσιν ἔμελλον· Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐγῆτος εἶ.

Νέκρωσιν ζωηφόρον ἐκτήσω, τῶν ἡδονῶν τῇ ἀποχῇ· ὅθεν νεκροὺς ἐξεγείρειν, κατηξιώθης παμμακάρι Βενεδικτε, θαυμαζόμενος ὑπὸ πάντων, τῶν πιστῶν, ὡς Ἡλιοῦ ὁ μέγας.

Εἰργάσω τοῖς ὁσίοις σου πόνοις, μάνδραν ἀπείρων Μοναστῶν, ἥτις αἰεὶ διαμένει, τειχιζομένη ταῖς προστασίαις σου, ἀξιάγαστε πειθομένη, τοῖς καλῶς ὑπὸ σοῦ τυπωθεῖσι.

Δόξαντες θανατῶσαι ἀφρόνως, μάκαρ φαρμάκοις πονηροῖς, σὲ τὸν φρουρούμενον θείᾳ τοῦ Πανουργῆ παλάμῃ, οἱ ἀφρονες κατησχύνθησαν, φωραθέντες τῇ ἐν σοὶ τῷ Πνεύματος προγνώσει. Θεοτοκίον.

Ἰάσαι τῆς ψυχῆς μετὰ πάθη, τῆς ἀπαθείας τὴν πηγὴν, ἢ συλλαβοῦσα Παρθένε· καὶ κατανύξεως ὄμβρης παράσχου μοι, προξενούνας μοι τὴν παράκλησιν ἐκεῖ, ἀγία Θεοτόκε.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Κατὰ παθῶν φθοροποιῶν, βασιλεύσας ἐν Χριστῷ θεόφρον Πάτερ, οὐρανῶν Βασιλείαν, κατηξιώθης οἰκεῖν, σὺν πᾶσι τοῖς καλῶς βιώσασι, καὶ τὸν παντεπόπτην, Θεὸν ἡγαπηκόσι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἐπτά προσάξω Μάρτυσιν μελωδίαν.

Ἰωσήφ.

Ὤδη α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
» λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ,
» ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Εν τοῖς ἐπερανίοις, Μάρτυρες ὑπάρχοντες
σκηνώμασι, τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας, ἐπὶ
γῆς φωτισμοῦ ἀξιώσατε.

Πύργοι τῆς Ἐκκλησίας, ὠφθητε τὰ τεῖχη
καταστρέφοντες, τῆς εἰδωλομανίας, Ἀ-
θλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι.

Τέτρωσαι τῇ ἀγάπῃ, Μάρτυς ἀξιάγαστε
Ἀγάπιε, τοῦ Δεσπότητος τῶν ὄλων, καὶ
θανεῖν δι' αὐτὸν προτεθύμησαι.

Θεοτοκίον.

Αἴγλη φαεινοτάτη, τοῦ ἐκ σοῦ Παρθένε
ἀνατειλαντος, τῆς ψυχῆς μου τὰς κό-
ρας, φωταγωγήσον ὅπως δοξάζω σε.

Ὤδη γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ
» οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
» ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστιν Ἅγιος
» πλὴν σου Κύριε.

Πυρὶ ἀναπτόμενος, τῆς ἀγάπης τοῦ Χρι-
στοῦ, τὴν πυρὰν ἐναπέσβεσας, Μάρτυς
Ἀγάπιε, τῆς εἰδωλομανίας, ῥοαῖς τῶν αἱμά-
των σου· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Ρομφαῖαι ὠράθητε, διακόπτουσαι τομῶς,
μυριάδας μακάριοι, δαιμόνων ἐν χάριτι·
καὶ νῦν ταῖς μυριάσιν, ἠνώθητε χαίροντες, τῶν
νοερῶν Δυνάμεων.

Οδὸν διανύοντες, Μαρτυρίου ἀνδρικῶς, ἀ-
ποθέσει τοῦ πνεύματος, τὴν ἀνω ἐφθά-
σατε Βασιλείαν, ἐν ἧ περ ἐνέκτησθε, Μάρτυρες
θεῖοι τὸ πολίτευμα.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐμφανισθέντα ἐκ τῆς
σῆς φωτοφόρου νηδύος, τὸν Κτίστην ἐ-
πέγνωμεν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἡμῖν τοῖς
ὑμνοῦσί σε, Μητὲρ ἀειπάρθενε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Επτάριθμος χορὸς, τῶν Μαρτύρων ὑμνεῖ-
σθω· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, ἐκδιώκουσι

βλάβην, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως, Ἐκκλη-
σίας προπύργια· ἔτοι φαλαγγας, ἀποσοβῆσι
δαιμόνων, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν
Δεσπότην, εἰρήνην βραβεύοντες.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεῶ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρ-
θένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὀφθεισαν,
οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγα-
θότητα· σέ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προσ-
σίαν· σέ κεντήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν,
τὴν μόνην πανάμωμον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος Ἀμνός, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα,
κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα,
θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα·
Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγ-
κατατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια Πάθη, Θεῶ
ὑπεράγαθς;

Ὤδη δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐξ ὄρους κατασκίου Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκῃ μέλλοντος σαρκου-
» σθαι, θεοπτικῶς κατενόησε, καὶ ἐν τρόμῳ,
» ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Αγὰν τὸν Χριστὸν Ἀγάπιε ποθήσας, πάθη
τὰ αὐτοῦ ἀνδρείως ἐμιμήσω, σφαγιασθεῖς
ὡς ἀρνίον ἐθελουσίως, Μεγαλομάρτυς ἀξιά-
γαστε.

Εἶφει ἑαυτοὺς ἐνδόντες ὀλοψύχως, Μάρτυ-
ρες σοφοὶ ῥανίσι τῶν αἱμάτων, ἐπορ-
φυρώσατε χλαῖναν, ἣν στολισθέντες, τοὺς οὐ-
ρανούς περιπολεύετε.

Ωτῆς πρὸς Θεὸν ὑμῶν θερμῆς ἀγάπης!
δι' ἧς ἑαυτοὺς ἠρνήσασθε τελείως, καὶ
βιαιότατον θάνατον ὑποστάαντες, ἀθανασίας
ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Μύρον ἐν γαστρὶ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, ἀ-
χραντε Ἀγνή τὸν κόσμον δυσωδίας, ἀ-
ποκαθαίροντα πάσης τῶν ἐπταισμένων· ὅθεν
πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ὤδη ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσίᾳ φαι-
» δρύνας τὰ σύμπαντα, φώτισόν με πρὸς
» ὄρθρον, τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Αγαπητὸς τῇ πράξει, ὡς καὶ τῇ κλήσει
γενόμενος ἐνδοξε, ἠθλησας δι' ἀγάπην,
τοῦ παμβασιλέως Θεοῦ ἡμῶν.

Ρῆμα δεινοῦ τυράννου, ἐξεφαυλίσατε Ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ Χριστῷ στρατευθέντες, φάλαγγας δαιμόνων ὠλέσατε.

Τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι, καταβαλόντες ἀνόμων τὸ φρύαγμα, στέφος ἀθανασίας, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀνεδήσασθε.

Θεοτοκίον.

Υμολογίαις θείαις, τὴν Θεοτόκον πιστοὶ μακαρίσωμεν, Χαῖρε λέγοντες πύλη, μόνος ἦν διώδευσε Κύριος.

Ῥδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Σὺν Ἀλεξάνδροις δυσι, Διονυσίοις τε μέλψωμεν, Ἀγάπιον τὸν κλεινόν, Τιμόλαον Ρώμυλον, στερόνως ἐναθλήσαντας, καὶ τὰς μυριάδας, τοῦ ἐχθροῦ καταπαλαίσαντας.

Ιάσεων ποταμούς, ἀναπηγάζοντες Μάρτυρες, τὰ πάθη τῶν γηγενῶν, ἐνθέως καθαίροντες· διὰ τοῦτο χαίροντες, τὰ ὑμῶν ἐν πίστει, εὐφημοῦμεν προτερήματα.

Νομίμως τὸν ἱερόν, ἀγῶνα διατελέσαντες, νομίμως πανουργικῆ, παλάμη ἐστέφητε, ἐπτάρηθμοι Μάρτυρες, οὐρανοπολίται, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι.

Θεοτοκίον.

Μαράνασα τὰ φυτὰ, τῆς ἀθείας πανάμωμε, τῷ σῶ Ἁγίῳ βλαστῷ, τὴν ἀναβλαστάνουσαν, ἐν ἐμοὶ ἐκάστοτε, τοῦ ἐχθροῦ κακίαν, ἀπομείωσον Θεόνυμφε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Πλησίου, Ρωμύλου, Τιμόλαου, Ἀλεξάνδρων δύο, καὶ δύο Διονυσίων.

Στίχοι.

Ἐσπευδεν Ἀγάπιος εἰς Μαρτυρίαν·
Θεοῦ γὰρ αὐτὸν ὑπέθαλπεν ἀγάπη.

Μετὰ τριῶν Πλησίος ἐκτμηθεὶς ξίφει,
Θεοῦ σὺν αὐτοῖς ἴσταται νῦν πλησίον.

Ὡς Ἀλεξάνδροις κλῆσις, ἐκτομή, στέφος,
Καὶ Διονυσίοις τε κοινὰ ἦν τὰδε.

Πέμπτη καὶ δεκάτη τμήθη Ἀγάπιος, ἑταῖροι.

Οὔτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ· ὁ μὲν Ἀγάπιος ἀπὸ τῆς Πόλεως Γάζης· Τιμόλαος δέ, ἐκ τοῦ Πόντου· οἱ δὲ δύο Διονύσιοι, ἐκ Τριπόλεως τῆς ἐν Φοινίκῃ· ὁ δὲ Ρώμυλος, Ὑποδιάκονος ἦν τῆς ἐν Διοσπόλει Ἐκκλησίας· ὁ δὲ Πλήσιος, καὶ οἱ δύο Ἀλέξανδροι, ἐξ Αἰγύπτου ἐτύγγαλον. Οὔτοι, πρῶτον μὲν τὰς ψυχὰς τῷ πρὸς Χριστὸν πόθῳ συνδήσαντες, ἔπειτα δὲ τὰς χεῖρας ὑποβαλόντες κλοισὶς, Οὐρβανῷ τῷ τῆς Καισαρείας Ἡγεμόνι προσῆλθον, Χριστιανούς ἑαυτοὺς προσαγγέλλοντες. Ὁ δὲ, μῆτε ἀπειλαῖς, μῆτε κολακείαις χαυνῶσαι αὐτοὺς δυνηθεῖς, ἢ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως ἀποστήσαι, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι προσέταξε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀριστοβούλου, Ἐπισκόπου Βρετανίας, Ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου.

Οὔτος ἦν εἰς τῶν ἑβδομήκοντα Μαθητῶν· ἠκολούθησε δὲ τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ, κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, διακονῶν αὐτῷ, ὑφ' οὗ καὶ χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος εἰς τὴν τῶν Βρετανῶν χώραν, ἀγρίων ἀνθρώπων καὶ ὠμοτάτων. Παρ' ὧν ποτὲ μὲν τυπτόμενος, ποτὲ δὲ καὶ κατὰ τῆς ἀγορᾶς συρόμενος, πολλὰς ἔπεισε τῷ Χριστῷ προσελθεῖν· ὅθεν καὶ Ἐκκλησίας συστήσας, καὶ Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους ἐν αὐτῇ καταστήσας, ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικάνδρου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ.

Στίχ. Νικάνδρον ἐκδαίρουσιν, ὥσπερ ἀρνίον, Χεῖρας βαλόντες οἱ μάγειροι τῆς πλάνης.

Καὶ οὗτος ὁ Ἅγιος ἐπὶ τῆς Βασιλείας ἦν Διοκλητιανοῦ· τῇ εὐσεβείᾳ δὲ συντετραμμένος, καὶ τῇ τῶν Μαρτύρων ἀγάπῃ συνδεδεμένος, ἔργον εἶχε τὰ τούτων λείψανα κρυφίως αἶρειν, καὶ σεβασμίως καὶ ἐντίμως καταστέλλειν. Καὶ ποτε, ἰδὼν τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα ἐρριμμένα οὕτω, καὶ ἀνεπιμέλητα, νυκτὸς ἐλθὼν καὶ ἀνελόμενος ταῦτα, κατέθετο ἐν τινὶ τόπῳ ὀσίως τε καὶ κοσμίως. Θεαθεῖς δὲ ὑπό τινος τῶν Εἰδωλολατρῶν, διεβλήθη τῷ Ἄρχοντι· καὶ κρατηθεὶς, καὶ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας Θεὸν ἀληθινόν, τὴν δο-

ρὸν ἀφαιρεθεῖς, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαστο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὶ ἐκ τῆς Ἰσδαίας, κατανήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνε, κατεπάτησαν ψάλλοντες Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Εαυτοὺς ἐκουσίως, πρὸς σφαγὴν ὡς ἀρνία παραδεδώκατε, μὴ πτήξαντες βασάνε, πανεύφημοι ὀπλίται, ἀλλ' εὐθύμως κραυγάζοντες Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνθεῖς τῇ ἀγάπῃ, τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότη, Μάρτυς Ἀγάπιε, ὑπέκλινας ἀχένα, τῷ ξίφει καὶ Μαρτύρων, ἠριθμήτης στρατεύμασιν, Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως λυχνία ὄρασθε, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Μάρτυρες ἔνδοξοι, ἐπτάφωτος τῷ κόσμῳ, φωτίζουσα βοῶντας, τοὺς ἐν πίστει προφθάνοντας Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ (*).

Θεοτοκίον.

Δεδεμένον σειραῖς με, ἀμυθῆτων πταισμάτων λῦσον Πανάμωμε, παρέχουσα μοι ὄμβρους, δακρῶν μελωδοῦντι, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντι Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσεῖ Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γατῆρες ποικίλων νοσημάτων, χειρουργία τῷ Πνεύματος δειχθέντες, πάσας ἡμῶν τὰς νόσους θεραπεύετε, ὅπως εὐφημῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν, ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην.

Αγαπήσας Θεὸν, πρὸς τούτου Μάρτυς, ἠγαπήθης διό σε τὸν ἀγῶνα, τὸν θείον ἐκτέλεσαντα προσήκατο, σὺν τοῖς ὁμοζήλοις, ἐν ἐπουρανίοις, Ἀγάπιε θαλάμοις.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν οὕτω, καὶ ἴσως ὀρθότερον... ἐπτάκαυλος τὸν κόσμον, φωτίζουσα βοῶντας, θρυαλλίδι τῆς χάριτος Ὁ τῶν Πατ...

Νευρωθέντες τῇ πίστει τοῦ Δεσπότη, δυναστεῖαν καθεῖλετε τοῦ πλάνου, καὶ ἐκλεῶς ταῖς νίκαις κλεῖζόμενοι, εἰς ἐπουρανίους, Μάρτυρες Κυρίε, οἰκεῖτε καταπαύσεις.

Θεοτοκίον.

Γασαί μου τὰ πάθη τῆς καρδίας, ἀπαθείας πηγὴν ἢ τετοκυῖα, καὶ πρὸς ζωὴν με θείαν καθοδήγησον, ἵνα σε δοξάζω, Μῆτερ τοῦ Σωτῆρος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ
» διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή,
» σὺν Ἀσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ωραῖοι γεγονότες, θείαις εὐμορφίαις, τῆς μαρτυρίας Κυρίῳ παρέστητε, καὶ σὺν αὐτῷ Ἀθλοφόροι αἰεὶ εὐφραίνεσθε.

Στρατὸς ὑμᾶς Ἀγγέλων, ἐπανακομίζει, διαζευθέντας τοῦ σώματος Μάρτυρες, πρὸς τὴν οὐράνιον πόλιν, πρὸς φῶς ἀνέσπερον.

Ημῶν τῶν ἐκτελούντων, σήμερον τὴν μνήμην, τὴν ἱεράν ὑμῶν Μάρτυρες ἔνδοξοι, πρὸς τὸν Θεὸν μνημονεύειν μὴ διαλίπητε.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ με μετανοίας, τὸν ἐσκοτισμένον, τῇ ἀμελείᾳ Πανάμωμε λάμπρυνον, ὅπως ὑμῶν καὶ δοξάζω τὰ μεγαλεῖά σου.

Τὸ Φωταγωγικόν τὸ Ἰδιόμελον εἰς τὸν Στίχον, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ 15' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἴγυπτίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ τὸ ἀσθενές τῆς ἀνθρώπων, ὡς ἐπιστάμενος φύσεως, ζῶσον ἐν καιρῷ τῆς νηστείας, ἰσχὺν ἡμᾶς καὶ κραταίωσον, κατὰ παθῶν καὶ ἐχθρῶν, νοσημένων ὡς εὐσπλαγχνος, ἀπαθείᾳ ψυχῆς τειχίσας, τοῦ δοξάζειν σου τὸ ἔλεος.

Κύριε, σὺ τὸν Ἀθλοφόρον ἐκ σκοτίας, πρὸς φῶς τῆς θείας σκηνώσεως, τῇ τοῦ Πα-

ρακλήτου ἐμπνεύσει, ὡς ἀγαθὸς μετεποίησας, καὶ κραταῖον κατ' ἐχθρῶν, ἀνέδειξας ὀπλίτην σου· διὰ τοῦτο ἀριστεύων, ἐδόξασέ σε φιλάνθρωπε.

Κύριε, σὺ ταῖς τῶν Μαρτύρων πρεσβείαις, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόθρωπος, φύλαξον ἡμᾶς ἐν τῇ σιέπῃ, τῶν νοουμένων πτερυγῶν σου, καὶ καθαρῶς καὶ ἀγνῶς, ἀξιώσον θεάσασθαι, τὴν τριήμερόν σου Λόγε, ἐξανάστασιν ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κύριε, δέξαι σῆς Μητρὸς ἐκείνης, καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐπικάμθητι· σῶσον ἅπαν γένος ἀνθρώπων, τῶν δοξαζόντων τὸ κράτος σου, καὶ ἐκλύτρωσαι ἡμᾶς, τῆς πλάνης τοῦ ἀλάστορος, καὶ ἐλέησον ἐλεῆμον, καὶ σφαλμάτων δίδου ἄφεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κύριε, ὅτε σε ὁ ἥλιος εἶδεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου κρεμάμενον, Ἦλιε τῆς Δικαιοσύνης, ταῖς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψε, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς σκότος μετεβάλετο· ἡ δὲ πανάμωμός σου Μητρη, τὰ σπλάγχνα διετέτρωτο.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες κατὰ τάξιν, ὡς σύνθητες.

Ο' Κανὼν τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχὴς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰγρὰν διδοεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν
» Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσ-
» ραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡ-
» μῶν ἄσωμεν.

Τὸ ὄμμα καθάραντες τῆς ψυχῆς, ἐγκρα-
τείας πόνοις, καὶ δακρύων καταρροαῖς,
νοητῶς τὸν Ἦλιον τῆς δόξης, ἐξαναστάντα
θεασώμεθα.

Εν ὕψει τῆς γνώσεως τοῦ Χριστοῦ, σοφῆ
διανοίᾳ, Ἀθλοφόρε ἀναδραμῶν, τοῦ ψεύ-
δους κατέλιπες τὴν πλάνην, καὶ οὐρανίῃ δό-
ξης ἔτυχες.

Χρυσορρόας Μάρτυς ἄλλος Χριστοῦ, ἐν γῆ
Αἰγυπτίων, καὶ ἐν κόσμῳ ἀθλητικῶς,

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον Κανόνα, οὗ ἡ ἀκρο-
στιχὴς· Ἀθλητικῶς Σαβῖνον αἰνέσω πόθῳ. Θεο-
φάνους.

πλημμυρήσας αἵμασι Σαβῖνε, θεογνωσίᾳ ἀν-
θρώπου καταήδευσας. Θεοτοκίον.

Γαλήνης Πανάχραντε ὁ ἐκ σου, τεχθεὶς ὑ-
πὲρ λόγον, ταῖς πρεσβείαις σε ἐκπληροῖ,
τὸν παρόντα χρόνον καὶ ἰθύνει, τοὺς σέ δο-
ξαζοντας πανάμωμε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Σὺ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, διὰ νηστείας σοι Κύριε,
εὐαρεστεῖν, καὶ πληροῦν προθύμως, τὰ
σεπτά σου θελήματα.

Κράτος ἀπροσμάχητον, θωρακισάμενος ἐν-
δοξε, τὴν τοῦ Χριστοῦ, πίστιν καὶ ἀγά-
πην, κατ' ἐχθρῶν σὺ ἠρίστευσας.

Πλάνης τὰ θεμέλια, τῇ καρτερίᾳ σου ἔσει-
σας, καὶ εἰς βυθόν, βωμὸς τῶν εἰδώλων,
Σαβῖνε καταβέβληκας. Θεοτοκίον.

Εν σοὶ δυναμούμενοι, καὶ κραταιούμενοι
Ἄχραντε, ἐν τῷ καιρῷ, τῷ τῆς ἐγκρα-
τείας, παθῶν νικῶμεν τὸν πόλεμον.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Αθλοφόρε μέγιστε, τῆς ἀληθείας ὀπλίτα,
Χριστομάρτυς ἐνδοξε, Κήρυξ τῆς θείας
Τριάδος, αἵτησαι, τοῖς σέ τιμῶσιν ἐξ ὕψους
χάριν· δώρησαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις πᾶσιν
εἰρήνην, τοῖς ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι, τὴν θείαν
μνήμην τῆς σῆς ἀθλήσεως. Θεοτοκίον.

Εκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ
προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη κα-
ταφυγή, ὡς σὺ θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν; Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ράβδον δυνάμεως κερπημένοι, τὸν Σταυρόν
τοῦ Υἱοῦ σε θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλ-
λομεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ
σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
» καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, νηστεία καὶ
πόνοις καθυποτάξαντες, ἀπαθῶς Χριστοῦ
ὀφόμεθα, καὶ ἀγνῶς τὰ πάθη τὰ σωτήρια.

Ωσπερ μάλιστα ἐπληξας, ῥήμασι Σαβῖνε
ὁμολογίας σου, τῆς ἐνθέου τοὺς διώκον-
τας, καὶ αὐτὸς ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Τοὺς τῇ κτίσει λατρεύοντας, ἔπεισας Σαβῖνε καὶ καθωδήγησας, εἰς λατρείαν τοῦ τῶν ὄλων Θεοῦ, ὁδηγόν σε Μάρτυς καταγγέλλοντας.

Θεοτοκίον.

Ὁς ἀγκύρας δεξάμενοι, ταῖς σοῖς προστασίας μόνη Πανύμνητε, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, εἰς λιμένα θείον ἀναγόμεθα.

Ὤδη ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχιόνι σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχε ἡμῖν φιλόνηρωπε.

Λάμπρυνον ἡμᾶς, τῆς νηστείας ταῖς ἐλλάμψεσι, καὶ ἀξιώσον ἀγνώως κατιδεῖν σε, τῆς δόξης καὶ Δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον.

Εἶχων ἐν ψυχῇ, ὡσπερ λύχνον φαινότατον, τὴν Χριστοῦ θείαν ἀγάπην, πρὸς τοῦτον Μάρτυς, ὠδηγήθης δι' ἀθλήσεως.

Εἵκτεινας Σοφέ, Αἰγυπτίων τὰ σεβάσματα, ἐν τῇ ράβδῳ τῆς σοφίας σου, τὸν τῶν ἀπάντων, Ποιητὴν δοξάζων Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρώμην τὴν ἡμῶν, περιβάλλουσα ἀσθένειαν, ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρατείας Ἀγνή, κατὰ πολέμων, καὶ παθῶν ἡμᾶς ἐνίσχυσον.

Ὤδη ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Γ**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Απόλαυσιν ἀγαθῶν, καὶ μέθεξιν ἀκηράτου τρυφῆς, ἡ νηστεία προξενεῖ, τοῖς ταύτης μετέχουσι, καὶ Χριστὸν δοξάζουσι, καθαρᾶ καρδία, σωτηρίας μόνον πρόξενον.

Εὐπρέπειαν ὄρατὴν, καὶ κοσμικὴν περιφάνειαν, ἐβδελύξω εὐσεβῶς, καὶ δόξης τῆς κρείττονος, καὶ πλούτου τοῦ μένοντος, ἐραστῆς ἐδείχθης, Ἀθλοφόρε παναοίδιμε.

Τὴν ζάλην τοῦ μοχθηροῦ, Σαβῖνε βίου κατέλιπες· εἰς ὄρμον δὲ τῆς Χριστοῦ, κατήντησας πίστεως· δι' ἧς τῆς ἀθλήσεως, τὸν πλοῦτον εἰς θεῖα, ταμιεῖα ἐναπέθηκας.

Θεοτοκίον.

Μευσάμενοι τοῦ φυτοῦ, παρακοῆ οἱ Πρωτόπλαστοι, ἐξόριστοι τῆς τρυφῆς, γεγόνασιν ἄχραντε· ἡμεῖς δὲ μετέχοντες, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, ἐντρυφῶμεν ἀκηράτῳ ζωῇ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἥχου.

Συναξάριον.

Τῇ 15'. τῆ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι.

Ῥεῖθρον Σκαμάνδρου, ὡς ἐλέγξεως ὕδωρ, Εὐανδρίας ἔλεγχος ἦν τῆς Σαβίνου.

Τῇ δεκάτῃ ἔκτῃ ἐντεῦθεν ἀπῆρε Σαβίνος.

Ὁὕτος ἦν ἐξ Ἐρμουπόλεως τῆς κατ' Αἴγυπτον, κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, κρυπτόμενος ἔξω τῆς Πόλεως μετὰ καὶ ἐτέρων εὐσεβῶν ἐν δωματίῳ μικρῷ καὶ ζητούμενος παρὰ τῶν Εἰδωλολατρῶν, διὰ τὸ πολὺν εἶναι λόγον περὶ αὐτοῦ παρὰ Χριστιανοῖς, γένους τε πρώτου μετέχοντος, καὶ τῷ τῆς εὐσεβείας ζήλῳ τῶν ἄλλων προέχοντος, ὕστερον πεφώραται. Ἀχθεῖς τοίνυν πρὸς Ἀρρίανόν τινα, τῆς Πόλεως Ἡγεμόνα, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, ἀναρτηθεῖς, ζέεται ἐπὶ τοσῶτον, ὡς καταρρέῦσαι ταῖς σάρκας αὐτοῦ πρὸς τὴν γῆν. Εἶτα λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ πρὸς τούτοις λίθῳ προσδεθείς, κατὰ τοῦ ποταμοῦ Σκαμάνδρου ἀφίεται, καὶ τὸν τοῦ Μαρτυρίου νομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πάπα.

Στίχ. Δεσμῇ πέδαις εἰς δένδρον, ᾧ προσβάς Πάπα,

Ζακχαῖος οἶα Χριστὸν ἐκπνεύσας βλέπεις.

Ὁὕτος, ναυαγοῦσαν ὄρων τὴν οἰκουμένην, παραστάς τῷ Ἄρχοντι, καὶ τοῦτον καταισχύνας, τῇ πολλῇ πρὸς Χριστὸν παρρησίᾳ, ρίφθεις πρὸς γῆν, τύπτεται ράβδοις ταῖς σάρκας, εἶτα τὸ πρόσωπον. Μετεωρισθεῖς δὲ πρὸς ὕψος, σπαράττεται σιδηροῖς ὄνυξι· καὶ κρηπίσι καθηλωθεῖς τοὺς πόδας, τόπους ἐλαύνεται μακροῦς· καὶ αὐθις δένδρῳ ἀκάρπῳ προσδεθείς, καρποφόρον ἀποτελεῖ, εἰς ὃ καὶ τελειῖται· καὶ ἡ Λυκαόνων δὲ τὸ λείψανον αὐτῆ ἔχουσα, γάννυται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γουλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Ὁὕτος ἦν ἐκ τῆς Ἀναζαρθέων Πόλεως, τῆς δευτέρας τῶν Κιλικίων ἐπαρχίας, υἱὸς βουλευτοῦ τινος Ἑλλήνος, μητρὸς δὲ Χριστιανῆς παρ' ἧς τὴν κατὰ Χριστὸν εὐσέβειαν μεμα-

θικῶς, καὶ τῆ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν σχολιάσας, ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας, Μαρκιανῷ προσήχθη τῷ Ἡγεμόνι. Καὶ μὴ καταδεξάμενος θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ σώματος τύπεται· εἶτα ἐν τῇ φρουρᾷ τεθείς, καὶ τῇ μητρὶ συμβούλῳ χρησάμενος, εἶτα ἐρωτηθεὶς, καὶ Ἐμμένειν, εἰπὼν, καὶ ἐναποθνήσκειν τῇ πίστει τῇ εἰς Χριστὸν, ἐν σάκκῳ βληθεὶς, μεστῷ ψάμμου καὶ ἐρπετῶν ἰοβόλων, μέσον τοῦ πελάγους ἀφίεται, καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον δέχεται.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, ὁ ἐν Ρουφιαναῖς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τιμῶμεν, Ἰωάννη, σὴν ἐκδημίαν,
Ἐνδημίαν δὲ πρὸς Θεὸν μᾶλλον φάναι.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ῥωμανός, ὁ ἐν τῷ Παρίῳ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τὸ πρὸς σέ φίλτρον εἰς ἀγῶνας δεικνύει,
Ὁ Ῥωμανός σου, Σῶτερ, ὁρμῶν πρὸς ξίφος.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δέκα Μάρτυρες, οἱ ἐν Φοινίκῃ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Χορὸν δέκακνδρον Μαρτύρων διὰ ξίφους,
Ἀνδροκτόνοι κτείνουσι Μαρτυροκτόνοι.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀλεξανδρίων, Πάπας Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ῥώμης παλαιᾶς Ἀλεξανδρίων Πάπας,
Ἐδέμ κατοικεῖ τὴν παλαιὰν Πατρίδα.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνίνα, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Σορῷ καλυφθεὶς Θαυματουργός Ἀνίνας,
Οὐ συγκαλύπτει τὴν χάριν τῶν θαυμάτων.

Οὗτος ὁ ἐν Ἅγίοις Πατὴρ ἡμῶν, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἀνευ μαθήσεως τινός, τὴν πραότητα καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀγαπήσας, ἡσυχάζων ἦν καθ' ἑαυτὸν. Πεντεκαίδεκα δὲ ἐτῶν γεγόμενος, ἀπορφανισθεὶς ἐκ τῶν γεννητόρων αὐτοῦ, καταλιπὼν πάντα, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἔρημον. Καὶ εὐρὼν Μοναχὸν τινα, Μαΐουμᾶν οὕτω καλούμενον, ἀκτημοσύνην ὑπερβάλλουσαν ἔχοντα, παρ' αὐτῷ ἦν ἀγρυπνῶν καὶ προσευχόμενος. Τοσαύτη δὲ ἦν ἐγκράτεια παρ' αὐτοῖς, ὥς τε πολλάκις δι' ἐνδειαν τῶν ἀναγκαίων, διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἦσθιον· καὶ ἐπὶ τοσαύτῃ στενώσει ὑπάρχοντες, ὥς ἐπὶ βασι-

λικῆς τραπέζης ἐσθίοντες, τοσοῦτον ἠδύνοντο. Καὶ μετὰ χρόνον τινα, ὁ τοῦτου Διδάσκαλος ἠθέλησεν ἀναχωρῆσαι ἐκεῖθεν· ὁ καὶ πεποίηκεν. Οὗτος δὲ ὁ Μακάριος πρὸς αὐτὸν εἰπὼν, Συγγωρησόν μοι, Πάτερ τίμιε, ὅτι οὐκ ἔστι μοι καταθύμιον ὑπαναχωρῆσαι ἐντεῦθεν, ἔμεινεν ἐκεῖσε. Ἐξήρχετο δὲ πολλάκις καὶ πρὸς τὴν ἐσωτέραν ἔρημον ἐπὶ εἰκοσιν, ἢ καὶ τριάκοντα ἡμέρας, καὶ πάλιν ὑπέστρεφεν εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ. Καὶ ὑποτάξας τὰ πάθη τῆς σαρκός, ἐδέξατο, ὡς ἔοικεν, ἀντιμισθίαν, τὴν τῶν ἀγρίων θηρίων ὑποταγήν· ὅθεν καὶ δύο λέοντες ἠκολούθουν αὐτῷ πανταχοῦ· καὶ ἀικανθῶν τραχείας ἐμπαγείσης ποδὶ τῶν λεόντων ἐνός, ὁ Μακάριος ταύτην ἐκβαλὼν, καὶ τὸν πόδα ἀσφαλῶς καταδήσας, ὑγιῆ ἀπειργάσατο.

Τῆς φήμης δὲ πανταχῆ διαδραμίσσης, προσήρχοντο πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἀσθενεῖς· καὶ ὅς, τῇ ἐνοικίῳσῃ αὐτῷ θείᾳ χάριτι, καὶ μόνῃ προσευχῇ, ἰᾶτο πάντα, οἰώδητινι κατεχομένους νοσήματι. Ἐάσας οὖν τὸ ἔρχεσθαι ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ ἦν προσμένων· ὕδωρ δὲ οὐκ ἦν προσεχές, ἀλλ' ἐκ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου διεκομίζετο, ἀπὸ τεσσάρων, ἢ πέντε σχεδὸν μιλίων· καὶ πρῶν μὲν σπανίως διεκομίζετο, ὅτι καὶ μὴ χρῆσις τοῦτου ἦν. Ὀπηνίκα δὲ τὸ τῶν προσερχομένων πλήθος, δι' ὄχλου τῷ ἁγίῳ γεγονός, ἀναγκαίαν εἶναι καὶ τὴν τοῦ ὕδατος χρῆσιν εἰς πόσιν ἐπέτρεπε, τότε καὶ μικρὸν τι δοχεῖον πρὸς ὑποδοχὴν ὀμβριμαίου ὕδατος κατεσκευάσεν.

Ἄλλὰ καὶ τοῦ τοιοῦτου δοχείου, ποτὲ πλήθους ὄντος, καὶ ἀπὸ τοῦ πλήθους ἐξαντληθέντος, προσρυσθέντος δὲ καὶ ἐτέρου πλήθους, καὶ τοῦ διακονητοῦ ἐπιταγέντος ἀντλήσαι ὕδωρ, ὡς ἤκουσε, μηδὲ τὴν κύλικα δυνατὸν γεμισθῆναι, διὰ τὸ ἐκφορηθῆναι ἅπαν τὸ ὕδωρ, τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν ἀνατείνας, καὶ στενάξας βαθεῖ, ἐν ἰλαρῷ τῷ προσώπῳ λέγει· Ἀπελθε, Τέκνον, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου· ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω· καὶ ἀντλήσας διακόνησον. Πεισθεὶς οὖν, ὦ τοῦ θαύματος! καὶ ἀπελθὼν, εὗρε τὸν λάκκον πεπληρωμένον ὕδατος, καὶ, Πάντες ἴδετε, ἀνεβόησε, πρᾶγμα ἐξάίσιον. Εἰσπηδήσαντες οὖν, καὶ ψυχροῦ καὶ διειδεδστάτου ἐμφορηθέντες νάματος, ἐξέστησαν, καὶ τῷ θεῷ τὴν εὐχαρι-

στίαν ανέπεμπον, τῷ δοξάζοντι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.

Τοῦτου οὖν τοῦ θαύματος θαύλων ὁ Ἅγιος συσκιάσαι τὸν θρίαμβον, αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ νομίζειν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἐβουλεύσατο, καθὼς καὶ πρῶν ἦν ποιῶν· καὶ πάσας μὲν ταῖς νύκτας, ἔργον ἦν αὐτῷ ἀπαράιτητον ἢ τοῦ ὕδατος μετακομιδῆ. Καί ποτε πάλιν λαθ' προσρυέντος, καὶ πᾶν τὸ ὕδωρ ἐξαντλήσαντος, ὁ Γέρον, κεράμιον λαβὼν, πρὸς τὸν ποταμὸν ἔτρεχε· καὶ μήπω λίθου βολὴν ἀπιῶν, ὑπέστρεφε. Νομίσαντες οὖν οἱ ἐκεῖσε τότε παρευρεθέντες, δι' ἀσθένειαν ὑποστρέφειν τὸν Γέροντα, ἔδραμον εἰς ὑπαντήν αὐτοῦ· καὶ λαβὼν εἰς τὸ κεράμιον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πρὸς μετακομιδὴν ὕδατος, καὶ ἰδὼν αὐτὸ πλήρες, ἀνεβόησε, λέγων μεγάλη τῇ φωνῇ· Δότε πάντες δόξαν τῷ Θεῷ· ὅτι οἱ βραχίονες τοῦ Γέροντος ὕδωρ ζῶν ἀναβλύζουσι. Δραμόντες οὖν ἅπαντες εἰς τὸ κεράμιον, καὶ ἰδόντες πεπληρωμένον ὕδατος ψυχροῦ, ἐξεπλάγησαν· καὶ ἤρξαντο κυλιόμενοι παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, δυσωποῦντες ἀποσχέσθαι τοῦ τοιούτου ἔργου, καὶ μὴ δι' αὐτοὺς τοσοῦτον κόπον ὑφίστασθαι· εἰμὴ γὰρ τὸ θαῦμα γέγονεν, ἔλεγον, πάντως ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου τὴν τοῦ ὕδατος μετακομιδὴν ποιήσασθαι ἔμελλες. Ὁ δὲ καὶ αὐτὸς τῇ γῇ ἑαυτὸν καταβαλὼν, γῆν καὶ σποδὸν καὶ σκώληκα καὶ παντὸς ἐξουθενήμα ἑαυτὸν ἀπεκαλεῖ, καὶ οὕτω μόλις κατέπαυσεν αὐτοὺς.

Τότε Πατρίκιος, ὁ Καισαρείας Ἐπίσκοπος, ἀκηκοὺς, ὅτι ὁ Ἅγιος δι' ἑαυτοῦ τὸ ὕδωρ νομίζει, ζῶν ἀχθοφόρον εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ Γέροντος δέδωκε. Πένης δέ τις ὀχλούμενος ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ αὐτοῦ, τῷ Γέροντι προσελθὼν, τὴν ἑαυτοῦ ἀνεδίδασκε συμφορὰν· ὁ δὲ, μήτε ἕτερον ἔχων, μήτε κενὸν αὐτὸν ἀποστρέψαι βουλούμενος, τὸν ὄνον δούς, Πώλησον, εἶπε, τέκνον, καὶ δούς τὸ χρέος, ἀπαλλάγηθι. Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἐπίσκοπος, ἕτερον αὐθις δέδωκεν, εἰπὼν· Τοῦτο οὐ κατὰ χάριν σοι δίδωμι, ἀλλ' ἵνα νομίζῃ τὸ ὕδωρ· καὶ ὅταν μοι χρεῖα γένηται, ἀναλήψομαι τοῦτον. Ἐτερος δὲ πάλιν μετ' οὐ πολὺ προσαίτης ἐλθὼν, ἐξ ἀπορίας τοῦ Ἁγίου, τὸν ὄνον ἔλαβε. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἐπίσκοπος, δοχεῖον μέγα κατεσκευάσε, μέ-

Marzo.

40

χρι τοῦ νῦν σωζόμενον, ὅπερ καὶ δι' ἀποστολῆς ἀχθοφόρων ζῶν πληρῶν ὕδατος, ὑποστρέφειν πρὸς ἑαυτὸν πάλιν τοῖς ὑπηρέταις ἐπέταττε.

Στυλίτης δέ τις ἦν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ περιβόητος· καὶ ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας συνέβη μαχήσασθαι αὐτὸν μετὰ τινος, ὡς καὶ λίθον ἀπορρίφῃναι κατ' αὐτῆ, καὶ τοῦτου πληγῆναι. Εἰς ἐκδίκησιν οὖν τοῦ τολμήματος ὀρμηθεὶς βουλευθέντος, ἐφ' ᾧ καὶ τοῦ στύλου κατελθεῖν, καὶ τοὺς ἀτακτήσαντας ἀξίως ἀμύνασθαι, ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος οὗτος Ἀνίνας, τοῦτο προγνοὺς διὰ Πνεύματος Ἁγίου, γράψας ἀπέστειλε τὸν χάρτην διὰ θηρὸς λέοντος· ὃν ἰδὼν ὁ Στυλίτης, ἔμφοβος γενόμενος, ἐξεπλάγη. Ὁ γοῦν Μαθητὴς λαβὼν τὴν ἐπιστολήν, τῷ Στυλίτῃ δέδωκεν· ὃς καὶ ἀναγνοὺς κατενύγη, καὶ ἀναθεῖς τὴν ἐκδίκησιν τῷ Θεῷ, ἀντέγραψε τῷ μακαρίῳ διὰ τοῦ λέοντος, πολλὰ τῷ Θεῷ καὶ τῷ αὐτοῦ θαυμάζοντι ἐπευχαριστῶν.

Γυνὴ δέ τις, ἔχουσα νόσημα χαλεπὸν, ἀνήρχετο πρὸς τὸν Ἅγιον· συναντήσας δὲ αὐτῇ Βάρβαρος, καὶ βιάσασθαι αὐτὴν ὀρμήσας, τῇ ἐπικλήσει μόνῃ τῆς βοηθείας τοῦ Ἁγίου ἡμερωθεὶς μετεβλήθη· καὶ ἀπλώσας τὴν χεῖρα λαβεῖν ὅπερ ἔφθασε προσπῆξαι ὄπλον τῇ γῇ, πρὸ τοῦ τῆς βίας ἀπαρξασθαι, εὗρεν ἐρρίζωμένον· καὶ ὑπερθαυμάσας τοῦτο τὸ παράδοξον, ἔδραμε καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν Ἅγιον· καὶ κατηχηθεὶς, ἐβαπτίσθη, καὶ μονάσας παρὰ τῷ Ἁγίῳ, γέγονε δοκιμώτατος· λαβοῦσα δὲ τὴν ἴασιν ἢ γυνή, χαίρουσα ὑπέστρεψε. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα τὰ διὰ τοῦ Ἁγίου ὑπερφυῆ καὶ ἐξαίσια· ἀλλ' ἵνα μὴ προσκορεῖς νομισθεῖν, παρεδράμομεν ταῦτα καὶ μὴ βουλόμενοι.

Ἔτη δὲ πέντε πρὸς τοῖς ἑννεήκοντα διαβιούς ἐν τῷ Ἀσκητηρίῳ, μηδ' ὀπωσοῦν ἐκεῖθεν μεταβάς, ὡς τὸ πᾶν τῆς ζωῆς εἰς χρόνους δέκα πρὸς τοῖς ἑκατὸν περιῦστασθαι, προοράσεις διαφόρους προαγγείλας, εἰς ἔκβασιν προαχθεῖσας, καὶ ἀδελφότητα ἱκανὴν συλλεξάμενος, καὶ πάντας προσκαλεσάμενος τοὺς τῆς ἀδελφότητος, καὶ εἰς ἀρετὴν ἕνα ἐπιλεξάμενος, τῶν λοιπῶν ὑπερέχοντα, καὶ τοῦτον ὁ Θεὸς ἀντ' ἐμοῦ προεσφράγισε Ποιμένα ὑμῶν, προσειπὼν, καὶ τῇ χειρὶ ὑποδείξας τὸν Ἀδελφόν, καὶ κα-

τασπασάμενος, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἐπιζήσας ἡμέρας ἑπτὰ, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον, κατὰ τὴν ἐκκαιδεκάτην τοῦ Μαρτίου μηνός.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» **δ**ες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» **Τ**ριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» **σαν** ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός
» **εὐ**λογητός εἶ.

Τὴν ἀγλὴν τῶν ὀμμάτων, τῆς ψυχῆς ἀφελόντες διὰ νηστείας τὸ φῶς, τὸ ἐνθεον τῇ πίστει, δεξώμεθα ἐν φόβῳ, καὶ ἀγνεῖα κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, τῷ τοῦ σώματος Μάρτυς κάλλει ἐνέφηνας· φαιδρός γὰρ θεωρίαις, ἠδύς τε ἐν τοῖς λόγοις, ἀνεδείχθης καὶ ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Γενναιότητι Μάρτυς, τῆς ψυχῆς καὶ ἀνδρεία θράσος ἀντίπαλον, τυράννων ἀνομήντων, διήλεγξας Σαβῖνε, καὶ Χριστῷ ἀνεκραύγazes· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Γδεῖν Θεοκῆτορ, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὴν θείαν ἔγερσιν, νηστεία καθαρθέντας, ἀξιώσον τοὺς πίστει, εὐλογοῦντας καὶ λέγοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
» **Τ**στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ
» **ὑ**περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν κοσμηθέντες, ταῖς ψυχᾶς νηστεία καὶ δεήσει, πίστει ἀδιστακτῶ, δεξώμεθα ἐνθέως.

Τοῦ Παρακλήτου ταῖς νοηταῖς Ἀθλοφόρε, ἀρδευθεὶς ῥοαῖς, καρπούς προσῆξας, τῆς τοῦ Μαρτυρίου, Σαβῖνε τῷ Κυρίῳ.

Οὐ τῶν αἱμάτων σου ποταμοὶ πλημμυρῶντες, ἐπὶ γῆς Σαβῖνε ἰαμάτων, ναίματα τοῖς πᾶσι, προχέουσιν ἀνθρώποις.

Θεοτοκίον.

Οὐ ἐγκαυχώμενοι ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, τύχοιμεν τῆς δόξης τοῦ Υἱοῦ σου, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, ἐν τῇ αὐτοῦ ἐγέρσει.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» **σ**οῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀ-
» **σ**ωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Τὰ πάθη χαλινοῦντες, διὰ ἐγκρατείας, καθυποτάξωμεν νοῖ καθαρῶ, ἵνα τῷ πάντων Δεσπότη συμβασιλεύσωμεν.

Κρατήσας Ἀθλοφόρε, νοητῶν πολέμων, καὶ ὑποτάξας τυράννους γενναία ψυχῇ, τῷ Ποιητῇ τῶν ἀπάντων συμβασιλεύεις Χριστῷ.

Απάρας πρὸς τὸν πόλον, ἐκ τῆς γῆς Σαβῖνε, ὑπὲρ ὑμῶν τῶν τιμώντων σε πρέσβευε, τῷ Ποιητῇ τῶν ἀπάντων καὶ στεφοδότη σου. Θεοτοκίον.

Υπάρχεις Θεοτόκε, δόξα τῶν σῶν δούλων, καὶ παρρησία καὶ σθένος καὶ καύχημα, καὶ ἀσφαλὴς ἀπαρτία τῆς προσδοκίας μου.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ, καὶ Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθητες, ἢ ἀ. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος ἀ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ανθρώπὸν σε ἐγνώμεν Θεοῦ, κλήσει τε καὶ πράγματι· ταῖς ἀρεταῖς γὰρ διέλαμψας, πτωχείαν ἀμετρον, καὶ στενοχωρίαν, ἐπὶ γῆς κτησάμενος, καὶ θαύμασι πιστοῦς πιστωσάμενος· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ερωτι δροσίζοντι σαρκὸς, ἔρωτας φλογίζοντας, ἐναποσθέσας Ἀλέξιε, θαλάμου θαλάμου, εὐσεβῶς ἠλλάξω, ἠδονῆς τε σώματος, τὴν θείαν τῶν Ἀγγέλων ὁμοίωσιν· μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μένεις ἀγνοούμενος Σοφέ, πρό πυλῶν θλιβόμενος, τῶν ἱερῶν γεννητόρων σου, ἐμπαροινούντων σοι, τῶν οἰκειῶν παιδῶν, ἐπὶ χρόνον μήκιστον· θανῶν δὲ φανεροῦσαι τοῖς

δαύμασιν, οἷς ἐπετέλεσας, θεραπεύων τὰ νοσήματα, καὶ διώκων ἀκάθαρτα πνεύματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἄγνη· χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων, χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σε· Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας ἡμᾶς ἀνεκάλεσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδίκον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σὲ τὸν Θεῶ Ἄνθρωπον αἰνέσω μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ἦδη α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἴν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραῶν
» νίτιδα, πανστρατιᾶν ἢ ὑπέροπλος δύ-
» ναμῖς· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμό-
» χθηρον ἀμαρτιαν ἐξήλειψεν, ὃ δεδοξασμένος
» Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Στενωτάτην ὠδεύσας ὁδὸν, ἄμεμπτον καὶ ὄσιον, βίον σοφὴ μετελθὼν ἐκ νεότητος· διό μου τὴν στένωσιν, καταπλάτυνον, τῆ νοὸς εὐφημησαί σε, τὸν πρὸς Παραδείσου, πλάτος αὐλιζόμενον Ἀλέξιε.

Εαυτὸν διόλθ τῷ Θεῷ, μάκαρ ἀναθέμενος, πλούτε διαρρέοντος, τὸν οὐράνιον προτιμήσας καὶ μένοντα, καὶ ἐνεγκαμένης, πόλιν τὴν Σιών τὴν αἰωνίζουσαν (*).

Τῆς νηδύος σὺ τῆς μητρικῆς, στείρωσιν διέλυσας, ἀποτεχθεὶς ὡς Σαμὴλ πανόλβιε· ἐν γαστρὶ καρδίας δέ, τὸν ἀγνότατον, συλλαβῶν φόβον ἔτεκες, πνεῦμα σωτηρίας, θείαις ἀρεταῖς διὰ τῆς πίστεως. Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ συνάνναρχος Υἱός, ἔσχεν ὡς αἰτίαν σε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Παρθένε ὁμοιώσεως,

(*) Ἡ ἀρχὴ τοῦ Τροπαρίου τούτου, Ἐαυτὸν, ἀντὶ τοῦ καταλλήλου εἰς τὴν σύνταξιν, Σεαυτὸν, ὡς τοῦτο διορθοῦσι τινές, οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα, ἀλλ' ἐτέθη ἐπίτηδες ὑπὸ τοῦ Ἱμνωδοῦ, διὰ τὸ μέτρον τῆς Ἀκροστιχίδος, ἧτις ἀπαιτεῖ ἐνταῦθα Ε, καὶ οὐχὶ Σ.

μόνην ὑπὲρ ἅπασαν, κτίσιν ἄχραντε καθαράν σε εὐράμενος· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πᾶσαι γενεαὶ καὶ μακαρίζομεν.

Ἦδη γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε,
» ἢ τῶν ἔθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία
» τῆ παρουσίας σου, ἐν ἧ ἔστερεώθη ἡ καρ-
» διά μου.

Νυττόμενος τῷ ἔρωτι, τῆς ἀγνείας θάλαμον, τοῦ ἐπὶ γῆς οὐράνιον, ἀντηλλάξω καὶ γυναικὸς ἡδονῆς, τὴν ἡδίστην Ἀγγέλων ἐξομοίωσιν.

Θορύβους τοὺς ἐν βίῳ, καὶ ὄγκον πλούτου ἔλιπες, καὶ μετανάστῃς γέγονας, τῆς πατρίδος Πάτερ Ἀλέξιε, τοῦ Χριστοῦ τὴν πτωχείαν ἐκμιμούμενος.

Εἴν δαίρυσι καὶ πόνοις, καὶ ἐγκρατεία πάνσοφε, τὸ ἀγαθὸν ἐζήτησας, πότε ἤξει φῶς ἐπιγνώσεως, τὴν ἀπάθειαν νέμον τῆ καρδίας σε.

Θεοτοκίον.

Ο ἄνω ἀθεώρητος, τοῖς Ἀγγέλοις ἄχραντε, καίτω ἐκ σου γενόμενος, καθορᾶται τέλειος ἄνθρωπος, ἀπολλύμενον κόσμον ἀνακτώμενος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τοὺς ἰδρωτάς καὶ πόνους τοὺς σοφὴ, νοερῶς θεωροῦντες πάντες πιστοὶ, πάσης κατανύξεως, τὰς ψυχὰς ἐμπιπλάμεθα· καὶ πρὸς θείους ὕμνους, καὶ δόξαν καὶ αἴνεσιν, τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων, παμμάκαρ Ἀλέξιε, πόθῳ ἐγκαρδίῳ, ἑαυτοὺς συγκινοῦμεν, ὠδαῖς σε γεραίροντες, καὶ πιστῶς ἐκβοῶντές σοι, ὡς Κυρίου θεράποντι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα ὁσίως ἔλιπες, ἀνταλλάξάμενος πλούτου τοῦ ρέοντος, τὸν ἀδιάρρευστον σαφῶς, καὶ μένοντα Ἀλέξιε· ὅθεν μετὰ πάντων σε, τῶν ἁγίων δοξάζομεν, καὶ πανηγυρίζομεν, ἱερῶς ἐν τῇ μνήμῃ σου, αἰτούμενοι εὐρεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, Πάτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ακατανόητον καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα Θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοί, φρικτὸν μέγα μυστήριον· τὸν γὰρ ἀ-

περίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκήσασ, σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀγράντων αἱμάτων σου ὃν πάντοτε Ἄγνη ἐκδυσώπει, ὡς Υἱόν σε, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η σὲ κηήσασα. Χριστέ εἰσβλέψασα, Σταυρῷ ὑφούμενον, ὡσπερ κατάκριτον, θρηνολογοῦσα γοερῶς, τοιαῦτα ἀπεφθέγγετο Ὁἱ μοι! πῶς σε ἄνομος, δῆμος ὅλως οὐκ ᾤκτειρε, τοῦτον οἴκτειρήσαντα, διὰ πλῆθος ἐλέους σου; Μὴ με ἐγκαταλίπης ἐν Κόσμῳ μόνην, ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ἦδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» **Ε** ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ-
» κωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον.
» διὸ κραυγάζω σοι Δόξα τῇ δυνάμει σου
» Κύριε.

Υ πέμεινας, τὴν πτωχείαν προσαίτης γενόμενος, πτωχὸς ὡσπερ Λάζαρος ἔρωσ γὰρ θεῖος ἠρέθιζε, μάκαρ τὴν καρδίαν σου, ἐπιποδοῦσαν τὸν πλοῦτον τὸν οὐράνιον.

Α πέριπτον, καὶ ἀπράγμονα βίον ἐπόθησας, ἀπάξ σιτιζόμενος, τῆς ἐβδομάδος Ἀλέξιε, πόθῳ τῆς μενούσης σε, ἀδιαρρέυστου παμμακάρι ἀπολαύσεως.

Ν αὐτὸν Θεοῦ, τὴν καρδίαν ζητῶν ἀπεργάσασθαι, ἐν οἴκῳ ἠγάπησας, τῆς θεομητόρος ἔνδοξε, πάντοτε καθέζεσθαι, καὶ τὰ οὐράνια κάλλι ἐνοπτρίζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Θ ηλάσασα, τὸν Δοτῆρα Παρθένε τοῦ γαλακτος, πεινώσαν καὶ στένωσαν, νῦν τὴν καρδίαν μου κόρεσον, πάσης ἐπιγνώσεως, καὶ κατανύξεως θείας ἰκετεύω σε.

Ἦδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ** εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» **Χ** ριστέ ὁ Θεός διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
» τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυ-
» κτός ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν.

Ρ οαῖς ἱερῶν, καταρδεύων πάντοτε δακρῶν σου, ψυχὴν ἐγεώργησας, στάχυν ἀληθῶς ἐκατοσεύοντα, γεωργῶ ἀθανάτω, καλῶς διατηρούμενον.

Ω ράθης ἐν γῆ, πολιτείαν ἄσαρκον μιμούμενος, τῇ ὑπερβαλλούσῃ σου, Πάτερ ἐγκρατεία ἀξιάγαστε, καὶ εὐχῆς προσεδρία, διῆς φῶς ἐχρημάτισας.

Π υρὶ προσευχῶν, ἀμαρτίας ἔφλεξας τὴν ὕλην σοφῆ· ἀγρύπνοις δὲ ζάσεις, πᾶσαν ἠδυπάθειαν ἐκοίμισας· κοιμηθεῖς δὲ πρὸς φέγγος, μετέβης τὸ ἀνέσπερον.

Θεοτοκίον.

Ο φῶς κατοικῶν, τὴν ἀγίαν ᾤκησε νηδύν σου Ἄγνη, κόσμον ἀπολλύμενον, σκότει ἀγνωσίας ἀνακτώμενος· ὃν ἰκέτευε πάντας, φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε

Ἦδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» **Ε** ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Ν αὐτὸν ζῶντα Θεοῦ σε γενόμενον, τοῦ Χριστοῦ τὸ σκηνώμα, ἢ Ἀπειρόγαμος, προσφανεροῦ κρυπτόμενον, καὶ δοξάζει λαλθαίνειν σπιδάζοντα.

Α ἰ εὐχαί σε Θεῶ ὡς θυμίαμα, μάκαρ προσεδέχθησαν· ἔνθεν τῷ βίῳ σου, τὰ τῶν πιστῶν φρονήματα, εὐδίασας Πνεύματος χάριτι.

Ι ἔρα ἡ πολιτεία κοσμούμενον, πάλιν ὁ Χριστὸς μὴ βουλόμενον ἔνδοξε, σὲ τῇ πατρίδι δίδωσιν, ἀποφεύγοντα δόξαν τὴν πρόσκαιρον.

Θεοτοκίον.

Ν ὀμους φύσεως ἀχραντε Δέσποινα, ὁ δημιουργὸς καινουργήσας τῆς κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀρρήτως τίκεται, καὶ θεοῖ με δι' ἄμετρον ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Α λεξίου σήμερον τοῦ πανολθίου, ἑορτὴν τὴν πάνσεπτον, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, αὐτὸν ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις Ὁσίων, τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Ὁ Οἶκος.

Τ ἰς τὰς σεπτὰς σου ἀρεταῖς ἀξίως εὐφημήσει, καὶ ἱκανῶς ὑμνήσει, Ἀλέξιε θεόφρον; τὴν σωφροσύνην, τὴν ὑπομονὴν, τὴν πραότητα, τὴν ἐγκράτειαν, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον, τὴν ἄκραν σκληραγωγίαν, καὶ ἄμετρον ταπεινώσιν, δι' ὧν Ἀγγέλοις ἐφάμιλλος γενόμενος, πρεσβεύεις αἰεὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντός· διὸ ἀκούεις Ὅσιε, νῦν παρὰ πάντων πιστῶν· Χαίροις Ὁσίων τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Στίχοι.

Ἄνθρωπος ἐν γῆ τοῦ Θεοῦ κληθεὶς μόνος,
Ἐξεῖς τι καινὸν καὶ πάλω, Πάτερ, μόνος.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ, Ἀλέξιε, πότμον ἀνέτλης.

Οὗτος ἦν ἐκ Ῥώμης, Πατὴρ Εὐφημιανοῦ Πατρικίου, καὶ μητρός Ἀγλαΐδος, πλουσίων καὶ πάνυ εὐγενῶν, μονογενὴς ὑπάρχων αὐτοῖς. Πασιδὸς δὲ γαμικῆς πλακείσης αὐτῷ παρὰ τοῦ Πατρὸς, κατὰ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἔδει τῇ νύμφῃ συγκαθευδῆσαι, δούς αὐτῇ δακτύλιον, καὶ ἐπευξάμενος, λαθὼν ἐξῆλθε τοῦ οἴκου, καὶ τὴν Ἐδεσσαν καταλαμβάνει. Προσέμεινε δὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἐν πενιχροῖς καὶ ῥακώδεσιν ἱματίοις, ἐλέω καὶ φιλανθρωπίᾳ τῶν προσιόντων τρεφόμενος.

Ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν, (οὐ γὰρ ἦν λαθεῖν, καὶ διὰ παντὸς τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν κρύπτεσθαι, ἣδη προσφοιτώντων αὐτῷ πλειόνων καὶ ἐνοχλήτων) καὶ μέλλων εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας καταίρειν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, ταύτης μὲν τῆς ἐφέσεως οὐκ ἔτυχε, τῆς νηὸς πνεύμασιν ἐναντίοις ἐλκυσθείσης ἐτέρωθι. Παραγενόμενος δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ, κατέλαβε τὸν οἶκον τοῦ ἰδίου Πατρὸς καὶ ἀγνοηθεὶς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς τῷ πυλῶνι αὐτῆ διήνησεν, ἐμπαροινόμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων οἰκετῶν, καὶ ἐμπαίζόμενος καὶ τσαυτὰ πάσχων, ὅσα εἰκὸς ἄνθρωπον ξένον, καὶ μηδεμίᾳ μετέχοντα παρρησίας, ὑπὸ τρυφῶντων ἀνθρώπων καὶ ἀτακτούντων. Ἐπιστάσης δὲ τῆς μακαρίας τελευτῆς, αἰτήσας χάρτην, καὶ ὅστις εἶη, καὶ ὅστις ἔφυ γράψας, τοῦτον κατεῖχεν, ἕως οὗ ὁ Βασιλεὺς Ὀνώριος, θεόθεν ἀποκαλυφθεὶς, παρεγένετο καὶ δεθηθεὶς αὐτοῦ, ἣδη τεθνηκότος, τὸν χάρτην ἔλαβε καὶ ἀναγνωσθέντος αὐτοῦ εἰς ἐπήκοον πάντων, ἐγνώσθη τὰ κατ' αὐτόν καὶ πάντων ἐκπλαγέντων, τὸ Ἅγιον αὐτοῦ Λείψανον ταφῆς ἐντίμου καὶ μεγαλοπρεποῦς ἔτυχεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, μύρα εὐωδῆ, καὶ ἰάματα τοῖς προσιοῦσιν ἀεννάως προχέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συνέφθασε καὶ ἡ μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβε-

ρᾶς ἀπειλῆς τοῦ Σεισμοῦ, ἧς παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος Κύριος· γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Παῦλος ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ζῆλος διεξέκαυσε Παῦλον Εἰκόνων,
Ἦ φλόξ δι' αὐταῖς ἐξεκαύθη καμίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Θεοστήρικτος, ὁ Ὁμολογητὴς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Στήριγμα πιστῶν καὶ μεταστάς ἐκ βίβη,
Τὰς σὰς, Θεοσῆρικτε, πρεσβείας δίδου.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀντίθεον πρόσαγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ράννου μεταρσίον, τὴν φλόγα ἀνερρί-
» πισε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισί,
» δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημέ-
» νος, καὶ ὑπερένδοξος.

Επέμενες Ὁσίε τῶν γεννητόρων, πυλῶσι καθήμενος, καὶ ὄλωσ ἀγνοούμενος, καὶ παιδῶν παροινίαν ὑποδεχόμενος, καὶ καταπαιζόμενος δεινῶς, καὶ ἐν πτωχείᾳ πολλῇ θλιβόμενος.

Σαρκὸς σε τὸ φρόνημα ἀπονεκρώσας, ὁρῶν τοὺς γεννήτορας, καὶ τέτοις ἀγνοούμενος, τῆς φύσεως ἔστεγες τὴν βίαν Ὁσίε, καὶ τὴν ἐξουθένησιν τῶν σῶν, ἀπείρων παιδῶν ἐπιθλιβόντων σε.

Ω θραῦμα! πῶς ἔμεινας ἀεὶ πτωχεύων, ἐν πλούτῳ Ἀλέξιε, ἀπείρου ταπεινώσεως! πῶς ἠνεγκας παιζεσθαι καὶ ὄνειδίζεσθαι ὑπὸ παιδῶν πάνσοφε τῶν σῶν, ἀγνοησάντων τὴν πολιτείαν σου! Θεοτοκίον.

Μεγάλου διακόνου σὺ Μυστηρίου, ἐγένου πανάμωμε· Θεὸν γὰρ ἐσωμάτωσας, μεγάλων κακῶν ἡμᾶς ἀπολυτρούμενον, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας ἀγνή, εὐλογημένη Θεοχαρίτῳτε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ῥάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προσάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλο-
» γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Αγνωστος τὸ πρὶν, γεννήτορσιν ὑπάρχων, ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκδημίας σου, τούτοις τὸ μυστήριον, ἐκκαλύπτεις φανερούμενος, εἰς

δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔνδοξε τοῦ μεγάλως σε, καὶ ἀξίως δοξάσαντος.

Κύριος φωνῆ, μεγάλη φανεροῖ σε, πάση τῇ Ῥώμῃ τὸν κρυπτόμενον, θησαυρὸν πανόλθιε, ἐν πτωχοῦ σχήματι κείμενον, καὶ δωρεαῖς ἰάσεων, ἅπαντας τοὺς ἐν πίστει, σοὶ προσιόντας πλουτίζοντα.

Αρχοντες λαῶν, καὶ Βασιλεῖς συνῆλθον, καὶ Ἱερεῖς μάκαρ κηδεῦσαι σε, Θεοῦ ἐπινεύσσει· καὶ κατεῖδον μέγα θεάμα, θαμβούμενοι θαύμασιν, ὅσιν οἷς ἐτέλεις, θεῖα δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ρεύσαντας ἡμᾶς, τῇ παλαι παραβάσει, ἀνακαινίζων ὁ φιλόανθρωπος, ἀρρέυσως σεσάρκωται. ἐξ ἀφθόρου σου Πανάμωμε, νηδύος καὶ ἐρρύσατο, ἅπαντας ἀμαρτίας, καταφθορᾶς παναμώμητε.

Ὦδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ὑμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ιδεῖν κατηξιώσαι, θεοῦ τὴν δόξαν ὅσιν, τοῦ λαμπρῶς σε ἐν τέλει μάκαρ δοξάσαντος· φῶς γὰρ οἱ μὴ βλέποντες εἶδον, καὶ τὸ λαλεῖν ἔλαβον οἱ πρῶν, τυγχάνοντες ἀλαλοῖ, πανοοῖδιμε Ἀλέξιε.

Ωράθης προκείμενος, καὶ πρὸς ταφὴν ἀγόμενος, ὥσπερ ἥλιος Πάτερ, πέμπων ἰάσεων, τὰς μαρμαρυγὰς παραδόξως, καὶ σκοτεινὰ πάθη φυγαδεύων, καὶ φλέγων τοὺς δαίμονας, καὶ φωτίζων τοὺς θεόφρονας.

Συνῆλθε κηδεῦσαι σε Πατριαρχῶν ὁ πρόκριτος, Βασιλεὺς τε ὁ λίαν φιλοχριστότατος, Ἄρχοντες πρεσβύται καὶ νέοι, καὶ Μοναστῶν χοροὶ θεῖα νεύσει, καθαγιαζόμενοι, τῇ προσφάσει σου μακάριε.

Ηρπάγης ἐν ἄρματι, τῶν ἀρετῶν ὀχοῦμενος, καὶ κατέπαυσας ἐνθα ὀσίων τάγματα, καὶ τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, Πατριαρχῶν, καὶ πάντων Δικαίων μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησο, τῶν τιμώντων σε Ἀλέξιε.

Θεοτοκίον.

Φωνῆ σοι προσάγομεν, τοῦ Γαβριὴλ γηθόμενοι, χαῖρε λέγοντες χώρα ἡ ἀγεώργη-

τος· χαῖρε τῆς κατόρας ἡ λύσις· χαῖρε πηγῆ, ὕδατος τοῦ ζῶντος, ὀσίων τὸ καύχημα, θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ω θαῦμα! πῶς ἐν πυλῶσι, τῶν γεννητόρων χρονίως, ὡς τις ἀδάμας ὑπέστης, φύσεως βία μὴ καμφθεὶς, Γονέων τε καὶ Συζύγου, Ἀλέξιε πικροῖς θρήνοις.

Θεοτοκίον, Ὁμοιον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, ἡ ἀΐ. Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΙΙ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως ἀστὴρ ἀνατέταλκας, καὶ πιστοὺς κατεφώτισας, ἱεραῖς λαμπρότησι τῶν δογμάτων σου, καὶ τὰς αἱρέσεις ἐσκοτάσας, καὶ τέλεον ἔτρεψας, καὶ ὡς δῶλος τὸ δοθέν, πλεονάσας σου ταίλαντον, εὐηρέστησας, τῷ Δεσπότη θεόφρον· οὐ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Κύριλλε.

Τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῷ φέγγει τοῦ βίου σου, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος ἀξιάγαστε, μέσον Συνόδου διέλαμψας, Πατέρων τὸν ἄθεον, Μακεδόنيον νευραῖς, ἀποπνίξας τῆς χάριτος, εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ζῶσαν τὰ πάντα θεῖον Πνεῦμα, βλασφημήσαντα ἀφρόνως, καὶ προφανῶς ἀνομήσαντα.

Νοῦν ἀλάστορα ἡσχυνας, τοῦ παράφρονος Μάινεντος, στηλιτεύσας κἀλλιστα, καὶ σοφώτατα, τὰ βορβορώδη διδάγματα, τῆς τούτου σκαιοτήτος, Διδασκάλων ἀρχηγέ, Ἱερέων εὐπρέπεια, θεῖε πρόμαχε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας· διὰ τοῦτο, τὴν ἁγίαν γεγηθότες, ἐπιτελοῦμέν σου κοίμησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Δεσπότη ὑπάρχουσα, καὶ φωτὸς νεφέλη θεοχαρίτωτε, τοῦ νοητῆ ἀνατειλαντος, τῷ κόσμῳ πανάμωμε, φωταγωγήσον ἡμῶν, καὶ ψυχὴν καὶ διανοίαν, καὶ τὰ σκάνδαλα, ἀφανίσασα πάντα.

τοῦ δολίου, τῆ πρεσβείᾳ σου Παρθένε, τὸν λογισμὸν ἡμῶν στήριζον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σε δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην εἰσῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συναριστῶν τοὺς Προπάτορας.

ⲛⲟⲩⲟⲩⲟⲩⲟⲩⲟⲩ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, τὰ Καθίσματα, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου.

Οἱ Κανῶν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Κύριλλον ὑμῶ τὸν πρόεδρον Αἰλίας.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Εἰρμός.

» **Τ**ριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
» θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ
» τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς
» ἐν τυμπάνῳ, τῆ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐ-
» πινίκιον ἄσω μελωδήμα.

Κοσμήσας τὴν ψυχὴν, ἀρετῶν ταῖς ιδέαις,
χαρισμάτων δεκτικὴν, τοῦ Πνεύματος
αὐτῆν, τοῦ Ἁγίου τετέλεκας· ὅθεν ἄβυσσον
σοφίας, ἐξηρεύξω Αἰρέσεων, τὰ πελάγη ξηραί-
νουσαν Κύριλλε.

Υπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων εἰργάσω,
τῶν ἀύλων λειτουργῶν, συνόμιλος δει-
χθεὶς· τῷ πυρὶ δὲ τῶν λόγων σε, πᾶσαν ἐφλε-
ξας τὴν ὕλην, τῶν αἰρέσεων Κύριλλε, Ἐκκλη-
σίας πυρσὸς ὁ ἀκοίμητος.

Ρημάτων σε ὄμμαῖς, ἠδυπνόοις μανίας, τὸν
ἐπώνυμον Σοφῆ, αἰρέσεων πασῶν, τὸν
ἀνύποιστον βόρβορον, ἤλασας μακρὰν ποιή-
σας, ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος, ὡς Χριστοῦ εὐ-
δία γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Γλύος ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐκ βε-
λῶν τοῦ πονηροῦ, ἐκ πάσης προσβολῆς,
ἐναντίας διάσωσον, ἅπαντας τοὺς ἀνυμνοῦν-
τας, σοῦ πανάμωμε Δέσποινα, τὸν ἀνέκφρα-
στον τόκον Πανάχραντε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλη-
» σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε

» Συναγωγῆ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοή-
» σωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Λάμπων ταῖς φαιδρότησι Πνευματικῆς τῆς
σοφίας, τὸ τριφεγγές τῆς Θείας Τριάδος,
Πάτερ τηλαυγῶς, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐτραίνωσας, δι-
ῆς σκότους πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Λύρα ὠφθης Πνεύματος τοῦ παναγίου Θεό-
φρον, ἀναφωνοῦσα μέλος ἐπιφανείας τῆ
Χριστοῦ, ὃν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν ἐκήρυξας,
θέλγων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἶκος ἀγιάσματος σοῦ ἡ ψυχὴ ἀνεδείχθη,
ἐν ᾧ Πατὴρ Υἱὸς τε καὶ Πνεῦμα τὸ
ζωαρχικόν, ὑπερφυῶς κατώκησεν, ᾧ ψάλλο-
μεν· Ἅγιος εἶ Κύριε. Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λο-
γείαν διερμηνεύει Κόρη· Νοῦ γὰρ τοῦ
πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἄγνη, συνέλαβες,
τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου πεπλουτηκώς, ἐξη-
ρεύξω δογμάτων ρεῖθρα ζωῆς, καὶ πᾶ-
σαν κατήρδευσας, εὐσεβούντων διάνοιαν· καὶ
βακτηρίᾳ θείᾳ, ποιμένας τὸ ποίμνιον, ἐπὶ
χλόην θείας, ἐξέθρεψας γνώσεως· ὅθεν ὡς
Ποιμένα, καὶ Διδάσκαλον μέγαν, καὶ Πίστεως
πρόμαχον, εὐφημοῦμέν σε Κύριλλε, Ἱεράρχα
κραυγάζοντες· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η γλώσσά σου Σοφῆ, θεικαῖς ἐπιπνοίαις,
ἐφώτισε λαοὺς, μίαν σέβειν Τριάδα, τῆ
φύσει ἀμέριστον, μεριστὴν τοῖς προσώποις δέ·
ὅθεν χαίροντες, τὴν παναγίαν σε μνήμην, ἐορ-
τάζομεν, πρὸς τὸν Θεὸν πρεσβευτὴν σε, αἰεὶ
προβαλλόμενοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότη δοχεῖον,
ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος,
δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλί-
ψεων· καὶ ἀνάγαγε, ἐκ ραθυμίας πταισμάτων,
τοῦ δοξάζεν σε, Παντελεῆμον τὴν μόνην, ἐλπί-
δα τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ,
νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα·
Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύ-

ματι, τίς ἢ ἄφατος οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργήμα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς οὐρανοὺς ἢ ἀρετὴ σου κατεκάλυψε,
» καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς δόξης σου Χρι-
» στέ· διὸ ἀπαύστως κράζομεν· Δόξα τῇ δυ-
» νάμει σου Κύριε.

Υπερκοσμίᾳ τῆς σοφίας ρεῖθρον Ὅσιε, σοῦ
ἢ καρδία δεξαμένη, ἐξηρεύετο Διδα-
σκαλίας ἀβυσσον, νόας ἀσεβέντων βυθίζεσαν.

Μίαν ἰσχὺν μίαν ἐσίαν καὶ βέλησιν, τρισυ-
ποστάτῳ Θεότητος ἐκήρυξας, καὶ πολυ-
θέῳ Κύριλλε, πλάνης τὸν χειμάρρουν διέλυσας.

Νοῦν βορβορώδη καὶ παράφρονα τοῦ Μά-
νεντος, ὡς νουνεχῆς καὶ Θεοδίδακτος
μακάριε, ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σε, φλέ-
ξας, ἐμφανῶς ἐστηλίτευσας.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέρα πάντων τῶν ποιημάτων Ἀγνή,
τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως συνέλαβες, καὶ
ὑπὲρ φύσιν τέτοκας, φύσιν τὴν ἡμῶν ἀνα-
πλάττοντα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δος ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τῇ ῥάβδῳ τῆς σεπτῆς, Ἱεράρχα σοφίας σε,
ἐποίμανας ἐπὶ ὕδωρ, ὀρθοδόξῳ λατρείας,
τὴν ποιμνὴν σου μακάριε.

Ὁ λόγος σε φωτὶ, θεῖκῳ ἀστραπτόμενος,
ὃ Κύριλλε φωτισθέντων, ἐν Ἱεροσολύ-
μοις, ἀγλὺν ἀγνοίας ἔλυσε. Θεοτοκίον.

Νύξ Πάναγνε παθῶν, καὶ κακῶν ἀμαυρό-
τητες, καλύπτουσι τὴν ψυχὴν μου· φω-
τοδότην τεκοῦσα, καταύγασόν με δέομαι.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριῆ-
» μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κύτει-
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βα-
» σιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Ποταμὸς σὺ, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδέμ ἐκπεπό-
ρευσαι, ζωηρῶν, πεπλησμένος ναμά-
των τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱε-
ράρχα μεθύσκεῖς τὰς αὐλάκας.

Ρῆμάτων σου, τῷ πυρσῷ θαλαττίου ἐν
κλύδωνος, ἀσεβείας, διασώζεις λαὸν ἱε-

ρώτατε, γαληνὸν πρὸς ὄρμον, ὀρθοδόξως αὐτὸν
ἐκκαλούμενος.

Θεοτοκίον.

Ὀύρανῶσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανά-
μωμε, τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν
αὐτὴν ἐκαινούργησας· διὰ τοῦτο Κόρη, ἀσιγή-
τοις φωναῖς σὲ γεραίρομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἰησοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱερο-
σολύμων.

Στίχοι.

Ἐἴσελθε, κέρδος ἐν ταλάντων προσφέρων,
Εἰς τὴν χαρὰν, Κύριλλε, τοῦ σοῦ Κυρίου.

Ὀγδοάτη δεκάτη θάνατος μέλας εἶλε Κύ-
ριλλον.

Ὁ ὁρθὴν πρεσβευόντων Πίστιν· ἐφ' ὁμοίοις
δὲ παιδεύμασι καὶ αὐτὸς ἐνετέθραπτο ἐπὶ τῆς
Βασιλείας Κωνσταντίου. Ἐπεὶ δὲ τῶν Ἱερο-
σολύμων ὁ Ἐπίσκοπος εἰς τὴν ἀγήρω ζωὴν
μετέστη, ὁ μακάριος οὗτος Κύριλλος τῆς Ἐ-
πισκοπικῆς χάριτος ἠξιώθη, τῶν Ἀποστολικῶν
δογματῶν προθύμως ὑπερμαχῶν. Ἀκακίου δὲ
τὸν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης θρόνον ἐ-
πέχοντος, ὑπὸ δὲ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου ἀ-
ποκηρυχθέντος, διὰ τὸ μὴ ἀνέχεσθαι τῷ Πατρὶ
τὸν Υἱὸν ὁμοῦσιον λέγειν, καὶ τὴν ἐξενεχθεῖσαν
ὑπ' αὐτῆς καθαιρετικὴν ψῆφον μὴ καταδεξα-
μένε, ἀλλ' ἐτι τὸν θρόνον τυραννοῦντος, ἐπεὶ
γνώριμος τῷ Βασιλεῖ ἦν, ἐκεῖθεν ἔλκων τὴν
ἐξουσίαν, τὸν μακάριον τοῦ θρόνου καθεῖλε
Κύριλλον, καὶ τῶν Ἱεροσολύμων ἐξέωσεν.

Ὁ δὲ Κύριλλος, εἰς Ταρσὸν ἀφικόμενος, τῷ
θαυμασίῳ συνῆν Σιλουανῷ· καὶ δὴ, εἰς Σελεύ-
κειαν συγκροτηθείσης Συνόδου, δι' αὐτὸ δὴ
τοῦτο, Ἀκάκιος ἀπεσιώρησε, καὶ πρὸς τὴν
Κωνσταντινούπολιν ἐξέδραμε· καὶ οἷς εἶπε,
τὸν τοῦ Βασιλέως ἀνῆψε θυμὸν κατὰ Κυρίλ-
λου, καὶ ὑπερορία τοῦτον καταδικάζει. Τοῦ
οὔν Κωνσταντίου τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ
Γουλιανοῦ τὴν Βασιλείαν διαδεξαμένε, εἰς εὐ-
νοϊαν ἅπαντας τούτῃς ἐφεληόμενος, τοὺς ὑπὸ
Κωνσταντίου τῶν Ἐκκλησιῶν ἐξελαθέντας Ἐ-
πισκόπους, εἰς τὰς οἰκείας Ἐκκλησίας ἐπα-
νελεθεῖν ἐκέλευσε· μετὰ πάντων οὔν καὶ αὐ-

τὸς τὸν ἴδιον θρόνον ἀπέλιπε. Καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποιμνιον ποιμαίνας, καὶ τὰς ἐμφερομένας αὐτῷ κατηγήσεις μνημόσυνον τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλειποῦς, ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἐπάνοδον βίου, ἐπανεπαύσατο μακαρίως.

Ἦν δὲ κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τὴν ἡλικίαν μέτριος, ὠχρὸς, κομήτης, ὑπόσιμος, τετράγωνος τὸ πρόσωπον, τὰς ὀφρῦς εὐθύτητι περιφέρων ἐπισουμένως, γενεῖω τὰς σιαγόνας λευκῶ δασυνόμενος, διχῆ κατὰ τὸν πώγωνα διηρημένῳ, ἀγροίκῳ τὸ πᾶν ἦθος προσεικῶς. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μύριοι Μάρτυρες, τοὺς ἀχένας τμηθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Τμηθέντες ἄνδρες Μύριοι τοὺς ἀχένας, Ἀπῆλθον ἔνθα μυριόμματα Νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Τοῦ διωγμοῦ τῶν Χριστιανῶν ἐν Νικομηδείᾳ παφλάζοντος, πάντας τοὺς Χριστιανούς οἱ συλλαμβάνοντες ἐν ταῖς φυλακαῖς κατεῖχον· εἴθ' οὕτως, ἐπανακρίναντες μετὰ πολλῶν ἐξετάσεων καὶ ποικίλων τιμωριῶν τοὺς ἐμμένοντας τῇ ὁμολογίᾳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ ζῆν ἀπήλλαττο. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, οὗτοι οἱ Μάρτυρες, Τρόφιμος καὶ Εὐκαρπίων, δυνατοὶ τε ὄντες καὶ τολμηροί, καὶ στρατευόμενοι, διώκται καὶ τέλειοι ἐχθροὶ ἐτύγγανον, συλλέγοντες τοὺς Χριστιανούς, καὶ ταῖς φυλακαῖς ἐμβάλλοντες, ὡς πᾶσαν ἐξουσίαν λαβόντες κατ' αὐτῶν· οὓς γὰρ ἤθελον ἐτιμώρουν, τινὰς δὲ καὶ περιεποιοῦντο.

Ποτὲ οὖν ἀπερχομένων αὐτῶν πρὸς τὸ κατασχεῖν τινὰς, εἶδον πυρκαϊάν μεγάλην, ῥοιζηδὸν κατερχομένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πρὸς αὐτούς· καὶ φωνῆς ἐκεῖθεν ἤκουσαν λεγούσης· Ἰνα τί σπεύδετε τοῖς ἐμοῖς ἐπαπειλούμενοι δούλοις; μὴ πλανᾶσθε, εἰδὲ γὰρ δυνήσεται τις κατακυριεῦσαι τῶν εἰς ἐμὲ πεπιστευκότων, μᾶλλον δὲ προσκολληθῆτε τούτοις, καὶ κερδανεῖτε τὴν τῶν Οὐρανῶν Βασιλείαν. Ταύτης τῆς φωνῆς ἀκούσαντες οἱ πρῶν ὠμοὶ καὶ θρασεῖς, καὶ κατὰ τῶν τοῦ Χριστοῦ δούλων ἀλαζονευόμενοι, ἔπεσον χαμαὶ, μήτε τὴν θείαν ὑποφέροντες, μήτε τὴν βροντῶσαν ἐκείνην φωνὴν ὑπενεγκόντες· τοῦτο δὲ μόνον οἱ κείμενοι ἔλεγον· Ἀληθῶς μέγας ἐστὶν ὁ Θεός, ὁ φανεῖς

ἡμῖν σήμερον! καὶ μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, ἐὰν αὐτοῦ γενώμεθα δούλοι. Καὶ ὡς ταῦτα μετὰ φόβου ἔλεγον, σχισθεῖσα ἡ πυρίνη ἐκείνη νεφέλη, ἔση ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ αὖθις ἑτέρα φωνὴ ἦλθε λέγουσα ἐξ αὐτῆς· Ἀνάστητε, καὶ μεταμεληθεῖσιν ὑμῖν ἀφένονται αἱ ἁμαρτίαι. Καὶ ἀναστάντες, εἶδον μέσον τῆς νεφέλης καθήμενον τινὰ λευχειμονοῦντα καὶ πανευειδῆ, καὶ πλῆθος περιστώτων αὐτῷ πολὺ, καὶ ἐπὶ τῇ θείᾳ καταπλαγέντες, Δέξαι καὶ ἡμᾶς, ὡς ἐξ ἑνὸς ἀνεβόησαν στόματος, ὅτι πολλὰ ἡμῖν τὰ ἐσφαλμένα καὶ ἄμετρα· καὶ γὰρ εἰς σὲ τὸν ἀληθινὸν μόνον Θεὸν, καὶ τοὺς σοὺς δούλους πεπαρωνήκαμεν. Ταῦτα τούτων εἰπόντων, εὐθέως ἡ νεφέλη, εἰς ἓν γενομένη, ἀνῆλθεν εἰς τὸν ἔρανον. Οὗτοι δὲ πολλὰ κλαύσαντες, ὑπέσρεψαν· καὶ ὅσους εἶχον ἐγκεκλεισμένους, πάντα φόβον καὶ δειλίαν ἀποθέμενοι, ὡς ἀδελφὸς ἡσπάζοντο καταπροσκυνοῦντες, καὶ παρεκελεύοντο οἴκαδε πορεύεσθαι.

Ταῦτα μεμαθηκῶς ὁ Ἄρχων, οὐ μικρῶς ἐχαλέπαινε κατ' αὐτῶν· καὶ παραστήσας αὐτούς, ἐπυθάνετο τὴν αἰτίαν. Ὡς δὲ πᾶσαν τὴν ὄπτασίαν οὗτοι λεπτομερῶς ἐξηγήσαντο, προσέταξεν ὁ Ἄρχων ἀναρτηθεῖν αὐτῆς ξύλω· καὶ τούτου γενομένου, τὰς πλευρὰς αὐτῶν ταῖς χειράγραυς κατέξαινον· εἰδ' οὕτω τριχῶν ὑφάσμασι κελεύει κατατρίβεσθαι τὰς πληγὰς. Οἱ δὲ Ἅγιοι, γενναίως ἐγκαρτεροῦντες, προσηύχοντο εὐφραϊνόμενοι, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες· ὅθεν καὶ τὸν Ἄρχοντα εἰς μεγάλην ὀργὴν ἐκ τούτου κινήσαντες, κάμινον ἐκκαῆναι μέσον τῆς Πόλεως προστάττει, καὶ ἐν αὐτῇ τῆς Ἁγίας ἀπορρίφῃναι. Καὶ τῆτις γενομένου, οἱ Ἅγιοι τῆς καμίνου ἐπιβεβηκότες, τὸν ζέφανον τῶν Μαρτυρίων ἐν αὐτῇ ἀνεδήσαντο. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**έοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

» **Ε**ἰχων πῦρ ἐν διανοίᾳ, φόβου Πάτερ, τοῦ Θεοῦ, ὕλην ἀπετέφρωσας, τὴν τῶν ἡδονῶν ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δάκρυσι παθῶν τὴν φλόγα, σβέσας μάκαρ τὸν πυρσόν, ἐτήρησας ἄσθεσον, σοῦ τὸν τῆς ψυχῆς ἀνακράζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρεῖθρον ζῶν ἔχων τὴν χάριν, Πνεύματος ἐν τῇ ψυχῇ, θεόφρον ἀνέβλυσας, Πάτερ ποταμὸς διδαγμάτων, τὴν Ἐκκλησίαν ἄρδοντας, εὐσεβῶς σε γεραίρουσαν. **Θεοτοκίον.**

Ολὴν σε καθαγιαίνει, Ἅγιος ὁ ἐκ τῆς σῆς, σαρκὸς δομησάμενος, σάρκα ἐαυτῷ θεοτόκε, ὁ ἐν Ἁγίοις Κύριος, κατοικῶν ὁ Θεὸς ἡμῶν. **Ὤδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.**

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μελεπὲν Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νυσταγμὸν ἀμελείας μακάριε, ἐκ βλεφάρων ψυχῆς ἀπώσάμενος, τὸν τοῖς δικαίοις πρέποντα, νῦν κειοίμησαι ὕπνον, καὶ πρὸς ἡμέραν, ἀνεσπέρου φωτὸς μεταβέθηκας.

Αστραπαῖς σου τῶν λόγων κατέφλεξας, ἀφρυγανῶδεις αἰρέσεις αἰοῖδιμε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας, μίαν σέβειν Τριάδα, τοῖς χαρακτῆρσιν, ἐν μοναδί ὑπάρχουσιν φύσεως.

Γερεύσας σαυτὸν ταῖς ἀσκήσεσι, διὰ σὲ τῶ νεκρῷ χρηματίσαντι, σὺ ἀναιμάκτως τέθυσκας, Ἱεράρχης ὡς θεῖος, ὡς Μυστηρίων, ἀπορρήτων διάκονος Κύριλλε.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες ἀρὰς τῆς Προμήτορος, διὰ σὲ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, εὐλογημένη Δέσποινα, εὐλογοῦμεν Παρθένε δεδοξασμένη, τὸν πανάγιον τόκον σου σέβοντες.

Ὤδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» θεοτόκε, τῷ τῆς κνοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε
» πάντες μεγαλύνομεν.

Γδεῖν ἐφίεμενος Χριστοῦ τὴν ἀρρήτον, Ἱεράρχα δόξαν ἔσπευσας, πάθη νεκρῶσαι ψυχοφθόρα, καρδίαν τε δοχεῖον ποιήσασθαι, σοφίας τῆς ἀμείνω καὶ κρείττονος· ὅθεν σε πιστεὶ μακαρίζομεν,

Αστέρα πολύφωτον Χριστὸς ὁ ἥλιος, Ἐκκλησίας ἐν τῷ ὕψει σε, ἔθετο Κύριλλε ἀκτίσι, δογμάτων ἱερῶν καταυγάζοντα, καρ-

δίας τῶν πιστῶς ἐπιτελούντων σου, τὴν φωτοφόρον μνήμην Ὅσιε.

Συνόμιλος καὶ συλλειτουργὸς γεγένησαι, τῶν Ἀγγέλων· ὡς γὰρ ἄσαρκος, Πάτερ ἐν γῆ ἐπολιτεύσω· Ὅσιων ἀνεδείχθης συμμετοχος, καὶ τῶν Ἱεραρχῶν ἰσοστάσιος· οἷς συγχορεύων ἡμῶν μέμνησο. **Θεοτοκίον.**

Στειρεύουσαν θεῶν ἀρετῶν, πανάχραντε, θεοτόκε τὴν καρδίαν με, δεῖξον Παρθένε καρποφόρον, ἐκ στερείρας ἢ τεχθεῖσα βουλήματι, τὰ πάντα τοῦ ποιούντος τῷ νεύματι. ἵνα ὕμνῳ σε τὴν Πανύμνητον.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Θεῖας ἐπιγνώσεως, εἰσδεδεγμένος τὴν ἔλλαμψιν, ἐφώτισθης τὰ ὄμματα, σοφὴ τῆς καρδίας σε, καὶ τῆς πλάνης ζόφον, ἔλιπες ἐμφρόνως, καὶ ὠμολόγησας Χριστὸν, σάρκα λαβόντα τὸν πάντων Κύριον· ἐντεῦθεν δυναμούμενος, δυνάμει Πνεύματος Χρυσάνθε, τῶν βασιάνων ἀνώτερος, ἀνεδείχθης πανεύφημε.

Εχθροῦ δελεάσματα, καὶ ἡδονῆς ὑπεκκαύματα, ὡς ἀράχην λελόγισαι· ζοφώδη δὲ κάθειρξιν, ὑποσὰς ἐνθέῳ, φέγγει κατηυγιάσθης, καὶ εὐωδίας νοητῆς, ἀπεπληρώθης μέσον ἱσάμενος, βορβόρου καὶ προσήγαγες, ὡς νυμφοστόλος πανάριστος, τῷ Χριστῷ νύμφην ἄμωμον, τὴν μωμῆσαι σε σπεύσασαν.

Ετρώθης τῷ ἔρωτι, τῷ γλυκυτάτῳ τῆ κτίσαντος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ἄθεον, τέλεον ἐξέκλινας, καὶ νυμφῶνος θεοῦ, ἐχώρησας ἐνδον, νενυμφευμένη τῷ Χριστῷ, διὰ βασιάνων πολλῶν τοῦ σώματος, Δαρεία μεγαλύνουμε, θεῖον δοχεῖον τῆ Πνεύματος. Ἀθλητῶν ἐγκαλῶπισμα, καὶ Παρθένων ἀγλαΐσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν κλίνῃ κατάνειμαι, τῆς ἀμελείας πανάμωμε, καὶ ῥαθύμως διέρχομαι, τὸν βίον

καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν θεοτόκε, μὴ ὡσπερ λέων ἀφειδῶς, διασπαράξῃ τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος· διὸ τῆ σῆ ἀγαθότητι, πρὸ τοῦ τέλους προφθάσασα, πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάνανγνος Δέσποινα, καὶ νεκρῶντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαιούσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης φιλόνηρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες, ὡς συνήθες, καὶ τῶν Ἀγίων· οὗ ἢ Ἀκροστιχίς· Σὲ τὸ χρυσαυγὲς Μαρτύρων ἀνθος σέβω.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτρόπώσατο.

» **Σ**τεφάνῳ ὑπὲρ χρυσὸν ἐκλάμποντι, Μάρτυς κοσμημένους, καὶ μαρτυρίᾳ λάμπων καλλοναῖς, τῷ Δεσπότη παρίστασαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν σὲ τιμώντων ἀξιάγαστε.

» **Ε**τρώθης τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Μάρτυς τῆ κτίσαντος, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου παριδῶν, τὴν ῥοπήν ὅλην δέδωκας, τῆς σῆς καρδίας Χρῦσανθε, τῷ ποθουμένῳ προθυμότητα.

» **Τ**ῆ Πίσει θωρακισθεὶς κατέβαλες, τὸν πολυμήχανον, σοὶ προσβαλόντα Μάρτυς γυναικός, ἠδονῆς δελεάσματι, καὶ τῆς ἀγνεύσεως τίμιον, Χρῦσανθε σιεῦος ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

» **Ο** φύσει τῆ Θεϊκῆ ἀπρόσιτος, προσιτὸς ὠφθη μοι, ἐκ σῆ Παρθένε σάρκα προσλαβὼν· ὃν Δαρεία ποθήσασα, καρτερικῶς ἐνήθλησε, καὶ νυμφικῶς αὐτῷ προσήνεκται.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου· Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

» **Χ**ρυσίον δοκιμασθέν, τῆ τῶν κολάσεων πυρᾶς πέφνησας, Βασιλικῶν Χρῦσανθε, φέρων παθημάτων ἐκσφράγισμα.

» **Ρ**ητόρων καταλιπὼν, ἀδολεσχίαν ταῖς πλοκαῖς ἠγρευσαι, τῶν μαθητῶν Χρῦσανθε, τοῦ περιφανῶς σε σοφίσαντος.

» **Υ**πέκεις τῷ ἔραστῇ, νυμφαγωγούντῃ σε Χριστῷ πάνσοφε, διὰ σεπτῆς πίστεως, ἔρωτα σαρκὸς καταλείψασα.

Θεοτοκίον.

» **Σ**αρκὶ τεχθεὶς ἐκ γαστροῦ, σοῦ τῆς Παρθένου Ἰησοῦς Ἀχραντε, Νύμφην ἀγνήν Μάρτυρα, ἑαυτῷ Δαρείαν μνηστεύεται.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

» **Τ**ὸ ὠραιότατον κάλλος ἐπόθησας, καὶ τὰ ὀρώμενα κάλλη παρεδραμες, καὶ προσηγάγω τῷ Χριστῷ, χρυσέοις Μάρτυς λόγοις σε, Χρῦσανθε μακάριε, τὴν Δαρείαν τὴν ἔνδοξον, ἀθλοῦς διανύσασαν, καὶ τυράννου ἀίσχύνασαν· μεθ' ἧς ἡμῶν μνημόνευε πάντων, τῶν πίστει τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

» **Ο** ἁγέωργητος Παρθένε ἀμπελος, τὸν ὠραιότατον βότρυν ἐθλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, αἰεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

» **Τ**ὸν ἐπονείδιστον Οἰκτίριμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἐκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ, ὀρώσα ἐτιτρώσκετο. Οἱ μοι τέκνον ἔλεγε, τί τὸ ξένον μυστήριον; Ἦς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

» **Α**ἰ τοῦ Πνεύματος ἀστράψασαι λαμπηδόνες, τῆ καθαρᾶ καρδία σε ὅλον φωταυγῆσε, Μάρτυς ἀπειργάσαντο, προθύμως κραυγάζοντα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

» **Υ**φαντόν σε θείας χάριτος ἐκ τῶν ἄνω, ὁ Ποιητὴς ἐνέδυσεν ἀφθαρτον χιτῶνα, ἀ-

μωμον τηρήσαντα, τὸ σῶμα μακάριε, καὶ ὡς νικητὴν ἐστεφάνωσε.

Γενναϊότητι καρδίας ἀπεινάξω, τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος, κάλλει ἀσυγκρίτῳ, θείῳ ἐνθόμενος, καὶ χαίρων διήνυσας, τὸ τῆς μαρτυρίας σου στάδιον.

Ε'θεώθης κατὰ μέθεξιν Ἀθλοφόρε, Θεοποιουῦ ἐνώσεως καὶ πρὸς οὐρανίης, εἰσφωκίσθης χαίρουσα, θαλάμους ὡς ἄμωμος, Νύμφη τοῦ Δεσπότη τοῦ κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Συντηρήσας σε Παρθένον, ὡς πρὸ τοῦ τόκου, μετὰ τὸν τόκον ἄχραντε, ἐκ σου ἔσαρκώθη, ὁ ἀπερινόητος, Δαρείαν τὴν Μάρτυρα, Νύμφην ἑαυτῷ ἐπαγόμενος.

Ὤδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Μετάρσιον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων ποιούμενος, δεσμούμενος τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ Ἀθλοφόρε, διέλυσας μακάριε.

Α'γνείας ἐραστής, γεγονὼς Ἱερώτατε, μετήνεγκας τῆς Παρθένου, τὸ διαπύρον φίλτρον, εἰς Κύριον πανεύφημε.

Ρ'ηγνύμενον ὄρων, καὶ ποσὶ συμπατθέμενον, τὸν τύραννον γεγηθότι, λογισμῷ τὸν Δεσπότην, παμμάκαρ ἐμεγάλυνες.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεύσαι Μυστήριον; ὦ πάναγνε Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον, διπλοῦν τῇ φύσει τέτοκας.

Ὤδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι.

Γ'μνοῦντα, τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων αἰοιδίμε, φῶς οὐρανόθεν δι' ὄλου, σὲ περικυκλώσαν κατα φωτίζει, καθειργμένον, ζοφωτάτῳ οἰκήματι Χρῦσανθε.

Ρ'ώμη σε, μαρτυρίῳ σεπτῷ κλειζόμενον, χρυσοειδῆ ὡς ἀστέρα, κερτημένη Μάρτυς στολίζεται, τοῖς ἀγῶσι, καὶ τοῖς θείοις σου Χρῦσανθε θαύμασιν.

Ο'ραία, περικαλλῆς τε καὶ περιδέξιος, Μάρτυς Δαρεία Παρθένε, δεδειγμένη Λόγω

ὠραιοτάτῳ, ἐνυμφεύθης, διὰ πόνων παντοίων τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Νέον σε, ὡς Παιδίον Παρθένο ἐκύησε, τὸν προαιώνιον Λόγον· ὃν ποθοῦσαι Κόραι, ταύτης ὀπίσω, σοὶ τῷ πάντων, Βασιλεῖ νυμφικῶς ἀπηνέχθησαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

Στίχοι.

Ζῶσι Χρῦσανθος καὶ Δαρεία ἐν πόλῳ,
Κᾶν ἐκπνέωσι, ζῶντες εἰσδύντες βόθρῳ.

Χῶσαν συζυγίην δεκάτη ἐνάτη ὁμόλεκτρον.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Νημεριανοῦ βασιλέως· ἦν δὲ ὁ μὲν Χρῦσανθος, πατὴρ Συγκλητικῷ, ὀνόματι Πολέμωνος Ἀλεξανδρέως, ἡ δὲ Δαρεία ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Χρῦσανθος παρά τινος Χριστιανοῦ ἐμυήθη τὰ θεῖα, καὶ βαπτισθεὶς, παρρησία τὸν Χριστὸν ἐκήρυττε, παρὰ τοῦ πατρὸς καθείργνυται. Ὡς δὲ οὐκ ἐνεδίδου, ἀλλ' ἀτρεπτος ἦν καὶ ἀσάλευτος, ἀρμόζει αὐτῷ ὁ πατήρ κόρην εὐπρόσωπον καὶ ὠραίαν, ἐξ Ἀθηνῶν μεταπεμφθῆναι, Δαρείαν ὀνόματι ὡς τε τῷ πρὸς αὐτὴν ἔρωτι, μεταστῆσαι αὐτὸν τῆς τῶν Χριστιανῶν Πίστεως· ἡ δὲ, ἀντὶ τοῦ πείσαι, μᾶλλον ἐπέισθη· καὶ τὴν ἀσέβειαν ἐξομοσαμένη, τὸ Ἅγιον δέχεται Βάπτισμα, καὶ διεφυλάχθη ἀμφοτέρων ἢ παρθενία ἄτρωτος.

Ὅθεν διαβληθέντες πρὸς Κελλερῖνον Ἐπαρχον, εἰς ἐξέτασιν δίδονται Κλαυδίῳ τῷ Ἐπαρχῳ καὶ Τριβούνῳ· ὁ δὲ, πολλαῖς βασάνων ἰδέαις τιμωρησάμενος τούτους, ἐπεὶ περιγενομένους αὐτούς, καὶ τῶν αἰκισμῶν ἀνωτέρους ἑώρα, μεταβαλόμενος, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστὸν ἅμα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἰλαρίᾳ, καὶ τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτῶν Ἰάσωνι καὶ Μαύρῳ, καὶ τοῖς ὑπ' αὐτῶν στρατιώταις, οἱ καὶ ὕστερον τὸν τῆς μαρτυρίας ἐδέξαντο στέφανον, κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ δεκάτην τοῦ Μαρτίου Μηνός. Καὶ ὁ μὲν Κλαύδιος, λίθῳ προσδεθείς, καὶ ἀπορρίφεις τῷ βυθῷ τελειοῦται· οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ σὺν τοῖς στρατιώταις τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Ἅγιος Χρῦσανθος καὶ ἡ Δαρεία ἐβλήθησαν εἰς βόθρον· καὶ ἀνωθεν γῆς ἐπιχε-

θείσης αὐτοῖς, κατεχώθησαν, ἔνθα καὶ τὸ τοῦ Μαρτυρίου τέλος ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Κλαύδιος ὁ Τριβῆνος, ἐν Θαλάσση βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Φυγὼν Θαλάσσαν Κλαύδιος τὴν τῆς πλάνης.

Ἐνδον Θαλάσσης βάλλεται παρὰ πλάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἰλαρία, ἡ τοῦτου σύζυγος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἰλαρία τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει, Θεοῦ πρόσωπον ἰλαρώτατα βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Ἰάσων καὶ Μαῦρος, οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν αὐταδέλφῳ τέμνεται Μαύρῳ κάραν, Ἀδελφὰ τούτῳ συμφρονήσας Ἰάσων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παγχαρίου.

Στίχ. Ὁ Παγχαρίου πάσαν ἦν πλουτῶν χάριν, Ὄν πρὸς τομὴν ἤλειψεν ἡ Θεοῦ χάρις.

Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ, πᾶσα μὲν Εἰδωλικῆς ἐπεπλήρωτο πλάνης ἢ οἰκουμένη, πᾶς δὲ ὁ Χριστὸν ὁμολογῶν, οὐ μόνον ἀφηρηπάζετο πᾶσαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἀναπνεῖν ἐκ διαφορῶν κολάσεων ἀφηρεῖτο. Τότε τοίνυν ἦν τις, Παγχαρίου τούνομα, ἐκ τῆς χώρας τῶν Οὐσάνων, ἐκ Πόλεως Βιλλαπάτης, ἐκ προγόνων Χριστιανῶν, ἀνὴρ εὐμεγέθης καὶ ὠραῖος· οὗτος, καταλαβὼν τὴν Ῥώμην, ὠκειώθη τῷ βασιλεῖ· καὶ πρῶτος γενόμενος τῶν ὑπ' αὐτῷ, ἠγαπάτο ὑπ' αὐτοῦ ὑπερβαλλόντως. Διὰ ταῦτα οὖν, καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, οὗτος μὲν ἐξωμόσατο τὴν πρὸς Χριστὸν Πίστιν, ἐκεῖνος δὲ σιτηρέσια καὶ προσόδους παντοίας, τὰ μὲν τυπικῶς, τὰ δὲ δεσποτικῶς αὐτὸν διωρίσατο λαμβάνειν, καὶ κεκτῆσθαι εἰς ἀπόλαυσιν θεωρίας καὶ ἀνάπαυσιν· τοίνυν καὶ γέγονεν ὁμόφρων κατὰ πάντα τῷ βασιλεῖ.

Ταῦτα μαθοῦσα ἡ μακαρία αὐτοῦ Μήτηρ καὶ ἡ Ἀδελφή, δι' ἐπιστολιμαίου λόγου, ἐν πρώτοις τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν ἐν ἑαυτῷ συνεβούλευον· εἶθ' οὕτω τὴν φοβερὰν ἐκείνην Κρίσιν, δι' ἧς, οἱ μὲν ἐπιγνόντες αὐτὸν, καὶ παρρησίᾳ ὁμολογήσαντες ἐνώπιον Βασιλέων καὶ Ἀρχόντων, οἶαν τὴν ἐπαγ-

γελίαν ἔλαβον, καὶ γινώσκειν διεβεβαιοῦντο· ὥσπερ πάλιν, οἱ τὴν Θεότητα τούτου ἀθετήσαντες, ὅποιαν τὴν καταδίηκην, μὴ ἀγνοεῖν. Πρὸς τούτοις, καὶ τὸ, καὶ τὸν κόσμον ἅπαντα κερδήσει τις, τὴν δὲ ἑαυτοῦ ψυχὴν ζημιωθῆ, οὐχ εὐρήσει τὸ κέρδος ἰσοστάσιον τῆς ψυχῆς. Τοιαύτην διὰ τῆς Μητρὸς γραφὴν δεξάμενος ὁ Παγχαρίου, καὶ ἀναγνοὺς, εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, θρηνεῖν ἤρξατο· καὶ τῇ γῇ ἑαυτὸν καταβαλὼν, Ἐλέησον, Κύριε παντοκράτορ, ἐβόα, καὶ μὴ καταισχύνῃς τὸν δούλον σου ἐνώπιον Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ φεῖσαί μου διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ὡς οὖν τινὲς τῶν τοῦ Παλατιοῦ εἶδον αὐτὸν θρηνοῦντα, καὶ τοιαῦτα λέγοντα, προσήγγειλαν τῷ βασιλεῖ· καὶ παραστάντος αὐτοῦ, λέγε μοι, προσφιλέστατε Παγχαρίου, ἔφη ὁ βασιλεὺς· μὴ Ναζωραῖος εἶ; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Ναζωραῖος εἰμὶ, καὶ Χριστιανός, ὃ βασιλεῦ. Καὶ ὁ βασιλεὺς· Ἄρνησαι τὴν προσηγορίαν ταύτην, διὰ τὴν πρὸς σέ μου ἀγάπην· ἐπεὶ γνωστὸν ἔστω σοι, ὡς οὐκ ἀποφαίνομαι θάνατον σύντομον κατὰ σοῦ, εἰμὴ πρότερον πολλὰς καὶ διαφοροῖς καταναλώσω κολάσεσι. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ἐγὼ μὲν, ὃ βασιλεῦ, ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι με ὁμόφρονά σοι μέχρι τοῦ παρόντος, φρίττω καὶ δέδοικα, ἵνα μὴ πῦρ ἐλθὼν ἐξ οὐρανοῦ κατακαύσῃ με· μὴ γένοιτο δέ μοι ἀπὸ τοῦ νῦν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν μου, καὶ σήμερον, καὶ μετὰ πολλοὺς χρόνους, πολυειδῶς μου τὸ σῶμα, ὡς σὺ φῆς, καταναλώσης.

Τότε ἀποδυθεὶς ὁ Ἅγιος, γυμνὸς τοῖς βουνεύροις ἐτύπτετο· καὶ τῆς Συγκλήτου πάσης παραστάσης, φησὶν ὁ βασιλεὺς· Ἐγνώτε, ὅτι Παγχαρίου, ὁ Σακελλάριος καὶ Σικηνιαρίου τῆς βασιλείας, τῇ τῶν Γαλιλαίων περιέπεσε θρησκείᾳ; εἶπατε δούλοι, τί ποιήσω; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Κέλευσον, ὃ βασιλεῦ, ἐπὶ τοῦ θεάτρου αὐτὸν γυμνωθέντα μαστίζεσθαι, εἶθ' οὕτω παραπέμψαι τῷ Ἀρχοντι ἐν Νικομηδείᾳ, πρὸς τὸ ἐκεῖσε αὐτὸν ὑπ' ἐκείνου τιμωρηθῆναι, ἵνα μήπω τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς γενώμεθα κοινωνοί, ἀγαπητοῦ σου τυγχάνοντος. Ἦρσεν ἡ βουλή τῷ βασιλεῖ, ὅτι πᾶν αὐτὸν ἠγάπα, καὶ οὐκ ἠθέλεν ἰδεῖν τὸν θάνατον αὐτοῦ· καὶ ἀγαγόντες αὐτὸν ἐπὶ τὸ θεάτρον, ἔτυψαν σφοδρῶς. Τότε ὁ βασιλεὺς,

τοῖς στρατιώταις ἐκδούς τὸν Ἅγιον, καὶ πρόσταγμα πρὸς τὸν ἐν Νικομηδείᾳ Ἄρχοντα ἐτεθῆναι παρεκελεύσατο, πολυειδῆ θάνατον τοῦ Ἁγίου παρεγγυώμενον.

Καὶ τοῦ Ἁγίου τὴν Νικομηδείαν καταλάβοντας, καὶ τῷ Ἄρχοντι παραστάντος, ἐπεὶ πρὸς ἀποκρίσεις οὗτος κατηπείγεται, Ἰδού, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ προσταγματος ἐπέγνως, ὅς τις εἰμί, καὶ τὰ δοκοῦντά σοι λοιπὸν ἐπιμελῶς καὶ ἀναιδῶς ποιεῖ, φησί. Καὶ ὁ Ἄρχων εἶπε· Τί σου τὸ ὄνομα; Καὶ ὁ Μάρτυς Παγχαίριος μὲν τοῦνομα, Χριστιανὸς δὲ ἦμην ἐκ προγόνων καὶ συναπαχθεὶς τῇ τοῦ βασιλέως ἀπάτῃ, γέγονα ὁμόφρων αὐτοῦ, κακῶς τοῦτο βελευσάμενος· διορθωθείς δὲ σὺν Θεῷ ὑπὸ τῆς Μητρὸς καὶ τῆς Ἀδελφῆς, προσῆλθον τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου· καὶ νῦν σπεύδω ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανεῖν, ἵνα τὴν ἀρνησιν, ἣν κακῶς ἐποίησάμην, ἀπαλείψω.

Ὁ ἄρχων εἶπεν· Ἄφες ἃ λέγεις, καὶ ποιήσον τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα, καὶ μὴ δολήσης, τοιοῦτος ὢν εὐειδῆς καὶ ὠραίος, ἀπολέσαι τὸ μνημόσυνόν σου ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ἡ ἀπώλεια αὕτη, ἣν λέγεις, πρόσκαιρός ἐστιν, ἀλλὰ πρόξενος ζωῆς αἰωνίου τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν ἀπώλειαν ταύτην αἰρετισαμένοις. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἄρχων τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ, δέδωκεν ἀπόφασιν· καὶ προσευξάμενος, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν ὁ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Παγχαίριος, κατὰ τὴν ἑννέα καὶ δεκάτην τοῦ Μαρτίου μηνός, ἐν Νικομηδείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Διοδωρος Πρεσβύτερος, καὶ Μαριανὸς Διάκονος, σπηλαιῶ ἐγκλεισθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ὡς βῆμα τὸ σπήλαιον· ἔνδον γὰρ φέρει, θύτην τε Χριστοῦ, καὶ σὺν αὐτῷ Λευίτην. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
» φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

» ἄνθος Μαρτύρων, χρυσοειδὲς σὺ γεγένησαι·
» ἄδημον ἀθλητῶν προσῆξας γὰρ τῷ Χριστῷ,
» θείοις λόγοις σου καὶ θαύμασι, Μάρτυς θεό-
» ληπτε· μεθ' ὧν πιστῶς σε νῦν μακαρίζομεν.

Νομῇ βορβόρου, συγκλεισθέντα γυμνὸν σε πανένδοξε, θείας εὐωδίας δόξη φωτει-
δεῖ, Ἰησοῦς καταφαιδρύνει σε· ὃν καθαρότητι,
διανοίας πανσόφως ἠγάπησας.

» ἦρα φρουρόν σοι, Παρθενίας Χριστὸς ἐξ-
» πέσειλε, λύμην ἀσεβῶν ἀπειργοντα προ-
» φανῶς, μελωδοῦντί σοι πανεύφημε· Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

» κατ' οὐσίαν, τὴν Θεϊκὴν ὧν ἀπερίγρα-
» πτος, κόλποις σου Παρθένε γέγονε καθ'
» ἡμᾶς, τῇ σαρκί περιγραφόμενος. Εὐλογημένη
» σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

» Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.
» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάικῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύνάμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

» Στερόρῳτι μάκαρ λογισμοῦ, ἀντιταξάμενος
» τῷ ματαιόφρονι, ξεσμούς τοῦ σώματος
» ἠνεγκας· καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, εἰ κατε-
» φλέχθης, τοῖς Παισὶ συμφάλλων Χρῦσανθε·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

» Σοφία κοσμούμενος Χριστοῦ, ἐναπεμώρα-
» νας, ἀσόφων φρύαγμα, καὶ νοῦν ἀλά-
» στορα ἠσχυνας, τοῦ τὴν Εὐάν ἀπατήσαντος,
» αἰχμαλωτίσας εὐσεβῶς, τούτου τὸ ὄπλον σο-
» φέ, καὶ προσάξας, Νύμφην Θεῷ ἐκλεκτὴν διὰ
» Πίστews.

» Ἐνώσει ψυχῆς τὴν τῆς σαρκὸς, φυγόντες
» ἔνωσιν, ἀγνά κειμήλια, τῷ Παντοκράτο-
» ρος ὠφθητε, καὶ Ναῶ προσανετέθητε, ἐπθρα-
» νίῳ ἀθληταί, ἀναβοῶντες Χριστῷ· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

» Βελήσει Θεῷ τῶν τῆς σαρκὸς, παθῶν κρα-
» τήσαντες, πῦρ ἀπετέφρωσαν, τὸ τῶν κο-
» λάσεων Χρῦσανθος, καὶ Δαρεία δρόσω Πνεύ-
» ματος, καὶ τῶν στεφάνων τῆς ζωῆς ἔτυχον
» μέλποντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον.

» Θεοτοκίον.

» Ὡς ῥόδον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, τοῦ βίου πά-
» ναγενε, Θεὸς εὐράμενος, σὲ τὴν ἀμώμητον
» ὠκῆσε, τὴν γαστέρα σου τὴν ἀχραντον, καὶ
» εὐωδίας μυστικῆς κόσμον ἐπλήρωσεν, ἐκβοῶν-
» τα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁδὴ δ' Ὁ Εἰρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρουθς, ἐξ ἀλαξεύτου
 » σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη,
 » Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ
 » ἐπαγαλλόμενοι, σέ θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Γερολογοῦντι τὰ θεῖα, θεῖος στρατός σοι
 προσετέθη, πλάνης ἀνιέρου λυτρωθεῖς, καὶ
 διὰ ξίφους ἄμωμα δύματα, τῷ δι' ἡμᾶς ὡς
 πρόβατον, Μάρτυς τυθέντι προσηνέχθησαν.

Ὡφθητε θερίων ἐν μέσῳ, οἷά περ ἄρνες ἀ-
 θλοφόροι, σάρκωσιν κηρύττοντες θεῖαν,
 τοῦ κενωθέντος καὶ μέχρις αἵματος· καὶ διὰ
 πόνων ἄπονον, λήξιν ἐνθέως ἐκληρώσασθε.

Σήμερον φαιδρῶς ἐορτάζειν, ἄπασαν πόλιν
 τε καὶ χώραν, Ῥώμη συγκαλεῖται ἡ Πό-
 λης, τοὺς θεῖους ἀθλοὺς καὶ τὰ παλαισμάτα,
 ὡς πανδαισίαν ἄυλον, προβαλλομένη ὑμῶν
 Ἄγιοι.

Ἠρθητε πρὸς ἀπειρον δόξαν, Χρῦσανθε
 Μάρτυς καὶ Δαρεῖα, καὶ τῷ Παντοκρά-
 τορι Λόγῳ, στεφανηφόροι ἅμα παρίστασθε,
 ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, μακαριζόντων ὑμᾶς
 πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φρίττει λογισμὸς καὶ καρδία, κατανοοῦν-
 τα σὴν λοχείαν, τὴν ἀκατανόητον Κόρη·
 θεὸν γὰρ Λόγον ἐκυσφόρησας, τὸν διὰ σοῦ
 ρύομενον, πάσης ἀνάγκης τοὺς τιμῶντάς σε.

Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ Ἦχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
 καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ
 Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
 Ἦχος δ' Ὁς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, ὀλικῶς ἀγαπήσαν-
 τες, τὰ τοῦ βίου Ὁσίοι, ὡσπερ σκυθά-
 λα, τερπνὰ ἠγήσασθε ἅπαντα· καὶ μόνα τὰ
 μένοντα, ἀγρυπνία καὶ εὐχῇ, νιφετῶ τε καὶ
 καύσωνι, ἐποθήσατε, σπηλοδίαιτοι ἅμα γεγο-
 νότες, συμπολιταὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀναδειχθέν-
 τες ἐν χάριτι.

καὶ ῥοπαίλοις τυπτόμενοι, καὶ τοῖς λίθοις
 βαλλόμενοι, καὶ πυγμαῖς κοπτόμενοι
 τὴν ὁμόνοιαν, οὐ διελύσατε Μάρτυρες, ἀγάπη
 συνδούμενοι, καὶ φορῆ ἀδελφικῇ· ἀλλ' ὑφ' ἐν
 θανάτουμένοι, καὶ τεμνόμενοι, μεληδὸν Ἀθλο-
 φόροι τῇ τραπέζῃ, προσηνέχθητε τῇ θεῖα, ὡς
 ἱερεῖα ἀμώμητα.

καὶ πυγμαῖς συγκλειόμενοι, καὶ πυρὶ δα-
 πανώμενοι, τὰς ψυχὰς παρέθεσθε ὡς
 ἀμώμητα, Μάρτυρες ἐνδοξοὶ δύματα, χειρὶ τῷ
 Παντάνακτος, καὶ συνήθητε χοροῖς, ἀσωμά-
 των Δυναμέων, αἰωνίζουσαν, κληρωσάμενοι
 δόξαν, ἧς μεθέξειν, τοὺς ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας,
 ἀδιαλείπτως πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρ-
 μακον, ἡ θεὸν κυήσασα τὸν Σωτῆρά
 μου, καὶ τῶν δακρύων τὰ ρεύματα, καὶ ὥρας
 τὴν ἐννοίαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδε-
 κᾶσθε τε κρίσεως, σύ μοι δώρησαι· καὶ φυγεῖν
 ταῖς εὐχαῖς σε, ὦ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν
 τρόπον, καὶ θεῖας τεύξασθαι χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Ἀμνάς ἡ κυήσασα, τὸ Ἀρνίον τὸ ἄκακον,
 τὸ τὴν ἀμαρτίαν ἐλθὼν ἰάσασθαι, παν-
 τὸς τοῦ κόσμου Πανάμωμε, οἰκίῳ ἐν αἵματι,
 τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμ-
 παντα, σύ με ἐνδυσσον, γυμνωθέντα τῆς θεῖας
 ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν
 θεῖας χάριτος.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τῷ Ἁγίων
 οὐ ἡ Ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Γ' μνοῖς γεραίρω Μάρτυρας μονοτρόπους.

Στεφάνου Σαββαΐτου.

Ὁδὴ α' Ἦχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμός.

» Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμα-
 » στῷ θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι
 » τὸν Ἰσραὴλ δουλείας, ὠδὴν ἐπινίκιον ἄδον-
 » τες καὶ βοῶντες· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ δε-
 » σπότη.

Γ' μνοῖς τὴν θεόπνευστον πληθύν, τῶν ἱε-
 ρῶν Μαρτύρων σου, ποθοῦντι εὐφημηῆσαι,
 Χρισέ μοι οὐρανόθεν, παράσχου φῶς γνώσεως,
 τούτων ταῖς ἱκεσίαις, ἵνα μέλψω θεόφθεγ-
 κτον ἄσμα.

Νόμω τῷ τοῦ Πνεύματος σοφοί, τὰ μέλη κυβερνήσαντες, ὑμῶν καὶ τὰς αἰσθήσεις, νοαὶ ἡγιασμένοι, Θεοῦ ἀνεδείχθητε, Μάρτυρες Θεοφόροι· ἐν ὑμῖν γὰρ Χριστὸς ἐνυλίσθη.

Οὐλοῦν τὸν φθειρόμενον ἐν γῆ, καταλιπόντες Ἅγιοι, καὶ τὰ τερπνά τοῦ βίου ὡς ὄναρ παριδόντες, Χριστοῦ ἠρετίσασθε, τὴν μὴ σαλευομένην, Βασιλείαν, ἧς νῦν ἐμφορεῖσθε.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἀνεδείχθης μυστικῆ, ἦν Ἰακώβ τεθάεται, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ· ἐξ ἧς ἀρρήτῳ λόγῳ, προῆλθεν ὁ ἄσαρκος, σὰρξ ἀτρέπτως ὑπάρξας, ὑπὲρ λόγον ἐκ σῆ Θεοτόκε.

Ὤδη γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομητορ σύμε στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Ἰερεύσαντες ὅλον, τὸν ἑαυτῶν Ἅγιοι, βίου ἀκηλίδωτον ὅλως τῷ παντεπόπτῃ Θεῷ, προσενηνόχατε, ὀλοκαυτώματα θεῖα, ἑαυτὸς καὶ τέλειον, στέφανον ἤρασθε.

Σάββα τοῦ Θεοφόρου, ὡς φοιτηταὶ γνήσιοι, τὴν ἐκ τῶν θορύβων ποθίσαντες ἀναχώρησιν, ἀνεπισρόφως ὁδὸν, τὴν τεθλιμμένην πατῆντες, πρὸς ζωὴν ἐφθάσατε, τὴν ἀτελεύτητον.

Γεωργήσαντες σπόρον, τὸν ἐν ὑμῖν Ὅσιοι, ἐγκαταβληθέντα τοῦ λόγου, καὶ τῶν δακρύων ῥοαῖς, ἄγαν ἀρδεύοντες, ἐκατοσεύοντα στάχυν, τῷ Θεῷ προσάγετε, καρποφορήσαντες.

Θεοτοκίον.

Ε'νοικήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ὠφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναι σε· ἦν καὶ ἀνεδείξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτες, ἀπονεκρώσαντες ὀρμὰς καὶ τὰς κινήσεις, Ἀσκηταὶ θεοληπτοί, ἐπόμενοι κατ' ἴχνος, τῷ πάντα τεκτηναμένῳ μόνῳ Θεῷ, καθάπερ δεκτὴ δυσία καὶ ἱερά, προσηνέχθητε σφάγια, διὰ χειρὸς βαρβαρικῆς, τυπτόμενοι σφαττόμενοι, καὶ βιαίως κοπτόμενοι.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἄγνη εὐλογημένη, τὸν διασπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα,

σὺν ταῖς ἀνώ δυνάμεσι, καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἄσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ τοῦ Υἱοῦ σε καὶ Θεῆ Σταυρῷ Παρθένε, περιφρουρούμενοι αἰεὶ τὰς τῶν δαιμόνων, προσβολὰς τροπούμεθα, καὶ τὰς μεθοδείας κυρίως σε Θεοτόκον καὶ ἀληθῶς, ὑμνοῦντες, καὶ πόθῳ πᾶσαι αἱ γενεαί, μακαρίζομεν Ἀχραντε, ὡς προεφήτευσας· διὸ, πταισμάτων ἡμῖν ἄφεςιν, ταῖς πρεσβείαις σου δώρησαι.

Ὤδη δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'πέθης ἐφ' ἵππους, τοὺς Ἀποστόλους σου
» Κύριε, καὶ ἐδέξω χερσὶ σου ἡνίας αὐ-
» τῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου,
» τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι· Δόξα τῇ δυνάμει
» σου Κύριε.

Ε'ρήμῳ ἀνίκμῳ, ἐγκαρτεροῦντας ὄρων ὁ ἐχθρὸς, ἀρεταῖς τε παικίλαις ἐμπρέποντας, τοὺς ἀηττήτους Μάρτυρας, ἐπυρπολεῖτο δεινῶς, τῷ φθόνῳ βεβλημένος, καὶ πρὸς παρατάξεις ἐτρέπετο.

Ρίζώσας τὴν πλάνην, ἐν τοῖς ἰδίῳις αὐτοῦ μαθηταῖς, πρὸς ἀλληλοφονίαν ἠρέθισε, τὰ τῶν Βαρβάρων φύλα ὁ Δράκων ὁ δόλιος, δι' ὧν καὶ τῆς ἐρήμου, ἐξῶσαι τοὺς Ὅσιους ἠπείγετο.

Α'γρίως τὰ κύκλω, περιλαβὼν ὡς ἐπόθησε, φυγαδεῦσαι μὲν τούτους, οὐκ ἴσχυσε τοὺς ἀηττήτους, ὁ τῶν Δικαίων ἀντίπαλος· νικηθεὶς δ' ἀοράτως, ὀφθαλμοφανῶς ἐπεστράτευσεν.

Ἰοῦ καὶ μανίας, ἐμπεπλησμένος ἐφώρμησε, σὺν τοῖς ὑπασπισταῖς ὁ ἀρχένικος· θηριωδῶς δὲ τοῖς μακαρίοις ἐφήλατο· καὶ πληγαῖς ἀνηκέστοις, αἵματος λιβάδας ἐξέχεε.

Ρεούσης ἀπήτουν, ὕλης χρυσίου φθαρτοῦ θησαυροῦς, οἱ τῇ γῆ τὰς ἐλπίδας ἐρείσαντες· οἱ δὲ γενναῖοι ἐν οὐρανοῖς ἀναθέμενοι, τὰς ἐλπίδας ἐβόων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς θῆρες ῥοπάλοις, ἀνηλεῶς καὶ τοῖς ξίφεσι, τοὺς Ὅσιους καὶ λίθοις ἠκίζοντο, τοὺς σφῶν προκίτους καταμηνύειν κελεύοντες· ἀλλ' ἀνένευεν πάντες, νόμῳ τῆς ἀγάπης νευρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε καὶ Μήτηρ, σὺ Ἀποστόλων καλ-
λώπισμα, καὶ Μαρτύρων Ἁγίων κρα-
ταίωμα, καὶ τῶν Ὁσίων καύχημά τε καὶ
διάσωμα, τῶν πιστῶς μελωδούντων· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**ὰ τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σε
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπί-
» στρεψὸν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν
» σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Μηθέντες ἀγάπης, Σῶτερ τὸν δεσμὸν τῆς
τελείας οἱ Ὅσιοι, καὶ πεπαιδευμένοι,
ὑπὸ σοῦ τὰς ψυχὰς προετίθεσαν, ὑπὲρ τῶν
ιδίων, φίλων, τὸ σὸν ὑπὲρ ἀνθρώπων, ἐθελού-
σιον θῦμα μιμούμενοι.

Αγαν ὑπὲρ τὴν φύσιν, τὴν ἐκ θελημάτων
σαρκὸς γεννηθεῖσαν Χριστέ, τὸ διάταγ-
μά σου, τοῦ θανάτου ἐφάνη στερρότερον· τῷ
γὰρ σὺ στοιχοῦντες, Νόμῳ θανεῖν ὑπὲρ τῶν
φίλων, εὐκλεῶς οἱ θεόφρονες εἶλοντο.

Ραντισθέντες ὑσώπῳ, διὰ τοῦ Βαπτίσμα-
τος τῷ νοητῷ τῆς ψυχῆς, τοῖς οἰκείοις
αὐθις, ἐρραντίστητε αἵμασιν Ὅσιοι· ἐν φρουρᾷ
πυρὸς δέ, οἷα χρυσὸς δοκιμασθέντες, προση-
νέχθητε θῦμα εὐῶδες Χριστῷ. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν
σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προ-
νοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σέ
καὶ μόνην, Χριστιανοί, πρὸς τὸν Δεσπότην,
ἰλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν με Κύριον, ἐν
» βυθοῦ ἀμαρτιῶν ἐβόησα, καὶ ἐν φθο-
» ρᾷ ἀνήγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόανθρωπος.

Ταῖς ἀπειλαῖς τῶν τυράννων οὐκ ἔπηξαν,
οἱ θεράποντες Χριστοῦ· τὸν βίον γὰρ
διηνεκῶς μελέτημα, τοῦ θανάτου προκατέ-
στησαν.

Υπονοσοῦντες πλουτεῖν τοὺς ἀκτήμονας, ἀ-
φειδῶς οἱ ἀσεβεῖς ἐκόλαζον, τοὺς τὰ
φθαρτὰ μὲν ρίψαντας, κτησαμένους δὲ τὰ ἀ-
φθαρτὰ.

Ρώμην ἀνίκητον ἀμφιασάμενοι, τοῦ Χριστοῦ
οἱ Ἀθληταὶ ἐτρέψαντο, τοῦ νοητοῦ ἀλά-
στορος, καὶ Βαρβάρων τὰ φρυάγματα.

Marzo.

12

Θεοτοκίον.

Ως ἐπὶ κούφης νεφέλης ἐλήλυθεν, ἐπὶ σοὶ
ὁ βασιλεύων Κύριος, τοῦ καθελεῖν Αἰγύ-
πτια, χειροποίητα Πανάμωμε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Ἀββάδων, τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν Μαύρων
ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

Στίχοι.

Διπλοῦς στεφάνους χειρὸς ἐκ τοῦ Κυρίου,
Πόνων χάριν δέχεσθε, καὶ τῶν αἱμάτων.

Εἰκάδι Ἀββάδες ἐκ χθονὸς οὐρανὸν ἤλυθον
εὐρύν.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ἐν διαφορῶν τό-
πων συναθροισθέντες, καὶ τῇ Μονῇ τοῦ
Ἁγίου Σάββα προσκαθεζόμενοι, ἐν ἀσκήσει
πολλῇ, καὶ καλῇ πολιτείᾳ τὸν Θεὸν ἐθερά-
πευον. Ἀλλ' ὁ βασκαίνων καὶ φθονῶν διάβο-
λος, καὶ μάλιστα τοῖς ἐν ἀρεταῖς, ἐξήγειρεν
ἐπ' αὐτοὺς ἀθέους Αἰθίοπας, ἐλπίζοντας πλού-
του περιεσίαν λαβεῖν. Ὡς δὲ ἀπελθόντες εἰδὲν
εὐρον, τοὺς μὲν ἀποκεφαλίσαντες, τοὺς δὲ
διχοτομήσαντες, ἄλλους δὲ κατακεντήσαντες,
καὶ τὰ αἵματα αὐτῶν ἐκχέαντες, καὶ διαφο-
ρως ἀνελόντες, ἀπέκτειναν. Οἱ δὲ Ὅσιοι εὐχα-
ριστοῦντες, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τῷ
Κυρίῳ, ἀπολαβόντες τὴν αἰώνιον καὶ μακα-
ρίαν ζωὴν τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, δι' ἣν
τούς τε ἀγῶνας τῆς ἀσκήσεως, καὶ τὸ μαρ-
τύριον τῆς ἀθλήσεως προθύμως ὑπέμειναν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Νικήτα, Ἐπισκόπου Ἀ-
πολλωνιάδος.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν καὶ Ὁμο-
λογητὴς, ἐν τῷ καιρῷ τῶν Εἰκονομά-
χων, ὑπῆρχεν Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος, οὐ
μόνον πιστὸς καὶ εὐλαβὴς καὶ ὀρθοδοξότατος,
ἀλλὰ καὶ ἐλεήμων καὶ συμπαθὴς, πολὺς τὴν
γνώσιν, πολὺς τὸν λόγον. Ὅθεν ἀναγκασθεὶς
ἀρνήσασθαι τὴν προσκύνησιν τῶν Ἁγίων Εἰ-
κόνων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ τῶν ἱε-
ρῶν καὶ θείων Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁ-
γίων, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἐξορίαις καταδικάζε-
ται, καὶ πειρασμοῖς ἀνυποπίστοις καθυποβάλλ-

λεται· ἐφ' οἷς νοσήσας δεινῶς, παρέθετο τὴν ἁγίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων Γυναικῶν, τῶν ἐν Ἀμινσῶ, Ἀλεξανδρίας, Κλαυδίας, Εὐφρασίας, Ματρῶνης, Ἰουλιανῆς, Εὐφημίας, καὶ Θεοδοσίας.

Στίχ. Δηλοῖ Γυναικῶν τῶν πεπυρπολημένων, Ἀριθμὸς ἑπτὰ παρθένος τῶν Παρθένων.

Αὐτὰι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μάξιμιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς· ὑφ' οὗ, διωγμοῦ κινήεντος μεγάλου κατὰ τῶν Χριστιανῶν, πᾶσα ἡλικία τῶν τὸν Χριστὸν ὁμολογούντων, διαφόροις βασάνοις, καὶ ποικίλοις θανάτοις ἐξεκόπτετο. Ἐπεὶ δὲ ἐν Ἀμινσῶ τῇ Πόλει τὸ αὐτὸ ἐπετελεῖτο παρὰ τοῦ Ἀρχοντος τῆς Πόλεως, καὶ αὐτὰι αἱ ἑπτὰ πεπαρρησιασμέναι ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ Χριστιαναῖς ἑαυτὰς ὁμολογήσασαι, καὶ τὸν Ἀρχοντα ὡμὸν καὶ ἀπάνθρωπον, καὶ ἐχθρὸν αὐτὸν ἀποκαλέσασαι, πρῶτον μὲν ἐκδυθεῖσαι ῥαβδίζονται· ἔπειτα τοὺς μαστοὺς ξίφει ἐκκόπτονται· μετὰ δὲ ταῦτα κρεμασθεῖσαι ξέονται, ἄχρι καὶ τῆς διαφανείας τῶν ἐγκάτων αὐτῶν· καὶ τελευταῖον εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεῖσαι, παρέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ῥοδιανὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Ῥοδιανὸς, ὡς ἐρυθρὸν σοὶ ῥόδον, Χριστὲ προσήχη, τὸ σῶμα βεβαμμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀκύλας ὁ Ἐπαρχος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἀμωμον ἱερεῖον ὦφθης Ἀκύλα, Τμηθεὶς ἀμώμῳ Δεσπότη διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Λολλίων πυγμαῖς βαλλόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Λολλίων ἔστηκε τὰς πυγμαῖς φέρων, Καὶ μὴ σεναγμὸν, μηδὲ μυγμὸν ἐκφέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐμμανουὴλ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ξίφει χεθήτω, κἄν κοτύλη φησί μοι, Ἐμμανουὴλ πέφυκεν αἵματος μία.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ εἰς τῆς Χαλδαίας καμίνου, τὴν πανώλε-
» θρον δύναντιν σθέσαντες, μορφή Ἀγγέ-
» λου συγκαταβάντος, τῷ Δημιουργῷ Νεανίαι

» ἐκράυγαζον· Εὐλογητὸς εἶ καὶ αἰνετὸς, ὁ
» Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Απηνεώθησαν ἄμφω, τὰ πολέμια τῶν ἐναντίων στίφη, τῶν ὀρωμένων καὶ ἀοράτων, ἐν τοῖς αἰκισμοῖς καθορώντες τοὺς Μάρτυρας, ὑμνολογοῦντας· Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοὶ τῷ Χριστῷ νυμφευθέντες, καὶ τῷ ἔρωτί σου τιτρωσκόμενοι, τοῦ μόνου ὄντως ἠαπημένου, γένος καὶ πατρίδα καὶ πλοῦτον ἠθέτησαν, οἱ πρόσφυγές σου ὦ Λυτρωτά, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μιαφωνία βαρβάρων, οὐ μετέστησε τοὺς ἔρασταίς σου Χριστέ, τῆς ἐν ἐρήμῳ θεολατρείας· τοὺς γὰρ ἀναιροῦντας τὸ σῶμα ἐκ ἔπτηξαν, τὰς σὰς κατέχοντες ἐντολαῖς, ὡς ἀκράδαντον θεμέλιον.

Νόμον θεόγραφον ἔνδον, ἐν πλαξί τῶν καρδιῶν ὑμῶν, θεόθεν Μάρτυρες δεδεγμένοι, ἕνα ἐν Τριάδι Θεὸν ἐκηρύττετε, αὐτῷ βοῶντες· Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εν τῷ φωτί τοῦ Κυρίου, πορευόμενοι, δεῦτε ὑμνήσωμεν, τὴν θείαν πύλην τοῦ Βασιλείως, τῶν βασιλευόντων, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, τὴν θεοτόκον ὡς ἀληθῶς, καὶ ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**σθεβείας ὄργανα ἄλιον μέλος· εὐσεβείας
» δὲ αἱ θεόφθογγοι, ἐκελάδουν φόρμιγ-
» γες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς
» τοὺς αἰῶνας.

Οὐρανίαις τάξεσιν ἠμιλλημένοι, οἱ ἰσαγγελοὶ ὀλονύκτιοι, ἐν ἀγρυπνίαις ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Τὸν Σταυρὸν ἀράμενοι σοὶ τῷ Δεσπότη, ἠκολούθησαν ὀλοψύχως, οἱ Μάρτυρες ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ράβδοις συνθλαπτόμενοι, λίθων νιφάδας, ὑφιστάμενοι οἱ πανόλθιοι, ἀρετῆς ἀντείχοντο, ὕμνεῖτε βοῶντες τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ολοτρόπως σῶμά τε ψυχὴν καὶ πνεῦμα, καθηράμενοι οἱ μακάριοι, τῷ Χριστῷ ἀνέμελλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰγνατίου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ
» Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδη-
» γήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἴγυ-
» πτίων· ὅτι δεδόξασται.

Τὸν φωτισμὸν, τοῦ σοῦ Δεσπότη Ἰάκωβε,
ἐν τῇ ψυχῇ δεξάμενος, κόσμῳ κατέλιπες,
ἀγλυώδη ἀπάτην, καὶ τῆς ὑπερκοσμίου δόξης
ἐπέτυχες.

Σὺ τὸν Σταυρὸν, ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος,
τῷ σταυρωθέντι Ὅσιε, κατηκολούθησας,
καὶ μονάσας πανσόφως, τὰ πάθη ἐγκρατεῖα
Πάτερ ἐμείωσας.

Χωρητικὸν, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύμα-
τος, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων σε, σκευὸς γεγέν-
ησαι, καὶ τῆς ἀνω πολίτης Σιών, καὶ κληρο-
νόμος μάκαρ Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σοὶ
χωρητὸν γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀ-
πεκύησας Κόρη· ὃν αἴτησαι σωθῆναι τοὺς ἀ-
νυμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνοῦντων σε.

Οβίος σου τερπνός, ὁ λόγος ἐνθεος, ἀγά-
πης τῷ ἄλατι ἠρτυμένος, ἡ καρδίᾳ εὐνα-
τάνυκτος· διὰ τοῦτό σε πίστει μακαρίζομεν.

Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς φανέντος σώματι, τὸν
Θεῖον σεβόμενος Χαρακτῆρα, διωγμοὺς
Πάτερ ὑπέμεινας, καὶ κινδύνους καὶ πόνους
παμμακάριστε.

Ως θῦμα καθαρὸν σαυτὸν προσήγαγες, Κυ-
ρίω, νεκρώσει τῆς ἁμαρτίας, καὶ θυσίας
ἀναμάρτητος αὐτῷ, Ἱεράρχης ὡς ἐννομος προσ-
ήγαγες.

Θεοτοκίον.

Χρυσοῦν ὡς ἀληθῶς θυματήριον, καὶ στά-
μνον τοῦ θείου μάννα καὶ θρόνον, καὶ
παλάτιον τερπνότατον, τοῦ Θεοῦ σε Παρθένε
ὀνομάζομεν.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ὠραιότητα τῶν διδασμάτων σου, καὶ
τὴν λαμπρότητα τῶν νοημάτων τῶν σῶν,
καὶ οὐς ὑπέξης διωγμοὺς, σεπτὰ δὲ ἔκτυπώ-
ματα, Πάτερ ἐκπληττόμενοι, κατὰ χρέος τι-
μῶμέν σε, Ἰάκωβε πανεύφημε, θνητὸν τοῦ
Κτίστου σου· διὸ σὺν ὑμνωδίαις βοῶμέν σοι·
Σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Εκαστος ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ
προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη κα-
ταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπυσαι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν;

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν
τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλ-
λομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε
ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰ-
» κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνη φι-
» λάνθρωπε.

Τῶν δακρύων τοῖς ρεύμασι, διηνεκῶς λουό-
μενος παμμακάκαρ, καθαρὸν δοχεῖον ὠ-
φθης τοῦ Πνεύματος.

Ολονύκτοις δεήσσει, τὰς ἡδονὰς τοῦ σώ-
ματος κοιμίσας, ἀπαθείας ὠφθης λύχνος
ἀνοίμητος.

Ταπεινός τε καὶ μέτριος, καὶ συμπαθὴς ἀ-
κέραιος καὶ σῶφρων, Ἱεράρχα Ὅσιε ἐ-
χρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεὸν ἀφρά-
στως συλλαβοῦσα, πειρασμῶν καὶ θλί-
ψεων πάντας λύτρωσαι.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» Ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Δόξης ἐρῶν ἀληθοῦς, τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψη-
λὸν Ὅσιε, περιφανῶς Πάτερ ἐβδελύξω,
καὶ γέγονας φωστήρ, ταπεινοφροσύνης ἐμπρέ-
πων φαιδρότητι.

Αναστηλῶν σεαυτὸν, ταῖς ὀλονύκτοις προσ-
ευχαῖς ἵστασο, τῷ τῆς ψυχῆς ὄμματι
τὰς θείας, δεχόμενος αὐγάς, Πάτερ Ἱεράρχα,
θεόφρον Ἰάκωβε.

Εν ἐγκρατεία πολλῇ, ἐν ἀγρυπνία ἐκτενεῖ Ὅσιε, ἐν προσευχῇ καὶ κακοπαθείᾳ, ἐζήτησας Θεόν, τὸν σὲ πρὸς ταῖς ἀνω μονὰς μεταθέμενον. **Θεοτοκίον.**

Τὴν πληγωθεῖσάν μου, ταῖς προσβολαῖς τῆ δυσμενοῦς Ἀχραντε, ὡς συμπαθῆς ἴασαι καρδίαν, ἢ τὸν ἐπὶ Σταυροῦ σαρκὶ πληγωθέντα, ἀρρήτως κυήσασα.

ᾠδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
» τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας
» σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
» Θεός με ἀνάγαγε.

Οἱ κρουνοὶ τῶν δακρῦν σου Ὅσιε, θάλασσαν δεινῶν παθημάτων ἐξήραναν, καὶ τὴν ἐκεῖ παράκλησιν, τῇ σεπτῇ σε ψυχῇ προεξένησαν.

Ανεξίκακος πρᾶος ἀκέραιος, ὅσιος ἠδὺς ταπεινόφρων καὶ μέτριος, καὶ φωτισμοῦ ἀνάπλεως, παναοίδιμε Πάτερ γεγένησαι.

Τῇ τῶν θείων Ποιμένων ἡ μνήμη σου, Πάτερ συνδεδόξασται, οἷα Ποιμένος καλοῦ, Ποιμὴν σοφὸν Ἰακώβε, ὡς ὁσίως τὴν ποιμνὴν ποιμάναντος. **Θεοτοκίον.**

Οβουλήσει τὸ πᾶν ἐργασάμενος, μήτραν βουληθεὶς ἀπειρογάμον ὤκησε, τοὺς τῇ φθορᾷ νοσήσαντας, ἀφθαρσίᾳ πλουτίσας ὡς εὐσπλαγχνος.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου Ἐπισκόπου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Λύπας ἐνεγκὼν σῆς χάριν σκιας, Λόγε,
Βίου σκιώδους Ἰακώβος ἠρπάγη.

Κρύψαν ὑπὸ χθόνα εἰκάδ' Ἰακώβον κατὰ
πρώτην.

Οὗτος, τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπελθὼν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, νηστεία καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ ἑαυτὸν ἐκαθάρισεν· ὅθεν ἐπὶ τὸν θρόνον ἄγεται τῆς Ἐπισκοπῆς, πολλοὺς διωγμοὺς ὑπομείνας, ὡς τοὺς Εἰκονομάχους ἐκτρέπόμενος. Ἐν τούτοις οὖν καρτερῶν, καὶ λιμῶ καὶ δίψει προσπαλαίων, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Θωμά, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπὼν μετρομένην,
Ζωὴν πρεπόντως εὗρεν οὐ μετρομένην.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Θωμᾶς, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτῷ ἀρετὴν, καὶ ἄκραν σύνεσιν καὶ εὐλάβειαν, Διάκονος προχειρίζεται τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ Σακελλάριος ὑπὸ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἐν θαύμασι μεγίστου, Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ αἰοιδίμου καὶ μακαρίου Μαυρικίου. Καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ τε τοῦ Ἰωάννου, καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν ἀρχιερατεύσαντος Κυριακοῦ, προχειρίζεται Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἔτη τρία καὶ μῆνας δύο τὸν θρόνον ταύτης διιθύνας· καὶ πολλὰ κατὰ τῶν Αἱρέσεων ἀγωνισάμενος, καὶ τὰ ὀρθόδοξα δόγματα κρατύνας, καὶ τὸ Ποίμνιον καλῶς καὶ θεαρέστως ποιμάνας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη. **Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φιλήμονος καὶ Δομνίνου.**

Στίχ. Τμηθεὶς Φιλήμον, καὶ Δομνῖνον σὸν φίλον,
Φιλεῖν κεφαλῆς τὴν τομὴν ἀπειρογάσω.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ τῆς μεγαλοδόξης Πόλεως Ῥώμης· ἐπὶ δὲ τὸν καιρὸν τοῦ διωγμοῦ ἀπιόντες ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέφοντες ἐπὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ Πίστιν, ἐβάπτιζον. Διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν Εἰδωλολατρῶν κρατηθέντες, καὶ τῷ τῆς χώρας προσαχθέντες Ἄρχοντι, καὶ μήτε κολακείαις μαλακισθέντες, μήτε δωρεῶν ὑποσχέσει, μόνον δὲ τὸν Χριστὸν ἐπικαλούμενοι, καὶ Θεὸν ἀνακηρύττοντες, γυμνοὶ ταθέντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τεσσάρων ἀφειδῶς τύπτονται· εἶτα ρίπτονται ἐν φυλακῇ. Μετὰ ταῦτα τῆς φυλακῆς ἐκβληθέντες, ζῆφει τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βηρίλλου, ἐπισκόπου Κατάνης.

Στίχ. Διπλᾶ θανὼν εὐρατο Βηρίλλος στέφη,
Ὡς κυριεύσας καὶ παθῶν καὶ δαιμόνων.

Οὗτος ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, ἐξ Ἀντιοχείας ἔλκων τὸ γένος· ἐν τῇ Δύσει δὲ γενόμενος μετ' αὐτοῦ, Ἐπίσκοπος Κατάνης ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀποστόλου προχειρίζεται. Καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς ποιμάνας τὸ ὑπ' αὐτὸν Ποίμνιον, καὶ θαύμα-

τα παντοῖα ἐργασάμενος, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπέστρεψε Πίστιν. Ἐξ ὧν ἐπιμνησθῆναι ἑνὸς δέον ἐστί. Πηγὴ ἦν κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον, πικρότατον ἔχουσα ὕδωρ, οὗ τὴν πικρίαν, τῷ Θεῷ προσευξάμενος, μετέβαλεν εἰς γλυκύτητα· ὅπερ ἰδὼν τις Ἕλλην, ἄκρωσ Εἰδωλολάτρης, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ σὺν ἐκείνῳ ἕτεροι πολλοί. Ἐν τούτοις εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, καὶ τὸν τοῖς Ἁγίοις πρέποντα ὕπνον ἀναπαυσάμενος, κατετέθη ἐν τῇ αὐτῇ Νήσῳ ἐντίμως, ἰάματα παρέχων τοῖς αὐτῷ μετὰ πίστεως προσιοῦσι, μέχρι τῆς σήμερον. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σεραπίων, ὁ ἀπὸ Σιδῶνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Δοὺς πάντα χερσὶν ἐνδεῶν Σεραπίων,
Τέλος δίδωσι καὶ τὸ Πνεῦμα Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δειραῶ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ
» πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
» Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πολλοὺς διωγμοὺς, ἀνευδότους πειρασμοὺς
Πάτερ ὑπέμεινας, Εἰκονομάχους ἐκτρέ-
πόμενος, ὡς ζηλωτῆς ἐνδικιώτατος, πάντας τὲς
ὀρώντας φωτίζων, καὶ κραυγάζων Ἰακῶβε·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστοῦ τὴν φρικτὴν, παρουσίαν ἐννοῶν ἐν
Χατανύξει, πάντα τὸν βίον διετέλεσας,
ἕως οὗ εὖρες μακάριε, κάθαρσιν πταισμάτων
τελείαν, καὶ αἰώνιαν παράκλησιν, καὶ φωτι-
σμὸν ἀληθινόν, καὶ δόξαν ἀρρήτων.

Ποιμένος Χριστοῦ, ἐν πραότητι ψυχῆς ὠ-
φθης ἀρνίου· καὶ ὑπὸ τούτου ποιμαινό-
μενος, ποιμὴν προβάτων ἐν Πνεύματι, Πάτερ
λογικῶν ἀνεδείχθης, σὺν αὐτοῖς μέλπων πάν-
τοτε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρία σεμνή, ἀειπαρθένε Ἀγνή εὐλογημένη,
καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἀμαρτανό-
ντων ἢ λύτρωσις, σῶσόν με τὸν ἄσωτον, σῶ-
σον, τῷ Ἰῶ σου κραυγάζοντα· Εὐλογητὸς εἶ
ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν

» γὰ εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε
» τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ο καθαρῶτατός σου νοῦς, καθαραῖς προσ-
ομιλῶν φωτοχυσίαις, τῶν δαιμόνων τὸ
σκοτός, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν, ἐμφρόνως
ἐξέκλινεν Ὅσιε, Χριστὸν ἀνυμνεῖτε, κραυγάζων
εἰς αἰῶνας.

Πεπυρωμένα τὰ ἐχθροῦ, βέλη ἔσθεσας σο-
φὲ ταῖς ἐπομβρίαις, τῶν ἀπαύστων δα-
κρύων· καὶ πυρωθεὶς τῇ Χριστοῦ, ἀγάπῃ παμ-
μάκαρ κατέφλεξας, τὰς ὕλομανούσας, τῶν
ἡδονῶν ἀκάνθας.

Τοῦτο τὸ ποίμνιον σοφὲ, ὁ συνήγαγες ταῖς
σαῖς διδασκαλίαις, καὶ τοὺς πίστει τε-
λοῦντας τὴν ἱεράν καὶ σεπτήν, καὶ πλήρη φω-
τὸς θείαν μνήμην σου, φύλαττε εὐχαῖς σου,
πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Ζῶσα ὑπάρχουσα πηγὴ, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς
ζωῆς ἀποτεικοῦσα, τὴν ψυχὴν μου τακτεῖ-
σαν τῆς ἀμαρτίας φλογμῷ, Παρθένε Θεοτόκε
πότισον, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
» φία, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Μετὰ πολλοὺς τοὺς καμάτους, μετὰ πόνους
Μυρίους, ἰδρωτάς τε καὶ θλίψεις ἀλη-
θεῖς, πρὸς τὸν λιμένα κατέπαυσας, τὸν οὐρά-
νιον φέρων, τὸν πλοῦτον τῶν ἐνθέων ἀρετῶν,
ἱερώτατε Πάτερ, Ὅσιων ἰσοστάσιε.

Ημερινὸν ὡς ἀστέρα, ὡς τοῦ Πνεύματος
Ηοῖκον, ὡς ῥόδον εὐδίας μυστικῆς, Πά-
τερ, ὑπάρχον ἀνάπλεων, ὡς ὑψίκομον δένδρον,
ὡς δόξης αἰωνίου κοινωνόν, ὡς σοφὸν Ἱεράρ-
χην, τιμῶμέν σε Ἰακῶβε.

Αἰ τῶν δακρύων λιβάδες, ἐν τῇ γῇ τῆς καρ-
διάς, πεμπόμεναι πλουσίως ἀληθῶς, σά-
χυν ἐξέθρεψαν ὠριμον, τὰς ψυχὰς τῶν ἐν πί-
στει, τιμώντων σε ἐκτρέφοντα αἰεὶ, Ἱεράρχα
θεόφρον, Πανῆρ ἡμῶν Ἰακῶβε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με
κρίναι, καὶ μὴ καταδικάσης με εἰς πῦρ,

μη τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ σε Παρ-
θένος, ἢ σέ κυφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέ-
λων τὰ πλήθη, καὶ ὁ κλεινὸς Ἰακώβος.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου,
Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ἰερωσύνης στολαῖς ἡγλαϊσμένος, Θεῷ ἐλει-
τούργησας, καθάπερ Ἄγγελος, τῷ δὲ ἡμᾶς
ὑλῆ σώματος, ἐπιφανέντι, θύων Βασιλείε με-
γαλώνυμε· ἐντεῦθεν ὡς τέλειον, πρόβατον τέ-
θυσαι, καὶ καθαρὸν θῦμα γέγονας, καὶ προσ-
πνέχθης, νῦν εἰς τὸ ἄνω θυσιαστήριον· ὅθεν
φωναῖς σε μακαρίζομεν, χαρμονικῶς καὶ βοῶ-
μέν σοι· Ἰκετεύων μὴ παύσῃ, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀφαίρεθεις τὴν δορὰν κρίσει ἀδίκῳ, τοὺς
πόνους ὑπήνεγκας ἀποσκοπούμενος, λή-
ξιν τὴν ἀπονον ἐνδοξε, καὶ τὰ βραβεῖα, τοῖς
ἐναθλήσασιν ἀποκείμενα· πυρὶ δὲ στομούμε-
νος, οἷά περ σίδηρος, οὐρανοχάλκευτον γένο-
νας, παμμάκαρ ξίφος, πάσας συγκόπτων ἐχ-
θροῦ τὰς φάλαγγας· ὅθεν τιμᾶ σε πᾶσα σή-
μερον, τῶν εὐσεβῶν γλώσσα χαίρουσα, καὶ
αἰτεῖ δυσωπεῖν σε, τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς ποι-
μνης σου.

Ῥαϊσμένος τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις, εἰς
πόλιν ἐκ πόλεως δέσμιος ἔτρεχες, κα-
ταδεσμεύων τὸν τύραννον, καὶ τὰς πορείας,
τῶν σῶν βημάτων κατευθυνόμενος· καὶ δὴ
πρὸς Καισάρειαν πόλιν γενόμενος, ἐν ταύτῃ
τέλος μακάριον, καθυπεδέξω· καὶ πρὸς τὴν
Πόλιν τὴν ἐπουράνιον, στεφανηφόρος ἀνεληλυ-
θας, καὶ Θεῷ Βασιλεῖ νῦν παρίστασαι· ὃν
ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτι εἰς βλάβη πολλῶν παραπτωμάτων, ἀ-
θλίως κατήντησα ἐξ ἀμελείας μου, καὶ
ράθυμίας ὁ δειλαιος, καὶ ἀπο-

γνώσει νυνὶ συνέχομαι· γενοῦ μοι βοήθεια καὶ
ἰλαστήριον, καὶ σωτηρία Πανάχραντε, παρα-
μυθίαν, εὐμενεστάτην παρεχομένη μοι, σὲ ἰκε-
τεύω, καὶ σοῦ δέομαι, καὶ προσπίπτω καὶ
πίστει κραυγάζω σοι· Μὴ δειχθῆιν εἰς τέλος,
τῷ ἀλάστορι ἐπίχαρμα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύ-
λω κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν,
τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχε-
τως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ
γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ
τοῦ Ἄδου Βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀ-
φανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους
ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐ-
σπλαγγχος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω
ὡς φιλόνηθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες ὡς σύνηθες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σοῦ τοὺς μεγίστους, Μάρτυς, εὐφημῶ πόνους·
Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀ-
» βύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
» θορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὠδὴν, ἐ-
» βόα ἄσωμεν.

Σοῦ τὴν βασιλείον δόξαν Παμβασιλεῦ, ὁ
κλεινὸς Βασιλείος, ἀγαπήσας σταθερῶς,
ἐπὶ γῆς ἐνήθλησε, δι' οὗ, Βασιλείας οὐρανῶν
ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ὁ ἀξιέπαινος βίος, ἡ καθαρά, πολιτεία
ἐνδοξε, τῶν ἀγῶνων ἡ τριβῆ, κληρονό-
μον ἔδειξε Θεοῦ, καὶ πολίτην οὐρανῶν σε ἀ-
πειργάσατο.

Ἰποταγεῖς τῷ Κυρίῳ δι' ἀγαθῆς, πολιτείας
πάνσοφε, καθυπέταξας ἐχθρόν, καὶ πο-
σὶ συνέτριψας λαμπρῶς, ἀριστεύσας κατ' αὐ-
τοῦ Μάρτυς Βασιλείε.

Τῆ τῶν αἱμάτων πλημμύρα τὸν νοητὸν,
Φαραῶ ἐβύθισας, πανστρατιῶς ὡς ἀληθῶς,
καὶ πρὸς γῆν ἀνέδραμες σοφὴ, ἔνθα νέφος ἀ-
θλητῶν αἰεὶ εὐφραίνεται.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενῆς, βου-
ληθεῖς κατώκησε, σοῦ τὴν ἀχραντὸν νη-

δύν, καὶ βροτὸς ἐγένετο Ἄγνη, σῶσαι θέλων τοὺς βροτοὺς δι' ἀγαθότητα.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός
» μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν
» σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ
» πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Υψώθης οἶα περ ἀμνός, ἐπὶ ξύλου τρισμακά-
καρ, τοὺς ξεσμοὺς ὑποφέρων, διανοίᾳ
καθαρά, καὶ καταράσων ἐχθροῦ, τὰς ἐπαίρ-
σεις σθένει Θεοῦ Πνεύματος.

Στιγματῶν Μάρτυς καλλοναῖς, ὠραιότατος
ᾧφθης, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, διανοίᾳ
καθαρά, χαριστηρίους φωνάς, ἀναμέλπων τῷ
ἀγωνοθέτῃ σου.

Μεγίστην εὐκλειαν ζητῶν, μεγαλόφρονι γνώ-
μη, τοὺς μεγίστους ἀγῶνας, ἐκαρτέρη-
σας σοφῆ, καὶ τὸ μέγਾਲως αἰεὶ, ἐπηρμένον,
Μάρτυς ἐταπεινώσας.

Ενθέων φύλαξ πεφυκῶς, προσταγματῶν
θεόφρον, φυλακαῖς κατεκλείσθης, ὑπα-
νοίγων τοῖς πιστοῖς, διδασκαλίᾳ ὁδόν, τὴν
εἰς πλάτος γνώσεως εἰσάγουσαν.

Θεοτοκίον.

Γνωρίσας πόρρωθεν τὴν σὴν, σύλληψιν Ἡ-
σαΐας, διὰ Πνεύματος Κόρη, διετρένωσεν
αὐτήν, βοῶν Ἰδὲ ἐν γαστρὶ, ἡ Παρθένος, τὸν
θεὸν συλλήφεται.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς Βασιλείος, τὴν Βασιλείαν Θεοῦ,
ποθήσας ὑπήνεγκε, τὴν τῶν βασάνων
πυράν, καὶ θάνατον ἀδίκον ὅθεν ἀθανασίας,
ἀληθοῦς ἠξιώθη. Τοῦτον οὖν συνελθόντες, μα-
καρίσωμεν πίσει, πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου,
φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν
θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ
θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας ὅθεν σε κα-
τὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δε-
δοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τῆ Θεῶ,
ρόμφαία διήλθε σου τὴν παναγίαν ψυ-
χὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως,
τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου ὃν περ εὐλογημένη,

δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμά-
των ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεός καὶ Κύριος, ἡ
» σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακραζούσα. Ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν
» Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

Γδὼν ἀστράπτων σε, τὸ θεῖον πρόσωπον, τῇ
τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ ὁ δυσσεβῆς, Μάρτυς
κατεπλήττετο, καὶ ὡς τοῦ σκότους ὑπουργός,
ἀναισθητῶς ἐμωραίνεται.

Σοφία κρείττωνι, καλλωπιζόμενος, τοὺς σο-
φοὺς τῶν Ἑλλήνων θεαρχικῶ, σθένει ἀ-
πεμώρνασας, καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, νίκης
στέφανον ἀπειλήσας.

Ταθέντα πάντοθεν, καὶ ἐξαρθρούμενον, ἐ-
κραταίου σε Λόγος ὁ ἐν Σταυρῷ, ταυ-
σθεῖς Βασιλείε, καὶ διὰ πάθους τοῖς πιστοῖς,
δωρησάμενος ἀπάθειαν.

Οὐ θύω δαίμοσιν, οὐ φρίττω θάνατον, οὐ
κολάσεων εἶδη ὁ ἱερός, ἐκραζε Βασιλείος
ἕνα Θεὸν ὁμολογῶ, ἐν Τριάδι γνωριζόμενον.

Θεοτοκίον.

Υμνῶ σε Δέσποινα, τὴν πολυῦμνητον, εὐ-
λογῶ σε Παρθένε, δι' ἧς βροτοὶ, πάντες
εὐλογήθημεν, καὶ τῆς κατάρτας ἀληθῶς, τῆς
ἀρχαίας ἐλυτρώθημεν.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρ-
» θριζόντων σοι ψυχᾶς, πόθῳ καταύγα-
» στον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄν-
» τως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνα-
» καλούμενον.

Σιδήρου βάρει κατακαμφθεῖς, ὡς τὸν ἐλα-
φρότατον ζυγόν, Κυρίου φέρειν ἐλόμενος,
τὸν κατὰ τοῦ Κτίστικου τραχηλιάσαντα, ἐχθρόν
τὸν ἀλαζόνα Μάρτυς κατέκαμψας.

Μετ' εὐφροσύνης τὰ σιδηρᾶ, Μάρτυς περι-
κείμενος δεσμά, τόπους ἐκ τόπων διέ-
δραμες, τούτοις ὡς ὀρμίσκιος ὠραιζόμενος,
Βασιλείε, καὶ τέρπων τὸν Ἀθλοθέτην σου.

Αιμάτων ρεύμασι σεαυτῷ, Μάρτυς ἐπιχρώ-
σας ἀληθῶς, βασιλικὴν στολὴν ἐνδοξε,
νίκης τε διάδημα περιθέμενος, Χριστῷ συμβα-
σιλεύεις χαίρων Βασιλείε.

Ρῶσθεῖς τῇ χάριτι τοῦ Σταυροῦ, ἦνυσας
μακρὰν καὶ χαλεπὴν, ὁδὸν δεινῶς ἐλαυ-

νόμενος, μέλπων· Ἐν τῇ τρίτῳ τῶν μαρτυρίων σε, τερπόμενος καὶ χαίρων λόγε πορεύσομαι.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβὶμ, τὴν ὑψηλοτέραν ἑρανῶν, τὴν ὑπερτέραν τῆς κτίσεως, τῶν σοφῶν Μαρτύρων τὸ περιτείχισμα, τὴν μόνην Θεοτόκον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
» θωρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Γνώθης τοῖς ἄθλοις σου, καὶ κατέρραξας ἐχθρὸν, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, καὶ πρὸς Θεὸν μετέβης νικητικῶς, στεφθεὶς διαδήματι, ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων ἀξιάγαστε.

Σταυρῷ τὸν ταυύσαντα, τὰς παλάμας διὰ σέ, Μάρτυς σοφὲ μιμούμενος, ἀνηρτήθης ἐν ξύλῳ καρτερικῶς, ξεσμὸς ἐκαρτέρησας, τραυματίζων τὴν πλάνην σου τοῖς τραύμασιν.

Εδέσμεις δεσμούμενος, τοὺς ἀσάρκεις δυσμενεῖς, ὑπὲρ Χριστοῦ Βασιλείε· ἀπολυθεὶς δὲ ἔνδοξε τῆς σαρκός, εἰς τέλος διέλυσας, τὰς αὐτῶν κακουργίας θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Γμνῶ σε Πανύμνητε, ἦν ὕμνοῦσι στρατιαί, ἐπερανίων τάξεων, καὶ δυσωπῶ σε· Πάθη μου τῆς ψυχῆς, ἰάτρευσον Ἀχραντε, καὶ πυρὸς αἰωνίου ἐλευθέρωσον.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἠχοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Στίχοι.

Σῶαν Προφήτης εἶπεν ἀλγεῖν κοιλίαν,
Τετρημένην δὲ Μάρτυς ἀλγεῖν οὐκ ἔφη.

Εἰκάδι δευτερίῃ Βασιλείου ἐτρήθη σούβλαις. ὁ ἄνθρωπος ὑπῆρχεν, ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ Σατορνίνου Ἡγεμόνος Ἀγκυράς, Πρεσβύτερος ὢν τῆς ἐν Ἀγκυρᾷ Ἐκκλησίας. Διαβληθεὶς δὲ, παρέστη τῷ Ἡγεμόνι· καὶ ἐρωτηθεὶς, ἐπὶ ξύλου ἀναρτᾶται, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται· καὶ αὐθὶς τῆς φυλακῆς ἐκβληθεὶς, εὐτόνως ἐπὶ πολὺ ξέεται, καὶ σιδήροις πεδη-

Marzo.

13

θεὶς τῇ φρουρᾷ κατακλείεται. Μεθ' ἡμέρας δὲ τινὰς, τῷ ἀποσάτη διερχομένῳ τῆς Ἀγκυρανῶν, προσάγεται δέσμιος ὁ Ἅγιος· καὶ ἐρωτηθεὶς, τῷ Κόμητι Φλαβεντίῳ λωροτομηθῆναι δίδοται, ὃ καὶ θάττον ἐπληροῦτο· καὶ δὴ πολλῶν λώρων ἀποσυρέντων, καὶ τῶν ὀπισθεν ἔμπροσθεν, καὶ τῶν ἔμπροσθεν ὀπισθεν κατὰ τῶν ὤμων τοῦ Μάρτυρος κρεμαμένων, λῶρον ἕνα ἀποσπάσας ὁ ἀδάμας, ἐρρύμφε κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἡγεμόνος· ὁ δὲ, πυρωθείσας σούβλαις κατακαῦσαι αὐτὸν ἐκέλευσε, καὶ διατρήσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ καὶ τὰ νῶτα καὶ πάσας τὰ ἀρμονίας· οὗ γενομένου, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Καλλινίκη καὶ Βασίλισσα, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Καλλινίκην τέμνουσι σὺν Βασιλίσῃ,

Τὰς Καλλινίκους καὶ πόλου Βασιλίδας.

Ο Βασιλεὺς Τραϊανὸς καθ' ἐκάστην τοῦ ζῆν ὑπεξάγων τοὺς τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας, τὰ τῆτων τίμια λείψανα ἐν ἀσέμνοις καὶ βεβήλοις τόποις ἐναπέρριπτε. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἦσαν γυναῖκες πέντε, ἐν Ἀσκητηρίῳ τινὶ, Κανονικαὶ καλούμεναι, καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ τηροῦσαι, καὶ ἔργον μετὰ τῶν ἄλλων ἀπαραίτητον ἔχουσαι, τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα μύροις καὶ ὀθονίοις περιστελλεῖν, καὶ ἀποτίθεσθαι ἐν τῷ αὐτῷ Ἀσκητηρίῳ. Τοῦτο μεμαθηκυῖα ἢ τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ θυγάτηρ Δροσίς, οὕτω καλουμένη, προσῆλθε ταῖς αὐταῖς Γυναῖξι, ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς καὶ ἐσθῆτα πολύτιμον, τῶν κουβικουλαρίων (κατακοιμιστῶν) ὑπνω συσχεθέντων, ἀξιῶσα συναπελθεῖν αὐταῖς εἰς ἀνάληψιν σώματος Ἁγίου.

Ἀδριανὸς δὲ τις σύμβουλος τοῦ Βασιλέως, καὶ μνήστωρ τῆς Δροσίδος, Αὐτοκράτορ δέσποτα, λέγει τῷ Βασιλεῖ, κέλευσον στήναι στρατιώτας εἰς τὴν φυλακὴν τῶν βιοθανῶν, ἵνα γνῶμεν τίνες εἰσὶν οἱ τὰ σώματα αὐτῶν ἀποσυλοῦντες. Ὁ δὲ ἐπέτρεψε τοῦτο γενέσθαι· καὶ ἐπαγρυπνήσαντες οἱ φύλακες, ἐκράτησαν τὰς πέντε Κανονικὰς Γυναῖκας, ἅμα τῇ θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως Δροσίδι· καὶ πρῶτας ἀναγαγόντες, παρέστησαν αὐτὰς τῷ Βασιλεῖ. Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς τὴν Δροσίδα, ἐξέστη· καὶ ταύτην μὲν προσέταξε φυλάττεσθαι ἐν ἀσφα-

λεία, εἶπὼς μετὰ μेलος γένηται. Ἐνεκα δὲ τῶν πέντε Γυναικῶν Κανονικῶν, ἐκέλευσε κατασκευασθῆναι χώνην μεγάλην, καὶ ἐμβληθῆναι ἐν αὐτῇ ταῖς ἱεραῖς Γυναῖκας, καὶ σὺν αὐταῖς χαλκὸν ἱκανόν, ἐφ' ᾧ, διὰ τῆς ἀναλύσεως ἀμφοτέρων, ἀναμιγῆναι τὸν χαλκὸν μετὰ τοῦ χροῦς τῶν Ἀγίων Γυναικῶν· καὶ διὰ τοιούτου χαλκῆ κατασκευασθῆναι πυθμέναις τῶν χαλκείων, τοῦ ἐκ καινῆς ἀνεγερθέντος δημοσίου λουτροῦ, τοῦ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Ἀπολλωνίων ὀφείλοντος ἀναφθῆναι, καὶ ἐγκαινισθῆναι εἰς θεραπείαν τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ Εἰδωλολατρῶν.

Τούτων δὲ γενομένων, καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων χωνευθεισῶν, κατασκευάσθη τὰ χαλκεῖα· καὶ ἀνόψαντες τὸ λουτρόν, ἐκήρυξαν πανταχοῦ λέγοντες· Ὅσοι φίλοι τῶν εὐμενῶν Θεῶν ὑπάρχετε, εἰσέλθετε εἰς τὰ τοῦ δημοσίου λουτροῦ ἐγκαίτια· καὶ εὐθέως συνέτρεχον ἅπαντες. Ὁ πρῶτος οὖν ὀρμήσας ἐν χροῦ τῆς πρώτης θύρας τοῦ λουτροῦ, χαμαὶ πεσὼν, τὴν ψυχὴν ἀπέρριψεν· ὡσαύτως καὶ ὅσοι μετ' ἐκείνου προσήγγισαν· εἶδεις γὰρ τὴν πρώτην θύραν εἰσελθεῖν ἠδυνήθη. Τοῦτο δὲ μεμαθηκῶς ὁ Βασιλεὺς, καὶ τοὺς τῶν Θεῶν αὐτοῦ λατρευτὰς προσκαλεσάμενος, εἶπατέ μοι, φησὶ, μήπου ἄρα παρὰ τῶν Χριστιανῶν μαγεία τις γέγονεν; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐχί, Βασιλεῦ, ἀλλὰ τὰ γεγόμενα χαλκεῖα ἐκ τῶν λειψάνων τῶν Κανονικῶν ἐκείνων Γυναικῶν τέτο πεποιήκασιν· κέλευσον οὖν αὐτοῦ ἕτερα χαλκεῖα γενέσθαι, καὶ οὕτως ἔξει τὸ ἐνεργόν. Καὶ τούτου γενομένου, λέγει ὁ Ἀδριανὸς τῷ Βασιλεῖ· Κέλευσον, Βασιλεῦ, τοὺς προτέρους πυθμέναις τῶν χαλκείων ἀναχωνευθῆναι, καὶ γενέσθαι ἐξ αὐτῶν στήλας γυναικείας γυμναῖς τῶν πέντε Κανονικῶν ἐκείνων, καὶ πρὸς ὄνειδος καὶ ἀτιμίαν αὐτῶν, ἐν τῷ δημοσίῳ λουτρῷ τῆς βασιλείας σου αὐτὰς στήναι· καὶ εὐδὺς προσέταξεν ὁ Βασιλεὺς, καὶ γεγόνασι. Καὶ μετὰ τὸ σῆναι ταύτας, εἶδεν ὁ αὐτὸς κατὰ ὑπνους πέντε ἀμνάδας ἀσπίλους, νεμομένας ἐν παραδείσῳ, καὶ ποιμένα φοβερόν ποιμαίνοντα αὐτάς, καὶ λέγοντα τῷ Βασιλεῖ· Παρανομώτατε καὶ ἀσεβέστατε Βασιλεῦ, ἅς σὺ ἐνόμισας ἐξ ἀτιμίας ἰστᾶν, ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς Ποιμὴν ἀπὸ σοῦ ἀποσπάσας, τέθει-

κεν ἐν τόπῳ, εἰς ὃν μέλλει καὶ ἡ Δροσις καὶ ἄσπιλος ἀμνάς καὶ σοῦ θυγάτηρ ἔλθειν.

Ἐξυπνος δὲ γεγόμενος, ἐμάνη ὁ δυσσεβὴς ὅτι μετὰ θάνατον αἱ Ἁγίαι Γυναῖκες κατήσχυναν τὰς βουλάς αὐτοῦ· καὶ κελεύει δύο κλιθάνους ἀναφθῆναι ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς Πόλεως, καὶ πυροῦσθαι ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας· προστίθησι δὲ καὶ ἐπιγραφὴν ἐν τοῖς κλιθάνοις, τύπον βασιλικῆς προστάγματος ἐπέχουσαν, καὶ περιέχουσαν οὕτως· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, οἱ τὸν Ἐσταυρωμένον προσκυνοῦντες, ῥύσασθε ἑαυτοὺς μὲν πλείστων βασάνων, ἡμᾶς δὲ κόπων· καὶ ἕκαστος ὑμῶν βαλέτω ἑαυτὸν ἐν οἰωδῆποτε κλιθάνῳ ἀκωλύτως ἂν αἰρεθῇ. Τοῦ τοιούτου οὖν διακωδωνθέντος προστάγματος, ἀκούσασα ἡ τοῦ Θεοῦ δούλη Δροσις, ὅτι ἕκαστος τῶν Χριστιανῶν, πόθῳ τοῦ Χριστοῦ καὶ πίστει, ῥίπτουσιν ἑαυτοὺς ἐν τοῖς κλιθάνοις, ἀνατείνασα τὸ ὄμμα εἰς οὐρανούς, εἶπε· Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, εἰ σὸν θῆλημα ἐστὶ σωθῆναί με, καὶ ἐκφυγεῖν τὴν μανιώδη θρησκείαν Τραϊανοῦ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς, αὐτὸς μοι συνέργησον κουφισθῆναι τοῦ νυμφῶνος Ἀδριανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν, ὅπου αἱ πέντε Κανονικαί, αἱ ἐμὲ ὀδηγήσασαί εἰς τὸν φόβον σου· κοίμισον δὲ καὶ βαθεῖ ὑπνῷ τοὺς ἐμὲ φυλάσσοντας, ἵνα δυνηθῶ ἐκφυγεῖν.

Ταῦτα εἰπούσα, καὶ τὸ Βασιλικὸν σχῆμα ἀποθεμένη, ἐξῆλθεν ἀφοφητὶ, μηδενὸς νοήσαντος. Ἀπερχομένη δὲ, ἐφ' ᾧ ῥίψαι ἑαυτὴν εἰς ἕνα τῶν κλιθάνων, διενενόητο καθ' ἑαυτὴν λέγουσα· Πῶς ἀπέρχομαι εἰς Θεὸν, μὴ ἔχουσα ἔνδυμα γάμου; Βάπτισμα μὴ λαβοῦσα, καὶ διὰ τοῦτο ἀκάθαρτος οὖσα; ἀλλὰ, Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἰδοὺ κατέλιπον τὴν βασιλείαν μου διὰ σέ, ἵνα με καταστήσης θυρωρὸν τῆς βασιλείας σου· σὺ οὖν ὁ δι' ἡμᾶς βαπτισθεὶς, βάπτισόν με ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Καὶ ὡς ταῦτα εἶπεν, ἐμβαλοῦσα ὅπερ ἐβάσταζε μύρον ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς, καὶ ῥίψασα ἑαυτὴν εἰς ἕνα τῶν καμαροειδῶν λάκκων, ἐβαπτίσασατο, εἰπούσα· Βαπτίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Δροσις, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τῆς Ἁγίας Πνεύματος· καὶ φυλάξασα ἑαυτὴν ἡμέρας ἑπτά, μετελάμβανε τροφῆς Ἀγγελικῆς. Φιλό-

χριστοι δέ τινες εὐρόντες, καὶ παραμείναντες, ἔμαθον τὰ περὶ αὐτῆς, οὕτω πάντα αὐτῆς διηγησαμένης. Τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ προσευξαμένη, ἐφ' ᾧ τι ἄρα διαπραξασθαι πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Αὐτῷ μόνῳ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὤδὴ Ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίς δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἐπέισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτισμῷ τῆς θείας χάριτος λαμπόμενος,
τὸ σκότος τῶν κολάσεων διεληλύθας,
γεγονῶς ἡμέρας κοινωνός, σοφὲ ἀνεσπέρου,
καὶ βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Ηδρασμένη ἐπὶ πέτραν θείας γνώσεως,
θεόφρον ἢ καρδιά σου, οὐ σεσάλευται,
πειρασμῶν ἀνέμοις Ἀθλητά, βοῶσα τῷ πάν-
των Λυτρωτῇ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Μωραϊνόμενος ὁ τύραννος προστάττει σε,
λωροτομεῖσθαι ἐνδοξε, καὶ ὡς ἄσαρκον,
ὑπομένοντά σε καθορῶν, συνῆκεν οὐδὲ ὁλως ἐκ-
βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Ως χρυσὸς ἐν τῇ καμίνῳ τῶν κολάσεων,
ἐξέλαμψας πυρούμενος, καὶ ἐκσφράγισ-
μα, παθημάτων θείων γεγονῶς, ἐβόας Βασι-
λειε σοφέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἀδιάφθορον, Παρθέ-
νε διαμένουσαν, κατανοοῦσα, τῷ ἐκ σοῦ
τεχθέντι ὑπὲρ νοῦν, ἐβόας Σωτῆρι καὶ Θεῷ·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὤδὴ Η΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν φλογὸς τοῖς ὀσίοις δρόσον ἐπήγα-
» σας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλε-
» ξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ
» βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ολικῶς πρὸς τὸ θεῖον ἀνατεινόμενος, τῆς
τοῦ σώματος πόνους ὄναρ λελόγισαι·
ὄθεν πρὸς ζωὴν μακαρίαν καὶ ἄπονον, Μάρ-
τυς ἀθλοφόρε, γηθόμενος μετέβης.

Νευρωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος,
σπαραγμοὺς ὑποφέρεις σαρκὸς στερρό-
τατα, καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ συμπνίγεις
ἐχθρὸν, ρεῖθροις σῶν αἱμάτων, Βασίλειε τρις-
μάκαρ.

Ο βασιλείος κόσμος τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
στοῦ, τῶν παθῶν τοῦς Σωτῆρος τὸ ἀ-
πεικόνισμα, Μάρτυς ὁ στερρόδς, τῶν πιστῶν
τὸ κραταίωμα, ὕμνοις εὐφημείσθω, Βασίλειος
ὁ μέγας.

Υπερκόσμιον δόξαν καὶ φῶς ἀνέσπερον,
οὐρανῶν Βασιλείαν, στέφος ἀμάραντον,
ἄλυπον ζωὴν, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, Μάρτυς
μετὰ τέλος, εὐρεῖν κατηξιώθης. Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ἀνθρώπων γένος ἡξίωται, διὰ σοῦ
Παναγία Θεοχαρίτωτε· μόνῃ γὰρ ἡμῖν,
τὸν Σωτῆρα ἐκύησας· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Ὤδὴ Θ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» **Θ**τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
» τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγενε ὠράθη βροτοῖς, Λό-
» γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν
» ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ιδεῖν Ἀγίων τερπνὰς λαμπρότητας, ἀπολυ-
θεῖς σαρκὸς, κατηξιώθης πανόλβιε, καὶ
Ἀγγέλων συνήφθης στρατεύμασι, μέλπων αἰεὶ
σὺν τέτοις· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος Τριάς, ἢ παν-
τουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Ως φῶς παμμάκαρ, ὡς μέγας ἥλιος, ἐν οὐ-
ρανῷ, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας ὀρώμενος,
ταῖς τῶν ἄθλων φεγγοβόλοις λάμψεσι, καὶ θαυ-
ματουργημάτων, θείαις λαμπρότησι, πάντων
καταυγαῖς, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σαυτὸν τῶν ἄθλων ταῖς ὠραιότησι, πανευ-
κλεῶς θεόθεν Ἀθλοφόρε ὠραῖσας, καὶ
Χριστῷ τῷ ὠραίῳ παρίστασαι, στέφος δικαιο-
σύνης, νῦν περικείμενος· ὅθεν σε τιμῶμεν, οἱ
πιστοὶ ἐπαγαλλόμενοι.

Η γῆ τῇ θείᾳ ταφῇ ἡγίασται, τοῦ ἱεροῦ
Βασιλείου καὶ θείου σου σώματος· τῶν
Δικαίων ἐσκήρτησαν πνεύματα, μέσον αὐτῶν
τὸ πνεῦμα, σοῦ μάκαρ ἔχοντα· μεθ' ὧν πάν-
των μέμνησο, ἡμῶν τῶν μεμνημένων σου.

Θεοτοκίον.

Φρικτὸς ὁ τρόπος ὁ τῆς λοχείας σου! Θεός
γὰρ ἦν Παρθένε σαρκωθεὶς ὁ τιτιόμενος·

ὄν ἰκέτευε φρικτῆς κολάσεως, πάντας τοὺς ἀδιστακτῶ πίστει τιμῶντάς σε, Μῆτερ ἀπειρόγαμε, σεμνή ἀπολυτρώσασθαι.

Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ Ἦχου.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἑκατὸν ἑννεήκονταεννέα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἡ δονὰς τὰς τοῦ σώματος, καὶ σαρκὸς τὸ θυσιάζον, τῷ κηρῷ μακάριε καθυπέταξας, τῆς ἐγκρατείας ἐν χάριτι, νικήσας ὡς ἄριστος, πανοπλίαν τοῦ ἐχθροῦ, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος ὅθεν γέγονας, ποδηγὸς μοναζόντων ἐπομένων, τῷ πανσόφῳ σου καὶ θεῷ, Νίκων κηρύγματι πάντοτε.

Ἀναλάμπας ὡς ἥλιος, ἐξ Ἐώας πανόλβιε, οἰκουμένην ἀπασαν κατεφώτισας, τῇ τῶν θαυματίων λαμπρότητι, χορὸν ἐπαγόμενος, ὡς ἀστέρων φαεινῶν, ὁπαδῶν μεθ' ὧν ἤθλησας, καρτερώτατα, διὰ ξίφους τμηθέντες, καὶ εἰς χεῖρας, τοῦ παντάνακτος Δεσπότη, ὑμῶν τὰ πνεύματα θέμενοι.

Ὁ ὑλιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ γυμνότης οὐ μάστιγες, οὐχ ὁ βιαιότατος ὄντως θάνατος, ὑμᾶς ἀγάπης ἐχώρισε, Χριστοῦ ἀξιάγαστοι· ἀλλ' ὡς ἄρνες εἰς σφαγὴν, τῷ ποιμένι ἐπόμενοι, ἐκ τῆς δύσεως, πρὸς ἀνέσπερον λήξιν οὐρανόθεν, Βασιλείας Ἀθλοφόροι, στεφανηφόροι ἐφθάσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρμακον, ἢ Θεὸν κυήσασα τὸν Σωτῆρά μου, καὶ τῶν δακρύων τὰ ρεύματα, καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβεραῆς, ἀδεκαστου τε κρίσεως, σύ μοι δώρησαι· καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σε, ὦ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρόπον, καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἐβλεψεν, ἢ Ἀμνάς ἢ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· γιὲ ποθεινότετε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρητῆς μακρό-

θυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων οὗ ἡ Ἀκροστιχίς

Νίκης σε μέλπω τὸν φερώνυμον μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήτη τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Νικήσας ἀσκητικοῖς παλαίσμασι, τὸν κακομήχανον, ἀθλητικαῖς ἐστέφθης καλλοναῖς· καὶ θεῷ νῦν παρίστασαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, Ὅσιε Νίκων τῶν τιμῶντων σε.

Ἰσχυῖ τοῦ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἐνδυναμώσαντος, δυναμωθείς ἠρίστευσας τὸ πρὶν, ἐν πολέμοις μακάριε· καὶ νικητῆς γενόμενος, Χριστοῦ προστρέχεις τῷ Βαπτίσματι.

Κοσμεῖται τῷ μαρτυρίῳ ὄμιλος, μακαριώτατος, τῶν μαθητῶν σου πρότερον σοφέ, λαμπρυνθεὶς ταῖς ἀσκήσεσι, καὶ ἐν διπλοῖς παλαίσμασι, διπλοῦς στεφάνους ἀνεπλέεξαστο.

Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε, συγκαταβάσεως, Ἀνατολὴν καὶ Ἥλιον καὶ φῶς, μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφυῶς γεγέννηκε, διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν Θεάνθρωπον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Χ**ριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Στρατεῖαν πνευματικὴν, περιζωσάμενος στρατὸν ἐνθεόν, Μάρτυς Χριστοῦ ὦπλισας, πρὸς τὰ τῆς ἀθλήσεως σκιάσματα.

Σταυρώσας ἀσκητικῶς, σάρκα πανένδοξε τὸ πρὶν ἐσπευσας, ἀθλητικαῖς μάστιξι, φαλαγγας δαιμόνων τροπώσασθαι.

Εώας ὡσπερ ἀστήρ, Νίκων ἀπάρας πρὸς ἔδυσμας ἐφθασας· ὅθεν θανάτων ἔδυσας, καὶ πρὸς τὸν Χριστὸν ἐξανέτειλας.

Θεοτοκίον.

Μαρτύρων δῆμος τὴν σὴν, ἀπεικονίσαστο σφαγὴν Δέσποτα, ἐπεγνωκῶς Κόρης σε, ἐξ ἀπειρογάμου βλαστήσαντα.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Φῶς ἐπέλαμψε σοῦ τῇ καρδίᾳ, θείοις ῥήμασι τῆς σὲ τεκούσης· φωτισθεὶς δὲ τῷ Βαπτίσματι Ὅσιε, τῶν Μοναστῶν κατελέγησυσυήματι, καὶ ποδηγὸς καὶ φωστήρ ἐχρημάτισας, ἐπομένων σοι· μεθ' ὧν τὸν Χριστὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγενε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγελόυς ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γένγονόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱ μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θείων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ε'νηδόμενος ταῖς θείαις φωτοχυσίαις, τὰ τῶν βασάνων ῥεύματα ἀτρωτος διέβης, Νίκων ἀξιάγαστε, καὶ νίκης τὸν στέφανον, Μάρτυς ἐπαξίως ἀπειλήφας.

Λαμπροτάταις διαπρέπων ἀνδραγαθείαις, ὡς ἀσκητῆς ἠγώνισαι, πάθη θανατώσας, πρότερον τοῦ σώματος, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τὰς δαιμονικὰς τρέπων φαλλαγὰς.

Παρετάξασθε τῷ ὄπλῳ τῆς εὐσεβείας, τῷ δυσμενεῖ θεόφρονες, καὶ διὰ θανάτου, εὐκλειαν ἀθάνατον, εἰλήφατε ψάλλοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ως ὑπάρχουσαν τῆς κτίσεως ἀνωτέραν, ὁ Ποιητῆς ἠγάπησεν, ὡς Παρθενομήτορ, δείξας σε Μητέρα αὐτοῦ, ἣν καὶ λιτανεύουσι, δῆμοι Ἀθλητῶν εὐπρεπέστατα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριε μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πιστεῖ ἀνυμνοῦντάς σε.

Ταῖς θείαις τῆς μητρὸς, εὐπειθῶν παραινέσεσι, τὴν δύναμιν Νίκων ἔσχεσ, τῷ Σταυροῦ ἐν πολέμοις, μυούμενος τὰ κρείττονα.

Οβίος σε φωτὶ ἀρετῶν πυρσευόμενος, τὴν ἀθλήσιν ὡσπερ κόσμον, εὐπρεπέστατον ἔχει, θεόφρον πανσεβάσμιε.

Νόμοις θεαρχικοῖς, εὐπειθοῦντες οἱ Μάρτυρες, ἠρίστευσαν, καὶ ἀνόμους, θείκῃ συμμαχίᾳ, ἀνδρείως ἐτροπώσαντο.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, ἐγέννησας ὑπὸ χρόνον, ἀγαθότητος πλούτῳ, γενόμενον Πανάμωμε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς
» πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Ε'φῶς, ὡς πολύφωτος ὠρμησας ἥλιος, ὡσπερ ἀστέρας θεόφρον, μαθητῶν χορὸν ἐπαγόμενος, καὶ τὴν δύσιν, ταῖς ἀκτίσιν ὑμῶν ἐφωτίσατε.

Ράνισι, τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς κατέκλυσας, πολυθείας θαλάσσας, καὶ βυθῶ ἀγώνων ἀπέπνιξας, τῆς κακίας, τὸν δεινὸν εὐρετὴν καὶ παμπόνηρον.

Ως κρίνα, ἀρετῶν ἐν λειμῶνι ἠνθήσατε, καὶ ὡς ἠδύπνοα ῥόδα, τὰς ἡμῶν καρδίας μυρίζετε, Μαρτυρίου, καλλοναῖς Ἀθλοφόροι θεόπνευστοι.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε, τοῦ Θεοῦ καὶ παλάτιον ἔμφυχον, τῶν Ἀθλοφόρων χορεία, ἐπιγνοῦσα Δέσποινα λιτανεύει, σὲ τὴν μόνην, γυναικῶν ἀραμένην τὸ ὄνειδος.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νίκωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν, ἑκατὸν ἐννενηκονταεννέα Μαρτύρων.

Στίχη.

Νίκης στέφανον εὐτρεπίζει σοι, Νίκων,
Βραβεὺς σεφάνων· θνήσκε λοιπὸν τῷ ξίφει.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ Νίκων ξίφει κράτα δῶκε.

Εἰς τοὺς αὐτοῦ Μαθητάς.

Στίχ. Ἐνὸς δέοντος τέσσαρας Συμμαρτύρων.

Διὰ ξίφους τέμνουσι πεντηκοντάδας.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Νίκων ὑπῆρχε κατὰ τοὺς καιρὸς Κυντιανοῦ Ἡγεμόνος, ἐκ τῆς τῶν Νεαπολιτῶν χώρας ὀρμώμενος, ὠραίος τὸ κάλλος, καὶ τὴν ὄψιν λαμπρὸς, καὶ φοβερός ἐν πολέμοις, πατὴρ μὲν Ἕλληνας, μητὴρ δὲ Χριστιανῆς. Πολέμου δὲ συγκροτηθέντος μεγάλου, καὶ σφοδροῦ ἀγῶνος ἐνστάντος, τῶν τῆς μητρός παραινέσεων ὁ μακάριος μνησθεὶς, καὶ βαθὺ στενάξας, καὶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ βοήθει μοι, ἐπειπὼν, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου ἑαυτὸν τειχισάμενος Σταυροῦ, μέσον τῶν πολεμίων ἐλαύνει· καὶ οὐς μὲν μαχαίρα παίων, οὐς δὲ δόρατι βάλλων, οὐ πρότερον ἀνῆκεν, ἕως οὐ πάντας ἐτροπώσατο, καὶ φυγάδας ἐποίησε. Πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων, ἐπεὶ κατὰ ῥοὴν αὐτοῖς τὰ τοῦ πολέμου προὔβη, μετὰ πάντων καὶ αὐτὸς τὸν ἴδιον οἶκον καταλαμβάνει· καὶ τῇ μητρὶ τὰ τοῦ σκοποῦ προσαναθεὶς, ἐπὶ τὰ μέρη Κωνσταντινουπόλεως ἔπλει.

Φθάσας δὲ τινα Νῆσον, καλουμένην Χίον, προσβάλλει τῷ ταύτης ὄρει· καὶ ἐπιμείνας ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ νηστείας καὶ ἀγρυπνίας καὶ προσευχαῖς σχολάζων, εὐαγγελίζεται ὑπὸ Θεοῦ Ἀγγέλου κατελθεῖν εἰς τὸν αἰγιαλὸν μετὰ τῆς ῥάβδου, ἣν παρέσχεν αὐτῷ ὁ φανεὶς. Καὶ καταλαβὼν τὸν αἰγιαλὸν, καὶ εὐρῶν πλοῖον, ἀνῆλθεν ἐπ' αὐτῷ, καὶ διὰ δύο ἡμερῶν καταλαμβάνει τὸ τοῦ Γάνου ὄρος. Καὶ κατὰ συγκυρίαν παρέστη αὐτῷ Ἐπίσκοπος ἐν σχήματι Μοναχοῦ· καὶ ἐπιλαβόμενος αὐτοῦ τῆς χειρὸς, ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς ὃ αὐτὸς κατῴκει σπήλαιον· καὶ κατηγήσας αὐτὸν, εἰς τὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐβάπτισεν ὄνομα, μεταδούς αὐτῷ καὶ τῶν Ἁγίων Μυσηρίων· καὶ μετὰ χρόνους τρεῖς, χειροτονεῖ αὐτὸν Πρεσβύτερον, ἔπειτα Ἐπίσκοπον.

Πάντων δὲ τῶν συνελθόντων Μοναχῶν τὴν προστασίαν ἀναδεξάμενος, ἑκατὸν ἐννενηκόντα ὄντων τὸν ἀριθμὸν, εἰς Μιτυλήνην μετὰ πάντων ἔρχεται· ἐκεῖθεν πρὸς Ἰταλίαν ἀπαίρει· καὶ τὴν μητέρα Θεασάμενος, καὶ θαναῶσαν αὐτὴν κηδεύσας, τὴν Σικελίαν καταλαμβάνει, καὶ τὸ τοῦ Ταυρομενίε ὄρος οἰκεῖ μετὰ καὶ ἄλλων ἐννέα. Ὁ δὲ Ἡγεμὼν τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον μαθὼν, αὐτίκα παρέστησεν ἅπαντας ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἐρωτηθέντες, ἐπ' ἐδάφους

τείνονται, καὶ πληγαῖς κατακόπτονται, καὶ τελευταῖον τελειοῦνται τῷ ξίφει. Ὁ δὲ Ἅγιος Νίκων τείνεται ἐκ τεσσάρων, καὶ λαμπάσιν ὑποκαίεται, καὶ ὑποζυγίοις δεσμεῖται, καὶ κατὰ γῆν σύρεται, καὶ κατὰ κρημνοῦ ὠθεῖται, καὶ τὸ στόμα λίθοις τύπτεται, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτέμνεται, καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ Μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δομέτιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ δεινὸν οὗτος εἰσορῶν σπαθηφόρος,
Ὅργα κατοῖσαι τὴν σπάθην Δομετίου.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
» φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλόγη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

» **Υ**πὲρ χρυσίον, δοκιμασθεὶς Θεόφρον τοῖς
» αἰκισμοῖς, πύργος ἀρετῆς ἐφάνης ταῖς
» ἐμβολαῖς, τῶν δαιμόνων ἀπωθούμενος, εὐλογη-
» τὸς εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Μετὰ τὸ τέλος, ἀπορρίψεν σου σῶμα Μάρ-
» τυς κρυφῆ, θείας ἰαμάτων πέμπον μαρ-
» μαρυγὰς, ἀπελαύνει λώβην δαίμονος, τοῦ σὲ
» καταδήλον, διὰ θείης ποιήσαντος Πνεύματος (*).

Ολος ταῖς θείαις, ἐνηδυθεὶς παμμάκαρ
» νεύσει, σῶμα αἰκισμοῖς παρέδωκας
» καρτερῶς· στεφηφόρος γὰρ παράστασθαι, τῷ
» Παντοκράτορι, ἐν οὐρανοῖς ἐπόθησας ἐνδοξε.

Νομεὺς προβάτων, τῶν λογικῶν τὴν μάν-
» δραν Πάτερ σοφὲ, λύκων νοητῶν ἐτήρη-
» σας ἀβλαβῆ, καὶ σὺν τούτοις πρὸς οὐράνιον,
» μονὴν ἐσκήνωσας, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πα-
» ρίστασθαι. **Θεοτοκίον.**

Μὴ διαφθείρας, τὴν παρθενίαν ὅλως τὴν
» σὴν, Λόγος τοῦ Πατρὸς ἐσκήνωσεν ἐπὶ
» σοί, καὶ Μαρτύρων ἐπεσπάσατο, χορὸν αἰοίδι-
» μον, Θεοτόκον ἀγνήν σε κηρύττοντα.

Ὁδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάικῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἐσβέσας, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι τὸ ἔσχατον τοῦτο κῶλον, διὰ
» θείαν ποιήσαντος δύναμιν.

» εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
 » Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
 » Κύριον.

Ανύστακτον φέρων τὸν πυρσὸν, τὸν τῆς
 καρδίας σου, ἐπαρδευόμενον, δακρύων
 νόμασιν Ὅσιε, καὶ ἀθλήσεως ἐν αἵμασιν, εἰς
 ἀχειρότευκτον βοῶν, παστάδα νῦν κατοικεῖς·
 Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Κόσμος Ἀσκητῶν καὶ Ἀθλητῶν, ἐδείχθης
 Ὅσιε ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, ἐπευδοκίμησας
 τρόπαια, κατὰπλήττοντα διάνοιαν, κατὰ τοῦ
 μόνου δυσμενῆς Νίκων στησάμενος, καὶ κραυ-
 γάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αἵμασι κατήρδευσας ψυχάς, πρὸ ζῆλον ἐν-
 θεον, ἐγείρας Ὅσιε· στιγμάτων ξίφεσιν
 ἐπληξας, τῶν δαιμόνων τὴν παράταξιν, ἐπα-
 λθεύουσας ἐν σοὶ τὴν κλῆσιν δείξας, βοῶν·
 Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὸν κλοιὸν μου τὸν βαρύν, τῶν πα-
 ραπτώσεων, ἢ ἀνορθώσασα, Ἀδάμ τὴν
 ἐκπτῶσιν Ἀχραντε, τῇ κυήσει σε πανύμνητε,
 καὶ φωταγωγῆσον βοῶν ἐν καθαρῷ λογισμῷ·
 Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
 σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη,
 » Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
 » ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Γῶδε σε στιγμάτων τῷ κάλλει, διηθησμένον
 καὶ πορφύραν, ἐκ μαρτυρικῶν σου αἱμά-
 των, ὁ στεφοδότης περιβαλλόμενον, καὶ σὺν
 αὐτῷ κατώκισε, Νίκων ἐνθέως ἀγαλλόμενον.

Ως περικαλλῆς σου ὁ πόθος, ὃν πρὸς τὸν
 Κύριον ἐκτήσω, Νίκων καὶ θερμός σου
 ὁ πόθος, πυρὶ τῷ θείῳ ἀναφλεγόμενος, καὶ
 θαυμαστὴ ἢ ἀθλήσις, τοῖς οὐρανίοις σε συν-
 ἀψασα.

Σὲ τῆς Ἐκκλησίας ἐν ὕψει, ἥλιον μέγαν
 κειτημένοι, δῆμος Ἀθλητῶν ὡς ἀστέρες,
 φωτὶ τῷ θείῳ περιχεόμενοι, ἀκτινοβόλοις λάμ-
 φεσι, τὴν οἰκουμένην καταυγάζουσιν.

Ηρῆθης πρὸς μονὰς ἀκηράτους, χορὸν δι-
 πλῆς ἑκατοντάδος, Μάρτυς Ἀθλητῶν πα-
 ραστήσας, τῷ στεφοδότῃ μεθ' ὧν μνημόνευε,
 τῶν ἐκτελούντων σήμερον, τὸ ἱερόν ὑμῶν μνη-
 μόσυνον.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ὠφθης, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐκ
 σὲ τεχθέντος, ὃν ἀδιαλείπτως δυσώπει,
 φωταγωγῆσαι τῆς ἀνυμνήντάς σε, καὶ Θεοτό-
 κων πάναγνε, Παρθενομητορ καταγγέλλοντας.
 Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας
 Θεοτόκου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἰ.
 καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις,
 καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ
 Τριωδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κεκρυμμένον μυστήριον, καὶ Ἀγγέλοις ἀ-
 γνώριστον, Γαβριὴλ πιστεύεται ὁ Ἀρ-
 χάγγελος· καὶ ἐπὶ σὲ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην
 ἀκήρατον, καὶ καλὴν περιστεράν, καὶ τοῦ γέ-
 νους ἀνάκλησιν, καὶ βοήσεις σοι, Παναγία τὸ,
 Χαῖρε· ἐτοιμάζου, διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σοῦ
 ταῖς λαγόνισιν εἰσδέξασθαι. Δίς.

Φωτοφόρον Παλάτιον, ἠτοιμάσθη σοι Δέ-
 σποτα, ἢ νηδὺς ἢ ἀφθορος τῆς Θεόπαι-
 δος· δεῦρο πρὸς τοῦτο κατὰβηθι, οἰκτεῖρας
 τὸ πλάσμα σου, φθονερῶς πολεμηθὲν, καὶ δου-
 λεία κρατῆμενον τῷ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος
 τὸ πρῶν ἀπολέσαν, καὶ τὴν σὴν σωτηριῶδη,
 προσαναμένον κατὰβασιν.

Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ σὲ Παναμώμη-
 τε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται καὶ βοήσεις σοι·
 Χαῖρε κατάρας λυτήριον, πεσόντων ἀνόρθω-
 σις· χαῖρε μόνη ἐκλεκτὴ, τῷ Θεῷ χρηματίσα-
 σα· χαῖρε ἐμψυχε, τοῦ Ἡλίου νεφέλη ὑποδέ-
 χου, τὸν Ἀσώματον ἐν μήτρᾳ, τῇ σὴ οἰκῆσαι
 θελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τῇ Κεχαριτωμέ-
 νῃ σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ
 ἀπειρόγαμε· μὴ καταπλαγῆς τῇ ξένῃ με μορ-
 φῇ, μηδὲ δειλιάσης· Ἀρχάγγελος εἰμί· ὄφισ
 ἐξηπάτησεν Εὐάν ποτέ· νῦν εὐαγγελίζομαί σοι
 τὴν χαράν, καὶ μενεῖς ἀφθορος, καὶ τέξῃ τὸν
 Κύριον Ἀχραντε.

Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Εἰ δὲ οὐ τελεῖται λειτουργία, ψάλλομεν εἰς τὸν Στίχον τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, οἶον βουλεῖ.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον. Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προίμια, τὴν προεόρτιον ἄσαι προτρέπεται· ἰδοὺ γὰρ Γαβριὴλ παραγίνεται, τῇ Παρθένῳ κομίζων τὰ εὐαγγέλια, καὶ πρὸς αὐτὴν ἐκβοήσεται· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ αἱ γ'· μεγάλαι μετάνοιαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες· ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ Τριωδίου, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν, εἰς ε'.

Ποίημα Γεωργίου· οἱ δὲ, Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχθυεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σαυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τῷ Ἀμαλῆν τὴν δύναιμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

» **Ο** κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι, ὡσπερ αἰσθόμενος (*), τὴν τοῦ Κυρίου ἀθήοδον ἐν σοὶ· διὰ σπλάγγνα ἐλέους γὰρ, ἐξ οὐρανοῦ κατέρχεται, γαστρὶ Παρθένου σωματούμενος.

» **Ἰ**δοὺ σοὶ τῇ Βασιλίδι στέλλεται, Δεῖος Ἀρχάγγελος, τοῦ Βασιλέως πάντων καὶ Θεῶ, προμηνύσαι τὴν ἔλευσιν, καὶ προσφωνήσει Χαῖρέ σοι, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ Προπάτορος.

» **Ἡ** στάμνος ἡ φωταυγῆς καὶ πάγχρυσος, διευτρεπίσθητι, πρὸς εἰσδοχὴν τοῦ μάννα τῆς ζωῆς· ἐπὶ σὲ γὰρ ἐλεύσεται, διὰ φωτῆς Ἀγγέλου σοὶ, ὑπερφυῶς εἰσοικιζόμενος.

» **Ἀ**γάσι σοῦ τῆς Ἀγνῆς οἰκίζεσθαι, μέλλει ὁ Κύριος, ὁ κατοικῶν αἰεὶ τοὺς οὐρανοὺς·

(*) Τὸ ἐνταῦθα, ὡσπερ αἰσθόμενος, καθὼς καὶ ἐμπροσθεν, φιδὴ ζ'. Τροπ. β'. ὡσπερ ἐπαισθόμενος Κόρη, εὐρίσκεται σχεδὸν τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸν Προεόρτιον Κανὼνα τῆς Μεταμορφώσεως, φιδὴ δ'. Τροπ. α'. ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα νῦν προαἰσθόμενος. Ἄλλ' ἐκεῖνος ἐστὶν ἀνώνημος· δύναται τις ἀράγε εἰκάσαι ἐκ δύο μόνον λέξεων, ὅτι κακείνος ποιημᾶ ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ Ἰμνογράφου, οὗ τινας καὶ ὁ παρῶν, Γεωργίου δηλαδὴ, ἢ Θεοφάνους.

οὐρανῶσαι γὰρ ἔρχεται, τῶν γηγενῶν τὸ φύραμα, τοῦτο σαφῶς ἐπενδυσάμενος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» **Κ**αυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γάρ ἐστιν Ἄγιος, πλὴν σου φιλόνητο.

» **Γ**ῆ τὰς ἀκάνθας, τῶν παθῶν λυπηρῶς ἢ βλαστήσασα, σκίρτα χόρευε· ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς ὁ ἀθάνατος, κατάρσας ἐξαίρων σε, νῦν ἐπελεύσεται.

» **Ο** Δεῖος πόκος, ἐτοιμάζου Παρθένε ἀμόλυντε· ἐπὶ σὲ γὰρ ὁ Θεός, ὡς ὑετὸς καταβήσεται, ξηρᾶναι τὰ ρεύματα, τῆς παραβάσεως.

» **Τ**όμος ὁ Δεῖος, εὐτρεπίζου· Πατρός τῷ δακτύλῳ γὰρ, ἐγγραφήσεται ἐν σοὶ, ὁ Δεῖος Λόγος σαρκούμενος, τὴν ἐξ ἀλογίας μου, λύων παράθασιν.

» **Χ**ρυσὴ λυχνία, ὑποδέχου τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἀναλάμπον διὰ σοῦ, καὶ φῶς τῷ κόσμῳ δωρούμενον· δι' οὗ τῶν κακῶν ἡμῶν, σκότος λυθήσεται.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

» **Σ**ήμερον ἅπασα, κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ Χαῖρέ σοι, φάσκει ὁ Ἄγγελος· εὐλογημένη σὺ Ἀγνή, τοῦ Χριστοῦ Μήτηρ ἄχραντε. Σήμερον τοῦ ὄφους, ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα· ἀρᾶς γὰρ διαλέλυται, ὁ δεσμὸς τοῦ Προπάτορος. Διό σοὶ καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν· Χαῖρε ἢ κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

» **Τ**ὸ Μυστήριον τὸ πάλαι πρὸ τῶν αἰώνων, προορισθὲν φανέρωσιν, ἄρχεται λαμβάνειν· γῆ καὶ τὰ οὐράνια, συμφώνως εὐφράνθητε, καὶ χαρμονικῶς ἀλαλάξατε.

» **Τ**ὸ Παλάτιον τὸ μέγα τοῦ Βασιλέως, τῶν αἰκῶν διανοίξον τὰς Δεῖας εἰσόδους· ἦδη γὰρ ἐλεύσεται, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, καὶ κατασκηνώσει ἐν μέσῳ σου.

» **Τ**ῆς Προμήτορος τὸν ὀλισθὸν ἀνορθώσων, ὁ λυτρωτῆς ὀφθήσεται, ἐν ἀπειρογάμῳ, μή-

τρα οἰκίζόμενος. Αὐτῷ μελωδήσωμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αββακούμ σε προηγόρευσε πάλαι Ὁρος, ταῖς ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ φανεροῦσθαι, μέλλει ὁ Θεὸς ἡμῶν, Παρθένε πανάμωμε, μόνη τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ῥοδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ω ἄσπιλε Ἀμνάς, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν μήτραν σου ὑπεισδῦναι, κατεπείγεται αἴρων, ἡμῶν τὰ ἀμαρτήματα.

Ράβδος ἡ μυστικὴ, μετ' ὀλίγον ἀνθήσειεν, ὡς γέγραπται, θεῖον ἄνθος, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ρίζης, ἡμῖν ἐμφανιζόμενον.

Αγγέλου τῆ φωνῆ, πιανθεῖσα ὡς ἄμπελος, πρὸς βλάστησιν ἐτοιμάζου, τοῦ πεπείρου Παρθένε, καὶ ἀκηράτου βότρυος.

Μέγιστε Προφητῶν, Ἡσαΐα εὐφράνθητι· Παρθένος γὰρ ἦν προέφης, ἐν γαστρὶ συλλαμβάνει, Βουλῆς Ἄγγελον.

Ῥοδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Χαῖρέ σοι, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος φθέγγεται· τὴν γὰρ χαρὰν ἐν γαστρὶ σου, συλλαμβάνειν μέλλεις ἀνερμηνεύτως, ἦν ἡ Εὐα, παραβάσει Παρθένε ἀπώλεσεν.

Οὐ φλέξει, μὴ δειλιάσης ὄλως, τὴν μήτραν σου, πῦρ τῆς Θεότητος Κόρη· ἡ γὰρ βίατος πάλαι σὲ προετύπου, καιομένη, οὐδαμῶς φλεγόμενη δὲ Πάναγνε.

Τὸ Ὁρος, Δανιὴλ ὁ προεῖπεν ἐν Πνεύματι, χαῖρε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ, ὁ νοητὸς λέθος ἀποτμηθήσεται, καὶ συντρίψει, τῶν δαιμόνων τὰ ἄψυχα ξόανα.

Εἰρήνης, ὁ Βασιλεὺς ἐν σοὶ ἐπελεύσεται, τοῦ δια' σοῦ εἰρηνεῦσαι, τοὺς πολεμηθέντας καὶ ἠττηθέντας, Θεομῆτορ, πονηρᾷ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφρατος.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον

φωνῆ, τοῦ Ἀρχαγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ, Ἀδαμ ἢ ἀνάκλησις.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτέμονος, Ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισσιδείας.

Στίχοι.

Τὴν σάρκα ρίψας, ὡς ἔλυτρον, Ἀρτέμων, οὐ γῆς ἔχων τι στέλλεται τὴν πρὸς πόλον.

Εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτῃ ἐδέξατο Ἀρτέμων Ἐδέμ.

Οὗτος ὁ μακάριος τὴν Σελεύκειαν πατρίδα καὶ πόλιν ἔσχεν, ἐν αὐτῇ καὶ γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς. Τοῦ δὲ μακαρίου Ἀποστόλου Παύλου τὰ ἐκείσε καταλαβόντος, οὐκ ἦν τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μῦθον κρύπτεσθαι, ἀλλά γε τῶτον Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον τοῦ λαοῦ προστήσατο. Καλῶς οὖν καὶ θεαρέστως τὸ ποιμνιον αὐτῆ ὀδηγήσας, γέγονε πᾶσι τοῖς χρεῖαν ἔχουσι λιμὴν σωτήριος, χηρῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν προνοητής, καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός. Ἐν τούτοις καλῶς πολιτευσάμενος, ἐν γῆρα καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμονος, Πρεσβυτέρου Λαοδικείας.

Διοκλητιανοῦ βασιλεύοντος ἐν Ῥώμῃ, ἀπεσάλη εἰς τὰ μέρη τῆς Λαοδικείας Κόμης τις, Πατρίκιος ὀνόματι, καὶ ἐποίει καθὼς προσετάγη. Σισίνιος δὲ, ὁ τοῦ τόπου Ἐπίσκοπος, μετὰ Ἀρτέμονος Πρεσβυτέρου, καὶ τινῶν ἄλλων Χριστιανῶν, εἰσῆλθον εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος νυκτός, καὶ τὰ ἐκείσε εἰδῶλα συνέτριψαν καὶ ἐτέφρωσαν πυρί. Τοῦτο μαθὼν ὁ Κόμης, θυμοῦ πλησθεὶς, καὶ λαβὼν πλῆθος λαοῦ σὺν αὐτῷ, ἐξήρχετο μετὰ ἵππων ἔξω τῆς Πόλεως πρὸς τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίαν, τῆ κατακαῦσαι πάντας, καὶ Σισίνιον καὶ Ἀρτέμονα μεληδὸν κατατεμεῖν. Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ τῷ Ναῷ, φρίκη συνέπεσεν αὐτῷ, καὶ πυρετῷ συνεσχέθη λαύρω, καὶ ὑπέσρεψε τεθεὶς ἐν κλινιδίῳ. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἄκραν ταλαιπωρίαν, ἐδήλωσε τῷ Ἐπισκόπῳ, λέγων· Εὐῆσαι τῷ Θεῷ σου ἵνα κουφισθῶ, καὶ ποιήσω τὴν στολὴν σου χρυσοῦν. Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ἀνεδήλωσεν, εἰπὼν· Τὸ χρυσοῦν σου ἔσται παρὰ σοί· εἰάν δὲ πι-

στεύσης τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου, ἰαθήσῃ. Ὁ δὲ ἔγραψεν οὕτω· Πιστεύω τῷ Θεῷ σου μόνον, ἰαθήσομαι· καὶ εὐθέως ἀνέστη, μὴ ἔχων λείψανον νόσου.

Ὁδεύων δὲ ἐπὶ τὴν Καισαρέων πόλιν, ὡς ἀπὸ μιλίων τριῶν Λαοδικείας, ὑπήντησε τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἀρτέμονι, ἀκολουθούντων αὐτῷ ἐλάφων δύο, καὶ ὀνάγων ἕξ, καὶ λέγει αὐτῷ· Πῶς ταῦτα ἤγρευσας; Ὁ δὲ, τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ, φησιν, ἤγρευσα αὐτά. Καὶ ὁ Κόμης· Οὐκοῦν Χριστιανός εἶ σύ; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Ναί, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας Χριστιανός εἰμι. Τότε δήσας αὐτὸν δυσὶν ἀλύσεσι, καὶ παραδοὺς αὐτὸν στρατώταις, ἐπέτρεψεν ἀκολουθεῖν πρὸς Καισάρειαν. Ὁ δὲ Ἅγιος, πρὸς τὰ ἀκολουθεῖντα ζῶα στραφεὶς, ἔφη· Πορεύεσθε πρὸς Σισίνιον τὸν Ἐπίσκοπον· τῶν δὲ πορευθέντων, διεμνήθη αὐτῷ διὰ τοῦ Συρωροῦ. Ὁ δὲ ἔφη τῷ Συρωρῷ· Πόθεν παραγεγόνασι τὰ ζῶα ταῦτα; Τότε, προστάζει Θεοῦ, μία ἔλαφος, ἀναλαβοῦσα φωνὴν ἀνθρωπίνην, ἔφη· Ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Ἀρτέμων συλληφθεὶς παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς Κόμητος, ἄγεται δέσμιος ἐν τῇ Καισαρέων πόλει, καὶ ἡμῖν προσέταξεν ἐλθεῖν ἐνθάδε. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐκθαμβος γέγονε, καὶ καλέσας Φιλέαν τὸν Διάκονον, ἀπέστειλεν εἰς Καισάρειαν, λέγων· Ἀπελθε, καὶ μάθε, εἰ ἀληθές ἐστιν ὅπερ ἠκούσαμεν διὰ τῆς ἐλάφου. Καὶ ἀπελθὼν, εὔρεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, διέστησαν εἰς ἐπιταγὴν τῶν φυλάκων.

Τῇ δὲ ἐξῆς προκαθίσας ὁ Κόμης, παρέθηκε τὸν μακάριον Ἀρτέμονα, καὶ φησὶ· Τίμησον τὸ γῆράς σου, ἄνθρωπε, καὶ θῦσον τοῖς θεοῖς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Δέκα καὶ ἕξ χρόνους διεβίβασα, ὑπαναγινώσκων τῷ λαῷ τὰς βίβλους τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Ναῷ· καὶ ὀκτὼ πρὸς εἰκόσιν ἐτέλεσα Διάκονος Χριστοῦ, ὑπαναγινώσκων τὰ Εὐαγγέλια· καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς πληρῶ Πρεσβύτερος, διδάσκων τῇ τοῦ Θεοῦ μου βοηθείᾳ· καὶ νῦν λέγεις μοι τῷ ἀναισθητῷ ὁμοίῳ σου δαίμονι ἐπιθῦσαι;

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Κόμης ἐταράχθη· καὶ πυρώσας ἐσχάραν, ἤπλωσε τὸν Μάρτυρα ἐν αὐτῇ. Ἀναβλέψας δὲ ὁ Ἅγιος εἰς τὸν οὐρανόν, ἔφη· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, μὴ συγχωρήσης τῷ μιᾶρῷ τῷ Κόμητι, ἐπεγγελάσαι μοι τῷ δοῦ-

λῳ σου· ἀλλ' εἰδὼς, ὅτι διὰ σέ πάσχω ταῦτα, δός μοι ὑπομονήν, ἵνα τελείως καταισχυνηθῇ. Ταῦτα λέγοντος τοῦ Ἁγίου, ἰδοὺ καὶ ἡ ἔλαφος, ἐκ τοῦ Ἐπισκόπου ἐλθοῦσα, προστάζει Θεοῦ εἰς ἔλεγχον τῶν ἀπίστων, λέγει τῷ Κόμητι· Τί ἀδυνατεῖ τῷ Θεῷ; Γνώθι, ὅτι ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ταχέως ἐνδικηθήσεται· δύο γὰρ ὄρνεις ἀρπάσουσί σε, καὶ βαλοῦσιν εἰς τὸν παφλάζοντα λέβητα, καὶ αἱ σάρκες σου διαλυθήσονται· ὅτι, ὃν ὠμολόγησας Θεὸν τοῦ πισεῦσαι, ἐξηγήσω. Ὡς οὖν διηλέγχθη ὑπὸ τοῦ ἀγρίου ζώου, ἐκέλευσε τοῖς στρατιώταις ἐκκεντῆσαι τὴν ἔλαφον· ἡ δὲ, ἀποπηδήσασα πλησίον τοῦ συγκαθέδρου τοῦ Κόμητος, καὶ διαδράσασα, ἔφυγεν ἔξω· τὸ δὲ ρίφεν κατὰ τῆς ἐλάφου βέλος, ἔβαλε τοῦ συγκαθέδρου καιρίαν κατὰ τῆς καρδίας, καὶ ἀπέρριψε τὴν ψυχὴν. Λυπηθεὶς οὖν ὁ Κόμης, ἀνεχώρησε, καὶ ἔβαλε τὸν Ἅγιον ἐν τῇ φυλακῇ.

Τῇ δὲ ἐξῆς, προσέταξεν ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα πίσσαν, καὶ ἐκκαύσας σφοδρῶς, ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὸν Ἅγιον κελεύει. Γενομένου δὲ τούτου, ἰδοὺ ἐκ τῆς τάξεως παρεγένοντο πρὸς τὸν Κόμητα, τὴν ἐκκαυσιν τοῦ λέβητος ἀπαγγέλλοντες· αὐτὸς δὲ ἵππῳ ἐπιβάς, πλησίον τοῦ λέβητος παρεγένετο. Ἄφνω δὲ οὐρανόθεν κατελθόντες δύο Ἄγγελοι, ὡς ἐν σχήματι αἰετῶν, καὶ ἀρπάσαντες αὐτὸν τοῦ ἵππου, τῷ λέβητι ἐνέβαλον, καὶ οὕτως ἐχωνεύθη, ὡς μηδὲ ὄστοῦν ἀπολειφθῆναι· ὅπερ ἰδόντες οἱ στρατιῶται καὶ πᾶς ὁ ὄχλος, ἐξέστησαν καὶ ἔφυγον. Ὁ δὲ Ἅγιος, καταλειφθεὶς μόνος, ἐδόξασε τὸν Θεόν, καὶ διὰ προσευχῆς ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἐξήγαγεν ὕδωρ πολὺ.

Τοῦτο ἰδὼν Βιτάλιος, ὁ ἱερεὺς τῶν εἰδῶλων, καὶ ἄλλοι πολλοὶ, ἐβαπτίσθησαν· καὶ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦλθε φωνὴ πρὸς τὸν Ἅγιον λέγουσα· Πορεύου πρὸς τὴν Ἀσίαν ἐν τοῖς παραθαλασσίαις, καὶ ἔση πολλοὺς καθαρίζων ἀπὸ ποικίλων παθῶν, καὶ δαίμονας ἀπελαύνων· καὶ πολλοὶ ὑπὸ σοῦ φωτισθέντες, δοξάσουσι τὸν Θεόν. Ὁ δὲ Ἅγιος ὀνάγου ἐπιβάς ἐπορεύετο· καὶ ἀρπαγείς ὑπὸ θείου Ἀγγέλου, εὔρεθη ἐν ᾧ ἐχρηματίσθη τόπῳ, πολλὰ ἐκείσε σημεῖα πεποικώς· καὶ πολλοὺς φωτίσας καὶ πρὸς Θεὸν ὀδηγήσας, ὕστερον κρατηθεὶς, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Ζαχαρίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεῷ πρὸς ἰσχὺν ἐξομωθεῖς, Πάτερ,
Υἱῷ Θεοῦ σύγληρος ἐκστάς γῆς γένῃ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι ὀκτώ Μάρτυρες, οἱ ἐν Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σωτῆρος ὀκτάρημος ἐτμήθη φάλαγξ,
Τοῦ πρὶν περιτμηθέντος ὀκταήμερου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Μαρτίνος ὁ Θηβαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Καλῶ τραφεῖς κάλλιστα γήρα, Μαρτίνε,
Θανῶν θανοῦσι προστέθειςαι Πατράσι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους
» σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀ-
» νελῶν, οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν· ὑ-
» περύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐ-
» λογητός εἶ.

Η κιβωτὸς ἡ λογικὴ, ἣν ὁ ἀληθὴς Νομοθέ-
της, ἡγαπηκῶς τὴν ἐπὶ σοὶ, κατασκήνω-
σιν μέλλει ποιήσασθαι, θυμηδίας ἐμπλήσθητι·
διὰ σοῦ γὰρ τοὺς φθαρέντας ἀνακαινίσει.

Προφητικὸς θεῖος χορὸς, ὡς περ ἐπαισθό-
μενος Κόρη, τὴν ἐπὶ σοὶ τοῦ Λυτρωτοῦ,
εἰρηναίαν ἐπέλευσιν κράζει σοι· Χαῖρε πάν-
των ἡ λύτρωσις· χαῖρε μόνῃ τῶν ἀνθρώπων
ἡ σωτηρία.

Μὴ δειλιάσης τὴν φωνὴν, μὴ καταπλαγῆς
τὸν λαλοῦντα· Θεοῦ διάκονος ἐστὶ· φα-
νερώσαί σοι ἦκει Μυστήριον, τὸ Ἀγγέλοις ἀ-
πάρρητον, ἀπειρόγαμε Μαρία εὐλογημένη.

Ορῶς τὴν κτίσιν τῷ ἐχθρῷ, πᾶσαν δαλω-
θεῖσαν Παρθένε· κατελεῆσαι δὲ αὐτὴν,
διὰ σπλάγχνα ἐλέους βουλούμενον, διὰ σοῦ τὸν
φιλάγαθον· μὴ οὖν λόγοις τοῦ Ἀγγέλου προσα-
πιστήσης.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Η κέφη νεφέλη τοῦ φωτός, ἡ ἀπειρόγαμος,
διευτρεπίσθητι· ἰδοὺ ὁ ἥλιος ἀνώθεν,
ἐπιλάμψει σοι ὁ ἄδυτος, πρὸς μὲν ὀλίγον ἐπὶ

σοὶ κατακρυπτόμενος, τῷ δὲ κόσμῳ, φαίνων
καὶ λύων κακίας τὴν ζόφωσιν.

Αγγέλων ὁ πρῶτος λειτουργός, προσεπα-
φίσει, φωνὴν χαρμόσυνον, καταμηνύων
σοι Ἄχραντε, τὸν μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελον,
σαρκωθησόμενον ἐκ σῆ δι' ἀγαθότητα· ὃ βρω-
μεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ως ῥόδον κοιλάδων καθαρὸν, ὡς κρίνον
εὖοσμον, κατανοήσας σε, ὁ πλαστουργός
ἡμῶν Κύριος, νῦν ἡράσθη σου τοῦ κάλλους Ἄ-
γνη, καὶ σαρκωθῆναι ἐκ τῶν σῶν, αἱμάτων
βουλεται, τὸ δυσῶδες, ὅπως διώξῃ τῆς πλά-
νης χρηστότητι.

Πατὴρ δεξιόθεν οὐκ ἐκστάς, ἐν σοὶ τὴν
οἴκησιν, μέλλει ποιήσασθαι, ὁ ὑπερού-
σιος Ἄχραντε, ὅπως γήσῃ δεξιᾷ αὐτοῦ, σὲ τὴν
πλησίον καὶ καλὴν, οἷα Βασίλισσαν, δεξιάν
τε, πᾶσι προτείνῃ πεσοῦσι, καὶ σῶσῃ ἡμᾶς.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλασθήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Εὐὰ μὲν ἐτρύγησε καρπὸν, τὸν θάνατον,
γεωργοῦντα τὸν ὀλέθριον· σοῦ δὲ ἐν μέ-
σῳ ἐκβλασῆσει, καρπὸς ἀθανασίας ὁ πρόξε-
νος, Χριστὸς, ὁ γλυκασμὸς ἡμῶν Δέσποινα·
ὄν ἀνυμνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Κλίνας οὐρανοῦς νῦν πρὸς ἡμᾶς κατέβητι·
θρόνος ἤδη ἡτοιμάσθη σοι, Λόγε, ἡ μή-
τρα τῆς Παρθένου· ἐν ᾧ ὡς Βασιλεὺς ὠραιό-
τατος, καθίσεις ἐξεγεῖραι τοῦ πτώματος, τῆς
δεξιᾶς σου τὸ πλαστούργημα.

Ηράσθη τοῦ κάλλους σου Χριστὸς, Πανά-
μωμε, καὶ τὴν μήτραν σου κατώκησεν,
ὅπως παθῶν ἐξ ἀμορφίας, τὸ γένος τῶν ἀν-
θρώπων λυτρώσῃται, καὶ κάλλος τὸ ἀρχαῖον
δωρήσῃται· ὄν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Η χώρα ἡ ἄσπορος Ἄγνη ὑπόδεξαι, δια-
λόγη τὸν οὐράνιον, Λόγον ὡς σῖτον καρ-
ποφόρον, βλαστάνοντα ἐκ σοῦ καὶ τὰ σπέρ-
ματα, ἐκτρέφοντα τῷ ἄρτῳ τῆς γνώσεως· ὄν
προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ως δῶρα προεόρτια, προσφερόμεν σοὶ Πάνα-
γνε, φιλοπτωχείας τὸν πλῆτον, ἀγνεῖαν

καὶ σωφροσύνην, ὕμνους εὐχὰς καὶ δαίκρυα, νηεῖαν καὶ ταπεινώσιν, ἐφ' οἷς συμπράττοις Δέσποινα, καὶ ἅπαντας ἐποπτεύοις, εὐσπλάγχυνος, ὦ Θεομητορ.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἠέκασεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ρήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαθέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμεν σοι· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον, καὶ αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιοι, κατὰ τὴν τάξιν.

Περὶ δὲ τρίτην Ὁραν τῆς ἡμέρας, συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ψάλλομεν, κατὰ τὴν συνήθειαν, τὴν γ'. Ὁραν, καὶ τὴν ε'. καὶ μικρὸν παρατηρήσαντες, συνάπτομεν καὶ τὴν δ'. καὶ μετὰ τοῦτο, ὁ Ἐσπερινὸς ταχύτερον, διὰ τὸν κόπον τῆς Ἀγρυπνίας.

Εἰ τύχη ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐν Κυριακῇ.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Κατοικτειρήσας τὸ ποίημα ὁ Πλάστης, σπλάγγχοις τοῖς οἰκειοῖς τε κατακαμπτόμενος, Κόρης ἐν μήτρᾳ Θεόπαιδος, οἰκῆσαι σπεύδει, πρὸς ἣν ὁ μέγας ἦλθεν Ἀρχάγγελος, Χαῖρε προσφθεγγόμενος, Θεοχαρίτωτε· νῦν μετὰ σοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν· μὴ πτοηθῆς με, τοῦ Βασιλέως τὸν Ἀρχιστράτηγον· εὔρες γὰρ χάριν, ἦν ἀπώλεσεν, Εὐὰ τὸ πρὶν ἡ Προμήτωρ σου, καὶ συλλήψη καὶ τέξῃ, τοῦ Πατρὸς τὸν ὁμοούσιον.

Εένος ἐστὶ σου ὁ λόγος καὶ ἡ θεά, ξένα σου τὰ ρήματα καὶ τὰ μηνύματα, ἡ Μαριάμ πρὸς τὸν Ἄγγελον· μή με πλανήσῃς, Κόρη ὑπάρχω γάμου ἀμύητος· λέγεις ὡς συλλήψομαι τὸν ἀπερίληπτον· καὶ πῶς χωρήσει ἡ μήτρα μου, ὃν τὰ μεγέθη, τῶν οὐρανῶν χωρῆσαι οὐ δύναται; Τοῦ Ἀβραάμ σε διδαξάτω

πρὶν, ἢ καλύβη, Θεὸν ἢ χωρήσασα, προτυπῆσα Παρθένη, τὴν Θεόδεκτον γαστέρα σου.

Εἰς Ναζαρέτ νῦν τὴν Πόλιν ἐπιφθάσας, Πόλιν σε τὴν ἔμψυχον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ὁ Γαβριὴλ κατασπάζεται, βοῶν σοι· Χαῖρε, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε· ἔξεις ἐν νηδυῖ σου Θεὸν σαρκούμενον, καὶ διὰ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον, πρὸς τὸ ἀρχαῖον, δι' εὐσπλαγγνίαν ἀνακαλούμενον, Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, θεῖος καρπὸς ὁ ἀθάνατος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α'.

Τῷ ἔκτῳ Μηνί, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνήν, μηνύσαι σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· τέξῃ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, καὶ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αρχων τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὁ Γαβριὴλ καταπατάς, τὴν Παρθένον ἀσπάζεται, χαῖρε λέγων ὄχημα, καθαρὸν τῆς Θεότητος· σὲ ἐξ αἰῶνος Θεὸς ἠγάπησεν, εἰς κατοικίαν τε ἡρετήσατο· δεῖλος Δεσπότης σε, παρουσίαν πάρεμι, ἀναβοῶν· τέξῃ οὖν τὸν Κύριον, ἀφθορος μένουσα.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν.

Τί σου τὸ εἶδος τὸ πύρινον; τῷ Γαβριὴλ ἡ Σεμνή, μετ' ἐκπλήξεως ἔφησε· τί σου τὸ ἀξίωμα, καὶ τῶν λόγων ἡ δύναμις; παιδοποιῶν προσεπαγγέλλη μοι, ἐγὼ δὲ πεῖραν, ἀνδρὸς οὐ κέκτημαι· ἀπιθὶ πόρρωθεν (*), μὴ πλανήσῃς ἄνθρωπε, ὡς περ τὸ πρὶν, Εὐὰν τὴν Προμήτορα, ὄφεις ὁ δόλιος.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πνεῦμα Θεοῦ τὸ πανάγιον, ἦξει ἀγνή ἐπὶ σὲ, Θεοχώρητε Δέσποινα, καὶ ἐπισκιάσει σοι, τοῦ Ὑψίστου ἡ δύναμις, καὶ τέξῃ παῖδα διατηροῦντά σου, τὴν παρθεनीαν ἀπαρσάλευτον· οὗτος Υἱὸς ἐστίν, ἀγενεαλόγητος· οὗτος ὀφθεῖς, σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καθὼς ἠυδόκησε.

(*) Ἀντὶ τοῦ, ἀπιθὶ πόρρωθεν, τὰ χειρόγραφα ἔχουσι· λόγοις δολίοις με.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ΄.

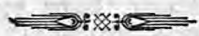
Τῷ ἔκτῳ Μηνί, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνήν· καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπὼν, εὐηγγελίσαστο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν. Ὅθεν δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνελάβε σε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπήσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τ Τ Π Ι Κ Ο Ν

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

ΤΟΥ ΕΤΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Α. Ἐάν τύχη τῇ Γ΄ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

§ 1. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δὶς, τὰ δ΄. Μαρτυρικά τοῦ Ἦχου, καὶ Προεόρτια δ΄. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β΄. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριφδίου, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§ 2. Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ, μετὰ τοὺς Κανόνας, τὴν Στιχολογίαν τῆς Τιμιωτέρας, τὸ Προεόρτιον Ἐξαποστειλάριον, δὶς. Αἶνοι, καὶ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἐσπερινοῦ, κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Κοντάκιον, Μάκαριοι, οὐς ἐξελέξω, κτλ.

§ 3. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ΄. τοῦ Σταυροῦ γ΄. καὶ τῆς Ἐορτῆς δ΄. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἐορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἐορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§ 4. Τῇ Κυριακῇ πρῶτῃ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἐορτῆς. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Τρισάγιον, καὶ Τροπάριον τῆς Ἐορτῆς — Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα δύο, καὶ ἐν τῆς Ἐορτῆς. Ὁσαύτως καὶ μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἐορτῆς. Ἡ Ὑπακοή, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἐορτῆς. Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν. χῆμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἐορτῆς, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἐορτῆς. Ἀπὸ γ΄. φῶδης, Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἐορτῆς. Καταβασίαι τοῦ Τριφδίου. Ἀντὶ τῆς Τι-

μιωτέρας, ψάλλεται ἡ Θ΄. φῶδῃ τῆς Ἐορτῆς. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα β΄. τοῦ Σταυροῦ γ΄. καὶ τῆς Ἐορτῆς γ΄. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ ἡ τάξις περὶ τῆς Εἰσόδου καὶ Προσκυνήσεως τοῦ Σταυροῦ, ὡς σύνηθες.

§ 5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, εἰπέ τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἐορτῆς. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, κτλ. Σῶσον ἡμᾶς, . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Τροπάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἐορτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς. Εὐαγγέλιον τῆς Ἐορτῆς καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆν χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικόν τῆς Ἐορτῆς. Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

§ 6. Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ΄. Βουλὴν προαιώνιον καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ΄. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος Προκείμενον, Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἐορτῆς, Ἦχος δ΄. Τῷ ἔκτῳ μηνί. Δόξα, καὶ νῦν, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἐορτή.

Β. Ἐάν τύχη ἐν ἡμέρᾳ Ε΄ τῆς Ἑβδομάδος.

§ 1. Τῇ Τετάρτῃ πρῶτῃ εἰς τὰς Ὁρας λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον Προεόρτιον. Μετὰ δὲ τὴν ε΄. Ὁραν, γίνεται Ἀπόλυσις, μὴ τελουμένης Προηγιασμένης. Τὸ δὲ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς κατὰ τὴν τάξιν ὡσαύτως καὶ τῇ Πέμπτῃ πρῶτῃ, ἅπαντα ἢ τῆς Ἐορτῆς Ἀκολουθία.

§ 2. Τῇ αὐτῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ΄. Βουλὴν προαιώνιον καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ΄. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς, Ἀρχῶν τῶν ἄνω Δυνάμεων, (ἄρα ταῦτα εἰς τὸν Μικρὸν Ἐσπερινόν). Δόξα καὶ νῦν, Ἦχος δ΄. Τῷ ἔκτῳ μηνί. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς, ἐκ τρίτου. Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

Γ. Ἐάν τύχη τῇ Παρασκευῇ τῆς τρίτης, ἢ τετάρτης Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (*).

§ 1. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἐ-

(*) Πάντη περιττῶς σημειοῦται ἐν τῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας Τυπικῷ περὶ τῆς Ἐορτῆς ταύτης, Ἐάν τύχη τῇ Παρασκευῇ τῆς α΄ ἢ τῆς β΄. Ἑβδομάδος, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον γενέσθαι, ἐκτὸς μόνον ἐάν τὸ Πάσχα παραταθῆ μέχρι τῆς 7 Μαΐου. Ἀλλὰ τοῦ Πάσχα τὰ δύο ἑσχατα ὅρια εἰσὶ, τὸ μὲν προῖμάτατον, ἢ κβ. Μαρτίου· τὸ δὲ ὀψιμώτατον, ἢ κδ. Ἀπριλίου· καὶ ἐπομένως ἢ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἐορτῆ περιστρέφεται μετὰ τῆς Πέμπτης τῆς γ΄. Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, καὶ τῆς Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου, μηδέποτε ἐκβαίνουσα τῶν ὁρίων ταύτων.

σπερινός τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν· ὡσαύτως καὶ τῆ Παρασκευῇ πρωί, ἅπαντα αὐτῆς ἢ Ἀκολουθία.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ· Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον, Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτω μου εἶ — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἄρχων τῶν ἄνω Δυνάμεων. (ὄρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ) Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἑκτῷ μηνί. Νῦν ἀπολύεις· καὶ εὐθὺς, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκονται οἱ Οἴκοι τῆς Θεοτόκου· Εἶτα πάλιν τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ δευτέρου, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 3. Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωί, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς· ὁ Ν'. ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καταβασίαι, Ἀνοιξω τὸ στόμα μου. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάρια, καὶ Αἶνοι τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοί. (ὄρα τοῦτο μετὰ τοὺς Αἶνους) Δοξολογία Μεγάλη — Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων φθῆ γ. καὶ Ἐκτε. κτλ. Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀρχαγγέλου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστι. Κοινωνικὸν τοῦ Ἀρχαγγέλου, κτλ.

Δ'. Ἐὰν τύχη τῇ Δ'. ἢ τῇ Ε'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶ Κυριακαῖς ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, καὶ ἡ τῆς Ἑορτῆς· τὰ δὲ τοῦ Τριφιδίου καταλιμπάνονται. Εὐαγγέλιον δὲ τοῦ Ὁρθρου λέγεται τῆς Ἑορτῆς — Τῇ δὲ Κυριακῇ ἑσπέρας γίνεται ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ψαλλομένων, ὅσα διετάχθησαν Ἄρσρω Α'. §. 6. καὶ ὄρα ἐκεῖ.

Ε'. Ἐὰν τύχη τῇ Ε'. τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ὁ μέγας Κανὼν ψάλλεται τῇ Τρίτῃ τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος ἑσπέρας.

Σ'. Ἐὰν τύχη τῇ Παρασκευῇ τῆς Πέμπτης Ἑβδομάδος.

§. 1. Τῇ Τετάρτῃ πρωί τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος, ἐν τῇ Προηγιασμένῃ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ις. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· ἐκ δὲ τῶν κατὰ Ἀλφάθητον Στιχηρῶν Προσομοίων, Ἄπας ὁ βίος μου μετὰ πορνῶν (*) δέκα, κατὰ σειράν· εἶτα Προεόρτια γ. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ· καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρόν. Μετὰ δὲ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ, τὸ, Πιστεύω, καὶ τὸ, Ἄξιόν ἐστι, ψάλλομεν τὸν Μέγαν Κανόνα, ὡς συνήθες.

(*) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι Τυπικόν, κεῖμενον ἐν τοῖς τυπωμένοις Μηναίοις, μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς κς'. τοῦ παρόντος μηνός, ἀναφέρων τὰ κατὰ Ἀλφάθητον ταῦτα Προσόμοια, λέγει ὅτι εἰσὶ ποίημα τοῦ Μεταφραστοῦ.

§. 3. Τῇ Πέμπτῃ πρωί, Προηγιασμένη οὐ γίνεται. Τὸ δὲ ἑσπέρας αὐτῆς, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινός τῆς Ἑορτῆς· ὡσαύτως καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωί, ἅπαντα αὐτῆς ἢ Ἀκολουθία.

§. 4. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτω μου εἶ. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἄρχων τῶν ἄνω Δυνάμεων. (ὄρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ) Νῦν Ἀπολύεις, Τρισάγιον, καὶ εὐθὺς, Τὸ προσταχθέν μυστικῶς, ἐκ γ. καὶ ἀναγιώσκεται ἡ α'. στάσις τῶν Οἴκων. Εἶτα, ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου εἰς σ'. Ἀπὸ γ. φθῆς, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγιώσκεται ἡ β'. στάσις. Εἶτα ψάλλεται τοῦ Κανόνος ἡ δ'. ε. καὶ ε'. φθῆ· καὶ πάλιν τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγιώσκεται ἡ γ'. στάσις. Μετὰ ταῦτα, ἡ ζ'. ἢ καὶ δ'. φθῆ· καὶ μετ' αὐτήν, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἡ δ'. στάσις τῶν Οἴκων. Εἶτα τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομα, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 5. Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωί, μετὰ τὴν Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καταβασίαι, Ἀνοιξω τὸ στόμα μου. Ἐξαποστειλάρια, Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον, δὶς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια, Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Γλώσσαν ἣν οὐκ ἔγνω. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου φθῆ γ. καὶ ε'. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου (τῆς Ἀκαθίστου). Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ἄπας γηγενῆς. Κοινωνικόν, Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι — Εἶδομεν τὸ φῶς, κτλ.

Ζ'. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

§. 1. Τῇ Παρασκευῇ πρωί, Προηγιασμένη οὐ γίνεται· τὸ δὲ ἑσπέρας αὐτῆς, ψάλλεται κατὰ τάξιν ὁ Ἑσπερινός τῆς Ἑορτῆς.

§. 2. Τῷ Σαββάτῳ πρωί νυκτόθεν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, ὡς συνήθες, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν, Ἐξάψαλμος, Στιχολογία, Πολυέλεος, Καθίσματα, Ἀναβαθμοί, Εὐαγγέλιον, καθὼς εὐρίσκονται τετυπωμένα. Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, εὐθὺς τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγιώσκεται ἡ α'. στάσις τῶν Οἴκων. Μετὰ τὸ τέλος ταύτης, πάλιν τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγιώσκεται ἡ β'. στάσις. Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς σ'. Καταβασίαι, Ἀνοιξω τὸ στόμα μου. Μετὰ τὴν γ. φθῆν, τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγιώσκεται ἡ γ'. στάσις. Μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, Συναπτὴ· καὶ μετ' αὐτήν, τὸ Κάθισμα, Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Ἐπειτα ψάλλεται ἡ δ'. ε. καὶ ε'. φθῆ. Μετὰ δὲ τὴν Καταβασίαν, Ἐδόησε προτυπῶν, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγιώσκεται ἡ δ'. στάσις. Συναπτὴ, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς αἱ λοιπαὶ φθῆαι τοῦ Κανόνος, καὶ πάντα τὰ τῆς Ἑορτῆς, μέχρι τέλους τῆς Λειτουργίας, ὡς συνήθες.

§. 3. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιτικόν καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῆς

Ἐορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, τῆς Ἐορτῆς, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῆς Ὁσίας, Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, Ἦχος πλ. δ'. Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοί. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἐορτῆς, ἐκ β'. καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῆ Κυριακῆ πρωτῆ, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, τὸ, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Τροπάριον τῆς Ὁσίας, Ἐν σοὶ Μῆτερ — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Ἀνώμου, Καθίσματα, τὰ Ἀναστάσιμα μόνον κατὰ σειράν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου, κτλ. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἐορτῆς. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κόσμιμα τῆς Ὁσίας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Καταβασίαι, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν. Ὁ Ν'. Δόξα, Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι, καὶ τὰ λοιπά. Ἡ Τιμιωτέρα Στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἐορτῆς δύο. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Ἐως ὧδε τὰ τῆς Ἐορτῆς, καὶ παύουσι πλέον. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Ἦχος α'. Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη· καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Η'. Ἐὰν τύχη τῆ Δευτέρᾳ τῶν Βαΐων.

§. 1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ'. Προεόρτια γ'. καὶ ἐκ τοῦ Τριωδίου τῆς Ὁσίας γ'. Δόξα, Ἦχος δ'. Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῆς Ὁσίας, Ἦχος β'. Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ὁσίας, Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 2. Τῆ Κυριακῆ πρωτῆ, ἢ συνήθης Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῆς Ὁσίας, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Ἦχος α'. Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

§. 3. Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἐσπερινός τῆς Ἐορτῆς κατὰ τάξιν· ὡσαύτως καὶ τῆ Δευτέρᾳ πρωτῆ, μόνῃ τῆς Ἐορτῆς ἢ Ἀκολουθία.

§. 4. Τῆ αὐτῆ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τῆς Ἐορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια, Ἀρχῶν τῶν ἄνω Δυνάμεων (ὄρα εἰς τὸν Μικρὸν Ἐσπερινόν). Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἑκτῷ μηνί. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς ἐκ γ'. καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἐορτή.

Θ'. Ἐὰν τύχη τῆ Παρασκευῆ τοῦ Λαζάρου.

§. 1. Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῆ Παρασκευῆ πρωτῆ, ψάλλεται ἅπανα ἢ τῆς Ἐορτῆς Ἀκολουθία κατὰ τάξιν.

§. 2. Τῆ αὐτῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, μετὰ τὴν δ'. Ὄραν, καὶ τὸν Προομιτικόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν τῆς Ἐορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες· καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν. Καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια, Ἀρχῶν τῶν ἄνω Δυνάμεων (ὄρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἐσπερινῷ). Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἑκτῷ μηνί. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις, καὶ ἀπόδοσις. Ὁ δὲ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, Ὁδὴν ἐπινίκιον, ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Ι'. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.

§. 1. Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας, Ἀποδείπνον μικρὸν. Μετὰ δὲ τὸ, Ἄξιόν ἐστιν, ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, Ὁδὴν ἐπινίκιον. Μετὰ τὴν δ'. ᾠδὴν, ὁ Εἰρμός· Τρισάγιον. Κοντάκιον, Ἡ πάντων χαρὰ. Κύριε ἐλέησον μί. καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Τῆ Παρασκευῆ πρωτῆ, μετὰ τὴν ε'. Ὄραν, Ἀπόλυσις, ἐπειδὴ Προηγιασμένη οὐ γίνεται.

§. 3. Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, μετὰ τὴν δ'. Ὄραν, καὶ τὸν Προομιτικόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα κατὰ σειράν, δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες... βοήσωμεν. Καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἐορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμελα Στιχηρά τῆς Ἐορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς ἐκ β'. Καὶ νῦν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῷ Σαββάτῳ πρωτῆ, ἢ Λιτῆ τῆς Ἐορτῆς, κτλ. Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ ὁ Πολυελεος. Καθίσματα, τὰ δύο τοῦ Λαζάρου, καὶ τὰ δ'. τῆς Ἐορτῆς. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον, Εὐαγγελίσετε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἐορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν'. χῦμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἐορτῆς εἰς ε'. καὶ τοῦ Λαζάρου εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Καθίσμα τοῦ Λαζάρου, Συμπαρέστησαν Χριστῷ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἐορτῆς. Καταβασίαι, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ δ'. ᾠδή. Ἐξαποστειλάριον, τῆς Ἐορτῆς ἐν, καὶ τοῦ Λαζάρου δύο. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς Ἐορτῆς γ'. καὶ τοῦ Λαζάρου γ'. Δόξα, τοῦ Λαζάρου, Ἦχος β'. Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός, Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη. Τροπάριον, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. . . Σῶσον ἡμᾶς, . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Λαζάρου. Κοντάκιον, τῆς Ἑορτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικόν, Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών. Μετ' αὐτὸ, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 5. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἐν τῇ ἐννάτῃ Ὁρᾷ, λέγομεν Ἀπολυτικίον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ οὕτως ἀποδίδοται.

ΙΑ'. Ἐσὼν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

§. 1. Τῇ Παρασκευῇ πρωτῆ, εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ'. καὶ Προεόρτια γ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσω. . . βοήσωμεν. Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἴσοδος, καὶ καθεξῆς ἡ Σεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρὸν, καὶ ψάλλομεν συνήθως τὸν Κανόνα τοῦ Λαζάρου.

§. 3. Τῷ Σαββάτῳ πρωτῆ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτικίον τοῦ Λαζάρου, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, ἐκ γ'. καὶ ἐφεξῆς τὰ λοιπὰ, καθὼς διατέτακται ἐν τῷ Τριψιδίῳ. Κανόνες τοῦ Τριψιδίου καὶ ὁ Προεόρτιος. Ἀπὸ γ'. φθῆς, Κάθισμα τοῦ Λαζάρου, καὶ Προεόρτιον. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Λαζάρου. Καταβασίαι, Ὑγρὰν διοδεύσας. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ δ'. Ὡδή. Ἅγιος Κύριος. . . Ἐξαποστειλάρια τοῦ Λαζάρου δύο, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, Ἦχος β'. Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Ἀκολουθιῶν. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Τὴν Ἄγνην ἐνδόξως τιμῆσωμεν. Μετὰ τὸ Κοινωνικόν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 4. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τῶν Βαΐων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ α'. τῆς Ἑορτῆς, καὶ δύο τοῦ Τριψιδίου — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Σήμερον ἡ χάρις. Καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 5. Τῇ Κυριακῇ πρωτῆ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Τριψιδίου. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ Ὑαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος. Μετὰ τὴν α'. Στιχολο-

γίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς δύο. Καὶ νῦν, Μετὰ κλάδων νοητῶς. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τῶν Βαΐων, Αἰνέσατε συμφώνως. Δόξα, Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. . . Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς ε'. καὶ τῶν Βαΐων εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. φθῆς, ἡ Ὑπακοὴ τῶν Βαΐων. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τοῦ Τριψιδίου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ δ'. φθῆ. Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Βαΐων γ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα. Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Τριψιδίου. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. . . Σῶσον ἡμᾶς, . . . ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθείς. Ἀπολυτικία, Σήμερον τῆς σωτηρίας. . . καὶ, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Κοντάκιον, Τῇ ὑπερμάχῳ. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῶν Βαΐων. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικόν τῆς Ἑορτῆς· καὶ μετ' αὐτὸ, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, κτλ.

§. 6. Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων γ'. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, κτλ. καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, . . . Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων. Δόξα, Ἦχος Βαρύς. Συναγωγὴ πονηρὰ. Καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια· τὸ, Νῦν ἀπολύεις· καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Τριψιδίου τὰς γ'. φθῆς. Μετὰ τὸν Εἰρμόν τῆς δ'. Τρισαγίου, τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΒ'. Ἐσὼν τύχη τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ.

§. 1. Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ Ἰδιόμελα τοῦ Τριψιδίου γ'. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, κτλ. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, (ὄρα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Βαΐων, Τροπάριον β'.) Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων, Ἐκ Βαΐων καὶ κλάδων, κτλ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ πρωτῆ, ἅπαντα τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τάξιν.

§. 3. Τῇ αὐτῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δό-

ξα, και νυν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς· εἰδὲ βούλει, τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ Προσόμοια, Ἄρχων τῶν ἄνω Δυνάμεων. Δόξα, και νυν, Ἦχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις, και Ἀπόδοσις.

Π'. Ἐὰν τύχη τῇ Ἁγίᾳ και Μεγάλῃ Τρίτῃ, ἢ τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ.

§. 1. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰς τὸν Ὄρθρον, και εἰς τὴν Λειτουργίαν, ψάλλονται πάντα τὰ τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν — Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, Κατάλυσις οἴνου και ἐλαίου.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ, ἢ Τετάρτῃ ἐσπέρας, γίνεται ἡ Ἀπόδοσις, ψαλλομένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Προσομοίων τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἀπαρραλλάκτως, καθὼς διευτυπώθη ἀνωτέρω (Ἄρθρ. ΙΒ'. §. 3.).

ΙΑ'. Ἐὰν τύχη τῇ Ἁγίᾳ και Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

§. 1. Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ πρωί, ποιούμεν μικρὸν Ἑσπερινόν, ἐν ᾧ ἰστώμεν Στίχους δ'. και ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου, Ἦχος β'. Συντρέχει λοιπὸν, και ἐφεξῆς τὰ λοιπὰ τρία. (ὄρα ταῦτα εἰς τοὺς Αἶνους τῆς Μεγάλῃς Πέμπτης) Δόξα, και νυν, Ἦχος πλ. β'. Γέννημα ἐχιδνῶν (εἰς τὸν Ἑσπερινόν τῆς Μεγάλῃς Πέμπτης). Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω, τὸ Εὐαγγέλιον, και ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγασμένων.

§. 2. Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ἐσπέρας, Μέγας Ἑσπερινός. Μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. και ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Βουλὴν προαιώνιον, δευτεροῦντες αὐτά. Δόξα, και νυν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, και τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, τὸ Δοξαστικόν, τὸ Ἀπολυτικίον ἐκ γ'. και Ἀπόλυσις.

§. 3. Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρωί, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, και τὸ Ἀπολυτικίον. Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Τὰ Καθίσματα, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Και νυν, τὸ αὐτό· και τὸ Ἰδιόμελον, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς ε'. Ἀπό γ'. φθῆς, Κάθισμα τοῦ Τριωδίου, Ὁ λίμνας και πηγὰς. Δόξα, και νυν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης Κοντάκιον και Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Συναξάριον, πρῶτον τοῦ Μηναιίου, εἶτα τοῦ Τριωδίου. Καταδασαί, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ δ'. φθῆ. Ἐξαποσειλάριον, Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, ἀπαξ· και τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς· Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους ε'. και ψάλλομεν Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου, Ἦχος πλ. δ'. Μηδεῖς, ὦ πιστοί, τοῦ δεσποτικοῦ Δείπνου ἀμύητος, ἐκ δευτέρου, (ὄρα

τοῦτο ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Αἶνων) και τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Ἦχος πλ. α'. Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς Μαθητάς. Και νυν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθεῖς... Ἀπολυτικίον και Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, και καθεξῆς ἡ δεῖα Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀντὶ τοῦ Χερουβικῶ, Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικόν τῆς Ἑορτῆς· και μετ' αὐτό, Μνήσθητι Εὐσπλαγγνε και ἡμῶν, κτλ. και Ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, Κατάλυσις οἴνου και ἐλαίου.

§. 4. Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἐσπέρας, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός ἀπαρραλλάκτως, καθὼς ἀνωτέρω διευτυπώθη (Ἄρθρ. ΙΒ'. §. 3.), και οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή.

Τὰ δὲ ιβ'. Εὐαγγέλια ἀναγιγνώσκονται ἐν τῷ καιρῷ αὐτῶν, κατὰ τάξιν, μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἁγίων Παθῶν.

ΙΕ'. Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τύχη τῇ Ἁγίᾳ και Μεγάλῃ Παρασκευῇ, ἢ τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, μετατίθεται ἡ Ἑορτὴ αὕτη, και ψάλλεται κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Περὶ τῶν αἰτιῶν, δι' αἷς μετατίθεται ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησία, πρὸ ἐνὸς αἰῶνος και ἐντεῦθεν, παρὰ Πατριαρχῶν ἀρχαίων και Ἀρχιερέων, ὡς παρελάβομεν, κατιδοῦσα τὴν διαφορίαν και σύγχυσιν, τὴν συμβαίνουσαν ἀνά πάσας τὰς ἐν ταῖς πόλεσι και κώμαις Ἐκκλησίας, μέριμναν και περὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πανηγυρικωτάτης Ἑορτῆς ἀνελάβετο. Και δὴ, πρὸς παῦσιν τῆς δοκούσης ἀνωμαλίας, μάλιστα ἐν ταῖς τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ ἀκοαῖς, τοῦ μὴ κατὰ βάθος τὰ τοῦ Πνεύματος ἐνοοῦντος, διατάξατο τὴν τῆς Ἑορτῆς μετάθεσιν, ἐὰν τύχη ἐν ταῖς δυσὶν ἡμέραις ταῖς πενθίμοις ταύταις, εἰς τὴν κυριώνυμον τοῦ Πάσχα ἡμέραν· ἵνα τὰ χαρμόσυνα τοῖς χαρμοσύνοις συνάδωνται και συμμελωδῶνται, οἰκονομικῶς ἀποκλείουσα τὴν ἀνάμιξιν τῶν φαιδρῶν μετὰ τῶν πενθίμων· και ἵνα μὴ ἀσυμφωνία δεικνύηται μετὰ τοῦ, Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, μετὰ τοῦ, Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια· και τοῦ, Δακρυρρόους θρήνου, ἐπὶ σὲ ἡ Ἀγνή, μετὰ τοῦ, Ὁ Γαβριήλ κομίζει τῇ Κόρῃ τὰ Εὐαγγέλια. Ταῦτα δὲ, ὡς εἴρηται, διὰ τὰς ἐν πόλεσι μόνον και κώμαις Ἐκκλησίας, τῶν Μοναστηριακῶν Τυπικῶν ἀμεταβλήτων, ἀνεπάφων, και ἀμετακινήτων διαμενοντων, διὰ τε τὸ πρὸς τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους Πατέρας σέβας, και διὰ τὸ διάφορον τοῦ μοναχικοῦ πολιτεύματος, και τῆς ὑψηλοτέρας διαγωγῆς.

ΙΣ'. Ἐάν τύχη τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Κυριακῆ τοῦ Πάσχα.

§. 1. Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. Τοῦ Τριωδίου Ἰδιόμελα γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια δ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ, δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τὴν σήμερον μυστικῶς. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἰλαρόν· καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

α'. Τοῦ Τριωδίου, Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός.

β'. Τῆς Ἑορτῆς, Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος.

γ'. Τοῦ Τριωδίου, Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθί.

δ'. Τὸ τελευταῖον τοῦ Τριωδίου, Ἐτους ὀκτώκαδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς.

Τὰ δὲ λοιπὰ Ἀναγνώσματα ἀναγιγνώσκονται πρὸ τοῦ Εὐλογητοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τελευταίου Ἀναγνώσματος, ψάλλουσιν ἀμφότεροι οἱ χοροί, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κτλ. ἕως ἀν πληρωθῶσιν ἅπαντες οἱ Στίχοι. Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ· καὶ μετ' αὐτήν, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ὁ Ἀπόστολος τοῦ Τριωδίου, Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν. Μετὰ δὲ τὴν τούτου συμπλήρωσιν, ἀντὶ τοῦ, Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τὸ, Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν, κτλ. καὶ ἀρχεται μὲν τούτου ὁ Ἱερεὺς ἐκ τῆς ὡραίας πύλης πρώτον, εἶτα καὶ οἱ Χοροί· καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁψὲ Σαββάτων· καὶ καθέξῃς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικῆ, ψάλλομεν, Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ. Κοινωνικόν, Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος. Ἀντὶ τοῦ, Εἶδομεν τὸ φῶς, τὸ Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Περί δὲ δ'. ὄραν τῆς νυκτός, τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Κυριακῆ τοῦ Πάσχα, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Βασιλεῦ οὐράνιε. Τρισάγιον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ὁ Ν'. καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, Κύματι θαλάσσης. Μετὰ δὲ τὴν θ'. ὡδὴν, ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, οἱ τε Διάκονοι καὶ Ἱερεῖς, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς, εἴαν ὑπάρχη, ψάλλοντες πρῶτον τὸ, Εὐαγγελίζου γῆν χαρὰν μεγάλην· εἶτα τὸ, Τὴν Ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ· καὶ τούτο ἐπαναλαμβάνεται, ἕως οὐ φθάσωμεν εἰς τὸν διωρισμένον τόπον· καὶ εὐθὺς τὸ, Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁψὲ Σαββάτων, τῆ ἐπιφωσκούση (*). Εἶτα, Δόξα τῆ Ἁγία, καὶ ὁμοουσίῳ, κτλ. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τέλους, ἅπαξ τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον τῆς σωτη-

(*) Σημειῶσαι ὅτι, οἱ τὸ ἀνωτέρω Εὐαγγέλιον ἀναγιγνώσκοντες, ὅταν φθάσωσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ 10 ἐδαφίου, καὶ κεῖ με ὄψονται, ποιοῦντες ἐνταῦθα διακοπήν, μεταβαίνουσιν εἰς τὸ 16. ἐδαφίον. Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν, κτλ. Εἰς πολλὰς ὁμῶς Ἐκκλησίας καὶ πόλεων καὶ Μοναστηρίων, ἀναγιγνώσκουσι συνήθως τὸ δεύτερον Ἑωθινόν, Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, κτλ.

ρίας ἡμῶν. Μετὰ δὲ τὴν Συναπτὴν, ὁ Κανὼν τῆς Ἀναστάσεως εἰς δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς εἰς δ'. Καταβασίαι ὁμοῦ· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ Αἴτησις, κατὰ τὸ σύνθημα, εἰς ἐκάστην ὡδὴν. Ἀπὸ γ'. ὡδῆς, ἡ Ὑπακοή, Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον· Εἶτα, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πάσχα. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς· καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, . . . Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀντὶ δὲ τοῦ, Ἐλεῆμον ἐλέησόν με ὁ Θεός, λέγομεν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, εἰς Ἦχον β'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον ιβ'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Εἶτα ψάλλομεν τὰς λοιπὰς τῶν Κανόνων ὡδὰς· εἰς δὲ τὴν θ'. καὶ τὰ Μεγαλυνάρια, ἀνά δ'. ἐξ ἑκατέρας Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τῆς Ἑορτῆς, Ἀγγελικῶν δυνάμεων, καὶ πάλιν τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Εἶτα, Πάσχα ἱερόν, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη — Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν — Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον. Κοντάκιον, Εἶ· καὶ ἐν τάφῳ — Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα. Κοινωνικόν ὁμοίως τοῦ Πάσχα· Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Ἡ Κατήχησις τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΖ'. Ἐάν τύχη τῆ β'. ἢ γ'. ἢ δ'. τῆς Διακαινησίμου.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ θυμιάσαι τὸν Ἱερέα, καὶ εἰπεῖν τὸ, Δόξα τῆ Ἁγία, καὶ ὁμοουσίῳ, κτλ. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἔθος· ἐπὶ τέλους δὲ, ἅπαξ καὶ τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους η. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῆς ἡμέρας, καὶ, εἰ βούλει, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶν ὁ Ἑσπερινός τῆς Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, λέγεται εὐθὺς, κατὰ τὸ ἔθος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ, Οὐσης ὀψίας· εἰ δὲ μὴ, ἡ Ἐκτενής, τὸ, Πληρώσωμεν, καὶ τὰ λοιπὰ — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, εἶτα τὸ, Πάσχα ἱερόν, κτλ. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἦχος δ'. Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, δις· καὶ τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς, ἅπαξ· καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ἀπαραλλάκτως, καθὼς διευτυπώθη ἀνωτέρω (Ἄρθρ. ΙΣ'. §. 2).

ΤΗ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ο' Ευαγγελισμός τῆς Ἵπεραγίας Θεοτόκου,
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἀρχόμεθα τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινου, ἀνευ μετανοιῶν καὶ Στιχολογίας,

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος, καὶ φθεγγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε βάτε ἀφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖρε ἢ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἢ μετάγουσα· καὶ κλίμαξ ἢ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο· χαῖρε θεία στάμνε, τοῦ Μάννα· χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἀφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχισρατήγον, καὶ πῶς φθέγγη ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον; μετ' ἐμοῦ ἔφησ γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σικνωῶσιν ἐν τῇ μήτρᾳ μου· καὶ πῶς γενήσομαι, λέγε μοι, χωρίον εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἀγιασματος, τοῦ τοῖς Χερουβὶμ ἐπιθαίνοντος; Μῆ με δελεάσης, ἀπάτη· οὐ γὰρ ἔγνω ἡδονὴν· γάμου ὑπάρχω ἀμύητος· πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διαπράττεται. Τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθέσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράνωμε. Ἡ δὲ ἐβόησε· Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥημά σου, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ, τὸν ἄνθρωπον, ὡς μόνος δυνατός, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Απεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρέτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι, πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὢν, ἐκ Παρθένου τίκεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπό-

διον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ὧ τὰ Ἑξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι κηδύκησε. Θεοῦ ἐστὶ Λόγος ὁ παρών. Τί οὖν ἴσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε ἀγνή Παρθένε· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μητηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα,

Εξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρου^{Κεφ. ΚΗ'. 10.} σου, καὶ ἐπορευθῆ εἰς Χαρρῶν. Καὶ ἀπῆντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδου γὰρ ὁ ἥλιος· καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ, κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν. Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ Πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθευδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνηθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ λίβα, καὶ βορρῶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ἑδῶ πάσῃ, οὐ εἴμι πορευθῆς· καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλείπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἴκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εστὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ^{Κεφ. ΜΓ'. 27.} θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν^{ΜΔ'. 1.} τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλε-

πούσης κατὰ ἀνατολαίς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐ δεῖς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἠγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
Θ'. 9.

Η σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στύλους ἑπτὰ. Ἐσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ὡς ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἐλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεέρακα ὑμῖν· ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήφεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· (οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ). Μὴ ἔλεγγε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδε σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσαι· γνῶριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλή Ἁγίων, σύνεσις· (τὸ γὰρ γνῶναι Νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς). Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα Στιχηρά.

Ἦχος α'. Βύζαντος.

Τῷ ἔκτῳ Μηνί, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σέ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνήν, μνηύσαι σοὶ τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· τέξῃ Υἱόν, τὸν πρό αἰώνων ἐκ Πατρὸς, καὶ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Εν τῷ Μηνί τῷ ἔκτῳ, ἀπεστάλη οὐρανόθεν Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐν πόλει τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, κομίσει τῇ Κόρῃ χαρᾶς εὐαγγέλια· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτήν, ἐβόησε λέγων· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε δοχεῖον τῆς ἀχωρήτου φύσεως· ὃν γὰρ οὐρανοὶ οὐκ ἐχώρησαν, ἢ νηδύς σου κεχώρηκεν εὐλογημένη. Χαῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις, καὶ τῆς Εὐας ἢ λύτρωσις, καὶ χαρὰ τοῦ κόσμου, καὶ ἀγαλλίασις τοῦ γένους ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Απεστάλη Ἄγγελος Γαβριὴλ, οὐρανόθεν ἐκ Θεοῦ, πρὸς Παρθένον ἀμόλυντον, εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, εὐαγγελίσασθαι αὐτῇ τοῦ ξένου τρόπου τὴν σύλληψιν. Ἀπεστάλη δοῦλος ἀσώματος, πρὸς ἔμψυχον πόλιν καὶ πύλην νοεράν, μνηύσαι Δεσποτικῆς παρουσίας τὴν συγκατάβασιν· Ἀπεστάλη στρατιώτης οὐράνιος, πρὸς τὸ ἔμψυχον τῆς δόξης Παλάτιον, προετοιμάσαι τῷ Κτίστῃ κατοικίαν ἄληκτον· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτήν ἐκραύγαζε· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τῶν τετραμόρφων ὑπερενδοξοτέρα· Χαῖρε καθέδρα Βασιλικῆ οὐράνιε· χαῖρε Ὅρος ἀλατόμητον, δοχεῖον πανέντιμον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τὸ πλήρωμα κατώκησε, τῆς Θεότητος σωματικῶς, εὐδοκία Πατρὸς αἰδίου, καὶ συνεργεία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ἦχος β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρῃ καὶ ἀπειρόγαμῃ· μὴ καταπλαγῆς τῇ ξένῃ μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσης· Ἀρχάγγελος εἰμί· ὄφισ ἐξηπάτησεν Εὐάν ποτέ· νῦν εὐαγγελίζομαι σοὶ τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἀφθορος, καὶ τέξῃ τὸν Κύριον ἄχραντε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Ἰδιόμελα,

Ἦχος δ'.

Τῷ ἔκτῳ Μηνί, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνήν· καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπὼν, εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν. Ὄθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνελαθέσε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράζως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπήσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Γλώσσαν ἣν οὐκ ἔγνων, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Γδοῦ ἡ ἀνάκλησις νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν· ὑπὲρ λόγον ὁ Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦται· Ἀρχάγγελος τῇ φωνῇ ἡ πλάνη ἐκμειοῦται· ἡ Παρθένος γὰρ δέχεται τὴν χαρὰν· τὰ ἐπίγεια γέγονεν οὐρανός· ὁ κόσμος λέλυται τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. Ἀγαλλιᾶσθω ἡ κτίσις, καὶ φωναῖς ἀνυμνεῖτω· Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια· παρθενικὴ πανηγυρίς· τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται· ὁ Ἀδὰμ καινουργεῖται· ἡ Εὐὰ τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται· καὶ ἡ σικηνὴ τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας, τῇ Δεώσει τοῦ προσληθέντος φυράματος, ναὸς Θεοῦ κεχηρημάτιεν. Ὁ Μυστήριον! ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἄγνωστος, ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἄφραστος. Ἄγγελος λειτουργεῖ τῷ θαύματι· παρθενικὴ γαστήρ τὸν Υἱὸν ὑποδέχεται· Πνεῦμα Ἅγιον καταπέμπεται· Πατὴρ ἄνωθεν εὐδοκεῖ, καὶ τὸ συναλλάγμα, κατὰ κοινὴν πραγματεύεται βούλησιν· ἐν ᾧ, καὶ δι' οὗ σωθέντες, συνωδᾷ τῷ Γαβριὴλ, πρὸς τὴν Παρθένον βοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἑαυτὸν ἐπανήγαγεν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίμιον,

Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας Στρατηγός, τῶν αἰῶνων ταγματῶν, εἰς πόλιν Ναζαρέτ, ἐπιστάς Βασιλέα, μηνύει σοι Ἀχραντε, τῶν αἰώνων καὶ Κύριον, Χαῖρε, λέγων σοι, εὐλογημένη Μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον θαῦμα, βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Σήμερον ἅπασα κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ χαῖρέ σοι φωνεῖ Ἀρχάγγελος· εὐλογημένη σὺ Σεμνῇ, καὶ Ἀχραντε πανάμωμε. Σήμερον τοῦ ὄψεως, ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα· ἀρᾶς γὰρ διαλέλυται, τοῦ Προπάτορος σύνδεσμος. Διὸ καὶ κατὰ πάντα βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλόγη Ἰωσήφ.

Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, τὸ Χαῖρε κράζει τῇ Σεμνῇ, ὅτι συλλήψη ἐν γαστρὶ, τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν Μαριαμ ἀπεφθέγγετο· Ἄνανδρος εἰμί, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς ἐώρακε; Καὶ ἐρμηνεύων ἔλεγεν ὁ Ἄγγελος, τῇ Θεοτόκῳ καὶ Παρθένῳ· Ἐλεύσεταιί σοι, Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ δύναμις Ἑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Απεσταλὴ Γαβριὴλ, πρὸς τὴν Παρθένον καὶ ἀγνήν, καὶ ἐμήνυσεν αὐτῇ, τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν, ὅτι ἀσπόρως συλλήψη, καὶ οὐ φθαρῆσῃ· τέξῃ γὰρ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, καὶ σώσει τὸν λαόν, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν· καὶ μαρτυρεῖ ὁ πέμψας με εἰπεῖν σοι, εὐλογημένη τὸ Χαῖρε. Παρθένος τίκεις, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένεις Παρθένος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ· τὸ Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἀναστάσα Μαριαμ ἐπορεύθη.

Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ.

Ζήτηε εἰς τὴν Λιτὴν.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοῖξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῆ
» Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
» νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
» Σύλληψιν.

Αδέτω σοι Δέσποινα, κινῶν τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, Δαυὶδ ὁ Προπάτωρ σου. Ἀκουσον θύγατερ, τὴν χαρμόσυνον, φωνὴν τὴν τοῦ Ἀγγέλου· χαρὰν γὰρ μηνύει σοι, τὴν ἀνεκλάλητον.

Ὁ Ἄγγελος.

Βοῶ σοι γηθόμενος· κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ πρόσχες μοι, θεῶ καταγγέλλοντι σύλληψιν ἄσπορον· εὖρες χάριν γὰρ, ἐνώπιον Κυρίου, ἣν εὖρεν οὐδέποτε, ἄλλη τις Πάναγκε.

Ἡ Θεοτόκος.

Γνωσθήτω μοι Ἄγγελε, τῶν σῶν ῥημάτων ἡ δύναμις· πῶς ἔσται ὁ εἰρηκας· λέγε σαφέστατα, πῶς συλλήψομαι, Παρθένος οὕσα Κόρη; πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, Μητέρα τοῦ Κτίστου μου;

Ὁ Ἄγγελος.

Δολίως με φθέγγεσθαι, διαλογίζη ὡς ἔοικε· καὶ χαίρω θεώμενος, τὴν σὴν ἀσφάλειαν· θάρσει Δέσποινα· Θεοῦ γὰρ βουλομένου, ῥαδίως περαίνεται, καὶ τὰ παράδοξα.

Καταβασία· Ἀνοῖξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός,

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἀφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικόν, στερέωσον· καὶ τῆ
» σεπτῇ Συλλήψει σου, στεφάνων δόξης ἀ-
» ξίωσον.

Ἡ Θεοτόκος.

Εξέλιπεν Ἀρχων ἐξ Ἰουδα, ὁ χρόνος ἐπέστη δὲ λοιπὸν, καθ' ὃν ἀναφανήσεται, ἡ τῶν Ἐθνῶν ἐλπίς ὁ Χριστός· σὺ δὲ πῶς τοῦτον τέξομαι, Παρθένος οὕσα, σαφήνισον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γινῶναι Παρθένε, τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς σῆς, ἀλλ' ἔτος ἀνερ-

μήνευτος· τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, δημιουργῶ δυνάμει σοι, ἐπισκιάσαν ἐργάζεται.

Ἡ Θεοτόκος.

Η ἐμὴ Προμήτωρ δεξαμένη, τὴν γνώμην τοῦ ὄφους, τρυφῆς, τῆς θείας ἐξωστράκισται· διὸ περ καὶ γὰρ δεδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν ξένον σου, εὐλαβουμένη τὸν ὄλισθον.

Ὁ Ἄγγελος.

Θεοῦ παραστάτης ἀπεστάλην, τὴν θείαν μηνύσων σοι βουλὴν· τί με φοβῆ Πανάμωμε, τὸν μᾶλλον σε φοβούμενον; τί εὐλαβῆ με Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον; Καταβασία· Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀλλῶν ποιμενικῶν.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ γῆς νῦν κατήλθεν· ὁ Ἄγγελος βοῶν, τῇ Παρθένῳ ἐπέστη· Χαῖρε εὐλογημένη, ἡ τὴν σφραγίδα μόνη φυλάξασα, ἐν μήτρᾳ δεξαμένη, τὸν πρὸ αἰῶνων Λόγον καὶ Κύριον, ἵνα ἐκ πλάνης σῶσῃ ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεο-
» τητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς
» ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέ-
» σωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ
» δυνάμει σου.

Ἡ Θεοτόκος.

Γεράν τινα Παρθένον, τεχομένην ἀκήκοα, τοῦ Προφήτου πάλαι, τὸν Ἐμμανηὴλ προ-θεσπίσαντος· ἐπιποθῶ δὲ τοῦ γινῶναι, πῶς Θεότητος, τὴν ἀνάκρασιν, φύσις βροτῶν ὑποστήσεται;

Ὁ Ἄγγελος.

Κατεμήνυσεν ἡ βίατος, ἀκατάφλεκτος μείνασα, δεξαμένη φλόγα, κεχαριτωμένη ἀνύμφευτε, τοῦ κατὰ σὲ Μυστηρίου τὸ ἀπόρρητον· μετὰ τόκον γὰρ, μενεῖς Ἀγνή ἀειπάρθενος.

Ἡ Θεοτόκος.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος, ἀληθείας κήρυξ, λέγε, Γαβριήλ, ἀληθέστατα· πῶς, ἀκηράτου μενούσης τῆς ἀγνείας μου, Λόγον τέξομαι, μετὰ σαρκὸς τὸν ἀσώματον;

Ὁ Ἄγγελος.

Μετὰ δέους σοι ὡς δοῦλος, τῇ Κυρίᾳ παρίσταμαι· μετὰ φόβου Κόρη, νῦν κατανοεῖν εὐλαβοῦμαι σε· ὡς ὑετός ἐπὶ πόκον καταθήσεται, ἐπὶ σὲ Λόγος, ὁ τοῦ Πατρὸς ὡς ηἰδόκησε.

Καταβασία: Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχεες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ἡ Θεοτόκος.

Νοεῖν σου ἐδύναμαι, τῶν λόγων τὴν ἀκρίβειαν· θαύματα γὰρ γέγονε πολλάκις, θεία δυνάμει τερατουργούμενα, σύμβολα καὶ τύποι νομικοὶ, τέτοκε παρθένος δὲ, ἀπειράνδρως οὐδέποτε.

Ὁ Ἄγγελος.

Ενίζη πανάμωμε· καὶ ξένον γὰρ τὸ θαῦμά σου· μόνη γὰρ τὸν πάντων Βασιλέα, δέξῃ ἐν μήτρᾳ σαρκωθησόμενον· καὶ σὲ προτυπᾷσι Προφητῶν, ῥήσεις καὶ αἰνίγματα, καὶ τοῦ Νόμου τὰ σύμβολα.

Ἡ Θεοτόκος.

Ο πᾶσιν ἀχώρητος, καὶ πᾶσιν ἀθεώρητος, πῶς οὗτος δυνήσεται Παρθένου, μήτραν οἰκῆσαι, ἣν αὐτὸς ἐπλασε; πῶς δὲ καὶ συλλήψομαι Θεόν, Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι;

Ὁ Ἄγγελος.

Πρὸς τὸν σὸν Προπάτορα, Δαυὶδ ἐπαγγελούμενος, θήσκειν ἐκ καρπῆ τοῦ τῆς κοιτίας, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, τὴν τοῦ Ἰακώβ σὲ καλλονήν, μόνην ἐξελέξατο, λογικὸν ἐνδιαίτημα.

Καταβασία: Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρίμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Ἡ Θεοτόκος.

Ρημάτων σε, τὴν φωνὴν Γαβριὴλ, τὴν χαρμόσυνον, δεξαμένη, εὐφροσύνης ἐνθέου πεπλήρωμαι· χαρὰν γὰρ μηνύεις, καὶ χαρὰν καταγγέλλεις τὴν ἄληκτον.

Ὁ Ἄγγελος.

Σοὶ δέδοται, ἡ χαρὰ Θεομητορ ἡ ἐνθεοῦ· σοὶ τὸ Χαῖρε, πᾶσα κτίσις κραυγάζει Θεόνυμφε· σὺ γὰρ μόνη Μήτηρ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ προωρίσθης Ἀγνή.

Ἡ Θεοτόκος.

Τῆς Εὐας νῦν, δι' ἐμοῦ καταργείσθω κατὰκριμα· ἀποδότω, δι' ἐμοῦ τὸ ὀφείλημα.

σήμερον· δι' ἐμοῦ τὸ χρέος, τὸ ἀρχαῖον δοθήτω πληρέστατον.

Ὁ Ἄγγελος.

Υπέσχετο, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τῷ Προπάτορι, εὐλογεῖσθαι, ἐν τῷ σπέρματι τούτου τὰ ἔθνη Ἀγνή· διὰ σοῦ δὲ πέρας, ἡ ὑπόσχεσις δέχεται σήμερον.

Καταβασία: Ἐβόησε, προτυπῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοὶ ἡ Πόλις σου Θεοτόκε· Ἄλλ' ὡς ἔχυσσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοὶ Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελος, πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματῆμένον σε θεωρῶν, Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαινῶν τὸν ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ αἰεπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Ἦγγειλεν Υἱὸν Ἄγγελος τῇ Παρθένῳ, Πατρός μεγίστης Ἄγγελον Βουλῆς μέγαν.

Γήθεο τῇ Μαρίῃ ἔφατ' Ἄγγελος εἰκάδι πέμπτη.

Ο φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός, ὁ πάντοτε φροντίζων τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ὡς Πατὴρ φιλόσοργος, θεωρῶν τῶν χει-

ρῶν αὐτοῦ τὸ πλαστούργημα καταδουλούμενον, καὶ τυραννόμενον ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ πρὸς τὰ πάθη τῆς ἀτιμίας ὑπαγόμενον, καὶ τῇ εἰδωλοατρείᾳ ὑποκείμενον, ἠβουλήθη ἐξαποστεῖλαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τοῦ λυτρώσασθαι αὐτὸ ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου χειρῶν. Ἐπεὶ δὲ ἠθέλησε λαθεῖν, οὐ μόνον τὸν Σατανᾶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς οὐρανίους Δυναμεις, ἐνὶ τῶν Ἀρχαγγέλων, Γαβριὴλ τῷ ἐνδόξῳ, θάρρει τὸ Μυστήριον προοικονομεῖ δὲ γεννηθῆναι καὶ τὴν Ἀγίαν Παρθένον καθαρὰν, ὡς ἀξίαν οὔσαν τοιοῦτου καλοῦ. Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἄγγελος εἰς πόλιν Ναζαρέτ, λέγει αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Ἡ δὲ εἶπε· καὶ πῶς ἔσται μοι τοῦτο; Ὁ δὲ ἔφη· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. Καὶ εἶπεν· Ἴδού, ἡ Δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ αὐτῆς, συνέλαβεν ὑπερφυῶς ἐν τῇ ἀχράντῳ γαστρὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, Σοφίαν αὐτοῦ ἐνυπόστατον καὶ δύναμιν οὔσαν, αὐτοῦ τῇ ἐπισκιάσει, καὶ τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπελεύσει. Ἐκτοτε δὲ ἐτελέσθη τὰ Μυστήρια τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰκονομικῶς, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρο-
» νες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς
» ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες
» ἔφαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύ-
» ριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ Θεοτόκος.

Φῶς τὸ αὔλον, μηνύων ἕλη σώματος, ἐνω-
θησόμενον, δι' εὐσπλαγγίαν πολλήν,
φαιδρὸν Εὐαγγέλιον, θεῖα κηρύγματα, νῦν
κραυγάζεις μοι· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρ-
πὸς τῆς σῆς κοιτίας.

Ὁ Ἄγγελος.

Χαῖρε Δέσποινα, Παρθένε χαῖρε πάναγνε·
Χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ· χαῖρε λυχνία φω-
τὸς· Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· Εὐὰς ἡ λύτρωσις·
ὄρος ἅγιον, περιφανές ἀγίασμα, καὶ νυμφῶν
ἀθανασίας.

Ἡ Θεοτόκος.

Ψυχὴν ἠγνισε, καὶ σῶμα καθηγίασε, ναὸν
εἰργάσατο, χωρητικὸν με Θεοῦ, σικηνὴν
θεοκόσμητον, ἔμψυχον τέμενος, ἢ ἐπέλευσις,
τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ ζωῆς ἀγνὴν
Μητέρα.

Ὁ Ἄγγελος.

Ὁ πολύφωτον, λαμπάδα καὶ θεότευκτον,
παστάδα βλέπω σε· νῦν ὡς χρυσὴ Κι-
βωτὸς, τοῦ Νόμου τὸν πάροχον δέχου Πανά-
μωμε, εὐδοκήσαντα, τὴν τῶν ἀνθρώπων ρύσα-
σθαι, διὰ σοῦ φθαρτὴν οὐσίαν.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Γστέον, ὅτι αὐταὶ αἱ β'. ὡδαὶ περιέχουσιν Ἀ-
κροστιχίδα τὴν κατὰ Ἀλφάβητον, ἢ μὲν ἡ.
ὀρθῶς· ἢ δὲ θ'. ἀντιστρόφως.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός. Ὁ Ἄγγελος.

» Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή· εἰπάτω δὴ
» ὁ Γαβριὴλ, Βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν
» ἀληθινήν. Γενεὴ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοιμὴ θεῶ·
» Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς ἀνασρα-
» φήσεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἐννοια πᾶσα ἠττάται βροτῶν, ἀντέφησεν
ἡ Παρθένος, Ζητοῦσα ἅπερ μοι φθέγγη
παράδοξα· Ἠσθην σου τοῖς λόγοις, ἀλλὰ δέ-
δοικα, Θαμβηθεῖσα μὴ ἀπάτη με, ὡς Εὐὰν
πόρρω πέμψης Θεοῦ· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾶς· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ἰδε σοι τὸ ἄπορον λέλυται, φησὶ πρὸς ταῦτα
ὁ Γαβριὴλ· Καλῶς γὰρ ἔφησ τὸ πρᾶγμα
δυστέμαρτον. Λόγοις σῶν χειλέων πειθαρχοῦσα
λοιπόν, Μὴ ἀμφίβαλλε ὡς πλάσματι,
ὡς πρᾶγματι δὲ πίστευε· ἐγὼ γὰρ χαίρων
βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Νόμος οὗτος θεόθεν βροτοῖς, ἢ ἀμεμπτος
αὐθις φησὶ, Εὐνεῖ ἐξ ἔρωτος τόκον προ-
έρχεσθαι. Οὐκ οἶδα συζύγου παντελῶς ἠδο-
νήν· Πῶς οὖν λέγεις ὅτι τέξομαι; φοβοῦμαι μὴ
ἀπάτη λαλῆς· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾶς· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ρήματα ἅπερ μοι φθέγγη Σεμνή, ὁ Ἄγγε-
λος πάλιν βοᾶ, Συνήθους πέλει λοχείας
ἀνθρώπων θνητῶν. Τὸν ὄντως Θεόν σοι ἐπαγ-

γέλλομαι, Ἵπὲρ λόγον τε καὶ ἔννοιαν, σαρκούμενον ὡς οἶδεν ἐκ σοῦ· διό καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Φαίνημοι ἀληθείας ῥήτωρ, κατέθετο ἡ Παρθένος· Χαράς κοινῆς γὰρ ἐλήλυθας Ἄγγελος. Ψυχὴν οὖν ἐπεὶ καθήγισμαι Πνεύματι, Ὡς τὸ ῥῆμά σε γενέσθω μοι· σκηνοῦτώ ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, πρὸς ὃν βοῶ μετὰ σοῦ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβάσια· Ἄκουε Κόρη.

Ῥδὴ 9.

Μεγαλυνάριον.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ἄλφάβητος ἀντιστρόφως. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ, Ψαυέτω μη-
» **Ω**δαμῶς χεὶρ ἀμυήτων· Χείλη δὲ πισῶν
» τῆ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, Φωνὴν τοῦ Ἄγγελου
» ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· χαῖρε
» κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Υπὲρ ἔννοιαν συλλαβοῦσα Θεὸν, Τῆς φύσεως Θεσμούς ἔλαθες Κόρη· Σὺ γὰρ ἐν τῷ τίκτειν τὰ μητέρων διεδρας, Πρευσὴ φύσις περ καθεσηκυῖα· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Πῶς πηγάζεις γάλα Παρθένε ἀγνή; Οὐ φέρει ἐξειπεῖν γλῶσσα βροτεία· Ξένον γὰρ φύσεως ἐπιδεικνυσαι πράγμα, Νομίμου γονῆς ὅρου ὑπερβαῖνον· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Μυστικῶς ταῖς ἱεροτεύκτοις Γραφαῖς, Λαλεῖται περὶ σοῦ, Μῆτερ Ὑψίστου· Κλίμακα γὰρ πάλαι Ἰακώβ σε προτυποῦσαν, Ἰδῶν ἔφη· βάσις Θεῶ ἀύτη· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Θαυμασὸν τῷ ἱεροφαντῇ Μωσεῖ, Ἡ βάτος καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε τέρας· Ζητῶν δὲ τὸ πέρασ εἰς διάβασιν χρόνου, Ἐν Κόρῃ ἀγνή, ἔφη, κατοπτεύσω· ἢ ὡς Θεοτόκῳ λεχθείη· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Marzo.

46

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Δαμῆλ σε ὄρος καλεῖ νοητόν· Γεννήτριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαΐας· Βλέπει δὲ ὡς πόκον Γεδεῶν· ὁ Δαυὶδ δὲ, Ἄγίασμα φάσκει· πύλην δέ σε ἄλλος· ὁ δὲ Γαβριήλ σοι κραυγάζει· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Καταβάσια· Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ.

Ἑξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αγγελικῶν Δυνάμεων, στρατηγὸς ἀπεσάλη, ἐκ Θεῶ Παντοκράτορος, πρὸς Ἄγνην καὶ Παρθένον, εὐαγγελίσασθαι ξένον, καὶ ἀπόρρητον θαῦμα· ὅτι Θεὸς ὡς ἄνθρωπος ἐξ αὐτῆς βρεφωργεῖται, ἄνευ σποράς, ἀναπλάττων βρότειον ἅπαν γένος. Λαοὶ εὐαγγελίζεσθε, τὴν ἀνάπλασιν κόσμου.

Ὁμοιον.

Χαῖρε κατάραις λύτρωσις, τοῦ Ἀδάμ Θεοτόκε· χαῖρε σεμνὴ Μητρόθεε· χαῖρε ἐμφυχε βάτε· χαῖρε λαμπάς· χαῖρε θρόνε· χαῖρε κλίμαξ καὶ πύλη· χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε ναέ· χαῖρε σάμνε πάγχυσε· χαῖρε ὄρος· χαῖρε σκηνή καὶ τράπεζα· χαῖρε Εὐας ἢ λύσις.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν ἔρανίων ἀψίδων, ὁ Γαβριήλ καταπταῖς, εἰς Ναζαρετ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψη Υἱόν, τοῦ Ἀδάμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν ἀπάντων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βωόντων σοι τὸ Χαῖρε Ἀγνή.

Δίς.

Ο Γαβριήλ τῇ Παρθένω τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανῶ νομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψη ἐν γαστρὶ σοι τὸν σοὶ χωρητόν, καὶ τῷ κόσμῳ ἀχώρητον, καὶ κυοφόρος ὀφθήσῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἑωσφόρου ἀνατεῖλαντος.

Ο συναῖδιος Λόγος τοῦ προανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἀνω, νῦν ἐπέση τοῖς κάτω, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν οἴκτον λαθῶν, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν πτωχείαν ἀναλαθῶν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἦχος β'. Θεοφάνους.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνδρώπῃ γίνεται, ἵνα τοῦ χειρόνος μεταλαθῶν, μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος· Ἐψεύσθη πάλαι

Ἀδάμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν· ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδάμ ἀπεργάσῃται. Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένω, μετὰ δέους παρίσεται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγγνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος Ὡδὴ γ' καὶ ε'.

Εἰ δὲ βούλει, λέγε τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, τὸ κρίμα σε τῷ Βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Καταβήσεται ὡς ὑέτος ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, . . .

Στίχ. β'. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτῷ ὁ Ὑψιστος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς . . .

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἦξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς . . .

Στίχ. δ'. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς . . .

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος, . . .

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν. . . .

Στίχ. β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν. . . .

Στίχ. γ'. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν. . . .

Εἰσοδικόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

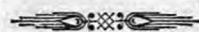
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, Ἀπολυτ. Σήμερον τῆς σωτηρίας.

Κονταῖκ. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Εἰς τὸ, Ἐξαίρετως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Κοινωνικόν, Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, ψαλλόμενον, ὅταν Τυπικὴ διάταξις ἀπαιτήσῃ αὐτό.

Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιέσθω ἡ γῆ· ὁ γὰρ τοῦ Πατρὸς συναΐδιος Υἱὸς, καὶ συναναρχος καὶ σύνθρονος, οἶκτον λαβῶν καὶ φιλόνηρον ἔλεον, ἑαυτὸν καθήκεν εἰς κένωσιν, κατ' εὐδοκίαν καὶ Βούλησιν Πατρικὴν, καὶ μήτραν ὤκησε Παρθενικὴν, προαγνισθεῖσαν τῷ Πνεύματι. Ὁ τοῦ θαύματος! ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, ὁ ἀχώρητος ἐν μήτρᾳ, ὁ ἀχρονος ἐν χρόνῳ· καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ ἡ σύλληψις ἄσπορος, καὶ ἡ κένωσις ἀφραστος, καὶ τὸ μυστήριον ὅσον! ὁ Θεὸς γὰρ κενοῦται, καὶ σαρκοῦται, καὶ πλάττεται, Ἀγγέλῳ πρὸς τὴν Ἀγνὴν, τὴν σύλληψιν λέξαντος· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρ. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ δύο.

Εἶτα,

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ Θεοειδέσαστος,
ὁ φωταυγὴς καὶ οὐράνιος, φῶς τὸ Τρισή-
λιον, καθορῶν καὶ βλέπων, σὺν ταῖς ἄνω τά-
ξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μυστήριον, εὐηγ-
γελίσαστο, τῇ Παρθένῳ ἀφικόμενος, καὶ πρεσ-
βεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρὶν, τοῖς Ἀγγέλοις
ἀγνωστον, καὶ πρὸ αἰῶνων ἀπόκρυφον,
μόνος πεπίστευσαι, Γαβριήλ καὶ τοῦτο, τῇ μό-
νῃ θεαύροηκας, Ἀγνή εἰς Ναζαρέτ ἀφικόμε-
νος· μεθ' ἧς ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλευς αἰεὶ, καὶ ποιῶν τὸ θε-
λημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα,
τοῦ Παντοκράτορος, ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, Γα-
βριήλ πανάριστε, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας πε-
ρίσωζε, αἰεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Α'πεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγ-
γελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν
σύλληψιν· καὶ ἔλθων εἰς Ναζαρέτ, ἐλογίζετο
ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι πῶς
ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὢν, ἐν Παρθένου
τίκτεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑπο-
πόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός!
ὦ τὰ Ἑξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα, ἀτενίσαι
εἰ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι
ἠυδόκησε! Θεοῦ ἐστὶ Λόγος ὁ παρών. Τί οὖν
ἴσαμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε κεχαριτω-
μένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε Ἀγνή Παρθένη·
χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μήτηρ τῆς
ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.
Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ ^{Κεφ.} Χω- ^{Γ'. 2.}
ρήβ. Ὁφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, ἐν
φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βιάτου, καὶ ὄρα, ὅτι ἡ
βιάτος καίεται πυρὶ, ἡ δὲ βιάτος οὐ κατεκαίε-
το. Εἶπε δὲ Μωσῆς· Παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄ-
ραμα τὸ μέγα τοῦτο, τί ὅτι οὐ κατακαίεται
ἡ βιάτος. Ὡς δὲ εἶδε Κύριος, ὅτι προσάγει ἰ-
δεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς βιάτου,
λέγων· Μωσῆ, Μωσῆ. Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστὶ, Κύ-
ριε; Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ ἐγγίσῃς ὧδε· λύσον τὸ ὑ-
πόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σε· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ
σὺ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστὶ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Εἰγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τῶ Πατρός σε, Θεὸς Ἀβραάμ,
καὶ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀπέστρε-
ψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἠύλαβεῖτο
γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ
Κύριος πρὸς Μωσῆν· Ἴδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν
τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυ-
γῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν.
Οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν, καὶ κατέβην τοῦ
ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων,
καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ
εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολ-
λὴν, εἰς γῆν ῥέουσάν γάλα καὶ μέλι.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κύριος ἐκτίσέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ^{Κεφ.} ^{Η'. 22.}
ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίω-
σέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ
πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προ-
ελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, πρὸ τοῦ ὄρη
ἐδρασηθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεν-
νᾶ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ οἰκίητους
καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἠνίκα
ἠτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ· καὶ
ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων,
ἠνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀ-
σφαλεῖς ἐτίθη πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπ' οὐρανόν·
ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσῃ ἀκριθασμὸν αὐτοῦ,
καὶ ὑδάτα, ἃ οὐ παρελεύσεται στόματος αὐ-
τοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς,
ἤμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἤμην, ἡ προσ-
έχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραϊνόμεν ἐν προ-
σώπῳ αὐτοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ ὑπὸ τῆς Τυπικῆς
διατάξεως διοριζόμενα, καὶ ὄρα ἐκεῖ, καθ' ἣν ἂν
ἡμέραν τύχη ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, κτλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ο' Κανών τοῦ Ἀρχαγγέλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ὡς παμμέγιστον τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ως φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς
τὸ ἀκρότατον, αὐλοῖς μεθέξει, θεῖον καὶ
αὐλον, ἰκετεύω σε, Ἀρχάγγελε Κυρίου, φῶτι-
σον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον, χορούς ἐνθέους γηθό-
μενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες, τῶν ἀσω-
μάτων Νοῶν, τὸν τὴν ἀρρήτον, χαρὰν μεμνη-
νότα, ἐν κόσμῳ φοιτήσασαν δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀν-
τιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα, Γα-
βριὴλ ἔχοντες, οἱ ποθῆντές σε, ῥυόμεθα κινδύ-
νων, καὶ βλάβης τῆ ὀφείας, ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Αγνήν σε πανάμωμον, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἐώρα-
κε, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, λαμπρῶς ἐ-
βόησεν, ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία, Ἀγ-
γέλων τὸ καύχημα, καὶ σεμνολόγημα.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Μεθέξει φωτὸς αὐλοτάτου, ὡς αὐλος ὄντως
Γαβριὴλ, αὐλῶς φωτιζόμενος, φῶς κα-
θωράτης δεύτερον, τοὺς ὑλικούς ἐκάστοτε,
βροτοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Μεγίστης εὐκλείας ἠξιώθης, τὸ μέγα μυστή-
ριον ἡμῖν, ἀνακαλύψας μέγιστε, Ἀγγέ-
λων, δι' οὗ ἠρθημεν, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον,
ὑψος, μεγαλῶς τιμῶντές σε.

Επίφανον πάσιν οὐρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζη-
τοῦσί σε αἰεὶ, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον,
τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ
θλίψεων, ὦ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, Μυστήριον
Κόρη σοι ποτέ, ὁ Γαβριὴλ ἐκραύγαζε·
Χαῖρε θεῶ παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας,
βροτοὺς θεώσει, ὡς εὐσπλαγγνος.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας Γαβριὴλ, Ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων,
δεικνύμενος αἰεὶ, σὺν αὐτοῖς ἀνακραῖζει,
τὸ θεῖον μελωδῆμα, τῇ Τριάδι γηθόμενος. Τοῦ-
τον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυ-
μνήσωμεν, καὶ καθαρᾷ διανοίᾳ, αἰσίως δοξά-
σωμεν.

Ἔτερον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν ὡς πρωτεύων,
τὸ πρὸ αἰῶνων ὀρισθὲν φρικτὸν ὄντως,
σὺ Γαβριὴλ πεπίευσαι Μυστήριον, τόκον τὸν
ἀπόρρητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χαῖρε προσ-
φωνῶν αὐτῇ, ἡ κεχαριτωμένη· χρεωστικῶς σε
ὄθεν οἱ πιστοί, ἐν εὐφροσύνῃ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ιστασο μεθέξει θεαρχικαῖς, πάλαι Γαβριὴλ
ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην
Δαυιδ, καὶ ἐντιθεὶς τὴν δῆλωσιν, τῶν ἀγνω-
σμένων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς, πύρινον
τῇ φύσει ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἐξ-
εἴθ' ἡμᾶς πυρὸς, διηνεκῶς φλογίζοντος, θεῖαις
Γαβριὴλ μεσιτείαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον θεῖαν στολὴν, δόξῃ ἀ-
πορρήτῳ ἀστράπτουσαν, ἡμφισμένους,
στρατηγῆ τῶν λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρί-
στασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ο ἴλην σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριὴλ, περιηγι-
σμένην Πανάμωμε, κατανοήσας, ἐκβοᾷ
σοι ἐμφανῶς· Χαῖρε ἀράς ἡ λύτρωσις, καὶ τῶν
προπατόρων ἀνάκλησις.

Ὡδὴ ε'. Εξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμε-
νος, δεύτερον ὠράτης φῶς κραυγάζων,
σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων τάξεσιν· Ἅγιος
θεὸς ὁ παντουργὸς, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ
τὸ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Τὸ εἶδός σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερθαύ-
μαστον, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλήττον·
μέγα τὸ κλέος, Γαβριὴλ μέγιστε, θεῖων Ἀσω-
μάτων ἀρχηγέ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν
πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Ο θεῖος ὡς εἶδέ σε, καιρῷ τοῦ θυμιάμα-
τος, πάλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας, μένει
κωφεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῆ ἀγγελία
τῆ φρικτῆ, ἣν περ ἐξεφώνησας, Γαβριὴλ Ἀρχι-
στράτηγε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἀγιάσματος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε,
φωνῇ Γαβριὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν
Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, τέτοικας πανάγιον Θεόν,
πάντας ἀγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Ῥοδή ε'. Τὴν θείαν ταύτην.

Γεώδεις γλώσσαι γεραίρειν, σε, τὸν νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, θείαις λαμπρότησιν.

Α'κτίς Ἡλίου πολύφωτε, πυρίνων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ταῖς σελασφόροις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσεσι, τοὺς ὑμνητάς σου σκίτους, παθῶν ἐξάρπασον.

Βουλὰς ἐθνῶν διασκεδάσον, τὴν Πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων, σοῦ παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων θείων ὑπήκοος, Ἄγνη τοῦ Γαβριὴλ ἐχρημάτισας, καὶ τὸν προάναρχον, Λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας, τῆς ἀλογίας κόσμον ἀπολυτρούμενον.

Εἰάν τύχη ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, λέγε τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Τὴν Συναξίν ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν παραδεδομένην, ὡς τῷ θείῳ καὶ ὑπερφυεῖ Μυστηρίῳ καὶ ἀπορρήτῳ καθυπουργήσαντος.

Στίχοι.

Τὸν σὴν ἀπαγγείλαντα σάρκωσιν Νόα,
Τιμῇ πρεπούση πᾶσα σὰρξ τιμᾶ, Λόγε.

Εἰκάδι ἀμφ' ὕμνους Γαβριὴλ κτίσιν ἔκτη
ἐγείρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων κς'. Μαρτύρων, τῶν ἐν Γοθθία μαρτυρησάντων· ἐξ ὧν εἰσι Πρεσβύτεροι δύο· Βαθούσις καὶ Οὐῖρκας, μετὰ δύο υἱῶν αὐτοῦ καὶ τριῶν θυγατέρων, καὶ Ἀρπύλλας μονάζων· λαϊκοὶ δὲ Ἀθήπας, Ἀγνάς, Ρύαξ, Ἠγάθραξ, Ἡσκός, Σύλας, Σίγητζας, Σουηρίλλας, Σεῖμβλας, Θέρμας, Φίλγας· καὶ ἐκ τῶν Γυναικῶν, Ἄννα, Ἀλλάς, Βάρις, Μωϊκῶ, Μαμύκα, Οὐῖρκῶ, καὶ Ἀνιμαῖς.

Στίχ. Τόσην πυρὶ φλέγουσι πληθὺν Μαρτύρων,
Ὅσας ἄγει Μὴν σήμερον τὰς ἡμέρας.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Ἰουγγορίχου, Βασιλέως τῶν Γόθων, καὶ Γρατιανοῦ Βασιλέως Ρωμαίων· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ Ἰουγγορίχου διὰ πυρὸς τὸν τοῦ Μαρτυ-

ρίου Στέφανον ἔλαβον, ἐμπρήσαντος τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίαν, ἐν ἣ καὶ συγκατεφλέχθησαν οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· ὅτε συνέβη, καὶ ἄνθρωπόν τινα, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κομίζοντα προσφορὰν, ὀλοκαυτωθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Κοδράτου, Θεοδοσίου, Ἐμμανουὴλ, καὶ ἐτέρων Μ. τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Στίχ. Κοδράτε, θαυμάζω σε τῆς εὐανδρείας,
Πῶς ὑπτιάζων, ἀνδρικῶς σφάττη μάκαρ.

Θεοδόσιος, τῷ Θεῷ ζῶν καὶ μόνῳ,
Ζωὴν δι' αὐτὸν ἐκ ζήφους καταστρέφει.

Εἶφει χεθήτω, κἂν κοτύλη φησί μοι,
Ἐμμανουὴλ, πέφυκεν αἵματος μία.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐκ τῆς χώρας τῶν Ἀνατολικῶν· ὄρωντες δὲ καθ' ἐκάστην τοὺς Χριστιανούς ἀναιρουμένους ὑπὸ τῶν Εἰδωλολατρῶν, συνέθεντο ἀλλήλοις παρρησιάζασθαι τὴν εὐσέβειαν, ἵνα κληρονόμοι γένωνται τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Καὶ δὴ ἀπελθόντες, καὶ ἐκουσίως ἑαυτοὺς ἐκδόντες τῷ τῆς χώρας Ἄρχοντι, ἐξετάζοντι τότε πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν, ἔστησαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἑαυτοὺς Χριστιανούς ὁμολογήσαντες, καὶ κατακριθέντες, ἐνεβλήθησαν εἰς φυλακὴν. Καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐκβληθέντες, γυμνοὶ ἐξέστησαν τὰς πλευράς· καὶ ἐκ τῶν ξύλων καταβιβάσθηντες, καὶ ἐπὶ τριβόλων συρέντες, τέλος τὰς κεφαλὰς ἀπετημήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Ὁμολογητοῦ, τοῦ Τριγλίας Ἡγουμενοῦ.

Στίχ. Θεοῦ Στέφανος ἀμπελῶνος ἐργάτης,
Θεῷ παραστάς, καμάτου μισθὸν λάβη.

Οὔτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, ἐκ βρέφους τὸν ἀσκητικὸν ἐλόμενος βίον. Διὰ δὲ τὴν ἐνάρετον αὐτοῦ πολιτείαν, ἱκεσίᾳ καὶ παρακλήσει τῶν Μοναχῶν, Ἠγούμενος καταστάς τῆς Μονῆς Τριγλίας, καὶ πολλοὺς τῇ ἀσκητικῇ πολιτείᾳ τελειώσας, ὕστερον ὑπὸ τοῦ ρηθέντος δυσσεβοῦς Λέοντος, διωγμὸν κινήσαντος κατὰ τῶν προσκυνοῦντων τὰς Ἁγίας καὶ σεπτὰς Εἰκόνας, καὶ αὐτὸς προσκληθεὶς, καὶ ἀναγκασθεὶς ἀρνήσασθαι τὴν προσκύνησιν τῶν Ἀγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, καὶ κατὰ τῆς Ὀρθοδόξου

Πίστεως ὑπογράψαι· καὶ μὴ πεισθεῖς, ἀλλὰ μάλλον δυσσεβεῖς ἀποκαλέσας τοὺς εἰς τοῦτο αὐτὸν ἀναγκάζοντας, πλεῖστα τιμωρηθεῖς, καὶ φυλακαῖς προσομιλήσας, καὶ ἐξορίαις ταλαιπωρηθεῖς, πρὸς Κύριον, δι' ὃν τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας ὑπέστη, ἐξεδήμησε.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥοδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἰωάννου τόκον ἐνδοξε ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρίας ποτέ, ἐνδον τοῦ θείου Ναοῦ, ἐστῶτι καὶ ψάλλοντι, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ περιδοξος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριήλ, καθαγιαζέει ψυχὰς, πιστῶν, καὶ προτρέπεται, μεγαλοφώνως βοᾶν· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρῶτε φωτὸς μυστικῶς, δεύτερον φῶς ἀληθῶς, ὠράθης τοὺς μέλποντας, φωτίζων πάντοτε· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἀπεστάλη Γαβριήλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χάραν μηνύων σοι, Παρθενομήτορ ἀγνή· δι' ἧς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρά ἀληθῶς, ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία ἦνθησε, τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥοδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἰερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ γενόμενος· σὺ γὰρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωματούμενον, τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῇ ἐξ ἡμῶν προφωνεῖς, Παρθένω, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοὶ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρῶτῳ, ἀϋλως Ἀρχάγγελε ἐνούμενος, στόματι πυρίνῳ σου, μέλπεις τὸ μελωδῆμα, τὸ φοβερόν, ὃ μέλπεισι, πάντων Ἀγγέλων χοροί· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐυκλείαις σαφῶς πεποικιλμένος, ταῖς θείαις διέρχη τὰ οὐράνια, εἶτα τὰ ἐπίγεια, ἀποπεραιούμενος, τὰ ἱερά θελήματα, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, Ἀγγέλων Γαβριήλ Ἀρχηγέτα, κλέος τῶν ἐν πίστει, αἰεὶ σε εὐφημούντων.

Σαρκεὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προετόμιζοντα, ἔσχε σε προτρέχοντα, καὶ προετοιμάζοντα, τὸ ἱερόν παλάτιον, ὧ ἱερέ Γαβριήλ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνον τερπνὸν τοῦ Βασιλέως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν ὑπερούσιον, μόνην οὐσιώσασαν, τὸν τοὺς βροτοὺς θείωσαντα, ἐνώσει κρείττονι, γεννήσεως ἀρρήτου καὶ ξένης, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Ῥοδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Ἰστασαι φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἐννοίαν· καὶ ἱερῶς θεούμενος, καὶ φῶς ὀρώμενος, καὶ φωτίζων, πίστει τοὺς τιμῶντάς τε, ἱερέ Γαβριήλ μεσιτείαις σε.

Ὡς περ ἕρανός, ὀράσαι κατὰ στέρος, θείαις λαμπρότησιν· ὡς περ Στρατηγέτης δὲ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπὲρ λαμπρον, καὶ διαθέεις ἅπασαν τὴν γῆν, τὸ βούλημα, τοῦ Δεσπότη, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στήσον τὸ δεινόν, βαρβάρων κλυδώνιον ἐπεγειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου· τῆς Ἐκκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα· τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον πταισμάτων λύτρωσιν· Βασιλεῖτε, δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριήλ τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Ἡ περικαλλής, δυὰς καὶ περιδοξος Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς θείας δόξης, πᾶσιν αἰτήσασθε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ὡς προστάται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότη ἐν πᾶσι μιμούμενοι. Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε καὶ κατεφαιδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννήτορ Πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων, πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς εὐφημούντων σε.

Εἰ τύχη ἐν Σαββαίῳ, ἢ Κυριακῇ, λέγε τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς· καὶ εἰς τοὺς Ἰνους, ἐκ τῶν Προσομοίων τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ ἡ ἀ. Ὄρα,

Βιβλιοθηκὴ καὶ Ἀπόλυσις τοῦ ἁγίου

ΤΗ ΚΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ματρώνης, τῆς ἐν Θεσσαλονίῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, Στιχηρά Προσόμοια.
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Γουδαίων φρυάγματι, καὶ θρασεῖα ὠμότητι, λογισμὸν ἀντέθηκας ἀνδρείοφρονα, τὴν τῶν μελλόντων προσβλέπουσα, θεόφρον ἀπόλαυσιν, διαμένουσαν αἰεὶ, δι' αἰῶνος ἀσάλευτον ἥς ἐπέτυχες, ἀπὸ γῆς μεταστᾶσα πρὸς νυμφῶνας, οὐρανίους καὶ χορείαν, τὴν ἀκατάλυτον ἐνδοξε.

Βασιλείας εὐπρέπειαν, καὶ τερπνὴν ὠραιότητα, κατιδεῖν ἠξίωσαι τοῦ Νυμφίου σε, ὠραῖσμένη τοῖς στίγμασι, στερρόας σου ἀθλήσεως, καὶ πηγῇ τῶν ἀγαθῶν, ἐπαξίως προσήγγισας, τῆς ἐπέκεινα, θεϊκῆς εὐφροσύνης μετουσίαν, καρπούμενη μακαρία, καὶ τὴν ἀθάνατον εὐκλειαν.

Οὐ ζυγὸς τῆς δουλείας σε, οὐ τὸ χαῦνον τῆς θήλεος, οὐ λιμὸς οὐ μᾶστιγες ἐνεπόδισαν, τὴν τῶν Μαρτύρων σερότητα, μιμεῖσθαι πανένδοξε· προθυμία γὰρ ψυχῆς, ταῖς βασάνους ὑπέμεινας· ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων, καὶ στεφάνῳ, τῶν χαρίτων ἐκοσμήθης, παρισταμένη τῷ Κτίστη σου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρμακον, ἢ Θεὸν κηύσασα τὸν Σωτῆρά μου, καὶ τῶν δακρύων τὰ ρεύματα, καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδεικαστου τε κρίσεως, σύ μοι δώρησαι· καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὦ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρόπον, καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος.

Ἦ Σταυροθεοδοκίον.

Ως ἑώρακε Κύριε ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σε δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συναπιστῶν τοὺς Προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες.

Ἦχος δ' Ἁγίας· οὐ ἡ Ἀκροστιχίς
Τὸ τῆς Ματρώνης ἐνθεον μέλπω κλέος.

Θεοφάνους.

Ἦ δὲ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας
» Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ
» Ἀμαλῆκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτροπώσατο.

Ταῖς θείαις τῶν Ἀσωμάτων τάξεσι, περιχορεύσασα, περὶ τὸν πάντων αἴτιον Θεόν, καὶ τρανῶς ἀπολαύουσα, θαλασσιτικῆς ἐλλάμφεως, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Ο δούλου καταξιώσασα δέξασθαι, μορφὴν Χριστοῦ ὁ Θεός, ἐλευθερώσασα ταύτην βουληθεῖς, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου δεσμῶν, ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας σε, Μάρτυρα Νύμφην, ἐμνηστεύσατο.

Τὸ θῆλυ ἀρρένωθὲν τῇ χάριτι, τὴν ἐπιρμένην ὄφρυν, καὶ καυχωμένην ἄμετρα τὸ πρὶν, ἐξαλείφειν τὴν θαλάσσαν, δι' ἀσθενείας σώματος, θεία δύναμις καταβέβληκε.

Θεοδοκίον.

Η πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε, συγκαταβάσεως, Ἀνατολὴν καὶ Ἥλιον καὶ φῶς, μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφῶς ἐξήστραψε, διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν φιλόνητον.

Ἦ δὲ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Χ**ριστέ κράζουσα· Σύ μοι ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Στερρότητι λογισμοῦ, τῆς παρανόμου καὶ δεινῆς ἠνεγκας, τὴν χαλεπὴν βίασανον, φέρουσα Ματρῶνα πανόλβιε.

Μαστίγων ὀδυνηρῶν, αἰσθανομένη καρτερῶς ἔφερες· ψηλαφητῆ σκοτὸς δέ, θείαν λαμπηδόνα ἀντείληφας.

Αϊμάτων σου οἱ κρουνοὶ, τῆς ἀσεβείας τὴν ἀπυραὶν ἔσβεσαν· τοὺς δὲ πιστοὺς ἠρδευσαν, τῆς θεοσεβείας τοῖς νάμασι.

Θεοδοκίον.

Τὴν Πλάκα, τὴν Κιβωτὸν, τὴν δεξαμένην ἐν γαστρὶ Πάναγνε, Λόγον Θεοῦ τὸν ἀναρχον, θαλασσιτικῶς εὐφημοῦμέν σε.

Κάθισμα, Ἦγος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ε'πέστη φιλέορτοι, λαμπρά πανήγυρις, ἡ μνήμη ἡ ἔνδοξος, τῆς Ἀθληφόρου Χριστοῦ, εὐφραίνουσα τὰ σύμπαντα, λάμπουσα ταῖς ἀκτίσι, τῶν θαυματίων ἐν κόσμῳ, φέρουσα τοῖς ἀνθρώποις, τὴν ἀένναον χάριν. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις Σωτῆρ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Ε'καίνισας Ἀχραντε τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν, καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προσφήτησας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε Πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλέθου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὄνπερ εὐλογημένη, δυσωπῆσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν ἰπταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ρ'ώμη τῇ θείᾳ Ματρῶνα δυναμουμένη, νῦν τῆς πικρᾶς Δεσποίνης ἐξέφυγες δουλείαν· γνώμην ἀταπείνωτον, ψυχῆς γὰρ ἐκέκτησο, μόνῳ τῷ Δεσπότη δουλεύουσα.

Ωρουμένη καὶ μέθη βεδακχευμένη, καὶ τῷ θυμῷ σφραδάζουσα ἡ δυσσεβεστάτη, μάλιστα κατέτεμνεν, Ἑβραίων ὀμότητι, Μάρτυς ἀθληφόρε τὸ σῶμά σου.

Νεανικὴν ἐπεδείξω τὴν καρτερίαν, ἐν ἀφειγμένῃ τόποις ἐγκατακλειομένη, Μάρτυς καὶ λιμώττουσα· ἀλλ' εὐρες ἀντίδοσιν, τῆς ἀθανασίας τὴν τράπεζαν.

Θεοτοκίον.

Η' χρυσήλατος λυχνία προδιετύπη, τὴν τὸν Θεὸν βαστάσασαν σεσωματωμένον, ἀγγελίᾳ τῆς Θεότητος, τὰ πάντα φωτίζοντα, σὲ τὴν ἀληθῆ Θεομήτορα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
» φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πιστεῖ ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὲ στέφανον λαμπρὸν, ἡ θεόφρων καυχῆσεως, ἐκτίσατο Ζωοδότα, καὶ ἐκ σκότους πρὸς φέγγος, τὸ θεῖον ἐξεδήμησεν.

Ε'στήριξε Χριστὸς, ἐπὶ πέτραν τῆς Πίστεως, τοὺς πόδας σου μακαρία, πρὸς αὐτὸν κατεθύνων, σοφῶς σὰ διαθήματα.

Νοῦν θεῖον ἀληθῶς, καὶ σοφὸν καὶ θεόφρονα, σὺ ἔχουσα διαλάμπεις, ἐν χορείᾳ Μαρτύρων, Ματρῶνα παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Θεότητος μορφὴν, καὶ μορφὴν ἀνθρωπότητος, ἐγέννησας Θεομήτορ, ἠνωμένας ἀφύρτως, καθ' ἑνώσιν ἀσύγχυτον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεικαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρέυσαντι αἵματι.

Ε'ύας νῦν, Ἀθληφόρε τὸν πόθον ἐτρύγησας, ἐπιτηδείως Ματρῶνα, θεουμένη νεύσει τῇ ἀνευδότῳ, καὶ δικαίως, τῆς αἰδίου δόξης ἡξίωσαι.

Οὐ δοῦλος, ἐν Χριστῷ οὐκ ἐλεύθερος κρίνεται, ἀλλ' ἀρετῆς εὐμορφία, εὐσεβείας τρόποις κεκοσμημένη· ἥς ἐδείχθης, πλαστοουργὸς Ἀθληφόρε ἀήττητος.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε, τοῦ Θεοῦ καὶ Παστάδα γινώσκομεν, Στάμνον λυχνίαν καὶ Πλάκα, κειτημένην ἔνδον ἐγγεγραμμένον, τὸν δι' οἶκτον, σωματωθέντα Λόγον πανάμωμε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦγου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ματρῶνης, τῆς ἐν Θεσσαλονίᾳ.

Στίχοι.

Οὐκ ἄξιον λαθεῖν σε, Μάρτυς Ματρῶνα,
Κᾶν ἔνδον εἰρκτῆς ἐκπνεῆς κεικρυμένη.

Εἰκάδι ἐβδομάτη θῆνε Ματρῶνα ἐν εἰρητῇ.

Αὕτη ὑπῆρχε θεράπαινα Ἰουδαίας τινὸς γυναικὸς, Παυτίλλης καλουμένης· ἐπακολουθοῦσα δὲ μέχρι τῆς συναγωγῆς τῇ κυρίᾳ αὐτῆς, ἔνδον οὐ προσήει, ἀλλ' ὑπέστρεφεν ἐν τῇ τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίᾳ. Φωραθεῖσα οὖν, τύπτεται ἀφειδῶς, καὶ φρουρᾷ κατακλείεται ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας, ἀπρόσιτος διαμείνας· εἶτα ἐξάγεται, καὶ μάλιστα καταξοίνεται· καὶ

παλιν ἐγκλεισθεῖσα, καὶ πολυημερεύουσα ἐν τῇ εἰρικτῇ, ἐν αὐτῇ παρέθετο τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ. Ταύτης φασὶ τὸ Ἅγιον Λεῖψανον τὴν Παυτίλλαν ἀπὸ τοῦ τείχους ρίψασαν κάτω, τὴν ἀξίαν δίκην ἀποτίσαι, καταπεσοῦσαν εἰς τὸ ὑπολήνιον, ἐν ᾧ ἄνωθεν ἐκθλιβόμενον γλεῦκος ἐχεῖτο· καὶ κεί τὸν βίον στρέψασαν, ἀπορρῆξαι τὴν ψυχὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Κήρικος, ὁ ἐν τῷ Ἀπρῶ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐγὼ, Πάτερ Κήρικε, καὶ τεθνηκότα,
Κὰν καρδίᾳ φέρειν σε, καὶ γλώττῃ θέλω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φιλητοῦ τοῦ Συγκλητικοῦ, καὶ Λυδίας τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Μακεδόνας, Θεοπρέπιου, Κρονίδου Κομενταρησίου, καὶ Ἀμφιλοχίου Δουκίος.

Στίχ. Ὅσπερ Φιλητοῦ, καὶ Λυδίας σὰρξ μία,
Οὕτως ἐν αὐτῶν καὶ μετ' εἰρήνης τέλος.

Θνήσκει Θεοπρέπιος σὺν Μακεδόνη,
Θεοπρεπῶς ἄδοντες ὕμνους Κυρίῳ.

Δουξ συντελευτᾷ τῷ Κομενταρησίῳ,
Ἐξουσιάζων ἐξυπηρετουμένῳ.

Ο Ἅγιος Φιλητός, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Χριστιανοὶ, ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανοῦ Βασιλέως, καθ' ἐκάστην τῷ Θεῷ λατρεύοντες. Συλληφθεὶς οὖν ὁ μακάριος Φιλητός, παρέστη τῷ Βασιλεῖ· ὁ δὲ Βασιλεὺς, μὴ δυνηθεὶς ἀντιστῆναι τῇ τοῦ Μάρτυρος σοφίᾳ, παρέδωκεν αὐτόν, σὺν τοῖς περὶ αὐτόν, Ἀμφιλοχίῳ τῷ Δουκί· ὃς αὐτοὺς αὐτίκα ξύλοις ἀναρτᾷ, καὶ εὐτόπως σπαθίζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν προσάπτει, καὶ τῇ εἰρικτῇ ἐναπορρίφῃναι, ἅμα Κρονίδῃ Κομενταρησίῳ πιστεύσαντι. Τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ, ψαλλόντων αὐτῶν καὶ εὐχομένων, ἐγένετο αὐτοῖς Ἀγγέλων ἐπιστάσια, παραθάρρυνουσα αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἀγῶνας.

Τῇ δὲ ἔωθεν, παραστάτων τῶν Ἁγίων, ἔφη ὁ Τύραννος· Πολλὰ ὑμῖν ἀπόκεινται βάσανοι καὶ τιμωρίαι· καὶ εὐθέως, ἐν λέβητι ἐκπυρωθέντι σφοδρῶς, ἐλαίῳ καὶ ῥητίνῃ μεμεστωμένῳ, βάλλονται, καὶ αὐτίκα ἐψυχράνθη ὁ λέβης. Τότε Σαυμάσας ὁ Δουξ, εἰσῆλθε καὶ αὐτὸς ἐν τῷ λέβητι, λέγων· Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, βοήθει μοι. Καὶ φωνὴ ἐγένετο πρὸς αὐτόν· Εἰσηκούσθη ἡ δέη-

σίς σου· ἀνάβαινε ὧδε. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, ἀναζεύξας ἀπὸ Ῥώμης, κατέλαβε τὸ Ἰλλυρικόν, ἀπειλῆς γέμων καὶ θυμοῦ· καὶ ἐκέλευσεν ἑπτὰ ἡμέραις ἐκκαῆναι τὸν λέβητα, μεμεστωμένον ἐλαίου, καὶ βληθῆναι ἅπαντας ἐν αὐτῷ· οὗ γενομένου, ἀβλαβεῖς οἱ Ἅγιοι ἐφυλάχθησαν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς αἰσχυνθεὶς, ὑπέστρεψε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἅγιοι Μάρτυρες εὐξάμενοι ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἰωάννης καὶ Βαρούχιος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Οὐ θάρσος ἦττον Ἰωάννου πρὸς ξίφος,
Βαρουχίῳ ὑπῆρχεν, ἀλλὰ καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Προφήτης Ἀνανὶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τριάς τρίπους σός, Ἀνανὶ Θεοπρόπε,
Δι' ἧς τὸ μέλλον πρῆλεγες πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Ἐπισκόπου Κορίνθου, ἀδελφοῦ Πέτρου τοῦ Ἁγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἄργους τοῦ σημειοφόρου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου.

Στίχ. Εὐτυχὲς Εὐτύχιος ἦλθεν εἰς πέρας,
Γῆθεν μεταστάς, καὶ κατοικήσας πόλον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
» φλογί, πυρπολούμενοι ἐκράυγαζον· Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Μετ' εὐμενείας, καὶ παρρησίας προσεχώρη-
σας, ὄντως πρὸς τὸν σὸν πανεύφημε ἐ-
ραστήν, εὐχαρίστως ἀνακράζουσα· Εὐλογη-
μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Εν εὐφροσύνῃ, καὶ χαρμοσύνῃ μεταθέθη-
κας, πλήρης ἀρετῶν Ματρῶνα παντοδα-
πῶν, ἀπὸ γῆς πρὸς ἐπουράνιον, χορείαν ἐνδο-
ξε, κληρουχίαν λαχοῦσα ἀθάνατον.

Θεοτοκίον.

Λελαμπρυσμένη, πεποικιλμένη πάσαις ταῖς
ἀρεταῖς, Λόγον ὑπὲρ λόγον τέτοκας τοῦ
Πατρὸς, σαρκωθέντα Μητροπαίρθενε. Εὐλογη-
μένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δαυιδ, λεόντων χά-
» σματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-

» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
 » σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
 » λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πλουσίῳ φωτὸς μαρμαρυγᾶς, κατηξιώθης
 ἰδεῖν, ἀπαλλαγεῖσα σαρκός· καὶ ἐπου-
 ράνιον σκηνώμα, κατοικεῖν ἀντὶ σκηνώματος,
 τοῦ σκοτεινοῦ καὶ ζοφεροῦ, οὗ κατεκλείσθης
 σεμνή, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν
 Κύριον.

Ωραῖος ὁ στέφανος, ὃν νῦν, ἐστέφθης ἔνδο-
 ξε, ζωαρχικῇ δεξιᾷ, τοῦ Παντοκράτορος·
 Νύμφην γάρ, καθορῶν πεφοινημένην σε, ταῖς
 τῶν αἱμάτων σε ροαῖς, χαίρων ἐλάμπρυνεν. Ὁ
 βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεόν, κυρίως πάναγνε,
 Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαληθεύουσαν
 φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, Θεωνυ-
 μίαν· οἱ πιστοὶ, ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον, σέ
 θεοφρόνως πανάμωμε Δέσποινα.

Ὁδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
 » σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη,
 » Χριστὸς συνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ
 » ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Λάμπει νοηταῖς φωταυγείαις, ἢ φωτοφόρος
 σε ἡμέρα, ταῖς φαεινοτάταις ἀστραπαῖς,
 τῆς τρισηλίου Μάρτυς ἐλλάμψεως· ἐν ἣ νῦν ἐκ-
 δυσώπησον, καταυγασθῆναι τὴν ὑμνούντάς σε.

Εὔρες ἀμοιβᾶς Ἀθληφόρε, τῆς τῶν μαστίγων
 ἀλγηδόνας, τὴν τῶν οὐρανῶν κληρουχίαν,
 ἐν Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων νῦν· ἐν ἣ πα-
 νηγυρίζουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμᾶς φρού-
 ρησον.

Οντως τῷ Χριστῷ νῦν συνήφθης, τῷ ἀθα-
 νάτῳ σου Νυμφίῳ, περιηθησμένη τηλαυ-
 γῶς, τοῖς θείοις τούτου πάνσεμνε στίγμασι,
 καὶ τῷ τιμίῳ αἵματι, τοῦ Μαρτυρίου περι-
 λάμπουσα.

Θεοτοκίον.

Σειρᾶς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λύσον
 Παρθένε Θεοτόκε, ἢ τῆς εὐσπλαγχνίας
 τὴν πηγὴν, τεκοῦσα μόνη Θεομακάριστε· καὶ
 θυμηδίας ἐμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, ἢ α'. Ὁρα,

καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος
 τοῦ Νέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ; Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
 Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα,
 καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἀμέ-
 τρον, παννύχιον στάσιν, κατάνυξιν θείαν, πί-
 στιν ἐλπίδα ἀσφαλῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πάτερ
 κτησάμενος, ὡς Ἄγγελος ἐβίωσας, ἐπὶ τῆς γῆς
 μετὰ σώματος, Ἰλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰ
 τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Επίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἀνθρω-
 πος, ἐχρημάτισας Ὁσίε, πηγὴ κατανύ-
 ξεως, συμπαθείας ρεῖθρον, πέλαγος θαυμαίων,
 ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, ἐλαία ὄντως Θεοῦ κα-
 τάκαρπος, ἐλαίῳ τῶν καμάτων σου, καθιλα-
 ρύνων τὰ πρόσωπα, τῶν πιστῶς εὐφημούντων
 σε, Ἰλαρίων μακάριε.

Ονοῦς σου λαμπόμενος, ταῖς θεῖκαῖς ἐπι-
 γνώσεσι, τῶν τοῦ σώματος ὑπερθεν, πα-
 θῶν ἐχρημάτισεν, ἀμιγῆς τῶν κατώ, φέρων
 χαρακτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ θεῖον
 κάλλος καὶ γνωριζόμενος, ὅλον θεοειδέσματος,
 τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἰλαρίων Πατὴρ
 ἡμῶν, μοναζόντων ἀγλαΐσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἐκλυτον, Παρθενομήτορ πα-
 νάμωμε, τῆς ψυχῆς με μετάβαλε, εἰς ῥῶ-
 σιν καὶ δύναμιν, τοῦ φόβῳ καὶ πόθῳ, ποιεῖν
 τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὁ-
 πως ἐκφύγω, τὸ πῦρ τὸ ἀστεικτον, καὶ κληρον
 τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, διὰ
 σοῦ ἀπολήψομαι, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευράν
 ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χρι-
 στὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἐκλαίει βοῶσα· Τί τοῦτο
 γιέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει
 ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύ-
 δει με, ἀτενωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήτ-
 τομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ συνήθεις Κανόνες.

Ο' Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
 Σοῦ τοὺς ἱλαροὺς αἰνέσω τρόπους, Πάτερ.

Ἰωσήφ.

Ῥοδή α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιᾶν ἢ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Συμπαθὴς καὶ πρᾶος γεγονώς, Πάτερ δι' ἀσκήσεως, καὶ ἱλαρὸς ὡς ἀληθῶς τῷ Πνεύματι, συμπαθείας με μεσιτείαις σου, Ἰλαρίων ἀξίωσον· ὅπως σε ὑμνήσω, νῦν ἐν ἱλαρότητι καρδίας μου.

Οσιωθεὶς Πάτερ ἐν παιδός, καὶ ἀναλαβόμενος, σοῦ τὸν σταυρὸν, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, πάθη τὰ τοῦ σώματος, ἐγκρατεία τε καὶ συντόνοις δεήσσειν, ἐναπομαραίνων, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ σεμνυνόμενος.

Υπελθὼν Κυρίου τὸν ζυγόν, σὺ τὸν ἐλαφρότατον, καὶ τοῖς αὐτοῦ ὑπέικων δικαιώμασιν, Ἰλαρίων Ὅσιε, τὸ βαρύτερον ἀμαρτίας ἀπέρριψας, πάνσοφε φορτίον, τὴν ἀγιωσύνην προσκτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἐμῶν πταισμάτων τὰς σειρὰς, Πάτερ γινε διάρρηξον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἱκετεύουσα, καὶ τὴν τυραννοῦσάν με, ἀειπάρθενε, ἀμαρτίαν κατάβαλε· ὅπως σε γεραίρω, πάντοτε Πανάμωμε σωζόμενος.

Ῥοδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ξήνησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε,
- » ἡ τῶν ἔθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία
- » τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Οβίος σε ὡς ἥλιος, ἀναλάμπσας Ὅσιε, ταῖς διαυγέσι λάμπησι, Μοναζόντων χοροὺς ἐφώτισε, καὶ δαιμόνων τὸ σκότος ἀπεδίωξεν.

Υπῆρξας ἱλαρώτατος, τῇ καρδίᾳ Ὅσιε, καὶ ταπεινὸς τῷ πνεύματι, καὶ ἀγάπης θείας ἀνάπλεως, εὐπροσήγορον ἦθος ἔχων πάντοτε.

Σταγόσιν ἐναπέσβεσας, τῶν δακρύων ἄνθρακας, τῆς ἀμαρτίας· βρῦεις δέ, ὡς πρὸ

τέλους καὶ μετὰ θάνατον, ἰαμάτων πελάγη τοῖς προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Γάτρευσον τὰ τραύματά, τῆς ψυχῆς μου δέομαι, καὶ τοῦ νοὸς κυβέρνησον, ταῖς κινήσεις πρὸς τὰ θελήματα, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος Κόρη πάναγνε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Θεῶ καθιέρωσας, τὴν σὴν παμμακάριζω ζῶν, γενόμενος ἄριστος, ἱεουργὸς ἀληθῶς, Χριστοῦ Ἱερώτατε· ὅθεν μετὰ μυρίους, τοὺς ἰδρωτάς καὶ πόνους, χαίρων εἰς τὰς αὐλούς, μετετέθης σιτηνώσεις· καὶ νῦν ἀναπηγάξεις ἡμῖν ρεῖθρα ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Ταχύ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προστρέχόντων, πράϋνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθῶν κατὰ τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ, ζῶσαι τοὺς τεθνεώτας θείων ὡς εὐσπλαγχνος;

Ῥοδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
- » ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
- » διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου
- » Κύριε.

Λαμπρύνας σου, τὴν καρδίαν σεπταῖς ἀναβάσει, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, μόνου Θεοῦ ἐνοπτριζέσθαι, κάλλος τὸ ἀμήχανον, καὶ ταῖς ἐκείθεν ἀκτῖσι καταυγάζεσθαι.

Ανάπτυσξιν, τῶν λογίων τῶν θείων ποιούμενος, τὴν γνῶσιν τὴν ἔνθεον, Πάτερ ἐκείθεν ἐξήντησας, πᾶσι τε μετέδωκας, τοῖς εὐσεβῶς Ἰλαρίων σοι προστρέχουσι.

Ρημάτων σου, τὸ ἡδὺ τὰς καρδίας ἱλάρυνε, τῶν προσερχομένων σοι· πράττων γὰρ ἄπερ ἐδίδασκες, λόγον εὐαπόδεκτον, ἐν συμπαθεῖ διαθέσει εἶχες Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ο Κύριος, σὲ Κυρίαν ἀπάντων καὶ Δέσποιναν, εἰργάσατο ἄχραντε· σοῦ γὰρ ἐκ

μήτρας σεσάρκωται, κατακυριεύοντος, έχθρου
τὸ ἴδιον πλάσμα λυτρωσάμενος.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» Χριστὸς ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
» τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ
» νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν.

Υφάντας σαυτῶ, σωτηρίου Ὅσιε ἱμάτιον,
οἰκείων ἐκ πόνων σου, τοῦτο ἐνεδύσω
καὶ τὸν ἄρχοντα, τὸν τοῦ σκότους αἰσχύνην,
αἰώνιον ἐνέδυσας.

Σαρκὸς ἠδανάς, ἐγκρατεία Ὅσιε ἐμάρανας,
καὶ χάριν οὐράνιον, Πάτερ ὑπέδεδξω ἱλα-
ρώτατα, ἱατρεύσας παντοῖα, ἀνθρώπων ἀρ-
ρώστηματα.

Αἶσαι πρὸς Θεὸν, ἀνευδότης θεῖαι ἐπαι-
ρόμεναι, χεῖρες τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ
μεθοδείας κατηδάφισαν (*), καὶ παντὶ ἀσθε-
νοῦντι, ὑγίαν ἐχορήγησαν.

Θεοδοκίον.

Ἰσχὺς τῶν πιστῶν, καὶ Ὁσίων γέγονας κρα-
ταίωμα· διὰ σοῦ γὰρ Ἀχραντε, ἅπαντι
ἐπήγασας τὰ κρείττονα, καὶ οἱ γῆν κατοι-
κοῦντες, πρὸς οὐρανὸν βαδίζουσιν.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
» τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας
» σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς ὁ
» Θεός με ἀνάγαγε.

Νεκρωθεὶς Ἰλαρίων τῷ κόσμῳ παντὶ, νῦν
μεταναστεύσας ζῆς πρὸς τὰ οὐράνια,
καὶ ζωηφόρον πάντοτε, ἰαμάτων πηγάζεις
ἐνέργειαν.

Ἐὐπροσήγορος πρᾶος ἀκέραιος, ἀμεμπτος
καὶ ὅσιος καὶ εὐκατάνυκτος, καὶ ἱλαρὸς
τῷ πνεύματι, ἐχρημάτισας Πάτερ πανόλβιε.

Συμπαθεῖα ἀμέτρῳ κοσμούμενος, καὶ φιλο-
πτωχεῖα κάλλει σεμνυνόμενος, Θεοῦ θε-
ράπων γνήσιος, Ἰλαρίων ἐδείχθης θαυμάσιε.

Ὁς σεπτὸς σου ὁ βίος καὶ ἀμεμπτος! ὡς
περικαλλὴς καὶ ὠραίος ὁ τρόπος σου!
ὡς φοβερά τὰ θαύματα, ἃ τελεῖς καθ' ἐκά-
στην θαυμάσιε!

(*) Οὕτω διώρθωσαν τινὲς τὸ κῶλον τοῦτο, γραφόμενον
πρότερον, Πάτερ ἀσεβείας νῦν κατέβαλον. Τὰ δὲ
χειρόγραφα ἔχουσιν ἄλλως πῶς αὐτό. « Αἶσαι . . . ἀνευδότης
χεῖρες ἐπαιρόμεναι χεῖρὸς τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ
εὐσεβεῖς ἀπελυτρώσαντο, καὶ παντὶ ἀσθεν. . . »

Θεοδοκίον.

Τὴν παστάδα Θεοῦ τὴν ἀμόλυτον, θρό-
νον τὸν πυρίμορφον τοῦ Παντοκράτορος,
τὴν Θεοτόκον ἅπασαι, γενεαὶ γενεῶν μακα-
ρίσωμεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου
Μονῆς τῆς Πελεκητῆς.

Στίχοι.

Δοὺς Ἰλαρίων γῆ τὸ γῆθεν σαρκίον,
Γῆν Μακάρων ὤκησε τὴν μακαρίαν.

Ὅγδοη Ἰλαρίωνα κιχήσατο εἰκάδι πότμος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Ἀθλησις τοῦ Ἁγίου Ἡρωδίου
Νέου, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχ. Ῥόδον νοσητὸν ὦν σαφῶς Ἡρωδίων,
Ξίφει τρυγηθεὶς, αὖθις ἀνθεῖ ἐν πόλῳ.

Ὅτος ἦν εἷς τῶν Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν,
καὶ συνεπόμενος τοῖς Ἀποστόλοις, συν-
εργὸς αὐτοῖς ἐτύγγανε τοῦ κηρύγματος· εἶτα
καὶ Ἐπίσκοπος τῶν Νέων ἐχειροτονήθη Πα-
τρῶν. Διδάσκων δὲ πολλοὺς καὶ ἐπιστρέφων
πρὸς Κύριον, παρὰ τῶν Ἰουδαίων, συστάντων
αὐτοῖς καὶ τῶν Εἰδωλολατρῶν, συνελήφθη, καὶ
ἐτύφθη σφοδρῶς· οἱ μὲν γὰρ ἔτυπτον αὐτὸν,
οἱ δὲ λίθοις τὸ στόμα συνέτριβον, ἄλλοι κατὰ
κεφαλῆς ἔπαιον. Εἶτα, μαχαίρα οἱ θῆρες ἀ-
πέσφαξαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη, τὴν ψυχὴν
εἰς χεῖρας Θεοῦ παραθέμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέη-
σον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρί-
» πισε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισι,
» δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὃ ὦν εὐλογημέ-
» νος, καὶ ὑπερένδοξος.

Ρομφαία κατέτρωσας τῶν σῶν ἀγώνων, τὸν
ἄσαρκον δράκοντα, καὶ παντελῶς ἠφάνι-
σας· βραβεῖον τὰ θαύματα, ὅθεν ἀπειλήφας,
πάθη χαλεπώτατα, ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων
ἰᾶσθαι Ὅσιε.

Ὁ λόγος σου πρόεισι, καθάπερ δρόσος, ἐ-
λαύνων τὸν καύσωνα τῆς ἀθυμίας Ὁ-

σιε, τῶν προσερχομένων σοι πίστει, Πατὴρ ἡμῶν, καὶ τοῖς ἐναρέτοις σου αἰεὶ, φωτιζομένων τρόποις μακάριε.

Παθῶν αὐτοκράτορα τὸν νοῦν ποιήσας, σαφῶς ἐβασίλευσας, ὡς τροπαιοῦχος ἄριστος, καὶ ἔθνη ἀλλόφυλα κατεπολέμησας, καὶ κατεξωλόθρευσας Σοφὲ, τὰ τῶν δαιμόνων πάθη ὀλέθρια.

Οὐκ ἔσεισαν Ὅσιε τῆς σῆς καρδίας, τὸν πύργον τὸν ἀσειστον, τῶν πειρασμῶν οἱ ἄνεμοι· τῇ πέτρᾳ γὰρ ἠδραστο τῆς τοῦ Κυρίου στοργῆς, ἢ περ ἐρειδόμενος, πολλοῖς, ἐγένου Δεῖον Πάτερ κραταίωμα.

Τριαδικόν.

Υμνῶ σε τρισάριθμον τοῖς χαρακτῆρσι, Τριάς ὑπερούσιε, ἀσύγχυτον ἀμέριστον, Μονάδα ἐν φύσει δὲ ἀπερινόητον, ἓνα Παντοκράτορα Θεόν, Πατέρα, Λόγον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Συμβόλοις σε πόρρωθεν προδιετύπου, ἡ χάρις τῆ Πνεύματος, προφητικοῖς χαρίσμασιν, ὅρος πῖον ἅγιον, πύλην σωτήριον, τόμον τε καινότατον Ἄγνη, καὶ κιβωτόν σε κατονομάζουσα.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινος ποτέ, πυρός ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ Δεῖῳ προσάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Πρόσκαιρον λιπῶν, τοῦ βίου Πάτερ δόξαν, καὶ διαρρέουσάν ἀπόλαυσιν, κλέος ἀναφαίρετον, καὶ τρυφὴν τὴν ἀδιάρρυστον, ἐν οὐρανοῖς ἀπέιληφας, κράζων νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Απαντα πενθῶν, τὸν σὸν διῆγες βίον· μακαρισμοῦ ὅθεν ἠξίωσαι, καὶ τῆς παρακλήσεως, ἧς μετέχουσιν οἱ Ὅσιοι, ἐν γῆ πραέων χαίρων, νῦν Ὅσιε ἐνσκηνώσας, ὡς νουνεχὴς τε καὶ φρόνιμος.

Τίμιος ὁ σὸς, Θεοῦ ἐναντι ὤφθη, Δάνατος Πάτερ ἱερώτατε· αὐτοῦ γὰρ ἐτίμησας τὴν Εἰκόνα, καὶ ὑπήνεγκας τοὺς διωγμοὺς, θλιβόμενος, Ὅσιε τῶν Τυράννων, Μάρτυς ἐν τούτῳ δεικνύμενος.

Εἴλυσας σαφῶς, τῶν ἀλιέων Πάτερ, τὴν ἀγανάκτησιν καὶ ἐπλησας, τούτους τοῦ

Δηράματος, οὐπερ πρῶν ἀπετύγγανον, Θεοῦ καθυπακούσαντος, Ὅσιε τῶν εὐχῶν σου, Ἱερουργε ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ρύπουμε παθῶν, καὶ σπύλου ἀμαρτίας, Θεοχαρίτωτε ἀπόπλυνον, καὶ πύλας μοι ἀνοιξον, μετανοίας ὀλισθαίνουντι, καὶ συνεχῶς τοῖς πταίσμασιν, Ἄχραντε συναντῶντι, καὶ τὸν Θεὸν παροργίζοντι.

ᾠδὴ Δ. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ιάσεις ὁ τάφος σου, τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, ἀναβλύζων ξηραίνει παθῶν ὀμβρήματα, πνεύματα τῆς πλάνης διώκει, φωταγωγεῖ, πάντων τὰς καρδίας, Ἰλαρίων Ὅσιε, τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε.

Ως ῥόδον ἐξήνθησας, λειμῶνι τῆς ἀσκήσεως, ὡς ἠδύπνοον κρίνον, ὡς μῆλον εὖοσμον, καὶ κατευωδίασας πάντων, τῶν εὐσεβῶν, ψυχῆς καὶ καρδίας, Ἰλαρίων ἐνδοξε, πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Συμπάθειαν ἔσχηκας, ἀγάπην καὶ ταπεινώσιν, καὶ ἐλεημοσύνην καὶ ἠθος ἀπλαστον, πίστιν ἀληθῆ καὶ ἐλπίδα, βίον σεμνόν, καὶ γνώμην εὐθεῖαν, Ἰλαρίων ἐνδοξε, Μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα.

Ημνήμη σου σήμερον, ὡς ἥλιος ἀνέτειλεν, εὐσεβῶν τὰς καρδίας φέγγει τῶν πόνων σου, καὶ ταῖς τῶν Δαυμάτων ἀκτίσιν, ὡς ἀληθῶς, φωτίζουσα Πάτερ· ἐν ἧ πάντων μνήσθητι, τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Γαβριὴλ γηθόμενοι, Χαῖρε λέγοντες οἶκος τοῦ Παντοκράτορος· χαῖρε τῶν Ὀσίων ἡ δόξα, καὶ τῶν πιστῶν, πάντων σωτηρία, δι' ἧς ἐθεώθημεν, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, ἡ ἀ. Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου Διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἰωνᾶ, Βαραχισίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος α'. Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ.

Ενστάσει γενναία Ἱεράρχα, κατέβαλες ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις, καὶ λαοὺς ἐκ τῆς πλάνης, τῶν θλίψεων ἐρρύσω.

Εκτάσει χειρῶν σου Ἱεράρχα, κρατύνας τοὺς συνάθλους σε ἐν πόνοις, ὡς ἀνίσχυρον ἐχθροῦ, ἀνέδειξας τὸ κράτος.

Ως Μύστης καὶ Μάρτυς τοῦ Δεσπότη, καὶ Διδάσκαλος σοφὸς τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεράρχα δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς Βαραχήσιε πολλῶν, πόνων ἐπίδοσεσι, φωτεινὴς ἐχρημάτισας· πυρὸς νικήσας γὰρ, τὴν φλογώδη φύσιν, τῇ θερμῇ πρὸς Κύριον, ἀγάπη, ἐκρεμάσθης μετέωρος, καὶ πιεζόμενος, τὰ ὅσα πάντα συντέτριψαι· διὰ τοῦτο, πίστευε σε γεραίρομεν.

Ιωνᾶ θεσπέσιε δεθεῖς, ῥαβδισμοὺς ὑπήνεγκας, καὶ τῶν δακτύλων ἀφαίρεσιν, γλωσσοτομούμενος, καὶ βραζύση πίσση, συγκατακαϊόμενος, πριστῆρσί τε δεινῶς μεριζόμενος· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κῆμοις Βαραχήσιον πιστοὶ, Λάζαρον καὶ Ἀβιβον, καὶ Ἰωνᾶν εὐφημήσωμεν, Ναρσῆν Ἠλίαν τε, Μάρην Σηβεθήν (*), Μαρουθᾶν τὸν ἔνδοξον, καὶ Σάββαν Ζανιθᾶν τε, αἰτούμενοι, τούτων θεήσεσι, τῶν κακῶν λαβεῖν συγχώρησιν, καὶ εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορώσα,

(*) Ἐν ἄλλοις γράφεται, Συμεθήνης.

πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς παναγία Παρθένε.

Ἦ' Σταυροθεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σταύρωσιν τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὄδυρομένη ἐβόασαι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς νεκρὸς ὄρασαι; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν ἐδράσας τοῖς ὕδασι; Μὴ ἔν ἐάσης με, εὐεργέτα μόνην εὐσπλαγχνε, τὴν σὴν δούλην, καὶ Μητέρα δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες συνήθως, καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς ἡ. Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων· οὗ ἡ Ἀκροστιχὴς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις Γεωργίου.

Ὤδη α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ βοηθήσαντι Θεῷ ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσεί, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραῶ, πανστρατὶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἄσωμεν· ὅτι δεδόξασται.

Τῆς Ἐκκλησίας τῷ Χριστοῦ, τὸν λαμπτήρα τὸν φαιδρὸν, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ, ὡς τῆς πίστεως φωτὶ, καταυγάζαντα λαὸς, δοξάζοντας τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός.

Εν τῷ λειμῶνι νοητῶς, τῷ τῆς Πίσεως Χριστοῦ, ἀνατραφεῖς καὶ αὐξηθεῖς, Ἱεράρχα πρὸς αὐτόν, τῷ τῆς ἀθλήσεως ὕψει, ἀνέδραμες μάκαρ φαιδρότατος.

Κήρυξ καὶ Μύστης τοῦ Χριστοῦ, καθαρὸς τε λειτουργὸς, ὑπάρχων Μάρκε τὴν ψυχὴν, ὑπὲρ τούτου τέθεικας, καὶ προσήνεγκας αὐτῷ, ὡς θύματα τοὺς συναθλοῦντάς σοι.

Θεοτοκίον.

Γένος ἀνθρώπων διὰ σθ, τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴν, καὶ ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἀκηράτου ἐν Χριστῷ, κληρωσάμενον τιμὴν, δοξάζει σε Θεοχαρίτωτε.

Ἔτερος Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχὴς·

Αἶνον προσοίσω τοῖς Θεοῦ παραστάταις.

Ἰωσήφ.

Ὤδη α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾶ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνιατε, ὡς πανσθενὴς ὑπεναντίας ἔθραυσε, ταῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Αἴγλη φωτιζόμενοι αἰεὶ, τῆς Τρισηλίου λαμπάδος Μακάριοι, ὅλον με φωτίσατε, καὶ

τὴν ἀγλὴν τῆς ἀγνώσιας λύσατε· ὅπως τὴν φωσφόρον, ὑμῶν ὑμνήσω πανήγυριν.

Γερολογοῦντες ἱερῶς, τὰ τοῦ Θεοῦ ἱερώτατα λόγια, πᾶσαν τὴν ἀνίερων, τῶν διωκτῶν κακίαν ἀπειρούσασθε, καὶ ἱερωτάτως, ἀθλήσαντες ἐδοξάσθητε.

Νόμοις ἀσεβέσιν Ἀθηταί, τοὺς εὐσεβεῖς ἀνδρικῶς ἀντεθήκατε· τῶν παρανομητῶν τε, τὰ χαλεπὰ ὑπενεγκόντες βάσανα, Μάρτυρες νομίμως, παρὰ Κυρίου ἐστέφθητε.

Θεοτοκίον.

Οῦρος σε κατάσκιον ποτέ, ὁ Ἀββακουμ ἔλλαμφθεις ἐθεάσατο, Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἐξ ἧς Θεὸς σωματωθεῖς ἐπέφανεν, ἀρετῇ καλύψας, ὡς ἀληθῶς τὰ οὐράνια.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωμά μου γενοῦ, ὁ Θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου Κύριε.

Εξήρανας θολερούς, χειμάρρους τῆς πλάνης πυρὶ τῶν σῶν λόγων, καὶ νόματα γνώσεως Χριστοῦ, Μάρκε ἐπήγασας.

Εχθρῶν τὴν παρεμβολήν, ἐσκέδασας Μάρκε Χριστοῦ ἐπικλήσει, καὶ ἤθροισας λόγοις σου λαοὺς, εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ.

Μαρτύρων συνασπισμὸς, ἔχων στρατηγῆντα Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, τῆς πλάνης τὸν πόλεμον, τὸν ἀσπονδον ἐνίκησε. Θεοτοκίον.

Εν θλίψεσι πλατυσμὸν, ἔχοντες Παρθένη τὴν σὴν μεσιτείαν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα.

• **Ο**ῦ μόνος εἰδῶς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
• τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
• μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὑψους δύναμι-
• νιν, τοῦ βοᾶν σοι Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
• τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλόανθρωπε.

Εἰρμός ἄλλος.

Νευρούμενοι πόθῳ Θεϊκῶ, ἀσκήσει ὑπετάξατε, τὸ τῆς σαρκὸς μακάριοι φρόνημα· ἀθλήσαντες δὲ κατεπαλαίσατε, δυσμενῆ ἀσώματον, πόνων ἐπιδόσεσι, καὶ νομίμως ἐστέφθητε Ἅγιοι.

Ποθῶν τὸ παθεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ ὑπήνεγκας σερρότατα, τοὺς ραβδισμοὺς παικμάκαρ τοῦ σώματος, τυπτόμενός τε καὶ συντριβόμενος, καὶ κατατεινόμενος, Ἰωνᾶ πανόλβιε, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Ρωννύμενος σθένει Θεϊκῶ, πυρούμενος ἐν χάριτι, τοῦ παντουργοῦ πανόλβιε Πνεύματος, τὰς ἀναρτήσεις τὸ πῦρ τὰς μάστιγας, ἀνδρικῶς ὑπήνεγκας, Μάρτυς Βαραχήσιε, ὑπὸ πάντων πιστῶν θαυμαζόμενος. Θεοτοκίον.

Οῦ μόνος οἰκῶν τοὺς οὐρανοὺς, τὴν μήτραν σου κατώκησεν, ὑπερβολῇ Παρθένη χρηστότητος, καὶ σὰρξ ὠράθη ἐκ σοῦ τικτόμενος· ἀλλ' αὐτὸν ἰκέτευε, πάσης περιστάσεως, Παναγία ῥυσθῆναι τοὺς δούλους σου.

Κάθισμα, Ἦχος α'.

Αθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι περιβέβληνται σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει Θεϊκῇ, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεός, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Μαρτύρων καρτερούς, ὑπομείναντες πόνους, πρὸς ἄπονον ζωὴν, μετηνέχθητε ὄντως· καὶ νῦν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πάντα πόνον κουφίζετε, Μεγαλώνυμοι, ἐκ τῶν πιστῶς προσιόντων, τῇ σορῶ ὑμῶν· ἦν ἀσπαζόμενοι πόθῳ, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**ατενόησα παντοδύναμε τὴν σὴν οἰκονομίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε
• Σωτῆρ.

Εξήρανας θολερούς χειμάρρους τῆς πλάνης, καὶ τὸ ψεῦδος Μάικαρ σὺ κατεπόλεμησας.

Εν πελάγει τῆς σοφίας σου τὴν Ἑλλήνων μωρίαν, Ἱερομάρτυς Μάρκε κατέδυσας.

Τῶν συνάθλων σου τὴν παράταξιν, Ἱεράρχα Κυρίου, στερρῶς καθώπλισας τοῖς διδάγμασι.

Θεοτοκίον.

Ως ὑπέρμαχος οὔσα ἄχραντε ἡμῶν τῶν σέ ὑμνούντων, τῶν πολεμίων θράση κατάβαλε.

Εἰρμός ἄλλος.

» **Ο** ἦρος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκιον,
 » προβλεπτικοῖς ὁ Ἄββακούμ, κατανοή-
 » σας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ
 » Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτη-
 » ρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Συμφώνως Ἠλίαν Σηβεήθην καὶ Ἄβιβον, Λά-
 ζαρον Μάρην Μαρεθᾶν, Ναρσῆν καὶ Σάβ-
 βαν Ζανιθᾶν, καὶ τὸν Βαραχῆσιον καὶ Ἰωνᾶν,
 θεοπρεπῶς ἀνυμνήσωμεν, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ
 Θεοῦ ἐναθλήσαντας.

Οσίως παμμάκαρ Ἰωνᾶ σε γεραίρομεν· με-
 τὰ γὰρ πλείστους αἰκισμοῦς, εἰς παγε-
 τὸν ἀπορρίφεις, γενναίως ὑπέμεινας, τῇ τοῦ
 Θεοῦ καταθαλπόμενος χάριτι, καὶ τὸν χειμῶ-
 να τῆς πλάνης τροποῦμενος.

Ισχῦϊ παμμάκαρ θεϊκῆ Βαραχῆσιε, τὰς πυ-
 ραικτώσεις ἐνεγκὼν, τὰς ἐκ μολύβδου ἀν-
 δρικῶς, τὸ ὄμμα ἀνέτεινες, πρὸς τὸν Χριστὸν,
 ἀναψυχὴν εἰσδεχόμενος, σωτηριώδη· διό σε
 γεραίρομεν.

Σοφίας οἱ Μάρτυρες πλησθέντες τοῦ Πνεύ-
 ματος, πάντας σοφοῦς, καὶ δυνατοῦς,
 πυρσολατρῶν τῶν δυσμενῶν, σαφῶς ἐτροπώ-
 σαντο, τὸ τοῦ Θεοῦ ἀνακηρύττοντες ὄνομα·
 οὓς ἐν αἰνέσει πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Ωραῖοι τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις ἐδείχθητε,
 Μάρτυρες ἐνδοξοὶ Χριστοῦ· ὅθεν τὰ στίγ-
 ματα βροτῶν, καὶ πάθη ἀνίατα, ἀνελλιπῶς
 ἰᾶσθε καὶ θεραπεύετε, τὰς ἀσθενείας καὶ νό-
 σους ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος Προφήτης Δανιὴλ ὁ τεθέαται, ἐξ
 οὗ ὁ λίθος ὁ Χριστὸς, ἐτμήθη ἀνευθεν
 χειρὸς, συντρίψας τὰ εἰδῶλα καὶ καθελὼν τὰ
 τῶν δαιμόνων φρυάγματα, σὺ εἶ Παρθένε· διό
 σε δοξάζομεν.

Ὁδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε
 » Χριστέ ὁ Θεός, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύ-
 » σαντα, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, ἐν τῇ
 » σαρκί σου ὑπομείναντα.

Εν θυμῷ ἀντέστησας, πολεμίων, Χριστοῦ
 ὡς μιμητῆς, μακροθυμίαν Ὅσιε· δι' ἧς
 ἐταπεινώσας, τούτων τὰ θράση καὶ ἐνίκησας.

Ταῖς πυκναῖς πληττόμενος, τῶν βελῶν αἰ-
 κίσειςιν Ὅσιε, τοὺς βάλλοντας κατέτρω-
 σας· σὺ δὲ ἀπαράτρωτος, χάριτι θείᾳ συντε-
 τήρησαι.

Ως στερροὶ τῆς πίστεως, καὶ ἀήττητοι ὑ-
 πέρμαχοι σοφοί, γενναίως ἀντετάξασθε,
 τοῖς ἀπειθοῦσιν Ἅγιοι, καὶ πολεμοῦσι τὴν ἀ-
 λήθειαν.

Θεοτοκίον.

Ρυπωθεῖσαν πάθεσι, τῶν ἀνθρώπων ἄχραν-
 τε, ἐκ σοῦ τὴν φύσιν, ὁ Κτίστης προσ-
 λαβόμενος, ἀπέπλυνεν ἐκαίνισε, καὶ θείᾳ χά-
 ριτι ἐθέωσεν.

Εἰρμός ἄλλος.

» **Ο** φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρου-
 » σίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυ-
 » ρῷ σου τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας
 » φώτισον φωτὶ, τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρ-
 » θοδοξῶς ὑμνούντων σε.

Ομιλήσας τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, φῶς δεύτε-
 ρον, ἐγνωρίσθης, ἀμαυρῆν δυσσεβούντων
 προσταύματα, Ἰωνᾶ θεσπέσιε· δεθεῖς σχοι-
 νίῳ δέ, τὴν πλάνην πᾶσαν, διέλυσας χάριτι.

Ιώμενος τὰ ἡμῶν ὁ Χριστὸς παραπτώματα,
 ἐκρεμάσθη, ἐπὶ ξύλου Σταυροῦ ἀγαθότητι·
 τοῦτον δὲ μιμούμενος, ὁ Βαραχῆσιος κρεμάται,
 πάθει σεπτῷ καλλυνόμενος.

Στρεβλούμενος Ἰωνᾶ, καὶ δακτύλης κοπτό-
 μένος, ἀνέμελπε, τῷ Θεῷ ὑμνωδίαν γη-
 θόμενος, τῇ ἐνδυναμοῦντί σε μετὰ σαρκὸς,
 ἐχθροὺς ἀσάρκους, καταπατεῖν δια πίστεως.

Θεοτοκίον.

Θαυμάζουσα τὸν ἐκ ταύτης ἀρρήτως τικτό-
 μενον, ἡ Πάναγνος, κατεπλήττετο καὶ ἐ-
 μεγαλυνε, καὶ βοῶσα ἔλεγε· Πῶς ἐν ἀγκαλῆς
 σε κατέχω τέκνον, τὸν πάντα κατέχοντα;

Ὁδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους·
 » **Φ**ιλάνθρωπε· καὶ μετὰ βυθῶ τῶν πται-
 » σμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

Αθεΐας ἐξηλεγξας, τὴν ἀπάτην Ἀοίδιμε,
 καὶ θεογνωσίας τῷ φέγγει, ἀνθρώπους
 ἐφώτισας.

Τῶν εἰδῶλων κατέσεισας, τὰ τεμένη Μακά-
 ριε, καὶ σαλευομένους ἀνθρώπους, εἰς
 Χριστὸν ἐστήριξας.

Τοὺς συναθλοὺς καθώπλισας, καὶ ἐχθροὺς
 ἐπολέμησας, Μάρκε σὺν Κυρίλλῳ, καὶ
 νίκης, βραβεῖα εἰλήφατε.

Θεοτοκίον.

Γηγενείς άνυψώθημεν, ό έχθρός τεταπεινώται, δια του άφράστου και θείου, τόκου σου Άχραντε.

Είρμός άλλος.

» **Ε**κύκλωσεν ήμάς έσχάτη άβυσσος, ούν
» έστιν ό ρύόμενος· έλογίσθημεν ώς πρό-
» βατα σφαγής, σώσον τον λαόν σου ό θεός
» ήμών· σύ γάρ ίσχύς, τών άσθενούντων και
» επανόρθωσις.

Ενεύρου σε Χριστός άγωνιζόμενον· δοράν
γάρ άφαιρούμενος, παναοίδιμε της κά-
ρας Ιωαν, έφερες άνδρείως την του όφews,
καταπατών, δολίαν κάραν και νεν αλάστορα.

Ονοϋς σου ακλινής άποτμηθείσης σε, της
γλώττης μένει Όσιε· και τοίς αίμασιν
ήγιάσται ή γη, τοίς έκκενωθείσι δι άγάπησιν,
του έν Σταυρω, τό θεϊον Αίμα κενώσαντος.

Υμνήσωμεν πιστοί Ηλίαν Άβιβον, Ναρσην
και Μάρην Λάζαρον, Σηβεήην Μαρουθάν
και Ζανιθάν, Σάββαν και τον μέγαν Βαραχή-
σιον, και Ιωαν, τες καλλιníkης και Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Παλάτιον θεου έδειχθης Δέσποινα, του
πάντων βασιλεύοντος· όν ίκέτευε, λη-
στών με πονηρών, ήδη γεγονότα καταγώγιον,
άποκαθάραι, και σώσαι με άχραντε.

Ο Είρμός. Έκύκλωσεν ήμάς.

Τό Μαρτυρικόν του Ήχου.

Συναξάριον.

Τη ΚΘ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη τών Αγίων
Μαρτύρων Μάρκου Επισκόπου Άρεθουσίων,
Κυρίλλου Διακόνου, και έτέρων πολλών.

Στίχοι.

Έπαγρυπνήσας πρώτα πολλαίς αικίαις,
Υπνωσε Μάρκος θεϊον εϊρήνης ύπνον.

Γαστήρ Κυρίλλου Λευίτου δια ξίφους,
Όσει πάχος γης, εϊπε Δαυϊδ, έρράγη.

Κείνται γύναια βρώσεως χοίροις σκίφαι,
Γαστρος παθοῦσαι ρήξιν εκ χοιροφρόνων.

Εϊκάδι ήδ' ένατή Αθληται εις πόλον ίκον.

Ο Άγιος Μάρκος ήν επί της Βασιλείας
Κωνσταντίνου του μεγάλου· ός ζήλω,
τρώθει, πολλούς βωμούς τών ειδώλων καθει-
λε, και Έκκλησίας έδείματο. Ιουλιανού δε

μετά ταῦτα της Βασιλείας κρατήσαντος, και
πολλήν παρρήσιαν τοίς ειδώλοις άπονέμοντος,
ού μόνον τῷδε τῷ Αγίῳ κακά ένεδείξατο,
άλλά και έτέροις πολλοίς, δια την τών ειδώ-
λικῶν ναῶν καθαίρεσιν. Ό δε Άγιος, μικρόν
ύποχωρήσας, έπειδή τινας έλκομένους έπύθε-
το δι αύτον, επανήκε, και τοίς μαιφόνους
προῦδωκεν έαυτόν. Οί δε λαβόντες και γυ-
μνώσαντες, και παντί τῷ σώματι πληγαίς
αὐτῷ επιθέντες, εις ύπονόμους έμβάλλουσι
δυσώδεις.

Μετά ταῦτα, έκβαλόντες αύτον εκείθεν, εκ-
διδόασιν τοίς παισίν, ταίς ραφίσι κεντάσθαι.
Εϊτα, γάρῳ άπαν τό σώμα διάβροχον ποιή-
σαντες, και τελευταίον επιχρίσαντες μέλιτι,
έν ακμη θερους, μετέωρον έν καλωδίοις άνήρ-
τησαν, ίνα όμοῦ γυμνή τῇ κεφαλῇ και όλῷ
τῷ σώματι, έν σταθηρᾷ μεσημβρία, τας ήλια-
κάς ακτίνας δεχόμενος φλέγοιτο, και σφηξί
και μελίτταις, οίς επεκέχριστο, εϊη τροφή.
Ταῦτα εδράτο, και ό θεσπέσιος πρεσβύτης
πάσχων ένεκαρτέρει, ύπέρ τῷ μη προσέσθαι
τοίς βασανισταίς, εις άνοικοδομήν αυθις τῶν
καθαίρεθέντων βωμῶν· και μέντοι τῇ ένστά-
σει νικήσας, και τῇ πράξει νικᾷ· ώς γάρ ει-
δον ρωμαλέως και νεανικῶς την βάσανον ύ-
ποστάντα, μεταβαλλόμενοι, μετέμαθον την
ευσέβειαν. Δί αυτό δε τουτο και κατά την
Φοινίκην τοιοῦτόν τι ύποτολμαται.

Κύριλλον γάρ Λευίτην, δια καθαίρεσιν τι-
νῶν ειδωλικῶν ξοάνων, παρρήσιασάμενον την
αλήθειαν, την γαστέρα αυτε άνατεμόντες, και
τα εγκατα εξαγαγόντες, θεάμα τοίς όρωσιν
εδείκνυον· ου και φασί τους μαιφόνους, τῶν
ήπάτων έμφορηθέντας, της κατ' αξίαν δίκης
τυχεϊν, εκτιναχθέντων αυτῶν τῶν οδόντων,
και της γλώττης διαρρύεισης, και της όπτι-
κῆς διαλυθείσης δυναμείως. Τα δε έν Ασκά-
λωνι και Γάζη γυναικῶν Παρθένων και ιερω-
μένων άνδρῶν παθήματα, τῶν γαστέρων αυτῶν
διαρράγέντων, τῶν εγκάτων δεξαμένων κρι-
θαίς, και χοίροις τεθέντων βοράν, τίς αν αξίως
εκτραγωδήσει;

Ταῦτα της άσεβοῦς Βασιλείας, και τῶν ύ-
π' αυτῇ τεταγμένων τά δράματα· αλλά τοίς
μέν περιέστη, άντι τῶν έντεῦθεν βασάνων, ή
μακαριότης ή αλήκτος· τῷ δε προασπιστῇ

τῆς κακίας, ἢ διὰ φλογὸς τιμωρία, καὶ τὸ αἰωνίως κολάζεσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰωνᾶ, Βαραχησίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἑννέα Μαρτύρων.

Στίχ. Ἐχεις Ἰωνᾶν καὶ σὺ, γῆ, πάντως μέγαν,
Κατ' οὐδὲν ἐνδέοντα τοῦ θαλαττίου.

Διψῶν Βαραχήσιος Ἀθλητῶν τέλους,
Χανδὸν ζεούσης ἐκπίνει πίσις σκύφον.

Χριστοῦ ὑπερμηθέντες ἄνδρες ἑννέα,
Σύνεισιν ἤδη τάξεις ταῖς ἑννέα.

Οἱ Ἅγιοι, Ἰωνᾶς καὶ Βαραχήσιος, ὑπῆρχον ἐν Περσίδος, κατὰ τοὺς χρόνους Σαβωρίου Περσῶν, καὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως Ῥωμαίων τοῦ μεγάλου. Μοναχοὶ δὲ ὄντες, καὶ τὸ ἑαυτῶν Μοναστήριον καταλιπόντες, ἦλθον ἐν πόλει, Μαρμιαθῶχ καλουμένη· καὶ ἐν αὐτῇ κατακλείστους εὐρόντες τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, Ζανιθᾶν, Λαζαρον, Μαρουθᾶν, Ναρσην, Ἡλίαν, Μάρην, Ἀβιβον, Σηβεήθην, καὶ Σάββαν, παρεθάρρυνον αὐτούς, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπήλειφον. Κατασχεθέντες δὲ, ἤχθησαν πρὸς τοὺς τρεῖς ἄρχοντας Μασδράθ, Σιρῶ, καὶ Μαρμισῆν· ὑφ' ὧν παραινέσεις ἅμα καὶ ἀπειλαὶ δεξάμενοι, καὶ μὴ πεισθέντες αὐτοῖς, πρῶτον δεσμοῦνται νόμῳ Περσικῶ.

Εἶτα, ὁ μὲν Ἰωνᾶς ῥάβδοις τραχείαις τύπεται· καὶ σχοινίοις διαληφθεὶς, ἔξω περὶ ὑπαίθριος τῶ κρυμῶ, πρὸς τὸ ταλαιπωρεῖσθαι βάλλεται. Ὁ δὲ Βαραχήσιος, βώλους χαλκοῦς ἐκπυρωθέντας, κατὰ τῶν μασχαλῶν δέχεται· καὶ ἄφνω ἐπὶ τε τοῖς βλεφάροις καὶ τοῖς ὠσὶ καὶ τοῖς λάρυγγι τῶν Ἁγίων, μόλυβδον καταχέουσι. Καὶ ὁ μὲν Βαραχήσιος, δεθεὶς τοὺς πόδας, κρεμάται ἐν τῇ φυλακῇ· ὁ δὲ Ἅγιος Ἰωνᾶς, τέμνεται τοὺς δακτύλους χειρῶν καὶ ποδῶν, καὶ τῆς κεφαλῆς τὸ δέρμα ἀφαιρεῖται, καὶ τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ ἐν χαλκῶ, πίσις μεστῶ, ἐμβάλλεται, ἐξ οὗ ἀβλαβῆς διεξῆλθε· καὶ μετὰ ταῦτα, κατασφίγγουσιν αὐτὸν ἐν κοχλίᾳ τεκτονικῶ, καὶ συντρίβουσιν αὐτοῦ τὰ ὀστά· εἴθ' οὕτω πρίζουσι μέσον, καὶ ἐν λάικῳ κρύπτουσι βαθυτάτῳ, ἐν ᾧ τὸ τέλος ἐδέξατο.

Ὁ δὲ Ἅγιος Βαραχήσιος, εἰς ἐξέτασιν ἀχθεὶς, γυμνὸς σύρεται ἐπ' ἀκάνθαις, καὶ πε-

ριπεῖται καλάμοις ὀξέσι· καὶ ἐν κοχλίᾳ βληθεὶς, καὶ ὄλον τὸ σῶμα κατακλασθεὶς, καὶ κατὰ τοῦ φάρυγγος πίσιον ἐπιχεθεὶς βράζεσαν, ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν. Συγκατετέθησαν δὲ αὐτῶν τὰ Λείψανα, καὶ ἐτάφησαν ἅμα τοῖς ἑννέα Μάρτυσιν· ἐκείνων μὲν τελειωθέντων κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην τοῦ Μαρτίου μηνός, τοῦ δὲ Ἁγίου Ἰωνᾶ καὶ Βαραχησίου, κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἑννάτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Εὐσταθίου Βιθυνίας.

Στίχ. Τὸν πηλὸν ἐκδύς, Εὐστάθιε παμμακάρα,
Χριστῶ παρέστης τῷ δι' ἡμᾶς πηλίνῳ.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥοδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐν τῇ βάρῳ ὄφθεις, ἐν πυρὶ τῶ Νομο-
» **Θ** ζήτη, καὶ τὸν τόκον τῆς ἀειπαρθένου
» ἐν αὐτῇ προτυπώσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
» ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τῶν αἱμάτων κρουνοὶ, τῆς ἀθλήσεώς σου Μάρκε, ἀπέπνιξαν τοὺς τριστάτας τῆς ἀπάτης, καὶ θεῖον ἴαμα πᾶσιν ἔβλυσαν, τοῖς ὑμνοῦσι Χριστὸν τὸν Θεόν.

Α ἰ προσβολαὶ τοῦ ἐχθροῦ, ἐξησθένησαν εἰς τέλος, αἱ κατὰ σοῦ μηχανώμεναι, ἀήτητε Μάρκε· σὺ δὲ θεόθεν δύναμιν, ἀπροσμάχητον εἴληφας.

Θῦμα σαυτὸν λογικόν, ἱερούργησας Κυρίῳ, τῇ μαχαίρᾳ, τῆς ἀθλήσεως τυθεὶς, καὶ ἐνθέου Κύριλλου τελειώσεως, πυρὶ δειχθεὶς, ὀλοκαύτωμα.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺν καὶ κράτος ἡμᾶς, ἰκεσίαις σου Παρθένε, τοὺς ἀπαύστως σε Κυρία, ὡς Θεοτόκον ὑμνοῦντας, κατὰ παθῶν ἐπέπνυσον, καὶ προσβολῶν νοουμένων ἐχθρῶν.

Εἰρμός ἄλλος.

» **Σ** ἐνοτήν Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν
» **Σ** οἱ πιστοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς,
» ὁ ὑπερυψούμενος, κόσμον ἀνεκαίνισεν ἐν τῇ
» γαστρὶ σου ὀλόκληρον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων,
» Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Αποσκοπῶν, εἰς τὸν μόνον Κύριον, σώζειν ἀδυναμένον σοφέ, οὐκ ἐφλέχθης προσομιλῶν, πίσις πυρακτώσεσι, δρόσον θείας χάριτος, ὡς Ἰωνᾶ κομιζόμενος, ὡς περ οἱ τρεῖς Νεανία ποτέ· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ρ'ώμη Θεοῦ, Ἰωνᾶ ῥωννύμενος, ἠνεγκας βάρσασα πικρά· Ἡσαΐας δὲ ὡς τὸ πρῖν, ἔχαιρες περιζόμενος, τέλος τὸ μακάριον, ἀναβῶν καὶ δεχόμενος· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Α"δει τὰ σά, Μάρτυς προτερήματα, ἢ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, μεγαλύνουσα τοὺς μακροῦς, ἄλλους οὖς ὑπήνεγκας, θάνατον τὸν τίμιον, καὶ προσκυνεῖ τῶν λειψάνων νῦν, τὴν σορὸν ἐξ ἧς βρῦει, ἡμῖν ψυχῶν ἰάματα.

Σὺ ἀνδρικῶς, Μάρτυς Βαραχῆσιε, καταπατῶν τοῦ πονηροῦ, ἀκανθῶδεις ἐπιβουλαῖς, ἔφερεις συρόμενος, καὶ κατακεντούμενος, τοῖς ἀκανθῶδεσι βέλεσι, τὸν αἰνετὸν ἀναμέλπων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν ἐμοί, ῥαθυμίαν Δέσποινα, καὶ νυσταγμὸν τὸν χαλεπὸν, ταῖς ἀγρύπνοις σου πρὸς Θεὸν, καὶ σεπταῖς δεήσεσιν, Ἄχραντε ἀπέλασον, καὶ μελωδοῦντά με οἴκτιρον· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» Ἦμνον σοι προσφέρομεν τῶν Ἀσωμάτων,
» ὡσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ
» ὑμνοῦντες λέγομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
» τοῦ Κυρίου.

Αλόγοις κατεκόσμησας τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ αἱμάτων τοῖς ρείθροις, φαιδρῶς κατηγλαῖσας Ἱεράρχα, Χριστὸν ὑμνοῦσαν τὸν σὲ ἐνισχύσαντα.

Αγρυπνα τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς σου ἔχων, τὴν ποιμνὴν τοῦ Χριστοῦ, ἀσινῆ φυλάττεις Ἱεράρχα, τὴν ἀπαύστως ἐν ὕμνοις σε δοξάζουσαν.

Μύρα εὐδέστατα οἱ Ἀθλοφόροι, τὰ τῶν αἱμάτων ρεῖθρα, προσῆξαν τῷ Δεσπότη λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Οἰάγαθον ἔχοντες σὲ προστασίαν, Θεογεννητὸρ ἀγαθότητος, διὰ σοῦ τυγχάνομεν βοηθείας, παρὰ τοῦ ἀγαθοδότου Θεοῦ.

Εἰρμός ἄλλος.

» Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθάρωτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Α'καθέτοις χρώμενος ὄρμαῖς, ἐχθρὸς ὁ δολιόφρων, καλάμοις σου περιάπτει, παναοῖδιμε πλευραῖς, δεσμῶν καὶ συνθλίβων σε, καὶ ταῖς σάρκας ξαίνων καὶ τέμνων, καὶ Μάρτυρα δεικνύων, τοῦ Παμβασιλέως, Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς δεσμοῖς σου λύεις πονηρά, δεσμὰ τῆς ἀθείας, ταθεῖς καὶ συντριβεῖς σε, τὰ τοῦ σώματος ὄστᾶ, Μάρτυς Βαραχῆσιε, τὴν ἀπάτην πᾶσαν συντριβεῖς, καὶ ὡς χῶν λεπτύνεις, μέλπων· Σὲ δοξάζω, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α'πορήσας σοῦ τῇ καρτερᾷ, ἐνστάσει ὁ παρὰ φρων, βραζούσαις σε καταφλέγει, καταπόσσει θερμῶς, Μάρτυς Βαραχῆσιε, μελωδοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γερεῖα τέλεια Θεῶ, καὶ θύματα εὐώδη, ὀλοκλήροι προσφοραὶ τε, προσηνέχθητε ὁμοῦ κραυγάζοντες Μάρτυρες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Συντριβεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, τῇ πάλα παραβάσει, ἀνέπλασας ὑπὲρ φύσιν, καὶ ἐθέωςας Ἀγνή, τῷ τόκῳ σου ψάλλουσαν· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὲ τὴν ὄραθεισαν πύλην, ὑπὸ Ἰεζεκιήλ
» τοῦ Προφήτου, ἐν ἧ οὐδεὶς διήλθεν, εἰ
» μὴ Θεὸς μόνος, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ὕμνοις
» τιμῶμέν σε.

Σὺ ταῖς λογικὰς λατρείας, καὶ θυσίας Πατέρων ἀναιμάκτες, προσφέρων Κυρίῳ, καθάρω διὰ ἀγνωσάτη, καθαρὸν ἱερεῖον, προσήχθης δὲ ἀθλήσεως.

Σὺ τῇ νοητῇ μαχαίρᾳ, τῶν λόγων σου, τοῦ ψεύδους κεφαλὰς πολυμόρφους, Μάρκετεμῶν, ἀνθρώποις τὴν ἀλήθειαν πᾶσι, κηρύξας ἐμεγάλυνας.

Σοῦ τῶν Ἀθλητῶν πρεσβείαις, καὶ Μυσταγωγῶν σου ἱκεσίαις· Εὐεργέτα, Μάρκου τε καὶ Κυρίλλου, καὶ τῶν συναθλοφόρων, καὶ ἡμᾶς τῶν θείων, χαρίτων καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Υπὸ οἰκτιρμῶν οἰκείων, καὶ φιλανθρωπίας ἀπορόρητου, καμφθεὶς ὁ πάντων Κτίστης

» ὑψηλῶ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδό-
» ξασται.

Καλῶς βδελυζόμενος τὸν κάτω κόσμον, τὸν
ἀνώ ἀπέληφας, Ἰωάννη πάνσοφε· διό
διδάσκεις ἡμᾶς, τοῦ κόσμου εἶναι τὴν φυγὴν
θεοῦ οἰκειώσιν.

Λιμῶ προσπαθείας σου λύσας τὴν νόσον,
τὸν ἄρχοντα ἔδησας, τῶν παθῶν μακά-
ριε, σειραῖς ἀγώνων τῶν σῶν, καὶ ἀπαθείας
ἐκ θεοῦ, τὸ στέφος εἴληφας.

Γσάγγελον φρόνημα λαβὼν θεόφρον, τοῦ κό-
σμου ἀπερρήξας, σεαυτὸν πανόλβιε, τοῦ
γεηροῦ καὶ φθαρτοῦ· διὸ ἀυλίζη προφανῶς,
εἰς τὰς αὔλους μοναίς.

Μακρὸν συγγραψάμενος τοῖς ὑπηκόοις, τὸν
λόγον μακάριε, Ἰωάννη πάνσοφε, ταῖς
διδασκαίς σου αὐτοῦς, πρὸς μακαρίαν ἐκ τῆς
γῆς, ἀναβιβάσεις ζωὴν.

Θεοτοκίον.

Κηρύττει τὸν τόκον σου ἡ Ἐκκλησία, Παρ-
θένε θεόνυμφε, ὀρθοδόξω στόματι, καὶ
δόγμασι θεϊκοῖς· τὰ σύμβολα δὲ τῆς σαρκός,
τοῦ σοῦ Υἱοῦ προσκυνεῖ.

Ὤδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦν-
» **Λ**τες, ἔτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
» αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ἣ ἔστερέωσε τὴν
» Ἐκκλησίαν ὁ Χριστός, ἣν ἐξ ἐθνῶν ἐξηγο-
» ράσατο.

Εὔρες ὡς τερπνὸν θυμίαμα, τὴν ἀοργισίαν,
πᾶσαν ἐκδιώξας θυμοῦ τὴν δυσωδίαν,
ἐκ βάθους τῆς ψυχῆς σου· διὸ νῦν θεσπέσιε,
ὑπὲρ ὑμῶν τῷ Λυτρωτῇ, ἀμαρτιῶν τὴν λύσιν
αἴτησαι.

Φλέξας τῷ πυρὶ μακάριε, τῆς Χριστοῦ ἀγά-
πης, νοῦν μνησικακίας ἐλαμψας ἀκτίσι,
πιστῶς φιλαδελφίας, καὶ ῥάστην ὑπέδειξας
ὁδὸν μακάριε, πρὸς σωτηρίαν πᾶσι, τραυῶν
τὸ ἀμνησικακον.

Ηρας πρακτικῆς ἀσκήσεως, οὐρανόθεν χά-
ριν· ὅθεν ἀποφράττεις χεῖλη καταλάλων,
σοφαῖς διδασκαλίαις, ἐν αἷς ποδηγούμεθα,
πρὸς ἀρετῶν πορείαν· ἧς καὶ τυχεῖν ἀξιο-
δείημεν.

Θεοτοκίον.

Ησε Παρθενία τίκτειν σε, ὁ Προφήτης πά-
λαι, ἄχρονον ἐν χρόνῳ, καὶ ὑπὲρ νοῦν
καὶ λόγον, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν

θεὸν ἡμῶν· ὃν ἐξιλέωσαι Ἄγνη, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
εὐφημούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τὰς ἀρετὰς πρὸς οὐρανὸν ἀναβάσεις, κα-
ταπηξάμενος σαφῶς ἐπανήλθες, πρὸς
θεωρίας ἀπλετον βυθὸν εὐσεβῶς, πάσας στη-
λιτεύσας μὲν, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, σκέπεις
ἀλωθήτους δὲ, τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τούτων·
ὦ Ἰωάννη κλίμαξ ἀρετῶν, πάντα σωθῆναι
ἐκέτευε Ὅσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ θεοτόνε, τὰς δυνα-
στείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ
σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύ-
σατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων, τίς δὲ διεφυλάξεν,
ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποι-
να ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ
παντοίων δεινῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ
ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ
σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, Θίμοι
ποθεινότατε, Ἰησοῦ, ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμε-
νος ὡς θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν
βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶν σε μα-
κρόθυμε.

Ὤδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἀβ-
» βακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκή-
» ρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνω-
» σθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθή-
» σῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νηστεία χαλινώσας, τῆς γλώττης τὰς ὀρ-
μαῖς, ἡσυχία ἴθυνας, τὸν βίον σου Σοφέ·
ὡς ὁσμήν δὲ πυρὸς γευσάμενος χάριν Ὑψίστου,
πολυέπειαν ὡς ἀχλὺν τῆς ἀμαρτίας ἔφυγες,
ἀμέμπτως λατρεύων θεῷ.

Αφθόνως ἀληθεῖα γλυκάνας τὴν ψυχὴν, τὴν
ἀπικράν ἐξέφυγες, τοῦ ψεύδους μετοχὴν·
διὸ ἀσκήσει ἐνθέῳ καταδουλώσας, δαιμόνων
δούλους θεωροῦν Ἰωάννη, ὠφθης Μοναστῶν
ὁδηγὸς ἀπλανής.

Στενέμενος τῷ τόνῳ, ἀσκήσεως στερρώως, ἀ-
κηδίας λέλυκας, τὴν πάρεσιν Σοφέ· καὶ
προθυμίας τῷ δόρατι θανατώσας, τῆς ἀθυμίας
τὴν ἰσχὺν, θεῷ πρεσβεύεις, πᾶσιν ἱλασμόν
δωρηθῆναι ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Μακάριον τὸ ἔθνος, πανύμνητε Ἄγνη, ὅ τι μᾶν ἠξίωται, τὸν τόκον σου πιστῶς, ὀρθοδοξία καὶ δόγμασι καὶ τοῖς ἔργοις, τῆς ἀληθείας ἐν συμβόλοις ἐμφανίζον, πᾶσαν τοῦ Υἱοῦ σου τὴν σάρκωσιν.

Ὤδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ῦξ περιέσχε με Σωτήρ, ἀμαρτίας καὶ
» ἀχλὺς· διό μοι ἀνάτειλον, τῆς μετανοίας
» Κύριε, τὸν ὄρθρον ὡς εὐσπλαγγνος, πρὸ τοῦ
» με φθάσαι τὸ πέρας τὸ ἀδῆλον, τὸ τῆς ζωῆς
» μου Χριστέ, ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς.

Τῆς ἐγκρατείας τῆ τρυφῆ, παινόμενος τὸν νοῦν, οὐκ ἔδωκας χεῖλη σου, τῆς ἡδονῆς τοῖς βρώμασι· διὸ ἀπηγχόνησας λιμῶ τὰ πάθη, καὶ δαίμονας ἡσχυνας· καὶ γὰρ ὁ θλίβων λαιμόν, θανατοῖ ἡδοναίς.

Ὠφθης ἀγνείας ἐραστῆς, καὶ λαγνείας μισητῆς, τῷ φωτὶ ἐξέφυγες, πιστῆς ἐξαγορεύσεως, παθῶν τὴν σκοτόμαιναν· καὶ γὰρ ὁ θείων καθάραι σῶμα καὶ νοῦν, θριαμβεύσει θερμῶς, τὰ τοῦ σκοτούς κρυπτά.

Νῶ καὶ ψυχῆ καὶ τῆ σαρκί, τῆ Τριάδι λειτουργῶν, εἰδώλων προσκύνησιν, σαφῶς ἀπεσκοράκισας, ἐλέω φιλόπτωχε, καὶ ἀναγκαίων τῆ σπᾶνει, καὶ γέγονας φιλόθεος ἀληθῶς, ἢ φιλάργυρος.

Αχθος τῆς ὕλης εὐσεβῶς, ἀπορρίψας ἐπὶ ἀγῆς, ἰπτάθης πρὸς αὐλά, πτεροῖς ἀκτημοσύνης σου· διὸ παριστάμενος, αὐλῶς Πάτερ Χριστῷ σὺν Ἀγίοις πιστῶς, αἵτησαι ἰλασμόν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εχθιστοὶ ὠφθῆσαν ἡμῖν, καὶ ἐπάρατοι ὁμοῦ, τῆς σῆς ἀειπαύθηνε, οἱ προσκυνεῖν μὴ θέλοντες, μορφῆς τὸ εἰκόνημα, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου· διότι οὐ πείθονται, τοῖς ἄνωθεν πατρικοῖς, θείαις δόγμασι.

Ὤδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωάνν, ἐκμιμούμενος βοῶ
» τὴν ζωὴν μου Ἄγαθὲ, ἐλευθέρωσον
» φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτήρ τοῦ κόσμου,
» κράζοντα· Δόξα σοι.

Ρώμη νήψεως ἀγνῆς, καὶ ἀγῶσι προσευχῆς, τὸ ἀναίσθητον παθῶν, ἐξεδίωξας στερῶς, τῆς σῆς ψυχῆς, καὶ ὅλος ὠφθης, Πάτερ νηφάλιος.

Εν αὐπνῶ προσευχῇ, τὸν φιλοῦπνον ἐχθρόν, ὑποτάξας ἀνδρικῶς, ὠφθης γρήγορος ποιμὴν, Θεόληπτε, Χριστοῦ τῆς ποιμνῆς, καὶ Διδασκάλων φωστήρ.

Τοῦ νοῦς τὸν ὀφθαλμόν, καθαγνίσας εὐσεβῶς, ἀνυστάκτως τῷ Χριστῷ, λειτουργῶν διαπαντός, προέβλεψας, τὰ θεία κάλλη, τῆς μακαρίας τρυφῆς.

Θεοτοκίον.

Ναυτιῶσι σάλῳ νῦν, ἀπιστίας τῆς πικρᾶς, καθορῶντες εὐλαβῶς, Ὁρθοδόξων τοὺς χορούς, οἱ ἄνομοι, ἀσπαζομένους, τὴν σὴν Παρθένε μορφήν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Στίχοι.

Ἐπὶ κλίμαξι κλίμακας πυκνῶς, Πάτερ,
Τὰς σὰς ἀρετὰς θεῖς, ἔφθασας πόλε μέχρη.

Χαῖρεν Ἰωάννης τριακοστῆ ἐξαναλύων.

Ὁὔτος, ἐκκαίδεκα χρόνων ὑπάρχων, καὶ ἀγγίχους ὦν τῆ ἐγκυκλίῳ σοφία, προσενηνοχεν ἑαυτὸν θῦμα ἱερώτατον τῷ Θεῷ, ἐν τῷ Σιναίῳ ὄρει ἀνελθὼν, καὶ μονάσας, καὶ ἐν ὑποταγῇ διάγων. Εἶτα, μετὰ χρόνους ἐνεκακίδεκα (*), ἀναστάς ἔρχεται πρὸς τὸ τῆς ἡσυχίας στάδιον, ἀπὸ σημείων πέντε τοῦ Κυριακοῦ, τὴν τῆς παλαίστρας θείαν μονὴν κατεληφώς, θωλᾶς ὄνομα τῷ χώρῳ· καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διαπεράνας, ἐν διακαεῖ ἔρωτι, καὶ πυρὶ θείας ἀγάπης πυρπολούμενος, ἥσθιε μὲν ἐκ πάντων, ἃ ἀμέμπτως ἐφεῖται τῷ ἐπαγγέλματι· βραχὺ δὲ λίαν καὶ οὐκ εἰς κόρον, καὶ ἐν τούτῳ, οἶμαι, τὸ τοῦ τύφου κέρασ κλῶν πανσόφως. Ἀλλὰ τὴν τῶν δακρύων πηγὴν ἐκείνου τίς ἂν λόγος ἐξείποι; Ἐπνοῦ δὲ τασούτου μετελάμβανεν, ὅσον τὴν τοῦ νοῦς οὐσίαν τῆ ἀγρυπνία μὴ λυμῆνασθαι· ὁ δὲ δρόμος τῆς ζωῆς αὐτοῦ προσευχῆ ἦν ἀένναος, καὶ πρὸς Θεὸν ἔρως ἀνεΐκαστος.

(*) Ἐνεκακίδεκα ἐτῶν γεγονώς δηλαδή.

Οὗτος τοίνυν πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, καὶ καλῶς πολιτευσάμενος, καὶ μεγίστων θεωριῶν γενόμενος ἀνάπλευς, καὶ τὸν Μαθητὴν ὑπνοῦντα ἐν τινὶ τόπῳ, ὑποκάτω πέτρας μεγίστης, καὶ μέλλοντα ὑπ' αὐτῆς, πιπτούσης ἤδη, ἀναιρεθῆναι, καὶ εἰς μέρη διαιρεθῆναι, ἐν τῷ κελλίῳ ὧν, καὶ Πνεύματι Θεῷ γνοὺς, τοῦ τοιοῦτου θανάτου ἐρρύσατο, ἐπιφανεῖς αὐτῷ καθ' ὑπνους, καὶ διαναστήσας οὐκ ἔμελλεν ὑποστῆναι πτώματος. Ἐν τούτῳ οὖν ἀρετῆς ἀφικόμενος, καὶ ἠγούμενος τοῦ Ἁγίου Ὄρους Σινᾶ χρηματίσας, κατέλιπε τὴν ἐπίκληρον ζωὴν, καὶ πρὸς τὴν αἰώνιον μετετέθη ἀνάπαυσιν, πρότερον σχεδιάσας τὴν πάνσοφον Βίβλον τῶν θείων καὶ Πνευματικῶν Ἀναβάσεων, ἣτις καὶ Κλίμαξ ἐπονομάζεται.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰωαδ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Σαμαρείας (*), ὃν ἐπάταξεν ὁ λέων καὶ ἀπέθανεν, ὅτε ἤλεγχε τὸν Ἱεροβοάμ ἐπὶ ταῖς δαμάλεσι· προσέταξε γὰρ αὐτῷ ὁ Θεὸς ἀπελθεῖν μὲν καὶ ἐλέγξει, μὴ φαγεῖν δὲ ἄρτον, μῆτε οἶνον πιεῖν, ἀλλὰ ταχὺ ἐπακλῆθεῖν. Εὐρῶν δὲ τὸν Ἱεροβοάμ θύοντα, ἐκάλεσε τοῦτον καὶ εἶπε· Τὰδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ Ἰούδα, Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σέ τοὺς Ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τούτων. Καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα ὁ Ἱεροβοάμ, ἐφ' ᾧ κατασχεῖν αὐτὸν, καὶ γέγονεν αὕτη ξηρά· παρακαλέσας δὲ, ἀπειλήφει ταύτην ὑγιῆ, ὡς τὸ πρότερον. Ὑποστρέφων δὲ ὁ Ἰωαδ, παρεπίσθη πρὸς τινος ψευδοπροφήτου, Ἐμβέ λεγομένου, καὶ συνέφαγεν αὐτῷ. Διὰ τὴν παρακοὴν τοίνυν συνεχώρησεν ὁ Θεὸς, ἀναιρεθῆναι μὲν αὐτὸν ὑπὸ λέοντος,

(*) Οὐχὶ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐξ Ἰούδα ἦν ὁ Προφήτης οὗτος. Καὶ ἰδοὺ (λέγει ἡ θεία Γραφή) ἄνθρωπος τοῦ ἐξ Ἰούδα παρεγένετο ἐν λόγῳ Κυρίου εἰς Βασιλῆλ (Γ'. Βασιλ. ιγ', 1). Ὀνομάζετο δὲ Ἰωηλ, καὶ οὐχὶ Ἰωαδ, μαρτυρούσης καὶ τοῦτο τῆς θείας Γραφῆς· Καὶ οἱ κατάλοιποι λόγοι Σαλωμών... Ἰδοὺ ἔποιγεγραμμένοι... ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰωηλ τοῦ ὀρωίντος περὶ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ (Β'. Παραλειπ. δ', 29). Οὐδὲ τοῦ κατωτέρω ἀναφερομένου ψευδοπροφήτου τὸ ὄνομα σημειοῦται εἰς τὴν θείαν Γραφήν, ἤγουν τὸ Ἐμβέ· ἀλλ' οὐδὲ ψευδοπροφήτης ἦν ἐκεῖνος, κατὰ τοὺς Ἑρμηνευτὰς τῶν ἀνωτέρω χωρίων τῆς θείας Γραφῆς.

μὴ βρωθῆναι δέ· καὶ ἀποθανῶν, ἐτάφη ἐγγὺς τοῦ ἀπατήσαντος αὐτόν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ Φρέατι.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, ἡ Ἁγία Εὐβούλη, ἡ μήτηρ τῆς Ἁγίου Παντελεήμονος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν οὐρανοῖς σύνεστιν Ἀθλητῆ Τέκνω,

Ἀθλητομήτωρ καλλίτεκνος Εὐβούλη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ, οὐχ
» ἤψατο, εἰδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε
» οἱ Τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνον καὶ
» εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς τῆς ἀνδρείας ξίφει καθελὼν, Πανεύφημε, θράσους νηπιώδους δειλίας, ὠφθης στερρόδος καὶ φοβερός, πνεύμασιν ὄντως ἀκαθάρτοις ἀπάσιν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ θαυμαστάσας σε.

Νόμῳ Χριστοῦ ἐνθέως πειθαρχῶν, ἐπάτησας δόξαν φερωνύμως τὴν κενὴν, μόνῳ Θεῷ τῷ ἐν κρυπτῷ, φέρων τοὺς κόπους τῆς στερρόδος ἀσκήσεως, ὡς ἀποδίδωσιν εἰς φανερόν τοὺς μισθοὺς.

Πρὸς ἀοράτους φάλαγγας παθῶν, ἀράμενος πόλεμον, ἐδείχθης νικητῆς, ὡς ταπεινὸς τῷ λογισμῷ καὶ τῇ καρδίᾳ· τὸν γὰρ ὑπερήφανον καὶ ἀλαζόνα ἐχθρόν, τούτοις κατέτρωσας.

Θεοτοκίον.

Τῆς σῆς Χριστέ σαρκώσεως τιμῶν, τὴν ἔνωσιν, ταύτης καὶ τὸ εἶδος προσκυνῶ, θεοπρεπῶς· ὅτι Θεὸς ὢν πρὸ αἰώνων, ἐκ Παρθένου γέγονας, βροτὸς ἀφύρτως αὐτὸς, κατ' ἄμφω τέλειος.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρα-
» τιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὕμνεῖτε
» Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπλάστοις σου ἤθεσι μειώσας ἀκραιφνῶς, τὸν τρόπον τὸν ὑπουλον, ὡς δύσχρησον φυγῶν, πραέων τοῖς τόποις ἐπαυλιζῆ σαφῶς, ὡς πράως βιώσας, θεόφρον Ἰωάννη.

Μητέρα καὶ φύλακα, πασῶν τῶν ἀρετῶν, τὴν θείαν ταπεινώσιν, ὑπέγραψας ἡμῖν.

καὶ γὰρ ὡς ὑπάρχων, ἀρχιτέκτων σοφός, τῆς
 θείας ἀνόδου, τὴν βάσιν κατεπήξω.

Μετέσχες τῆς χάριτος, τοῦ Πνεύματος σα-
 φῶς, καὶ πάντα ἐπλήρωσας, τοῦ θείου
 φωτισμοῦ, διαίκρισιν ὄντως ἡμῖν εὐδιαίκριτον,
 τῇ πράξει διδάξας, καὶ παιδεύσας τοῖς λόγοις.

Θεοτοκίον.

Ὁὕ γράφω Θεότητα, μὴ ψεύδεσθε τυφλοί·
 ἀπλῆ γὰρ ἀόρατος, ἀνείδεος ἐστὶ· σαρ-
 κὸς δὲ τὸν τύπον ἱστορῶν προσκυνῶ, καὶ πί-
 στει δοξάζω, τὴν τεκοῦσαν Παρθένον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φω-
 τοφόρον λυχνίαν τῆς χάριτος, τὸν ναὸν
 τὸν ἐμψυχον, τὴν σκηνὴν τὴν ἀχραντον, τοῦ
 οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν
 θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Αὐλῶ νῶ ἵπταθεις πρὸς τὰ αὐλά, θεωρη-
 μάτων βυθὸν σὺ κατείληφας· καὶ τυχῶν
 τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δι' ἐκτενοῦς
 προσευχῆς κατηξιώθης, τοῦ προορᾶν τῶν μελ-
 λόντων τὴν δῆλωσιν.

Καταναλώσας τὸ ἔνυλον φρόνημα, τῆς
 προσευχῆς τῇ φλογὶ Ὁσιώτατε, ὅλος πῦρ
 ἐνέφηνας, Ἰωάννη πάνσοφε θεόφρον· διὸ ἐκσᾶς
 εὐσεβῶς ταῖς θεωρίαις, τὴν ἀγαθὴν ἠλλαιώθης
 ἀλλοίωσιν.

Απονεκρώσας τὰ πάθη ἀσκήσει σου, πρὸς
 τελειότητα Πάτερ ἀνέδραμες, ἀπαθείας
 Ὅσιε· διὸ νῦν δεθήτη Θεοῦ, ὑπὲρ εἰρήνης παν-
 τὸς τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας ἡμῶν τῶν τι-
 μῶντων σε.

Ρῶμην λαβὼν ἐν τῇ πίστει Πατὴρ ἡμῶν,
 καὶ πτερωθεὶς τῇ ἀγάπῃ ἀνέδραμες, ἀ-
 ρετῶν πρὸς κλίμακα, εὐσθενῶς καὶ βέβηκας,
 ἐν τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ, τῶν
 ὀρεκτῶν ἐστὶ πάντων τὸ πλήρωμα.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τῆς λοχείας Ἄγνη τὸ παράδοξον, καὶ
 ἐπὶ τοίχων γραφαῖς ἀσπαζόμεθα· οὐ τὸ
 ἔργον σέβομεν, καὶ τὸ εἶδος τιμῶμεν, τὸ ἀλη-
 θές ἐξ ἀμφοῖν ὁμολογοῦντες, ὀρθοδοξίας εἰκό-
 τως πληρούμεθα.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν,
 ἢ ἀ. Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΛΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Θαυμα-
 τουργοῦ Ὑπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
 Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ὑπάτιε, ἐν ἐγκρατεία κα-
 λῶς, ἐκτραφείς εἰς περιδοξον, ἀρετῶν ἐ-
 πηύξησαι, ὕψος ἀνατεινόμενος, πρὸς θεωρίαν
 μυστικωτάτην σαφῶς, Χριστοῦ τὸ κάλλος κα-
 τοπτριζόμενος· οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, νοῦν τε καὶ
 διάνοιαν, καταυγασθεὶς, πᾶσιν ἐναπήστραψας,
 τὰς τῶν θαυμάτων αὐγάς.

Πάτερ Πατέρων Ὑπάτιε, Ὁρθοδοξίας φωτί,
 ἀπαστράψας κατηύγασας, διανοίας Ὅ-
 σιε, τῶν πιστῶς προστρεχόντων σοι, καὶ τὰς
 Ἀρείου κόρας ἠμαύρωσας, ἀποκηρύξας τῆς
 Ἐκκλησίας Χριστοῦ· ὅθεν Φωστῆρά σε, κεκτη-
 μένοι ἅπαντες, τὴν ἱεράν, μνήμην σου γεραίρο-
 μεν, καὶ μακαρίζομεν.

Πάτερ ἱερέ Ὑπάτιε, τὸν Βασιλέα Χριστὸν,
 ὃν τρανῶς ἀνεκήρυξας, Πατρὶ ὁμοούσιον,
 ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὰς τῶν θαυμάτων ἀ-
 κτῖνας ἐλαμψας, φωταγωγήσας πᾶσαν ὑφή-
 λιον· δράκοντα ἔκτεινας, καὶ θερμῶν ἀνάβλυ-
 σιν, σαῖς προσευχαῖς, ὑδάτων ἐξέβλυσας, εἰς
 ἰατρειάν ψυχῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα· χαῖρε Κυρίου
 Ναέ· χαῖρε Ὄρος κατάσκιον· χαῖρε κα-
 ταφύγιον· χαῖρε Λυχνία χρυσή· χαῖρε τὸ κλέος
 τῶν Ὁρθοδόξων σεμνή· χαῖρε Μαρία Μήτηρ
 Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Παράδεισε· χαῖρε
 θεία Τράπεζα· χαῖρε σκηνή· χαῖρε Στάμνε
 πάγχρυσε· χαῖρε ἢ πάντων ἐλπίς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἴλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ,
 ἠπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο,
 καὶ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φό-
 βῳ ἠνοιόντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσαν-
 το· ἅπερ ὡς ἔβλεψεν, ἡ Παρθένος Δέσποινα,
 ἐν στεναγμοῖς, Οἶμοι, ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀ-
 ρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ'.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐγγράν διδοεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν
» Αἴγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσ-
» ραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
» ἡμῶν ἄσωμεν.

Φωτὶ τῆς Τριάδος καταυγασθεῖς, ἐκ βρέ-
φους Θεόφρον, Ἱεράρχα τῷ ζωηρῷ, τῆς
Πίστεως γάλακτι ἐτρέφης, ταῖς ἀρεταῖς κα-
ταυγαζόμενος.

Συνέσει καὶ χάριτι κοσμηθεῖς, νηστεῖαις καὶ
πόνοις, ἐχαλίνωσας τῆς σαρκὸς, Θεόφρον
παμμακάρι ταῖς ὀρέξεις, καὶ τὴν ψυχὴν ἀρε-
ταῖς κατεκόσμησας.

Αστράψας τῷ βίῳ τῷ φαεινῷ, ὡς ἥλιος πᾶ-
σαν, Ἱεράρχα τὴν τοῦ Χριστοῦ, ἐφαιδρυ-
νας Πάτερ Ἐκκλησίαν, ἐν ταῖς ἀκτίσι τῶν
Σαυμάτων σου.

Θεοτοκίον.

Γδοῦ αἱ προρρήσεις τῶν Προφητῶν, ἐπὶ σοὶ
τὸ πέρας, ἀπειλήφασιν ἀληθῶς· Λόγον γὰρ
ἀσπόρως συλλαβοῦσα, Θεογεννητορ ἀγνὴ ἀπε-
κύησας.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» Σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Εὐλον ζωῆς πέφυκας, καταρδευόμενος Πάν-
σοφε, ἐκ τῶν Γραφῶν, οὐ περ οὐ προσρέ-
χει, τῷ καρπῷ ὁ τῆς Εὐίας ἐχθρός.

Στόματα ἐνέφραξας, τὰ δυσσεβῆ συσχῶν
ἄσματα, προφητικῶς, ταῖς Θεοπειθέσι,
πρὸς Χριστὸν παρακλήσεσι.

Γύναια βακχεύοντα, σὺν τῇ πηγῇ σοφῶς
ἔθραυσας, σωφρονισμόν, τοῖς ἀγνωμονοῦ-
σι, παραδόξως ποιούμενος.

Οἶκος Θεοῦ Πνεύματος, καὶ προσευχῆς εἰ-
κὼν γέγονας, Ἱεραρχῶν, καύχημα καὶ
κλέος, τῶν Μαρτύρων Ἰπατίε.

Θεοτοκίον.

Νόμοις οὐ δουλεύσασα, τοῖς μητρικοῖς Σε-
μνή τέτοκας, τὸν Λυτρωτὴν φύσεως οἱ
νόμοι, ἐπὶ σοὶ γὰρ καινίζονται.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς πίστεως δόγματα, κρατύνων Ὅσιε, Πα-
τρὶ συναΐδιον, καὶ ὁμοούσιον, τὸν Λόγον

ἐκίρυξας· ἔθεν καὶ ὀρθοδόξως, τὴν σὴν ποιμνὴν
ποιμάντας, ἤσχυνας τοῦ Ἀρείου, τὴν κακόφρο-
να γνώμην· διὸ νῦν μεταβάς πρὸς τὸν Χρι-
στὸν, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εκαίνισας Ἀχραντε, τῷ Θεῷ τόκῳ σου,
φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν
θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεῖρας, πάντας ἐκ τοῦ
θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ
χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξα-
σμένη, ὡς προφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ῥομφαία διήλθε σου τὴν παναγίαν
ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκκείως,
τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυ-
σωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων
ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
» καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ητοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, Πάτερ, ἐπὶ σοὶ
πλουσίως σκηνώσασα, φωτοφόρον στύ-
λον ἔδειξε, δαδουχοῦντα κόσμον Θείοις δόγ-
μασι.

Τῆ γαλήνῃ τῶν λόγων σου, τὸν εἰδωλικὸν
χειμῶνα ἠμαύρωσας, καὶ τροπαίοις τα-
πεινώσεως, ἀσεβείας θράσος κατεμάραντας.

Ακηλίδωτον ἔσοπτρον, Πάτερ τῆς Τριάδος
ᾧφθης Ἰπατίε· κατοπτρεύειν γὰρ ἠγά-
πησας, καθαρῶς τὴν γνῶσιν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ως φρικτὸν καὶ παράδοξον, τῆς ἀγνῆς λο-
χείας σου τὸ Μυστήριον! ὑπὲρ φύσιν γὰρ
Πανάμωμε, τὸν Δημιουργόν σου ἀπεκύησας.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σε
» **Γ**τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπίσρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» ταῖς ὁδοῦς μου κατεύθυνον δέομαι.

Επὶ ὕδωρ τῆς Θείας, Πάτερ ἀναβάσεως ἔ-
χων τὴν ἔφесιν, καὶ τοῦ Παραδείσου, τοῦ
αὐλοῦ τὸ κάλλος γλιχόμενος, εὐάνθεσι τόποις,
συμβολικῶς ἐπανεπαύου, ταῖς ἐκεῖθεν μοναῖς
τεκμαιρόμενος.

Ταῖς αὐτοῖς γυμνάζων, Πάτερ σεαυτὸν θεω-
ρίαις καὶ πράξεσιν, ὑλικὰς φροντίδας,
ὡπερ βάρους ψυχῆς καταλέλοιπας, καὶ ἐν ταῖς
ἐρήμοις, χοροβατῶν ὡς ἐν λειμῶνι, ἐπλουτί-
σθης, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Επαυξήσῃς τὴν ποιμνὴν, Πάτερ, ἐν τῇ πύ-
λῳν θείων δογματῶν σου, ὡς περ μάν-
δρας οἴκους, σεβασμίους παμμακάρο καθίδρυ-
σας, ἐν οἷς εἰσελεύων, τὰ λογικὰ θρήγματα.
Πάτερ, ἐλυτρώσω θηρῶν ἐξ αἰρέσεων.

Θεοτοκίον.

Μόνη τίκεις Παρθένος, μόνη καὶ ἀπείραν-
δρος ὠφθῆς Παναίμωνε· ἐν γαστρὶ γὰρ
λόγον, τοῦ Πατρὸς δεξαμένη τὸν ἀναρχον,
γαλουχεῖς Παρθένε, θαῦμα φρικτὸν! καὶ
παρθενεύεις, καὶ τοὺς ὄρους καινίζεις τῆς
φύσεως.

Ὁδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλάί γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Φλογώδη ρεῖθρα φωτὸς, Ἱερομάρτυς Ὑπά-
τιε, ἀνάψας ὁ ποταμὸς, νυκτὶ διαβαίνον-
τι, τὴν τρίβον ἐδείκνυεν, ὑποφαίνων πᾶσι, τῆς
ψυχῆς σου τὴν λαμπρότητα.

Τερατουργῶν δια σου, ὁ ζωοδότης Χριστὸς
ὁ Θεός, ἰάσεων θησαυρὸν, τὸ ὕδωρ ἀνέ-
δειξεν, εὐχαῖς σου Ὑπάτιε, γλυκασμὸν θαν-
μάτων, τὸ πικρὸν ἀπεργασάμενος.

Θαυμάτων ὑπερφυῶν, ἐργάτης ὠφθῆς Ὑ-
πάτιε· λαθὼν δὲ παρὰ Θεοῦ, χάριν τῶν
ιάσεων, πηγὴ ἐχηρημάτισας, δαφιλεύων πᾶσι,
σωτηρίας θεία νάματα.

Θεοτοκίον.

Ταῖς σαῖς πρεσβείαις Ἀγνή, κινδύνων καὶ
περιστάσεων, ἐξάρπασόν με δεινῶν, καὶ
ρῦσαι με δέομαι· σὺ γὰρ τεῖχος ἀρρήκτον, καὶ
λιμὴν καὶ σκέπη, καὶ ἀπόρητον ὀχύρωμα.

Συναξάριον.

τῇ ΛΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Ἀθλησις τοῦ
Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου, Ἐπισκόπου
Γαγγρῶν.

Στίχοι.

Κτείνει γυνὴ βαλοῦσα καιρίαν λίθω,
Τὸν Ὑπάτιον· φεῦ γυναικὶ ἀθλία!

Πρώτη Ὑπατίῳ βιότου πέρας ἐν τρια-
κοστῇ.

Ο ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ὑπάτιος, ἐκ Κι-
λικίων ἀνθήσας, ἐν Γάγγραις ἀρχιερα-
τεύσας, ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ, τῶν τριακοσίων
δέκα καὶ ὀκτώ Θεοφόρων Πατέρων εἰς γεγο-
νώς, ὅλος πεπληρωμένος ἦν Πνεύματος Ἁγίου.
Πολλοὺς δὲ πειρασμοὺς ὑπομείνας, καὶ ση-
μεῖα διάφορα ἐτελέσας, γέγονε περιβόητος.

Κωνσταντίου γὰρ βασιλεύοντος, τοῦ υἱοῦ
τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, δράκων τίς ποθεν
τοῖς βασιλικαῖς ταμείοις προσπελάσας, ἐν οἷς
ἅπας ὁ χρυσὸς ἐφυλάσσετο, καὶ πρὸς τῇ εἰσ-
όδῳ αὐτῶν ἐμφωλεύσας, πολλὴν ἀθυμίαν τῷ
Βασιλεῖ προεξένησε, μηδενὸς ἐκεῖ δυναμένου
ὀπωσοῦν πλησιάσαι. Ἐν ἀμνηχανία τοίνυν ὁ
Βασιλεὺς ὢν, τὸν μακάριον τοῦτον προσκαλεῖ-
ται· ὃν παραγενόμενον, μετὰ πολλῆς ὑποδεξά-
μενος τῆς αἰδοῦς, περὶ τοῦ ἐπεισφρήσαντος ἀ-
παγγέλλει θηρὸς. Ὁ δὲ Ἅγιος, εἰ δυνατόν μοι,
φησὶν, ὦ Βασιλεῦ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, οὐ
παραιτήσομαι ποιῆσαι τὸ προσταχθέν· καὶ μὴ
ἀθύμει, ὦ Βασιλεῦ· τὰ γὰρ παρὰ ἀνθρώποις
ἀδύνατα, τῷ Θεῷ δυνατὰ.

Ταῦτα τοῦ Ἁγίου εἰρηνότος, καὶ τοῦ δρά-
κοντος πόρρωθεν ἀποδειχθέντος, ὁ Βασιλεὺς,
Μὴ ἀσυντηρήτως, ὦ Πάτερ, φησὶ, τῷ θηρὶ πλη-
σιασῆς, καὶ πείσῃ, ὅπερ καὶ πολλοὶ πεπόνθα-
σιν, ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν. Καὶ ὁ Μακάριος· Ἡ
ἡμετέρα εὐχή, Βασιλεῦ, οὐδὲν ἰσχύει πρὸς ταῦ-
τα· πρὸς Θεὸν δέ σου ἡ πίστις, καὶ ἡ τούτου
μεγάλῃ καὶ ἀήττητος δύναμις. Τότε πεσὼν
ἐπὶ τῆς γῆς, προσηύξατο ἐφ' ὧραν ἰκανήν·
καὶ ἀναστὰς, λέγει τῷ Βασιλεῖ· Κέλευσον
γενέσθαι μεγάλην πυρκαϊάν μεσον τῆς πλα-
τείας ὁδοῦ, ἐν ᾧ τόπῳ ἢ στήλῃ τοῦ σου Πα-
τρὸς ἵδρυται· καὶ οἱ μέλλοντες ταύτην ἀνά-
πτειν, προσμενέτωσαν ἐκεῖ, τὴν ἐμὴν ἐκδεχό-
μενοι ἀφίξιν. Καὶ τοῦ Βασιλέως τοῦτο προσ-
τάξαντος, ὁ Ἅγιος εἰσελθὼν, τὰς θύρας τῶν
Βασιλικῶν ταμείων ἀνέωξε, καὶ ἅπαντες ἐ-
φυγον· μήκοθεν δὲ τινες ἐστῶτες καὶ βλέπον-
τες, φόβῳ καὶ τρόμῳ συνείχοντο. Ὁ δὲ Ἅγιος,
τύπτων τὸ θηρίον δι' ἧς ἐπεφέρετο ῥάβδου,
ἦνυεν οὐδὲν, καὶ ἡ ἡμέρα ἦδη παρήρχετο, καὶ
πάντες ὦντο θανατωθῆναι τὸν Ἅγιον. Ἀλλὰ
τὸ ὄμμα εἰς οὐρανοὺς ἀνατείνας, καὶ τὸν Κύ-

ριον ἐπικαλεσάμενος, τὴν ῥάβδον τῷ στόματι τοῦ θηρίου ἐμβαλὼν, εἶπεν· Ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκθούθει μοι. Καὶ ὁ δράκων, ἐνδακνὼν τὴν ῥάβδον, ἠκολούθει τῷ ἁγίῳ, ὡς ὑπὸ τινος διωκόμενος.

Ὁ γοῦν μακάριος ἐξελθὼν ἀπὸ τῶν βασιλείων, καὶ πᾶσαν τὴν λεωφόρον διοδεύσας μέχρι τοῦ φόρου, τὴν ῥάβδον ἔλκων ἐπὶ τῆς γῆς, δι' ἧς καὶ τὸν δράκοντα, τὸ ἄκρον ἐνδακνόντα τῆς ῥάβδου καὶ συρόμενον ὑπ' αὐτῆς, ἐξέπληξεν ἅπαντας. Ἦν γὰρ φοβερός ὁ δράκων τὴν θείαν, ἐξήκοντα πῆχεις ἔχων τὸ μῆκος, ὡς ἔλεγον. Καὶ πλησιάσας ὁ ἅγιος τῇ πυρκαϊᾷ, φησὶ πρὸς τὸν δράκοντα· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος κηρύσσω, εἰσελθε μέσον τῆς πυρκαϊᾶς. Ὁ δὲ φοβερός ἐκείνος δράκων, καμάρια εἶδος ποιήσας, καὶ ὑποκυρτώσας ἑαυτὸν, καὶ μέγα ἐκταθείς, ἔρριψεν ἑαυτὸν ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, καὶ παρανάλωμα τούτου γέγονε. Καὶ πάντες, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν θεόν, ἐξεπλάγησαν, ὅτι τοιοῦτον φωστῆρα καὶ θαυματουργὸν ἀνέδειξεν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. Τότε ὁ βασιλεὺς, τὸν ἅγιον διαφερόντως τιμήσας καὶ εὐχαριστήσας, τὸν χαρακτήρα τῆς ὄψεως αὐτοῦ ἐκέλευσε σανιδι ἐντυπώσασθαι. Καὶ τούτου γενομένου, ἐν τῷ βασιλικῷ ταμείῳ τῆτον ἀπέθετο, δι' ἀποτροπὴν παντός ἐναντίου. Τὸν ἅγιον οὖν κατασπασάμενος, ἀπέστειλεν οἴκαδε.

Μετὰ δὲ τὸ ἐξελθεῖν τὸν ἅγιον ἐκ τῆς πόλεως, καὶ πρὸς τὸν οἰκεῖον ἀφικέσθαι θρόνον, οἱ τῆς Ναβάτου αἰρέσεως, φθόνον πολὺν ὠδινήσαντες κατ' αὐτοῦ, ἐν οἷς εἰώθει ὁ αἰοιδίμος στενωποῖς καὶ κρημνώδεσι τόποις παρακαθίσαντες, ἐγκερυμμένοι σὺν ῥοπαλοῖς καὶ ξίφεσι, τοῦ μακαρίου ἐκείνου διερχομένου, αἰφνιδὸν ὡς ἄγριοι θῆρες ἐπαναστάντες ἐκ τῆς ἐνέδρας, ὁ μὲν, ξύλῳ, ὁ δὲ, λίθῳ, ἕτερος, ξίφει, κατὰ τοῦ κρημνοῦ τὸν ἅγιον ἠκόντιζον. Καὶ ῥίψαντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου ὕψους ἐπὶ τὸν κρημνόν, οὐκ ὀλίγας αὐτῷ πληγὰς ἐπέθεντο, ὡς πρὶν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Πρωτομάρτυρι Στεφάνῳ. Ὁ δὲ ἅγιος, ἐν τῷ ποταμῷ ῥίφεις ἡμιθανής, μικρὸν ἀφυπνώσας, καὶ τῆς ὀφθαλμοῦς πρὸς οὐρανὸν διάρας, Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς, ἔλεγε, τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ ἔτι

αὐτοῦ προσευχομένου, γυνή τις ἐναγῆς καὶ ἀκάθαρτος, λίθον ἄρασσα μέγαν, καὶ τὸν κρόταφον τοῦ ἁγίου κρούσασα, τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀφείλετο ἢ δυστυχῆς καὶ ταλαίπωρος· καὶ ἡ μὲν τούτῃ ἀγία ψυχὴ ἐν χερσὶν ἦδη τοῦ θεοῦ· ἡ δὲ ἐναγῆς ἐκείνη γυνή, πονηρῶ πνεύματι ληφθεῖσα, διὰ τοῦ αὐτοῦ λίθου τὸ ἴδιον ἔτυπτε σῆθος. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες οἱ τοῦ φόρου κοινωνήσαντες, ὑπὸ ἀκαθάρτων πνευμάτων ἐπαιδεύοντο. Τὸ δὲ λείψανον τοῦ ἁγίου ἐν ἀχυρῶνι τινὶ κρύψαντες, ἀνεχώρησαν· ἀλλ' ὁ γεωργός, οὗ ὁ ἀχυρῶν ἦν, εἰσελθὼν ἐπὶ τῷ δοῦναι τροφὴν τοῖς ἑαυτοῦ ζώοις, ἀκούσας ἐρανίων ἀσμάτων δοξολογίαν, μνηστῆς γέγονε τοῦ μακαρίου Πατρός.

Τοῦτο ἀναμαθόντες οἱ οἰκήτορες τῆς πόλεως Γαγγρῶν, συνήχθησαν ἐκείσε, καὶ κοινῇ θρηνησάντες, ἔλαβον τὸ ἅγιον λείψανον· καὶ ἀνακομίσαντες τῇ ἑαυτῶν πόλει, κατέθεντο ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ. Ἡ δὲ γυνὴ ἐλθοῦσα, καὶ τυπτοῦσα ἑαυτὴν τῷ λίθῳ, δι' οὗ τὸν ἅγιον ἐκτείνε, τοῦ θείου λειψάνου κατατεθέντος, εὐθείως ἰάθη ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ ἁγίου φονεῖς, καὶ ἐτέρων πολλῶν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου κηδεῖα τελεσθέντων θαυμαμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ἀκακίῳ θνήσκοντι τῷ γῆς Ἀγγέλω,

Χώραν ἐτοιμάζουσιν Ἄγγελοι πόλου.

Ὁ ὕτος, κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν διδάσκων, συσχεθεὶς, προσήχθη Μαρκιανῷ Ὑπάτῳ· καὶ περὶ ὧν κηρύττει ἐρωτηθεὶς, διεξῆλθε πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ θεοῦ οἰκονομίαν, καὶ τὰ ληρωδῆ τῶν Ἑλλήνων διήλεγξεν. Ὅθεν βασάνους δέχεται, καὶ φρουρᾷ κατακλείεται. Ἀνεγέννας δὲ περὶ τούτου ὁ Μαρκιανὸς τῷ Δεκίῳ, καὶ κατὰ τὴν ἐξέτασιν ὑπομνήματα ἀποστείλας, προστάξαντος τοῦ Δεκίου, ἀφείθη ὁ ἅγιος τῆς εἰρηκτῆς καὶ περιήει, τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ περιφέρων τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. Πολλοὺς δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παιδεύσας, καὶ ἐν θαύμασι καὶ διδασκαλίαις καλῶς διαπρέψας, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύ-

ρων, τῶν ἐν Περσίδι μαρτυρησάντων, Ἀυδᾶ Ἐπίσκοπου, Βενιαμὶν Διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἑννέα Μαρτύρων, καὶ ἄλλων πολλῶν Ἁγίων, τῶν εἰς φυλακὴν βληθέντων, καὶ ὑπὸ μυῶν καὶ γαλῶν, τῶν συγκλεισθέντων αὐτοῖς, βιβρωσκομένων.

Στίχ. Ἀυδᾶς, ἐνισχύοντος ὑψίστου Λόγου,
Καθεῖλεν ἰσχὺν δυσσεβῶν, τμηθεὶς κάραν.

Ἀθλητικῶ κλυστῆρι, τῷ πάλῳ λέγω,
Πᾶν Βενιαμὶν ψυχικὸν κενοῖ βάρος.

Ἐν τοῖς ὄνυξι κίλαμον δεδεγμένοι,
Σφᾶς Μάρτυρας γράψουσιν ἄνδρες ἑννέα.

Ζῶν ταμεῖα Μαρτύρων τὰ σαρκία·
Μῦς ἐτρέφοντο, καὶ γαλαῖ ἐν τῷ βόθρῳ.

Εν τοῖς χρόνοις τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, Ἰσδιγέρδης, ὁ τῶν Περσῶν Βασιλεὺς, κατὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐκίνησε πόλεμον, πρόφασιν ἔνθεν λαβών. Ἀυδᾶς τις Ἐπίσκοπος, πολλοῖς εἶδесιν ἀρετῶν κηκοσμημένος, οὗτος, ζῆλῳ θεῖῳ χρησάμενος, τὸ Πυρεῖον, τουτέστι τὸν ναὸν, ἔνθα οἱ Πέρσαι τὸ πῦρ ἐλάτρευον, κατέλυσε. Τοῦτο ὁ Βασιλεὺς παρὰ τῶν Μάγων μαθὼν, μετεστείλατο τὸν Αὐδᾶν· καὶ πρῶτον μὲν ἠπίως τὸ πραχθὲν ἠτιάσατο, καὶ τὸ Πυρεῖον οἰκοδομηῆσαι προσέταξεν. Ἐκείνου δὲ ἀντιλέγοντος, καὶ τοῦτο δράσαι ἀδύνατον εἶναι φαίσκοντος, πᾶσας τὰς Ἐκκλησίας καταλύειν ἠπέιλησε, καὶ τέλος ἐπέθηκεν οἷς ἠπέιλησε, πρῶτον τὸν θεῖον ἄνδρα ἀναιρεθῆναι κελεύσας. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἅγιος, ἐχάρη λίαν· καὶ οὕτω χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τριάκοντα δὲ διελθόντων ἐτῶν, πάλιν ἡ ζαίλη τοῦ διωγμοῦ ὑπὸ τῶν Μάγων, καθάπερ ὑπότινων καταιγίδων, ῥιπιζομένη, τῶν κολασηρίων τὰς ἐπιρείας τοῖς εὐσεβεῖσι προσήνεγκαν· καὶ παντοίαις βασάνοις πολλοὺς ἀναλώσαντες, τῷ θανάτῳ παρεδωκαν· καὶ ὑπερορίας μακρᾶς, καὶ πολλῶν ἄλλαις βασάνοις, πολλοὶ ἐξ αὐτῶν προσομιλήσαντες, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν, ἐν διαφόροις θανάτοις. Ἐξ ὧν δύο, ἢ τριῶν ἐπιμνησθήσομαι, ἵνα διὰ τούτων ὑποδείξω καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀνδρείαν.

Ὁρμίσδης τις ἦν, τῶν ἄγαν περιφανῶν παρὰ Πέρσαις Ἀχαιμενιδῶν, Ἐπαρχὸν ἐσχηκὼς πατέρα (*). Τοῦτον μεμαθηκὼς, πρὸς ἑαυτὸν ὁ Βασιλεὺς ἤγαγε, καὶ προσέταξεν ἀρνεῖσθαι τὸν πεποικητότα θεόν. Ὁ δὲ ἔφη· Μῆ μοι γένοιτο, εἰ καὶ παιδευόμενος, ῥαδίως τὸν τῶν ὄλων θεόν καταφρονεῖν καὶ ἀρνεῖσθαι. Ὁ δὲ Βασιλεὺς θαυμάσας τὴν τούτου παρρησίαν, ἐγύμνωσε μὲν τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀξιοματιῶν τὸν δὲ γενναῖον ἀγωνιστὴν γυμνὸν προσέταξε περιάγειν διὰ τῆς ὁδοῦ, σύροντα τῆς στρατιᾶς τὰς καμήλους, περιζώματι μόνον χρώμενον. Πολλῶν δὲ διελθουσῶν ἡμερῶν, διακύψας ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ταμείου, εἶδε τὸν ἀριστον ἐκείνον ἄνδρα, ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος φλεγόμενον, καὶ κόνεως πολλῆς ἐμπιπλάμενον· καὶ τῆς πατρῴας περιφανείας ἀναμνησθεὶς, μετεκαλέσατο· καὶ χιτωνίσκον, ἐκ λίνου πεποικημένον, ἐκελεύσατο ἐνδυθῆναι, νομίσας ὁ Βασιλεὺς, ὡς ὑπὸ τῆς προτέρας ταλαιπωρίας, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν τοῦ Βασιλέως γεγεννημένης φιλανθρωπίας, μαλακισθῆναι τὸν ἄνδρα· εἶτα ἔφη πρὸς αὐτόν· Ἀπηλλαγῆς τῆς ἐρίδος ἐκείνης τοῦ ἀρνεῖσθαι τὸν Τίον τοῦ τέκτονος; Ὁ δὲ, ζήλου πλησθεὶς, διέβρηξε τὸν χιτωνίσκον, καὶ προσέριψεν ἐπειπῶν· Διὰ τοῦτό με οἷη τῆς εὐσεβείας ἐκστήσεσθαι; ἔχε τὸ δῶρόν σου μετὰ τῆς ἀσεβείας. Τούτου τὴν ἀνδρείαν ὁ Βασιλεὺς θαυμάσας, γυμνὸν τῆτον τῆς Βασιλείας ἐξήλασε, καὶ θανάτῳ παρέδωκε.

Βενιαμὶν δέ τινα Διάκονον συλλαβὼν, καθάρειξεν ἐν φρουρᾷ. Δύο δὲ διεληλυθόντων ἐτῶν, Ῥωμαίων πρεσβευτῆς ἀφίκετο περίτινων ἄλλων πραγμάτων πρεσβεύων. Καὶ τῆτον μαθὼν, ἤτησε τὸν Βασιλέα τὸν Διάκονον ἀφεθῆναι. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ὑποσχέσθαι προσέταξε

(*) Παλαιὰ καὶ ἐπίσημος φυλὴ τῶν Περσῶν ἦσαν οἱ Ἀχαιμενίδαι, τοῦ Ἀχαιμένου ἀπόγονοι. Ἦν δὲ ὁ Ἀχαιμένης ἀρχαῖος τῆς Περσίας Βασιλεὺς, καταγόμενος ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Περσέως, καὶ πάππος τοῦ Καμβύσου, πατρὸς Κύρου τοῦ Μεγάλου (Ἡρόδ. α. 125—ζ. 11).

Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἡ ἀνωτέρω Ὁρμίσδης ἐφορτάζεται καὶ κατὰ τὴν γ'. Νοεμβρίου, Ἀχαιμενίδης μόνον καλούμενος ἐκεῖ, τῷ πατρωνυμικῷ ὀνόματι, ὅπου λέγει ὁ Συναξαριστής, ὅτι ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, καὶ οὐχὶ μαρτυρικῶς, ὡς ἐνταῦθα· διὸ καὶ ἐκεῖ μὲν ὀνομάζεται αὐτὸς Ὁμολεγετήν, ἐνταῦθα δὲ συναριθμεῖ μετὰ τῶν Μαρτύρων. Ἄλλὰ καὶ ὁ κατωτέρω Βενιαμὶν Διάκονος ἐφορτάζεται ὡσαύτως καὶ κατὰ τὴν γ'. Οκτωβρίου.

τὸν Βενιαμίν, μηδενὶ τῶν Μάγων διδασκαλίαν τοιαύτην προοίσειν τὸ σύνολον. Καὶ ὁ μὲν πρεσβευτὴς φυλάξεν ταῦτα τὸν Βενιαμίν ἐπηγγείλατο· ὁ δὲ Βενιαμίν, ἀκούσας τῶν τοῦ πρεσβευτοῦ παραινήσεων, Ἀδύνατον, ἔφη, γενέσθαι· ὡς πόσης τιμωρίας ἄξιον ἀποκρύψαι τὸ τάλαντον! Καὶ τοῦτο οὐ καταγνοῦς ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσε τῶν δεσμῶν ἀφεθῆναι· ἐκεῖνος δὲ τὰ συνήθη τελῶν ἦν.

Ἐνιαυτοῦ δὲ διελθόντος, ἐμνηύθη τῷ Βασιλεῖ, ὅς προσαχθῆναι τοῦτον προσέταξε. Καὶ δὴ προσαγαγόντων αὐτόν, ἔφη πρὸς αὐτόν ὁ Βασιλεὺς, τὸν ὑπ' αὐτοῦ προσκυνῆμενον Θεὸν ἀρνήσασθαι. Αὐτὸς δὲ ἀπεκρίνατο· Εἰ καὶ μυρίαίς θανάτοις αὐτόν παραδώσειε, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός καὶ Δημιουργὸν οὐκ ἀρνήσεται. Ἐπὶ τοῦτο χαλεπήνας ὁ Βασιλεὺς, εἰκοσι καλάμους ὀξύνας, τοῖς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ὄνυξι προσέταξεν ἐμπαρῆναι. Ὡς οὖν παίγιον ἰδὼν τὴν τιμωρίαν λογισάμενος, ἕτερον κάλαμον τῷ παιδογόνῳ αὐτοῦ μορίῳ προσέταξεν εἰσωθῆναι· καὶ τῆτον συγχῶς εἰσάγων καὶ ἐξάγων, ἀρρήτους καὶ ἀφορήτους ἀλγηδόνας εἰργάζετο. Μετὰ δὲ τὴν τοιαύτην τιμωρίαν, ῥάβδον παχεῖαν, ὅζους πάντοθεν ἔχουσαν, εἰσωθῆναι διὰ τῆς ἑδρας ἐκέλευσε· καὶ τούτου γενομένου, τὸ πνεῦμα παρέδωκεν ὁ γενναῖος ἀγωνιστής.

Καὶ ἄλλα δὲ μυρία ὅσα ὁ θηριώδης εἰργάσατο, οὐδὲν ἦττον, ἢ Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανός. Καὶ τοῦτο οὐ χρὴ θαυμάζειν, πῶς κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ τοῦτο ἐγένετο· τοὺς γὰρ πολέμους τούτους εἰρήκεν ὁ Δεσπότης, ἐμφαίνειν τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀήττητον καὶ αὐτὰ ἡμᾶς διδάσκει τὰ πράγματα, ὡς πλείονα ἡμῖν τῆς εἰρήνης ὁ πόλεμος πορίζει τὴν ὠφέλειαν. Ὅθεν καὶ οὗτοι οἱ Ἅγιοι, δι' ὑπομονῆς καὶ Μαρτυρίας, ἐδέξαντο τοὺς στεφάνους τῆς νίκης.

Ὡς ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ εἰς τῆς Ἰσθαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνης, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπορρήτων θαυμάτων, αὐτουργὸς Ἱεράρχα παρὰ Χριστοῦ γεγονώς, ἐφώτισας τὸν κόσμον, τῇ πράξει καὶ τῷ λόγῳ, ἐκδιδάξας βροτῶν εὐσεβῶς· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπογνώσεως βρόχους, ὁ βυθῷ ἀπιστίας ἀποπνιγόμενος, προσάπτων τοῖς πεσοῦσιν, εἰς πάθη ἀτιμίας, τὴν μετάνοιαν ἔσβησεν· ἦν περ ἀστράψας πιστοῖς, κατέφλεξας Ναβάτον.

Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα τοῦ Λόγου, τὴν Ἀγνὴν Θεοτόκον καὶ προστασίαν ἡμῶν, δι' ἧς τὰς ἐπιηρείας, ἐχθρῶν καταπατοῦμεν, ἀνυμνοῦμεν καὶ λέγομεν· Εὐλογημένη Θεὸν, σαρκὶ ἀποτεκουσα.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
» στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀναιμάκτους εἰλικρινῶς τῇ Τριάδι, ἀναφέρων θυσίας παμμάκαρ, γέγονας Κυρίου σφάγιον Μαρτυρίου.

Τὴν ἱεράν σου βιάψας στολὴν τῷ οἰκείῳ, Θεοφόρε αἵματι προθύμως, στέφανον ἐδέξω διπλοῦν Ἱερομάρτυς.

Ὁς Μαθητὴς, οἷά περ Χριστοῦ ἐκμιμήσει, συμπαθείας θνήσκων ὑπερηύχου, σοῦ τοὺς ἀνδροφόνους τεύξασθαι σωτηρίας.

Θεοτοκίον.

Ἀλόγον συνείληφας ἐν γαστρὶ ὑπὲρ λόγον· καὶ τεκοῦσα πάλιν παρθενεύεις· πάντα ὑπὲρ φύσιν τὰ σά· Θεογεννήτορ.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλόγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὡφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ
» γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐ-
» ρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀν-
» θρώπων, ταξιαρχία μεγαλύνουσι.

Μωσέα εἰκονίζων ταῖς ἀρεταῖς, περιήλασας τοῦτον τῷ θαύματι, ῥάβδῳ τῇ σῆ, πλήξας τε τὸν δράκοντα εὐθαρσῶς, ὡς ἐν ἀγκίστρῳ εἴλκυσας, Πάτερ ἐκ ταμείων Βασιλικῶν, πυρὶ καταναλώσας, ὡς ὄργανον κακίας, Ὁρθοδοξία κραταιούμενος.

Χωννύμενος τοῖς λίθοις διὰ Χριστόν, ὑπὸ τῶν μαιφόνων Ἰπάτιε, ρείθροις τῶν σῶν, ἐπνίξας αἱμάτων τοῦ ἀσεβοῦς, Ναβά-

του τὰ ἀντίθεα, δόγματα κηρύξας Πάτερ σοφέ, τοῖς πταίουςι συγγνώμην, διὰ τῆς μετανοίας, τῶν ὀφλημάτων προσπορίζεσθαι.

Μὴ παύση ἱκετεῶν ὑπὲρ ἡμῶν, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς Ὑπάτιε, τῷ Ποιτῇ, πάντων καὶ Δεσπότη παρεστηκώς, ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ῥύσασθαι τοὺς πόθῳ εἰλικρινεῖ, τελοῦντας τὴν σὴν μνήμην, καὶ θείαις μελωδίαις, ἀνευφημοῦντάς σε πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Οφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε,

καὶ τὰς βουλὰς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ· τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον ὡς θεός, τὸ κέρασ ἀνυψώσας, καὶ πίστει κραταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αἱ μετανοιαὶ συνήθως, καὶ ἡ αἰ. Ὅρα μετὰ μετανοιῶν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Αηξουρίου
Μουσείο Τυπάλδων Λακωβάτων